

“ອັນພະການັ້ງ
ຕາມໃຫ້ຮຽນຂະເມືອງການ
ທະການໃຫ້ທີ່ນູ່ອຸດ”

ຂອມລຸບເປົ້ນຮຽນປະຈຸບັນການ

ແດ່
.....

ຈາກ
.....

ຄຳກລ່າວມອບໜັງສືອ ຂັນະມອບຫວີ່ອຄວາຍໜັງສືອເປັນອຽນທານ
ໃຫ້ກລ່າວດັ່ງນີ້ :

ຂອບໝູນນີ້ ຈະເປັນຂອງເຫວດາຜູ້ວັກໝາດັ່ງນີ້ ເຫວດາຜູ້ວັກໝາບ້ານເວືອນ
ກວັບພົບສິນກາຣັກ ນາໄຣ່ຂອງໜ້າ ພາຕີຂອງໜ້າ ຂອງຈົມຄູກທີ່ ມີໆນາຈ ອູ່ເປັນ
ລູ່ເກີດາ

พิมพ์เผยแพร่เพื่อเป็นธรรมทาน

ชื่อหนังสือ : มนุษย์เกิดมาทำไม ? เล่ม ๖ ว่าด้วยภาคปฏิบัตกรรม
(ธรรมะจากภาพ:เพื่อศึกษาพระพุทธศาสนา)

เลขมาตราฐาน : ๙๗๔-๙๗๔-๔๔๑๗๐-๕-๗

สากลประจำหนังสือ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มกราคม ๒๕๕๐

จำนวน : ๓,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท พิมพ์สหาย จำกัด

๔/๔ ถนนเทศบาลรังสฤษฎีเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทร. ๐๒-๘๔๓-๙๖๐๐

ภาพปกหน้า : บางภาพจากในเล่ม

และปกหลัง

ผู้รวบรวม : นายสุวัฒน์ พิทักษ์วงศ์ ๓๔๔/๑๑๙๙ ซอย ๒ หมู่บ้านพัฒนา

และเรียนเรียง ถนนวิภาวดีรังสิต (ซอยพหลโยธิน ๗๗)

หมู่ ๑๕ ตำบลคุคต อำเภอลำลูกกา ปทุมธานี ๑๒๑๓๐
โทร. ๐๒-๕๓๖๖๕๒๒

ผู้เอื้อเฟื้อ นักศึกษาคณะจิตรกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพฯ

วัดภาพ ๑. นายอุเทน สุวรรณสาร (ชินไมค์) นักศึกษาจิตรกรรม ปีที่ ๓

และให้สีปก ๒. นางสาวอัญชลี อารยะพงศ์พาณิชย์ (กุ้ยหลิน)
นักศึกษาจิตรกรรม ปีที่ ๒

ผู้เอื้อเฟื้อ : นางสาวกุลิสร้า รุ่งมณี

พิมพ์ต้นฉบับ

หนังสือนี้ จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน ไม่จำหน่าย เมื่อท่าน
ไม่ต้องการใช้หนังสือนี้แล้ว กรุณามอบให้ห้องสมุดหรือผู้อื่นใช้
ประโยชน์ต่อไป จะเป็นกุศloy่างยิ่ง

หน้า

หน้า

คำนำ

เรื่องที่ ๑. พุทธนำย ๑ ประการ	๑	เรื่องที่ ๒๖. คนเดียวหัวหาย สองคนเพื่อนตาย	๕๐
เรื่องที่ ๒. นายโคบาล ห้ามแม่คอกินน้ำชุน	๑๙	เรื่องที่ ๒๗. ลมกับดวงอาทิตย์	๕๒
เรื่องที่ ๓. นักเลงใส่ความพระปีจเจกพระพุทธเจ้า	๒๐	เรื่องที่ ๒๘. บุญผู้โชคดี	๕๓
เรื่องที่ ๔. ทำไม้พระเทวทัต		เรื่องที่ ๒๙. เปรตปากเสีย	๕๖
จึงเอาหินทุ่มพระพุทธองค์	๒๑	เรื่องที่ ๓๐. กรรมเก่าของสาวงามภรรยานายเรือ	๕๘
เรื่องที่ ๕. คึกคอกน้ำสีช้างไถ่		เรื่องที่ ๓๑. บุญบานป. กิດขั้นอย่างไร	๖๐
พระปีจเจกพระพุทธเจ้า	๒๒	เรื่องที่ ๓๒. คำให้การของกบเทเวตา	๖๒
เรื่องที่ ๖. ทหารผ่านรุ่งที่ไม่ต่อสู้ด้วยหอก	๒๓	เรื่องที่ ๓๓. คณกาลกิมี	๖๔
เรื่องที่ ๗. เด็กชายประมายินดี		เรื่องที่ ๓๔. อุบากสกุปมีศลธรรม	๖๖
ในปาฏิหารดของผู้อื่น	๒๔	เรื่องที่ ๓๕. สัตว์รกรุติเมื่อได้นึกถึง	
เรื่องที่ ๘. หมօแกลงให้ยาถ่ายคนไข้ด้วย	๒๖	ผ้าเหลืองที่ได้ห่มพระเจดีย์	๖๗
เรื่องที่ ๙. โซติปะลังปากพลอย	๒๗	เรื่องที่ ๓๖. กรรมของพระเจ้าพิมพิสาร	๖๙
เรื่องที่ ๑๐. กล่าวว่าใส่ความ...พระอรหันต์สา瓜!	๒๙	เรื่องที่ ๓๗. ภัททากุหลงเกสาเต็รี	๗๑
เรื่องที่ ๑๑. นางสุชาดา กิດเป็นนกกระยาง	๓๐	เรื่องที่ ๓๘. โลกันตនรก	๗๒
เรื่องที่ ๑๒. ยมโลกันต์ ๑๐ ชุม	๓๑	เรื่องที่ ๓๙. สถานที่ ควรสังเวช ๔ แห่ง	
เรื่องที่ ๑๓. พระนางป្រោះរាជាណី เจริญมรณานุสติ	๓๓	(สังเวชนីยสถาน ๔ แห่ง)	๗๔
เรื่องที่ ๑๔. เทวดา กับ ช่างทำรองเท้า	๓๕	เรื่องที่ ๔๐. ຈន្តុក្រប់មាលពន จะพันក្រឹង	๗៥
เรื่องที่ ๑๕. ភូមិ ๑๓ ភូមិ	๓๗	เรื่องที่ ๔๑. ខ្សា មាចោដ្ឋីយោ และจะไปតែដ្ឋីយោ	๗៥
เรื่องที่ ๑๖. พระเจ้าสิบชาติเต้มិชาடក	๓๘	เรื่องที่ ๔๒. មន្ទាំរើយឱ្យដែលបាត់គារទិវាគិ	๗៥
เรื่องที่ ๑๗. នាមានកម្រាតក	๔๑	เรื่องที่ ๔៣. នកហាយើរ គុណភាពរារ...	
เรื่องที่ ๑๘. សុរារណសាមម្រាតក	๔២	គុណចាំងតាមកន្លែង	៨០
เรื่องที่ ๑៩. នេមិរាមជាតក	៤៣	เรื่องที่ ៤៤. ប្រាកុងដោន្ទា	៨១
เรื่องที่ ២០. មិនូសជាតក	៤៥	เรื่องที่ ៤៥. សរពលិំសរមជាតិ	
เรื่องที่ ២១. ភ្លូវធត់ជាតក	៤៥	តំន៉ាំស៊ុំស៊ុំពេម្យ	៨២
เรื่องที่ ២២. ជានកកុម្ភមជាតក	៤៦	เรื่องที่ ៤៦. តំបនីមិន្តុកកាលបែងអន្តោ	៨៣
เรื่องที่ ២៣. នារាមជាតក	៤៧	เรื่องที่ ៤៧. លោកអំពុំសំងស់ខែន្តោះ	៨៤
เรื่องที่ ២៤. វិធុរិជាតក	៤៨	เรื่องที่ ៤៨. គិតកំនែលោ ឱងឃុំ	៨៥
เรื่องที่ ២៥. វេស្សានជាតក	៤៩	เรื่องที่ ៤៩. និរពន្លឺនាំរីរី !	៨៥

หน้า		หน้า	
เรื่องที่ ๔๐. สติ เป็นตา ปัญญา เป็นกล้องส่อง	๔๘	เรื่องที่ ๒๖. ธรรมะจากภาพ : .ใจที่ไม่สงบ	๑๓๗
เรื่องที่ ๔๑. รักษาศีลข้อเดียว คือ รักษาใจ	๕๐	เรื่องที่ ๒๗. เปิกบุญได้... เมื่อ nondelictoที่เม้ม!	๑๓๙
เรื่องที่ ๔๒. พระพุทธเมตตา พุทธอคยา	๕๑	เรื่องที่ ๒๘. พระ... อุญหันติ.. พระไม่มีตัวตน	๑๔๐
ภาคการศูนย์ธรรมะ	๕๒	เรื่องที่ ๒๙. ศีลธรรม ...กับ...กกฎหมาย	๑๔๒
เรื่องที่ ๑. ทำไม่ปัญญาไม่เกิด?	๕๓	เรื่องที่ ๓๐. เลิกทำส แต่ยังไม่เลิกทำสทางใจ	๑๔๓
เรื่องที่ ๒. ชาวนา....กับตะเกียง (ยักษ์)	๕๔	เรื่องที่ ๓๑. อ กิตติคabaส ... บำเพ็ญบารมี	๑๔๔
เรื่องที่ ๓. ชายเมียน...รุกทั่วด	๕๕	เรื่องที่ ๓๒. องค์คุณของพ่อค้า (ค้าขายแล้วรู้ราย)	๑๔๕
เรื่องที่ ๔. เหนือโลก-พื้นโลก...บันทิต!	๑๐๐	เรื่องที่ ๓๓. โคมแห้งลูกอ่อน... เลิมหญ้า	
เรื่องที่ ๕. ลาก-ยศ-สรเสริฐ	๑๐๒	ช าเลืองดูลูกน้อย!	๑๔๗
เป็นความสุขที่แบบและเผ็ดร้อน	๑๐๔	เรื่องที่ ๓๔. สุข....ทุกข์...อุญที่ใจ มงคลที่ ๓๕-๓๖	๑๔๙
เรื่องที่ ๖. วุรักษาตัวรอด...เป็นยอดดี	๑๐๕	เรื่องที่ ๓๕. เศรษฐกิจ.....พอบเพียง มงคลที่ ๒๔	๑๔๑
เรื่องที่ ๗. พญาบิลราช...บำเพ็ญสักจงบารมี	๑๐๖	เรื่องที่ ๓๖. อนิจจ... สังขาร นั้นไม่เที่ยงหนอน!	๑๔๓
เรื่องที่ ๘. สังขพาราหมณ์	๑๐๗	เรื่องที่ ๓๗. ธรรมะจากภาพ : ประวัติพระสารบุรุษ	๑๔๔
เรื่องที่ ๙. สมบัติ หรือ วิบัติ	๑๐๙	เรื่องที่ ๓๘. นэмสัครารอยพระพุทธบาท	๑๔๖
เรื่องที่ ๑๐. มหาโລມหงส์สวรียา..	๑๑๐	เรื่องที่ ๓๙. ที่มาดังเดิม... ของโลก	๑๔๗
เรื่องที่ ๑๑. เรื่อมบุญย	๑๑๑	เรื่องที่ ๔๐. เจริญเมตตา คือ อะไร?	๑๔๙
เรื่องที่ ๑๒. หมวดชีวะโภกรรมภัจ	๑๑๒	เรื่องที่ ๔๑. พ่อ... ไห (บุญญาธิการ) ลูก!	๑๖๑
เรื่องที่ ๑๓. แสนเสียดาย...นันทาที่น่ารัก!	๑๑๓	เรื่องที่ ๔๒. รูปช้ำใจดี... หรือ รูปศีใจช้ำ	๑๖๓
เรื่องที่ ๑๔. วิ่งไล่จับ...งาน!	๑๑๔	เรื่องที่ ๔๓. หยาปากคอก	๑๖๕
เรื่องที่ ๑๕. ความรู้...แบบ...นักแก้วกุญชลวง	๑๑๕	เรื่องที่ ๔๔. อำนาจจอมขีปไตย	๑๖๗
เรื่องที่ ๑๖. บราช...คืออะไร?	๑๑๖	เรื่องที่ ๔๕. กล่าวไส่ความ... นักบวชฤกษ์ “ภินะ”	๑๖๙
เรื่องที่ ๑๗. วัววาสุภาษิต	๑๑๗	เรื่องที่ ๔๖. ตันหนเรือ... ที่วัวจัก “พอ”	๑๗๐
เรื่องที่ ๑๘. ใจว่า...ในความรุน	๑๑๘	เรื่องที่ ๔๗. กิเลสมาร....กกลัวอะไร	๑๗๒
เรื่องที่ ๑๙. เทวดา...ไปที่ไหนรอก!	๑๑๙	เรื่องที่ ๔๘. ข้าวหลังพัน... นำ้มันลิตตระร้อย	๑๗๓
เรื่องที่ ๒๐. พญาปานจังราช	๑๒เ	เรื่องที่ ๔๙. อะไร... เรียกว่า “สภาก?”	๑๗๔
เรื่องที่ ๒๑. ดาวหล่น	๑๒๑	เรื่องที่ ๕๐. ชักหน้า ไม่ถึงหลัง!	๑๗๕
เรื่องที่ ๒๒. มารามานุสติ	๑๒๒	เรื่องที่ ๕๑. พุดตี... ไดเงินไดท่อง!	๑๗๕
เรื่องที่ ๒๓. ถูกคิมย... ที่แท้จริง!	๑๒๓	เรื่องที่ ๕๒. ภารทาวชาพราหมณ์... ผู้โภคina	๑๗๖
เรื่องที่ ๒๔. ควาบัตร หมายบัตร	๑๒๔	เรื่องที่ ๕๓. คลองคด-คันคด... ไม่ควรคบ!	๑๗๗
เรื่องที่ ๒๕. น้า....ในมหาสมุทรทั้ง ๔	๑๒๕	เรื่องที่ ๕๔. ชีวิต... คือ การเดินทาง	๑๗๗
หรือภูษา เกาปุลีบรรพต	๑๒๖	เรื่องที่ ๕๕. คำอยพร... เปิดร้าน	๑๗๙
	๑๒๗	เรื่องที่ ๕๖. ชั่วกับ... ชั่วกลับ... นานเท่าไร!	๑๗๗

หน้า		หน้า	
เรื่องที่ ๕๗. ผลกระทบ ... ผิดศีลข้อความ ...	๑๘๙	เรื่องที่ ๗๖. มีผลในชาตินี้	๒๒๓
เรื่องที่ ๕๘. ทำไม่ คนเกิดมา จึงแตกต่างกัน?	๑๙๑	เรื่องที่ ๗๗. น้อง...ทรยศ!	๒๒๔
เรื่องที่ ๕๙. ารยนคร	๑๙๔	เรื่องที่ ๗๘. ให้เมื่อตาย...ถ่างกับให้ เมื่อตอนมีชีวิตอย่างไร!	๒๒๖
เรื่องที่ ๖๐. นายภานิชแห่งเมืองเดริวะ	๑๙๖	เรื่องที่ ๗๙. พระนางสุสันธี...ผู้รักมากการคุณ	๒๒๗
เรื่องที่ ๖๑. ถาวรยชนมถ้า... ก็เป็น “พระหมทัตถกุมา”	๑๙๘	เรื่องที่ ๘๐. อายลิง!	๒๒๙
เรื่องที่ ๖๒. เศรษฐี ขี้เห็นยา อยากกินขนมเบื้อง	๒๐๐	เรื่องที่ ๘๑. หมายจึงจะยกแก่เขื้อน	๒๓๑
เรื่องที่ ๖๓. ตลาด แต่ขาด เฉลี่ยว	๒๐๒	เรื่องที่ ๘๒. จดหมาย...ไม่มีผู้รับ!	๒๓๓
เรื่องที่ ๖๔. ชิตังแม...ฯ ชนะแล้ว...ฯ	๒๐๔	เรื่องที่ ๘๓. หน้าไหว้...หลังหลอก	๒๓๔
เรื่องที่ ๖๕. ไทยแห่งการ...ไม่สร้างอันตราย	๒๐๗	เรื่องที่ ๘๔. หัวใจกับ ชรัวโต	๒๓๖
เรื่องที่ ๖๖. คำกล่าว...ขณะไหว้ศพ	๒๐๘	เรื่องที่ ๘๕. ตัวกรร...หน้าตามันเป็นยังไงนะ?	๒๓๘
เรื่องที่ ๖๗. ยศและลาภ...หานาไปไม่ได้แน!	๒๑๐	เรื่องที่ ๘๖. นาที... พลิกชีวิต	๒๔๐
เรื่องที่ ๖๘. ภารີตของ...พระบําสักกระ	๒๑๑	เรื่องที่ ๘๗. กราบพระ... นึกถึงอะไร?	๒๔๓
เรื่องที่ ๖๙. เด็ດอกไม้มรณะ ผลกระทบ...ที่ไม่ตั้งใจ!	๒๑๒	เรื่องที่ ๘๘. สมบัติ... ผลัดกันชม!	๒๔๔
เรื่องที่ ๗๐. ภารີตของ...พระนางอภัยมาดาลี	๒๑๔	เรื่องที่ ๘๙. นางปัญญาป่า ผู้มีgapหัวแห่ง	๒๔๗
เรื่องที่ ๗๑. ยอดทาน	๒๑๕	เรื่องที่ ๙๐. ถูกด่า..... ทำไม่กรอ!	๒๔๘
เรื่องที่ ๗๒. สูตรว่าด้วยการละมานะ ว่าเรา ว่าของเรา	๒๑๗	เรื่องที่ ๙๑. คนชี้อิจชา	๒๕๐
เรื่องที่ ๗๓. นักอ้าง-นักแสดง กับ อบายภูมิ	๒๑๘	เรื่องที่ ๙๒. รัตนจังกมนกัณฑ์... จกรรมแก้ว	๒๕๒
เรื่องที่ ๗๔. ผลกระทบ...ตามไปหลายชาติ	๒๑๙	เรื่องที่ ๙๓. พระคณาพระปัจเจกโพธิสัต্ত ประวัติ	๒๕๔
เรื่องที่ ๗๕. คนใจกว้างเหมือนต้นไม้ในป่า	๒๒๐	บรรณาธุกกรม	

คำนำ

จากหนังสือชุด “มนุษย์เกิดมาทำไม ?” เล่ม ๑ เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๖ เล่ม ๒ และ ๓ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีข้อสังเกตว่า ผู้อ่านไม่ค่อยเข้าใจพระพุทธศาสนา เนื่องจากมีคำภาษาบาลี หรือที่เรียกว่าภาษาพระมาก ต่อมาพ.ศ. ๒๕๔๘ จึงมาทำเป็นเล่ม ๔ ตาม-ตอบปัญหาธรรมะ ทำให้อ่านง่าย เข้าใจง่ายขึ้น ผู้อ่านชอบอ่านมากขึ้น

ดังนั้น เพื่อให้ผู้อ่านได้ผ่อนคลายมากขึ้นไปอีก จึงได้คิดจัดทำเป็นภาพประกอบคำอธิบาย เป็นธรรมะจากภาพการ์ตูนธรรมะ โดยนำเอาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เนื้อหาในพระไตรปิฎกที่สำคัญ มาประยุกต์ให้อ่านแล้วเข้าใจง่าย และนำเอาสุภาษิตโบราณ คำสอนของบรรพบุรุษเก่า ๆ เป็นคำกลอนสอนใจ โคลงโภกนิติต่าง ๆ ที่มีคุณค่าและความหมาย นำไปใช้ดำเนินชีวิต

จึงได้จัดทำเป็นธรรมะจากภาพการ์ตูนธรรมะ แบ่งเป็นสองเล่ม คือ เล่ม ๕ และเล่ม ๖ หากต้องการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ขอให้ไปอ่านเล่ม ๔ และเล่ม ๑,๒ และ ๓ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตี หนังสือหรือตำรา คือ ปรัชญาศาสนา หรือ คันถอดรัฐ เป็นเพียงทฤษฎี เปรียบเหมือนแผนที่เดินทาง หรือสากายาข้างขวา ถ้าหลงเหลินแต่อ่านแล้วไม่เดิน หรือกินยาสักที่ เปาหมายก็ไปไม่ถึง โรคก็ยังไม่หาย ถ้าจะให้เกิดเป็นผลสำเร็จ บังเกิดบรรดาผล จะต้องเริ่มลงมือปฏิบัติ ที่เรียกว่า ปฏิบัติศาสนา ให้บังเกิดปฏิเว霍ศาสนา คือการคิดผลนิพพาน นั่นคือ วิปัสสนา หรือ วิปัสสนาธุระ เปรียบเหมือนกับได้อ่านแผนที่แล้วเริ่มเดินทางทันที ย่อมมีโอกาสไปถึงเปาหมายชีวิตเป็นแน่

อนึ่ง ถ้าท่านเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม “ทุกคนมีกรรมเป็นของตน” ทุกคนก็ต้องมีเจ้ากรรมนายเรว ถ้าเชื่อย่างนี้ ท่านต้องอุทิศบุญให้เจ้ากรรม

นายเร尉ให้มาก ขอให้ไปหาอ่านรายละเอียดในหนังสือ “คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล” ของ พระอาจารย์เกشم อจิตโนสีโล วัดป่าสามแยก อำเภอหน้าหานา จังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านสอนง่ายๆ ว่า ถ้าเจ้ากรรมนายเรเวรเชื่อโหลกรมให้ ก็จะไปทำบุญถือศีลนั่งภาวนาอย่างสบายๆ ทุกคนเกิดมา็นบชาติแล้วไม่ถ้วน เป็นอนาคติตามแล้ว และต่างก็สร้างเรสรรังกรรมทั้งบุญและบาปมาแล้วทั้งสิ้น จึงมีเจ้ากรรมนายเรามาทางເວາคືນมากมาย จึงต้องอุทิศบุญให้มาก ๆ

อ่านแล้วอย่าติดตำรา (บุญ) แต่ก็จำเป็นต้องอ่าน (ทำบุญ) อ่าน หรือฟังธรรม คือ ปัญญาขั้นต้นที่เรียกว่า สุต日益ปัญญา เป็นผลให้เกิดความคิด คือ จินตามยปัญญา การคิดดีก็จะนำไปสู่การปฏิบัติคือ ภารามยปัญญา เป็น ปัญญาขั้นสูงสุดเพื่อให้พันทุกข์ และการจะพ้นจากทุกข์ได้ก็ต้องทิ้งตำรา (บุญ) อีกเหมือนกัน “อ่านหนังสือเล่มไหน ก็ไม่เท่ากับอ่านใจตนเอง”

หนังสือนี้ ได้รับความอนุเคราะห์เอื้อเฟื้อวัดภาพลายเส็นและให้ สีปิกโดยนักศึกษาคณะจิตกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพฯ ชื่อนายอุเทน สุวรรณสาร นักศึกษาปีที่ ๓ และนางสาวอัญชลี อารยะพงศ์พัฒน์ นักศึกษาปีที่ ๒ และนางสาวกุลิสรา รุ่งมณี เอื้อเฟื้อจัดพิมพ์ต้นฉบับให้ อีก ทั้งบรรยายและลูก ๆ ทุกคนที่ช่วยเหลือทุกอย่างงานสำเร็จตลอด รวมทั้งท่าน ผู้บริจากพิมพ์หนังสือชุดนี้มาตั้งแต่ต้น จนถึงเล่มสุดท้ายนี้ จึง ขอขอบคุณและอนุโมทนาบุญกับทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย และขอขอบ ต้นฉบับให้คุณนัยรัตน์ ลภัสเศรษฐุคิริ นำไปจัดพิมพ์เป็นธรรมทานต่อไป

ขอให้ผู้อ่านทุกท่านจงโชคดี เจริญรุ่งเรืองทั้งทางโลก และทางธรรม อยู่กับโลกอย่างไม่ทุกข์ รู้ธรรม เห็นธรรม เกิดปัญญาภูณายั่งรู้ทางทวารทั้งทก อย่างชาญฉลาดได้ด้วยโญนิโสมนลิการ ทางทางดับทุกข์ รู้อุบายนเป็นเครื่อง สลัดออกจาก พ้นจากทุกข์ทั้งปวงโดยเร็วพลันด้วยกันทุกท่านเทอญฯ

ວິສຸກຮະບນວິລາສີ尼
ອຣຕກດາບຸກທກນິກາຍ ອປການ ເລ່ມ ៥

(ນະໂມ) ຂອນອບນ້ອມແດ່ ພຣະຜູ້ມື່ພະກາດ
ອຣທັນສັນມາສັນພຸຖອເຈົ້າ ພຣະອງຄົນນີ້

ພຸຖອວຽກທີ່ ១
ຄາຕາເຮີມຕັ້ນພະຄັນກົງ

ຂ້າພເຈົ້າ ຂອໃຫວພະພຸຖອເຈົ້າ ຜູ້ປະເສົາຮູ້ສຸດ ທານຸຄຄລເປີຍບປານ
ມີໄດ້ ຜູ້ເສັ້ນຈີ້ນສູ່ສາຄຣຄື່ອ ໄກဉຍອຣມ ຜູ້ຂ້າມສາຄຣຄື່ອສັງສາຣໄດ້ແລ້ວ ດ້ວຍເຄີຍ
ເກລົ້າ ។

ຂອໃຫວພະອຣມ ອັນຍອດເຢີມ ສົງບລະເອີຍດຶກື້ຳ ເທິ່ນໄດ້ແສນຍາກ
ອັນກະທຳກພນ້ອຍແລກພໃຫຍ່ ໃຫ້ບຣິສຸທົ່ງ ຊຶ່ງພຣະສັນມາສັນພຸຖອເຈົ້ານູ້ຈາແລ້ວ
ດ້ວຍເຄີຍເກລົ້າ ។

ຂອໃຫວພະອຣຍສົງພື້ ຜູ້ປຣາຄຈາກທຸກໆ໌ ໂມ່ມື່ເຄື່ອງຂ້ອງຄື່ອ ກີເລສ
ຜູ້ເປັນທັກຂີໄໝນຍບຸດຄລຜູ້ສູງສຸດ ມີອິນທີ່ສົງບ ຜູ້ປຣາຄຈາກອາສະວະ ດ້ວຍເຄີຍ
ເກລົ້າ ។

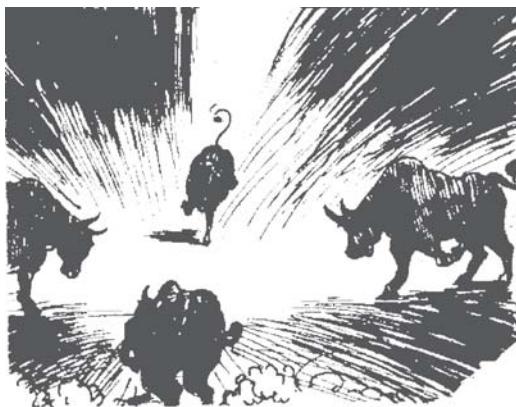
เรื่องที่ ๑. พุทธทำนาย ๑๖ ประการ

ปางองค์ชินวงศ์พระจอมไตร
อันอาคั้ยล่าวัตถีบุรีสถาน
ภิกษุสงฆ์สองหมื่นเป็นบริวาร
พระลำภูณอยู่ในเขตพระเชตุพน
กรุงกษัตริย์ปัตถะเนนไปหูลาม
ด้วยข้อความนิมิตคิดลงน
อภิวิหารเบื้องบาทพระยุคล
แล้วหูลามแต่ต้นไปจนปลาย
สมเด็จพระชนลีโนลีโลก
จึงดับโศกรกรุงกษัตริย์ให้เสื่อมหาย
ແຍ້ມพระโอชาญูโซติช่วงวิเชียรราย
สว่างฉายพระเขี้ยวเก้าเวววา

ស្ថានវង់របៀបរាជក្រឹង
ព្រះរាជមីថាំងបើនការិយាលិ៍ខិះឈាម
អីកិនិលេនមេខេមហេងតូចតាម
កំណែដោងខាងលើកុងបេណ្ឌទំនួរក្រុមធម្មាយ
មិនមែនមីរាជស្តីពី
ជាកូឡូខ្ពស់គំរូការលូលូបើនចែងជាយ
ឱ្យឯកុប្បររាយការប្រាសាទាមីតាម
អានតរាយមិនមែនការិយាលិ៍កំណែក្រុមធម្មាយ
ដូចជាការកំណែការិយាលិ៍ក្នុងការិយាលិ៍ក្នុងការិយាលិ៍
រាជ្យុរាជរៀនិតិ៍តែងឱ្យឯកុប្បររាយ
ឱ្យឯកុប្បររាយការប្រាសាទាមិនមែន

១. ដូរតាមកំណែក្នុងការិយាលិ៍
និងការិយាលិ៍ក្នុងការិយាលិ៍
និងការិយាលិ៍ក្នុងការិយាលិ៍
និងការិយាលិ៍ក្នុងការិយាលិ៍

ໂປຣດົກປົງປາຍທາຍວ່າດູັຸັນ
ເມືຂໍ້ມອກບັນມື້ມີດົກທຸກທີ່
ດັຈຈະປະຢາຍພິຮຸນຊຸ່ນເຂື່ອງມວ
ພາຍຸພັດກລັດກລົ້ວລະລາຍໄປ
ຈະລຳບາກຍາກໃຈແກ້ໄວ່ຮ່ວມ
ດ້ວຍຝໍ່ຝໍ່ນໄມ້ເຕັກມາໃນຫາໄວ່
ທັງຕົ້ນຂ້າວເຕົາແຕງເທິ່ງແທ່ງໄປ
ຜລໄມ້ມ່ວງປຽງຈະບາງເບາ
ເກີດຂ້າຍາກທຳກຳແພັງທຸກແຫ່ງໜ້າ
ຝູ່ປະຈາແຄັ້ນຄັບລົງອັບເຈາ
ດ້ວຍມນຕີໂມຫາປັ້ງຢາຍເງວ່າ
ລຳເອີ່ງເອາມີສີໄມ່ຄິດຮຽມ

ນບុមី...កើតមាតាំនៅ? សំ ៦

២. ដែនវាមីរុន្យេរិញ្ហល
ធូវិភាគលេអិនមីលួយីនៃពេរល៉ុនទ៺
ព្រះទរសតីព្រះសាមីរាយបានយកល៉ែន
រាយអាណាពីន្ទាយលួយីពីកេឡាកែវ
ជាគបច្បាស់កាសមាគម
ជាសេផលមេត្រេរករុនលម្អិនុទេវ
កុមារីជាមីបុរាណតិវិវឌី
គើមេត្រេរករុនទុនីនឹង

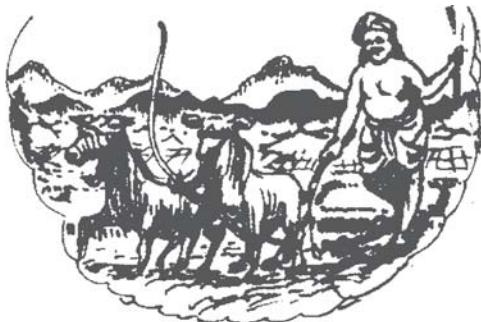

៣. ដែនវាមីគុគារិន
រវានខុនមតុកិនបាប័ណ្ឌតី
ប្រចុនិភិរាយថាយវានិមិត្តី
ឲ្យរាយអាណាពីន្ទាយលួយីពីកេឡាកែវ

ຄືອຳພ່ອແມ່ງແກ່ຈົດມາຫາບຸຕຣ
ຕ້ວຍລື້ນສຸດຂ້າວປລາແລະຝ້າຜ່ອນ
ຕ້ອງມາຍອນປລອບຂອຳເຟັງອອນ
ມັນຂອດຄ່ອນສຳທັບໃຫ້ອັບອາຍ

ພູດທຍາບໜ້າຕ່ອປິດຊັນນີ້
ກລ່າວພາທີໃຫ້ໜ້າຮັກກໍາຫລາຍ
ມີໄດ້ມີໂຮງໂຕຕັ້ງປະອາຍ
ທັງຫຍາບຄາຍຂຶ່ນມີຄາຣມພາລ

๔. ຜັນວ່າໂຄໃຫງເຄຍໄກນາ
ໄມ່ນໍາພາປລ່ອຍປລະລະສຖານ
ເອາລູກໂຄເທີມໄດ້ເຂົ້າໃຊ້ກາຣ
ໄມ່ເຄຍງານແລ້ຍຮອຍຍ່ອຍຍັບໄປ
ມັນເດີນແຕກແບກຂ້າມຄັນນາຫີ່
ໄມ່ຮູ້ທ່ວງທີ່ກຳນອງໄດ້
ທຽງມີພຸທົບຣາຫາຮວ່ານານໄປ
ນເຮົາໄທ້ກ້າວພູນາຫຼຸກຮານນີ້

ຈະគបគណពាលប័ណ្ណុយាយប
ឈីបាបាបញ្ចុំគនងឹងឲ្យគរងទី
ដឱ្យតីវាទូវិទគម្រិចិតិី
ឲ្យធោរំពីរាកូុទាមកែលាមរាន
តើងឲ្យដីបើនសោប្រើបារម្ភ
ហាំរូវវាមតាមតំកុំដេឡើអកខន
គម្រោបិជ្ជិមីឲ្យគិតបើនខោគរ
កោរពៃសនិនបនគុណខើរូលិខ

៥. ຜັນວ່າມ້ານັ້ນມີສອງປາກ
ເຫັນຫຼັ້າອາກປາກອ້ານໍາລາຍ໌ເໜີ
ບຸຮູ້ຊສອງປອງປົ້ນຈນອ່ອນໃຈ
ຫຍີບຫຼັ້າຫຍ່ອນຍືນໃໝ່ເວັນວາຍ
ມີພຸທະນູກີກພາຍາກຣົນ
ຜູ້ຕ້ອນຄວາມຮາຜ່ວນລື້ນທັງຫລາຍ
ຈະຮວບຮົມກັນກິນທັ້ງສອງຝ່າຍ
ຈະໃໝ່ທ້າຍທັ້ງໂຈຖກໍລະຈຳເລຍ
ກິນພລາງທາງຂ່າມດ້ວຍລມລວງ
ເໜີ່ຍວທນ່ວງຄາມຕິງເລົ່ວນິ່ງເຈຍ
ບ້າງອາຄີຍໃໝ່ກາຈນນານແລຍ
ຄວາມກີກເກຍແກ້ງແລ້ງອຸ່ດັ່ງປີ

๖. ຜັນວ່າສຸວຽດນາ້ນທອງ
ສຸນຂປອງຂຶ້ນນັ່ງນ່ວັດລື
ເອັນພຣະໂອ່ຊູ້ໂປຣດພຸທະຫວາທີ
ວ່າພາລາຈະໄດ້ທີ່ເສັນານຍ

ນບុមី...កេដមាកាាាាា? សំ ៦

ជាយើងឯគបទសាប្តាប្រើ
សេឡងវាសគបពាលប្រមាណមាយ
មេីនខ្សោយណាប្រុងលាមាយ
ថ្ងៃព្រះរាយជាគនងលាមុខុំពាល

៧. ដោនវាមីធ្វើដំឡើង
ឲ្យគោកក៉ែងដែងធម្មនាន
បានឱ្យដោនឱ្យដោនឱ្យដោនឱ្យ
សុខខននឹងទំរានកាតកិនិ៍
យើងដំឡើងតិ៍តិ៍តិ៍តិ៍
ហើយតិ៍តិ៍តិ៍តិ៍តិ៍តិ៍
ព្រះត្រូវតារយុបរវរាទី
វានានិ៍តិ៍តិ៍តិ៍តិ៍តិ៍តិ៍

ໜ້າຫາລາກສັກການມານ້ຳນເວືອນ
 ທຸ່ງກີບເບືອນບາກປ່າຍຈຳໜ່າຍໜີ
 ທຳແສນອນຊ່ອນທຣັພິດູອັບຮີ່
 ຂົມຂຶ່ໜຍາບຄາຍໃຫ້ໝາຍກລ້ວ
 ທຳຍອກຍັກລັກທຣັພິລົງໃຫ້ໜູ້
 ຕະຄອກໜູ້ໃຫ້ເກຮງຊ່າມເໜັງຜ້າ
 ຂາຍກີບເຂລາມເມາຮັກສົມຄວມວັນ
 ເທິນັກລັກລັບຂົມໃຫ້ສມ່ຈີ

๙. ຜິນວ່າປະຊາຊົນນັ້ນຂັ້ນນຳ
 ຜ່າຍກັນປຳເທັສ່ລົງຕຸ່ມໃຫຍ່
 ຕຸ່ມນ້ອຍຮ້ອຍພັນເຮີຍກັນໄປ
 ພາມື້ໂຄຣເທື່ໄສ່ເຕັ້ສັກຄນ

ព្រះទង្ឃញ្ចាល់ប្រចាំប្រព័ន្ធប្រភាក់
ແនេនិវិត្តហាយខើស្សី ហ៊ូហ៊ូនផល
វាទាយអានាស្រាវិនាយផល
រាយឆ្លើយតបតាមតាមត្រូវ
យុងមីកិយិំ ដីការឡើល៉ែន
យុងយាកជនយ៉ាងកលង់អកខ្លួន
ជាពុំងាយពារាណានៅពេះពាល់
ទីទីកូសតិយកិ ជាស្រួចតុំនៅឯ

៩. ដីនវាទ៊ូនស្រោប្រុមមា
អិមុំកុំកុំរាមវាម៉ែតាហួយ
វារីរូបខុបិតិមិថីនៅឯ
កលាងកលាបតីតីឱ្យខ្ញុំនៅស្តុំអិ

ພຣະທຣງຄູານປຣະກາຣ໌ໃຫ້ເຫັນແຫຼຸ
ວ່າປະເທດທີ່ສູງເກະບົມຄຣີ
ກະຕິຕຣີຢ່າງລືບວົງຄົ້ມປະເວນີ
ເປັນບຸຮີທີ່ປະຊຸມປະຈາກ
ຈະແຮມຮ້າງວ່າງຮາເປັນປໍາແຂມ
ທັງຄາແກັກແກຣກແຊມຂຶ້ນສລອນ
ອັນທາງໜລວິກລາຍເປັນໝາຍດອນ
ຮາຜູ້ຈະວ້ອນແຮມລູ້ທຸກເດືອນປີ
ດ້ວຍກຽມແຮງແກ່ລັດວິບັດເປັນ
ໄມ່ເຄຍເຫັນກີຈະເຫັນເປັນຄ້ວນຄື
ນໍາຕຽກລາງຂຸ່ນຂັ້ນຄືອມນຕີ
ຈະຢ່າຍືປີ່າປະຈານ
ຈະຈຸກຮານແກ້ໄພຣີໃຫ້ຮະດມ
ຫຼູ່ຂ່າມເຂາທ້າພຍ່ອຍຸ່ສັບສນ
ທັງໃນເດືອນນອກເດືອນດູ້ເປື່ອນປັນ
ສຸດຈະການທີ່ຈະການດ້ວຍກາຮຸມ
ກາຮ່າງແລ້ວໄມ່ນ່ານທຳການນາຍ
ພວກໄພຣ່ຮາຜູ້ຈະພລັດພຣາຍເຂົ້າຊ່ອງສຸມ
ຈະຫລັບລື້້ນທີ່ທຳເຂົ້າປໍາຊຸມ
ປະຄອງຄຸມພວກເຂົ້າມູນຄ່ອຍເຍືນໄຈ

១០. ដោនវាវេហិនគុណនៃនំងុងខ្សោវ
អំអូដីយាល់អាណាកល៉ែនដំនឹងទី
ប៉ះងជុបសុគ្រុករារគុណប្រុងក្រាវ
ប៉ះងកែបើកប៉ះងកែទៅអំពី
ពរាយេមមេខ្មែរក្នុងព្រំដួចពុទ្ធស្ថិភាព
វាទោវាទីវិកាបុរីគីរី
ពរាយេមឱ្យក្រោមទំនុកម៉ោងទីនុកធមិ
ពរាយេមឱ្យក្រោមទំនុកម៉ោងទីនុកធមិ

ពេវនៅនានាអារកម្មព្រមគារស្នាត់

ឈរក្រោមពេជ្រានកីវិតី

ដូមីគីលជាលើកីតាហាន

មិត្តទីវិកាបុរីគីរី

ឯករាជ្យវិវឌ្ឍន៍ភាពខ្សោយឱ្យ

កើតមរណ៍រាយកុំឡោងទេន

ពរាយេមឱ្យកើតឱ្យជាបៀនបន

ទូទៅនៃនានាវិវឌ្ឍន៍ដូនីរបែក

๑๑. ຜິນວ່າແກ່ນຈັນທົ່ວແດງ
ຮາຄາແພງເລີຄລໍາໃນຕໍ່ໄຕ້
ໝາຍເຂົາເຂາພອແຮງໄມ່ແຈ້ງໃຈ
ເອົາປະແລກນມໂຄເລື່ອງຢ່າຍດາຍ

ທຽບພະພຸຫຼຳທໍານາຍກີປຣາຍໂປຣດ
ກາຍໜ້າໄສດໍ່ຫຼູ່ສູງໜີ້ລື້ນທັງໝາຍ
ຈະແນະນຳພະຊາວນອັນເພຣີຄພຣາຍ
ເຖິ່ງວ່າຮ່າຍແລກກຣັພົມມາຊື້ອົກົນ

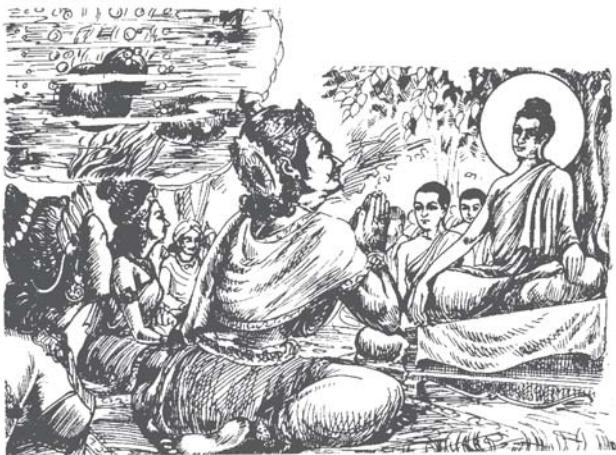
*ເບີຍເຕີຍງານພາບ
ປັດຕົວ ດັ່ງນີ້ມີເລື
ນີ້ມາກັບເນື້ອ + ໂດຍບໍ່ມີເນື້ອ/ຫຼັງ
ຮັມເຫັນນັ້ນກົດບັນ*

ໄນ້ອດສູງຮ້າຍລະຍາຍບາບ
ນີຍນໍ້າຍາບເອັມຈາຈປະມາກທໍມີນ
ເຜົ່າກ່ອງຮົມກະຮະທຳຕົນໃໝ່ມລົກິນ
ເໜີ້ອນໜຶ່ງກິນຍາຕາຍໄມ່ທ່າຍເປົ້ນ

ເບີຍເຕີຍງານພາບ
ຕົ້ນ ທີ່ກິດເນັດ ຕົ້ນກິດເນັດ
ເຫັນຫຼັງມີຫຼັງກາດ
ຕົ້ນເຫັນຫຼັງກາດ
ຕົ້ນເຫັນຫຼັງກາດ
ຕົ້ນເຫັນຫຼັງກາດ

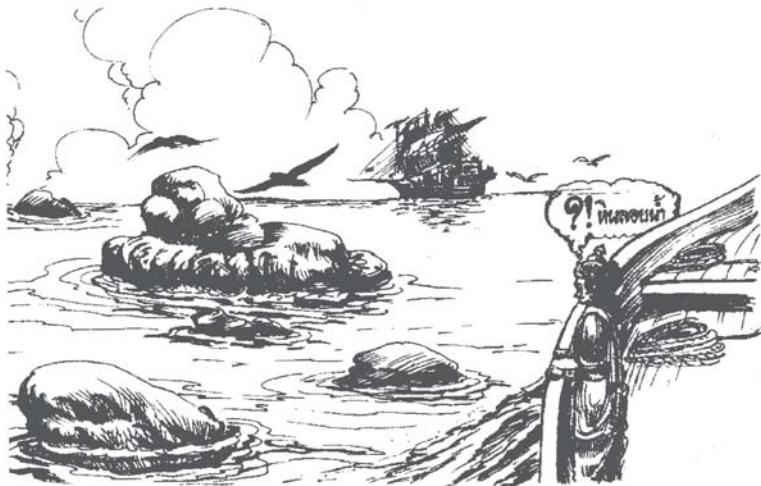

๑๒. ຜັນເຫັນນໍາເຕັ້ນນັ້ນຈມຈລ
ດູກົກລໍໄມເຄຍພບປະລົບເຫັນ
ພຸທ່ອບຣາຫານາໄປຈະເກີດເປັນ
ທີ່ຂໍອເຂົ້ມຂອງສັຕິວິບຕິມື

ນັກປຣາຊົ່ງຜູ້ຮົງຮວມຈະຕຳຕ້ອຍ
ພາລາລອຍເຖິງພູ້ຄັກດີ່ຄຣີ
ຜູ້ພາຕະຮະກູລປະຍູຮມື
ຈະລັບລື້ເລື່ອມສູນປະຍູຮຍຄ

ພວກຄນພາລຈະວ່າເງິນບັນເຖິງහັ້າ
ເຈຣາຜິດຊຣມໄນ່ກຳຫັນດ
ໃຄຣປລອກປລິ້ນລິ້ນລມເປັນຄນຄດ
ຮູ້ປິປັດກລອກກລັບຈຶ່ງນັບກັນ

๑๓. ผ่านว่าเครื่องนั้นลองยก
ประหาดล้ำหลาภใจที่ในผ่าน
พระทรงญาณบรรหารให้เห็นพลัน
ภายนหน้านั้นผู้มีศักดิ์จะรักพาล
จะยกย่องหมู่ชาติอันต่ำช้า
เป็นเสนาผู้ใหญ่ในสถาน
ให้ยศศักดิ์ลีบสายเป็นนายการ
ได้ท่วงทีพากพาลลำรำภูใจ

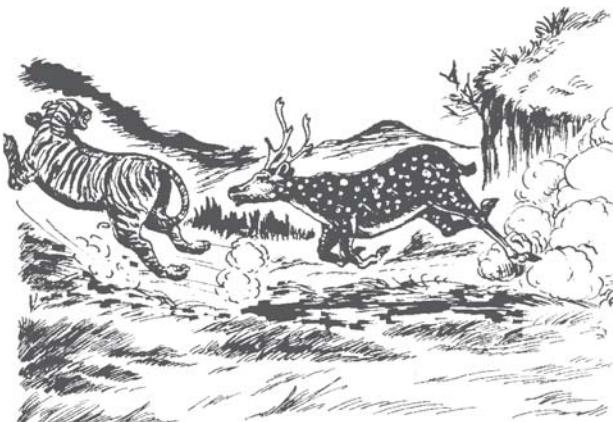

១៤. ដោនវាកបុប្បរាយ
តាមឡាតាំងក័ណីនេះតិ៍
យោះពរោខ្លួនឲ្យប្រពាណាបិប្បាយ។
រាយអន្តោត្រូវឲ្យបាលជរានជាយ
ប្រមាពអមិនលិនលម្លោមទៅក្នុង
ជាទិដ្ឋានពារមាតុន្លែង
ដែលមាននៅក្នុងឯធមិត្តភាព
អីហិរញ្ញវត្សយើងតាមគំរាមរន

๑๕. ຜັນວ່າທັງສີເໝຣະຈາກ
ເຫັນປະໄນຜູ້ງານ່າດັ່ງນີ້
ນ້ອມເຄາຣພນບນອບແລ້ວຍອບຕະນ
ເຂົ້າຮະຄນຄົບດ້າດ້ວຍກາພາລ
ອົງຄໍສມເດືອລໂພຣະໂມລີ
ຈຶ່ງເພຍພຸທ່ວາທີມີບຣວຫາວ
ວ່າຜູ້ມີຕະກູລນັ້ນຈະບັນດາລ
ພວກຄນພາລຈະຢໍາຍື້ຜູ້ປຣີ່ຈາ
ສັນດານທາສ່າທີ່ໄວ້ຈະໄດ້ດີ
ຈະຂ່າມື້ຜູ້ມີວົງຄົ້ນເຜົາພົງຄາ
ຄົນປຣາຊູ່ຈະຫລືກຕ້າກລ້ວວາຈາ
ພວກພາລຈະໄດ້ທີ່ໄມ້ມີອາຍ

๑๖. ຜັນວ່າເນື້ອສັນນັ້ນໄລ໌ເລືອ
ພຍັດມົງເປົ່ວເປື້ອນຫຼາເຂົ້າປາຫາຍ
ມີພຣະພຸທ່ວາບຣວຫາວປະຖານທາຍ
ວ່າພວກຄືບຍິ່ງທ່າງໜາຍຈະລູ້ຄວູ

ມູນຫຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ๖

ຈະທັກທາງຝູ້ໃຫຍໍໄທເປັນນ້ອຍ
ລຳທັບໂລຍື່ມຄາຣມູ່
ຍກຍ່ອງກາຍໝາຍປະກວດອ້າງວາຕູ້
ຈະຫຼບຫຼຸ່ມໜ້າດ້ວຍຄຳພາລ
ສົງທຽງຄືລົບຮຸສທີ່ຈະຫຽດເຕົ້າ
ຝູ້ເປັນຈ້າລະຫິກຈາກເກີນສະຖານ
ຊື່ບົດຕະນິມີຕເຫັນສົບທິກປະກາຣ
ໄມ່ມີເຫດຸ້າຫພານແກ່ພຣະອອກ
ຈະໄດ້ເກົໂລກທັງຫລາຍໃນກາຍໜ້າ
ຈໍາໄວ້ພິຈານາອຢ່າລືມຫລງ
ຈະເລື່ອມສູ່ມີເກີວົງຕົ້ນ
ແລະຝູ້ທັງລົງພົງປະຍູວຕະກູລພຣາມໂນ
ຈະເພື່ອຝູ້ໜົມນິຍມໝາຍ
ແບກເຕີ່ປາປານນຽກຍົ້ນຫາມ
ອີກກອງກຣມກີຈະນໍາສັນອັກາມ
ຈົດລັງໜັງສຸ້ນຂ້າມເມື່ອຍາມຕາຍ
ພຣະໄຕຮັ້ຈານຈະວິບຕີເຕົ້າໜ່ານໜ່ອງ
ໄມ່ຜຸດຜ່ອງແຜ້ວັດສະວາດຈາຍ
ດັກຮາຊຳຄົນບັນສອງພັນປລາຍ
ຈະຕ້ອງພຸທົກທໍານາຍໄວ້ແນ່ເອຍ

เรื่องที่ ๒ นายโคงาล ห้ามแม่โโคกินน้ำชุน

ธรรมะจากภาพ : นายโคบาล ห้ามแม่โคกินน้ำขุน

บุพเจติยาของพระพุทธองค์(อกุศลกรรมเก่า)

“เราระบุเกิดเป็นนายโคงบาลในชาติก่อนๆ ต้องแม่โค้กไปสู่ที่ทางกิน
เห็นแม่โค้ดีมีน้ำซุป จึงห้ามไว้

ด้วยผลแห่งกรรมนั้น ในสภาพสุดท้ายนี้ เรายังหาญนำจิตใจมุ่งมั่นตามต้องการ ใช้พรวานนท์ไปตักท้าว พรวานนท์ไม่ตักกลับมาทูลว่า “นำชูน ต้องตรัสรถยนต์ให้ไว้ในวิม” พรวานนท์ไปตักครองที่๒ นำันนกแกะเสีย

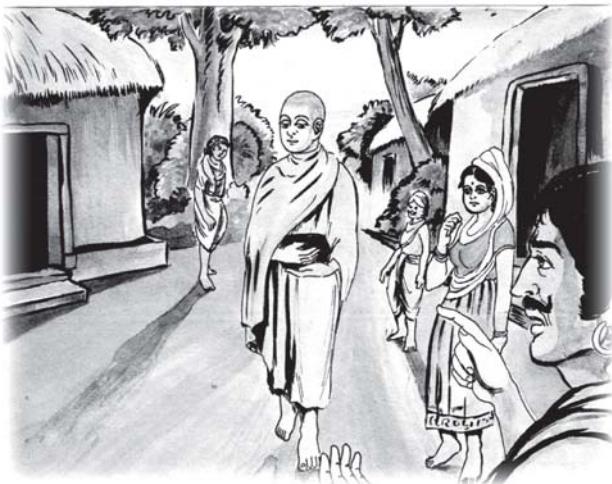
(จากพระไตรปิฎกเล่มที่ ๓๒ ข้อ ๖พุทธาปาน ประวัติพระพุทธเจ้า)

อัยยิกาสูตร ๑๕๔/๑๓๗ “ทุกคนย่อ้มเป็นไปตามการกระทำ”

(ຮຽນພາສຸດ)

เรื่องที่ ๓ นักเลงใส่ความพระป่าเจกพระพุทธเจ้า

ธรรมะจากภาพ : นักเลงใส่ความพระป่าเจกพระพุทธเจ้า

“เราเดย์เกิดเป็นนักเลงชื่อ บุណนา ในชาติก่อนๆได้ก้าล่าวใส่ความต่อพระป่าเจกพระพุทธเจ้า พระนามว่า สุรภิ ผู้มีได้ประทุษร้าย ด้วยผลแห่งกรรมนั้น เรายังห่องเหี้ยไปในรถลิ้นกาลนาน เสวยทุกขเวทนลิ้นพันปีเป็นอันมาก ด้วยกรรมที่เหลือนั้น ในpastดท้ายนี้ก็ถูกใส่ความ เพราะเหตุแห่งนางสุนทรีก้า” (นางสุนทรีก้าเป็นนักบวชหญิงถูกพากเดียรถีใช้ให้ทำเป็นบอกไครต่อไครว่าจะไปค้างคืนกับพระสมณโคดมแล้วไปค้างคืนที่อื่น รุ่งเช้าก็ทำเป็นเดินทางมาจากเซตวนารามที่ประทับ พอกลางคืนก็จับพากนักเลงได้ และลงโทษผู้จ้างด้วยเงินที่สูด)

สุภาษิตสูตร ๑๕/๒๓๖ “ควรพูดแต่คำที่ไม่ทำให้ตัวเดือดร้อน”

(พระพุทธศาสนา)

เรื่องที่ ๔ ทำไม..พระเทวทัต จึงเอาหินทุ่มพระพุทธองค์

ธรรมะจากภาพ : ทำไมพระเทวทัต จึงเอาหินทุ่มพระพุทธองค์ พุทธาปานลากพระไตรปิฎกเล่นที่ ๓๒ ข้อ ๖ พุทธาปานว่า

“ในกาลก่อน เราได้เคยช่าน้องชายต่างมารดา เพราะเหตุแห่งทรัพย์ ผลักลงไปในซอกเขา เอาหินทุ่ม

ด้วยผลแห่งกรรมนั้น พระเทวทัตจึงเอาหินทุ่มเรา ละเก็ดหินมา ถูกหัวแม่เท้าเรา”

อธิปไตยสูตร ๒๐/๑๗ “ที่ลับลำหรับทำซ้ำไม่มีในโลก”

(พระพุทธเจดีย์)

เรื่องที่ ๕ คึกคនของ...ไส้ช้างไล่พระป่าเจกพระพุทธเจ้า

ธรรมะจากภาพ : คึกคนของ ไส้ช้างไล่พระป่าเจกพระพุทธเจ้า

“ในกาลก่อน เราเกิดเป็นนายความช้างไส้ช้างไล่พระป่าเจกพระพุทธเจ้า ผู้ที่ยิ่วไปเพื่อบินนาคม

ด้วยผลแห่งกรรมนั้น ช้างนาพ้าคีรีดุร้ายเมามัน จึงวิงเข้ามาหาเรา(เพื่อทำร้าย) ในนครอันประเสริฐซึ่งมีภูเขาอันเป็นคอก(คือกรุงราชศรีท) ซึ่งมีภูเขา ๔ ลูกแวดล้อม จึงมีนามว่า “เบญจคีรีนคร” (นครที่มีภูเขา ๔ ลูกล้อมเป็นคอก)

ธรรมบท ๒๕/๓๗ “ไม่ควรอยู่ด้วยความประมาท” (พระพุทธawan)

เรื่องที่ ๖ ทหาร...ม่าบุรุษที่ไม่ต่อสู้ด้วยหอก

ธรรมะจากภาพ : ทหารม่าบุรุษที่ไม่ต่อสู้ด้วยหอก
ชาติตรุที่ไม่ต่อสู้เป็นบาปหนัก

“ในกาลก่อน เรายังนุ่นน้ำราวย์ ได้รับบุรุษบินเชียงตีบุก
ได้ม่าบุรุษหลายคนด้วยหอก
ด้วยผลแห่งกรรมนั้น เรายังมีอย่างหนักในนรก ด้วยผลที่
เหลือแห่งกรรมนั้น สร้างเกิดแพลงที่เท้าของเราก็กลับกำเริบ เพรากรรม
ยังไม่หมด”

ມບຸຊຍ໌...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ๖

ໜໍາຍເຫດ ກາຣທີ່ທ່າຮັງຈ່ານຸ້ຽນລາຍຄນ ອາຈົ່າຄນບຣິສູທີ່ໂຮ້ອໄມ່
ຕ່ອລູ້ທີ່ມີໃໝ່ຂ້າຄືກັດຕູ້ ຈຶ່ງມີວິປາກກາຣມຄື່ງຮມກໍ່ເໝັ້ນຍ່າງໜັກໃນນາກ (ຖ້າທາກ
ທໍາໜັກທີ່ຂອງທ່າຮັງຈ່ານຸ້ຽນລາຍຄນ ດ້ວຍໜັກທີ່ ນ່າຈະເປັນບາປສັານແບ ເພຣະ
ມືເຈຕນາປັກປ້ອງບ້ານເນື່ອງ ໄມມີເຈຕນາຄ່າຫຼືອທາຮູ້ໂທດ້ວຍ)

ນິພເພືໍງສູງ ແລ້ວ/ແລ້ວ “ເຮັກລ່າວວ່າ ເຈຕນາເປັນຕົວກວມ”

(ພຣະພັກສົງຈະນະ)

เรื่องที่ ๙ เด็กชายประมงยินดีในปานาติบานของผู้อื่น

ธรรมะจากภาค : เด็กชาวประมงยินดีในปานาติบานของผู้อื่น พุธชาปนาณจากพระไตรปิฎกเล่มที่ ๓๒ ข้อ ๖ พุธชาปนาณว่า

“ເຮົາເຄີຍເປັນເຕັກຊາວປະມາງ ໃນທຸກປ້ານຊາວປະມາງ ເຫັນຊາວປະມາງ
ຜ່າປລາກີມື້ຄວາມໜຶ່ນໝູມ

ด้วยผลแห่งกรรมนั้น เรายังเกิดเจ็บที่ศรีษะในขณะที่วิญญาณ
(วิญญาณ)ผ่าพากศากย์” (วิญญาณผ่าพากศากย์เพราโกรช่าวัดห่มินอา^น
น้ำแม่สตูลที่นั่ง เมื่อคราวที่ตนไปเยี่ยมญาติ ณ กรุงกบลพัสดุ วิญญาณ
เป็นโหรพระเจ้าปะเสนทิโภคลและนางสาวขัตติยาผู้เป็นบุตรเกิดจากนาง
หาลีของมหานามศากย์ คณะกัณฑ์ริย์ศากย์เลือกส่งมาถวายพระเจ้าปะเสน
ทิโภคล เมื่อคราวทรงขอภิเบิกกับนางกัณฑ์ริย์ศากย์)

ຖុពិយាបុត្រកសិទ្ធិ ១៩/៣៣០ “ការររមអនុញ្ញីវិធីគិយកាយវាគាន់ត្រូវការររមដើម្បីបង្កើតការររមជាមួយន្តរភាព” (ព្រះពុទ្ធសាស្ត្រ)

เรื่องที่ ๙ หมօแกลัง ให้ยาถ่ายคนไข้ตาย

ธรรมะจากภาพ : หมօแกลังให้ยาถ่ายคนไข้ตาย

แกลังคนโดยประมาณถึงตายเป็นบาปหนัก

“เราได้เคยเกิดเป็นหมօ(แกลัง) ถ่ายยาบุตรเครวุชชีถึงตาย (คงเป็นการถ่ายยาอย่างแรงถึงแก้วิต)

ด้วยผลแห่งกรรมนั้น เรายังคงโลหิต (โรคปักขันทิกา) อาเจียน เป็นเลือด”

ตติยชั้นสูตร ๑๕/๑๑ “กรรมเป็นที่พักพิงของสรรพสัตว์”

(พระพุทธวจนะ)

เรื่องที่ ๙ โซติปालะ...ปากพล่ออย

นี่ลูกนะ! เราก็พึ่งทำ
กันเท่านี้ก็ยังไม่แคร์ อย่าหัวเสีย
เดชะว่าจะได้ให้เช่นกัน

ธรรมะจากภาพ : โซติปालะปากพล่ออย

กล่าวว่าจากดูถูกพระอริยเจ้า

“เราเป็นผู้ซึ่ชื่อว่า “โซติปालะ” ได้เคยกล่าวกับพระพุทธเจ้าพระนามว่า “กัลลสบะ” ว่า “การตรัสรู้เป็นของที่ได้ย้ายก ท่านจะได้จากการไม่ให้เชิชที่เห็นกัน”
ด้วยผลแห่งกรรมนั้น เราได้บำเพ็ญทุกกริริยาเป็นอันมากลึ้นเวลา
๖ ปี ต่อจากนั้นจึงได้บรรลุการตรัสรู้ เรามิได้บรรลุการตรัสรู้โดยทางนั้น ได้
แล้วหาโดยทางที่ผิด เพราะถูกกรรมเก่าทวงเอา

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ๖

พระກັບສສປະລັມມາສັ່ນພຸທ້າເຈົ້າເປັນພຸທ້າວງຄົງທີ່ ໨໔ ແລະ ພຣະສມັນ ໂດຍມີມັນມາສັ່ນພຸທ້າເຈົ້າເປັນພຸທ້າວງຄົງທີ່ ໨໕ ແລະ ພຣະດົງວິວິຍມະຫຼືຕ່າງຍະລັງ ມາຕວັດສູ້ເປັນພຸທ້າວງຄົງທີ່ ໨໖

ດັນຫາຮາດກ ໨໗/໨໑ ເຊິ່ງ “ເນື່ອເວົາພຸດທະນະລູ່ ບາປຢ່ອມໄກໍກຳກລາຍ”
(ໄພທີສັດວ)

เรื่องที่ ๑๐ กล่าวไส่ความ...พระอรหันต์สาวก!

ธรรมะจากภาพ : กล่าวไส่ความพระอรหันต์สาวก
ไส่ความพระนันทะอธิษฐาน

“พระภิกษุกล่าวไส่ความพระสาวกของ “ลัมมาภิรูพุทธเจ้า” พระสาวกนั้นมีนามว่า “นันทะ” เรายังท่องเที่ยวไปในerrickตลอดกาลนานหลายหมื่นปี เมื่อได้เกิดมาเป็นมนุษย์ก็ถูกไส่ความมากด้วยกรรมที่เหลือนั้น นางจิตโนณวนิวาส จึงได้ไส่ความเราด้วยคำไม่จริงต่อหน้าหมู่ชน” (จิตโนณวนิวาสซึ่งเป็นนักบวช สตรีภูพวงเดียรธีyiให้ทำอย่างเป็นว่ามีครรภ์กับพระพุทธเจ้า โดยเอาไม้มผูกไว้ที่ท้อง แล้วด่าประจานพระผู้มีพระภาคในที่ประชุมชน แต่เมื่อไม่มีที่ผูกไว้หลุดตกลงมา จึงถูกประชาชนทั้งหลายและถึงแก่ความตายในที่สุด ซึ่งอรรถกถาธรรมบทใช้คำว่าถูกธรณีสูบตายภายหลังที่ถูกประชาชนลงโทษแล้ว)

ธรรมบท ๒๕/๑๐ “คำพูดเท็จย่อมาให้ไปนรก” (พระพุทธเจน)

เรื่องที่ ๑๑ นางสุชาดา เกิดเป็นนักภารyntax

ธรรมะจากภาพ : นางสุชาดา เกิดเป็นนักภารyntax

หลงรูปไปเกิดเป็นสัตว์

“อดีตกาลสมัยหนึ่ง นางสุชาดาเป็นภารyntax คนที่สืบเชิง มหามนพ
ภารyntax สามคนคือ นางสุนันทา นางสุจิตรา นางสุธรรมา ต่างช่วย
มหามนพสร้างสวนดอกไม้ไว้ใกล้ๆ ศาลาที่พักทางเดิน アニสังข์ได้ไปเกิด
เป็นเมเหลือของพระอินทร์ปนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์

แต่นางสุชาดาอาเจตุobiแต่งตัวรักสวยรักงาม คิดว่าบุญทานได้
สามีได้ทำแล้วนางก็ต้องได้บุญนั้นด้วย จึงไม่สนใจในบุญทานใดๆ เมื่อตาย
ไปแล้วได้ไปบังเกิดเป็นนักภารyntax พระอินทร์ทรงสารจึงลงมาบอกให้ถือศีล เพื่อ
จะได้ไปบังเกิดอยู่บนสวรรค์ด้วยกัน นักภารyntax เชื่อฟังถือศีลไม่กินปลาเป็น
ไม้ช้านานก็ตาย ได้ถือศีลจึงไปบังเกิดเป็นเมเหลือของท้าวลักษณ์เทราช จน
ท้าวลักษณ์เทราชได้นำอีกนามหนึ่งว่า สุขุมบดี”

เรื่องที่ ๑๒ ยมโลกนรก ๑๐ ชั่ว

ธรรมะจากภาพ : ยมโลกนรก ๑๐ ชั่ว

ลัตวันรักทั้งหลายจะได้รับทุกข์เวทนาอย่างมากมายในชั่วนรกต่างๆ และผู้ใดที่ทำบุปกรรมไว้หนักมากๆ เมื่อไปเสวยทุกข์เวทนาในเมหานรกและอุสส�นรกแล้ว ยังต้องเสวยทุกข์ในยมโลกนรกอีก ยมโลกนรก ๑๐ ชั่วนี้ จะตั้งเรียงรายล้อมรอบ อุสส�นราก ทั้ง ๔ ทิศ ทิศละ ๑๐ ชั่ว มหานรก หนึ่งๆ จึงมียมโลกนรก ๕๐ ชั่ว เมื่อร่วมยมโลกทั้งหมดที่มีอยู่ในเมหานรก ทั้ง ๔ ชั่ว จึงรวมได้ทั้งหมด ๓๙๐ ชั่ว

ມີມະຍຸດ...ເກີດມາກ່າວໄນ? ເສັ່ນ ๖

ຍົມໂລກນຽກ ๑๐ ຂູມ ມີຫຼືອດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

๑. **ໂລກມຸກກົນຮກ** ນරກນໍ້າຮ້ອນ ນරກຂຸມນີ້ຈະມີໜ້ວເໜີການນາດໃຫຍ່ທີ່ມີນໍ້າຮ້ອນເດືອດພລ່ານອຢູ່ຕລອດເວລາ

๒. **ສິມພລືນຮກ** ນරກປ້າງົງ ຈະເຕີມໄປດ້ວຍຕຳນົງວິທີມີໜ້ານມແລມຄມແລະມີພິຟ ຈະລັງໂທໝ່າຍທຸນົງທີ່ປະປຸດໃນການ

๓. **ອສິນຂນຮກ** ນරກທີ່ມີເລີບມືອເລີບເທົ່າທີ່ແລມຄມ ໂດຍໃຊ້ເລີບມືອແລະເລີບເທົ່າຂອງຕະແນກນີ້ຊຸດຕະກຸຍເນື້ອຫັນຂອງຕະກິນເປັນອາຫານ

๔. **ຕາມໂພທກນຮກ** ນරກນໍ້າທອງແດງ ໃນນຽກຂຸມນີ້ຈະມີໜ້ວເໜີກີບໃຫຍ່ທີ່ມີນໍ້າທອງແດງເດືອດພລ່ານອຢູ່

๕. **ອໂຍຄຸພັນຮກ** ນරກກົ່ອນເໜີກີບແດງ ໃນຂຸມນຽກນີ້ຈະເຕີມໄປດ້ວຍກົ່ອນເໜີກີບແດງອຢູ່ເກລື່ອນກລາດທ່ວ່າໄປ ສັດວົນຮກເຫັນເປັນອາຫາກົງປີໂກດເຂົ້າໄປໄດ້ຮັບຄວາມຖຸກຂວາງນາ

๖. **ປີສກປັພພຕນຮກ** ນරກງູເກາໃຫຍ່ ຜຶ້ງຕັ້ງອຢູ່ ແລະ ທີ່ ຈະເຄີ່ອນເຂົ້າທາກັນແລະບັດຂີ່ລັດກົນຮກໃຫ້ແຫລກລະເອີດເປັນຈຸນ

๗. **ຮູສນຮກ** ນຽກອດນໍ້າ ຜູ້ທີ່ຕະກິນຮກຂຸມນີ້ຈະມີຄວາມທຸກໆທ່ານຈາກການທິວກະຮ່າຍນໍ້າ

๘. **ສີຕໂລສີຕນຮກ** ນຽກນໍ້າເຢືອກເຍື່ນ ເປັນນຽກທີ່ມີນໍ້າເຍື່ນເປັນທີ່ສຸດສັດວົນຮກຈະຕ້ອງຕາຍພຣະຄວາມເຍື່ນ ແລະເກີດໃໝ່ທັນທີ ແລະທັນທີທີ່ເກີດໃໝ່ກົງຈະຄູກນາຍີນິຮຍບາລຈັບໂຍນລົງໄປເອົກເປັນອຢູ່ອຢາງນີ້ຂ້ວກາລຸນານ

๙. **ສຸນຂນຮກ** ສຸນຂນຮກ ຈະເຕີມໄປດ້ວຍສຸນຂນຮກທີ່ດຸ້ຮ້າຍ ຫິວໂຍແລະກັດກິນກັນເອງ

๑๐. **ຍັນຕປາສານນຮກ** ນຽກເຂົາກະທບກັນ ຜູ້ທີ່ຕະກິນຮກຂຸມນີ້ຈະຄູກນາຍີນິຮຍບາລຈັບໂຍນເຂົ້າໄປໃນຮ່ວ່າງເຂົາ ແລະ ລູກ ຜຶ້ງກະທບກັນອຢູ່ຕລອດເວລາ

เรื่องที่ ๑๓ พระนางป្យាគຈາරාເගේ ເຈິ່ງມຽນຮັນນຸ້ສົດ

ธรรมะจากภาพ : พระนางป្យាគຈາරාເගේ ເຈິ່ງມຽນຮັນນຸ້ສົດ

พระนางป្យាគຈາරාເගේ ขณะล้างเท้า ມອງເຫັນນໍ້າໄລຂຶ້ມແໜ້ງເຂົ້າໄປ ຄວັງ
ທີ ๑ ໄລຍໄປໄດ້ໜ່ອຍໜຶ່ງແລ້ວຊື່ມຫາຍໄປ ຄວັງທີ ២ ກີໄລໄກລອອກໄປອີກ
ໜ່ອຍໜຶ່ງແລ້ວຊື່ມຫາຍໄປ ແຕ່ຄວັງທີ ៣ ກີໄລໄປໄດ້ໄກລອອກໄປອີກແລ້ວຊື່ມ
ຫາຍໄປອີກ ທ່ານກົມອງເປີຍບັນຫຼື ນໍ້າທີ່ຊື່ມຫາຍໄປກົດໝື່ວິຫຼາຍຂອງຄູນເຮົາ
ຄູນຈາຕາຍໃນປຸລົມວັຍ ບັນຄູນຈາຕາຍໃນມັ້ງຜົມວັຍ ພຣີບັນຄູນຈາຕາຍໃນ
ປັຈຈົມວັຍ ທ່ານກີໄດ້ສໍາເລົງເປັນອວທັນຕົ້ນ ແມ່ເພີ່ຍງພິຈາຮັນນຸ້ສົດ ກີຕັກສູງ
ໄດ້ ມຽນຮັນນຸ້ສົດເປັນ ១ ໃນອນນຸ້ສົດ ១០

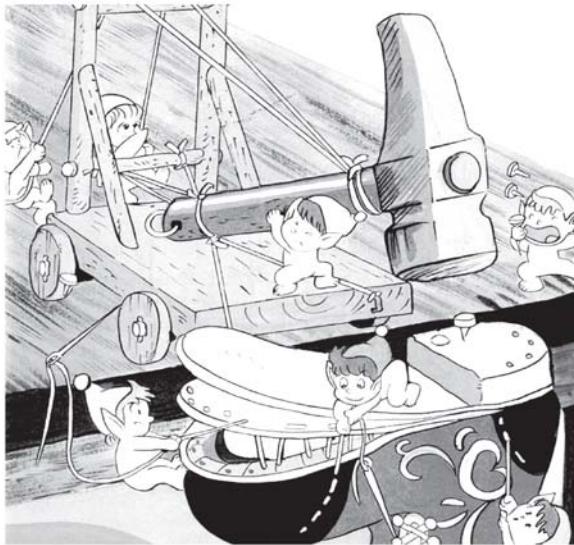

ឧន្តសំ ១០ គឺវារមណ៍ទៅគរនឹកភឿំនៃរៀង។ បើនការលេរិញ្ជករម្បាន ១០ ឬយោង ដីកែង ឬពុទ្ធអាពុន្តែ ឬម៉ានុសំ ឬស៉ាងុនុសំ ឬគីឡានុសំ ឬចាកានុសំ ឬហេតានុសំ ឬកាយគតានុសំ ឬអាណាបានសំ ឬមរណានុសំ ឬនូវប្រសាធានុសំ (គុណខែងរវះនិពុណា)

เรื่องที่ ๑๔ เทวดา กับ ช่างทำรองเท้า

ธรรมชาติจากภาพ : เทวดา กับ ช่างทำรองเท้า

สองตายายเป็นคนช่างรับจ้างทำรองเท้า เป็นคนเมืองตา ใจดี ชื่อสัตย์ สุจริตต่ออาชีพ ไม่คิดเอาเปรียบลูกค้า มักช่วยเหลือผู้อ่อนแหนม จึงเป็นที่รัก ได้ของเพื่อนบ้าน คนเดียวเมืองตาจึงเป็นที่รักของมนุษย์และอมนุษย์ (เทวดา)

หลวงปู่ดูลย์ อตุโล “เทวดาจะมาชุมนุมกันกีล้านโภภิกไนยปัญหา อะไร เพราะหนึ่งปรมานูเทวดาอยู่ได้ถึงแปดองค์”

อังคุตตรมาลี “การเดารพเทวดาที่สิงสถิตอยู่ในบ้านเรือน ในหมู่บ้านย่อมเป็นมงคล แก่ผู้ทำความเคารพ”

มหาปรินิพานสูตร “การเคารพต่อเทพยดา เจ้าที่เจ้าทาง ย่อมได้รับความคุ้มครองผลประโยชน์ ให้มีความสวัสดิ์ บุคคลใดขาดความเคารพต่อเทพยดา เจ้าที่เจ้าทาง ย่อมได้ประสบภัยโดยไม่รู้ตัว”

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ၁

ຮັດນສູຕຣ “ບຸຄຄລືທີ່ທຳການສັກກາຮຽນບູ້ຈາກເຫັນ ຍ່ອມໄດ້ຮັບເມືດຕາຈິຕຈາກທ່ານເປັນກາຣຕອບແທນ”

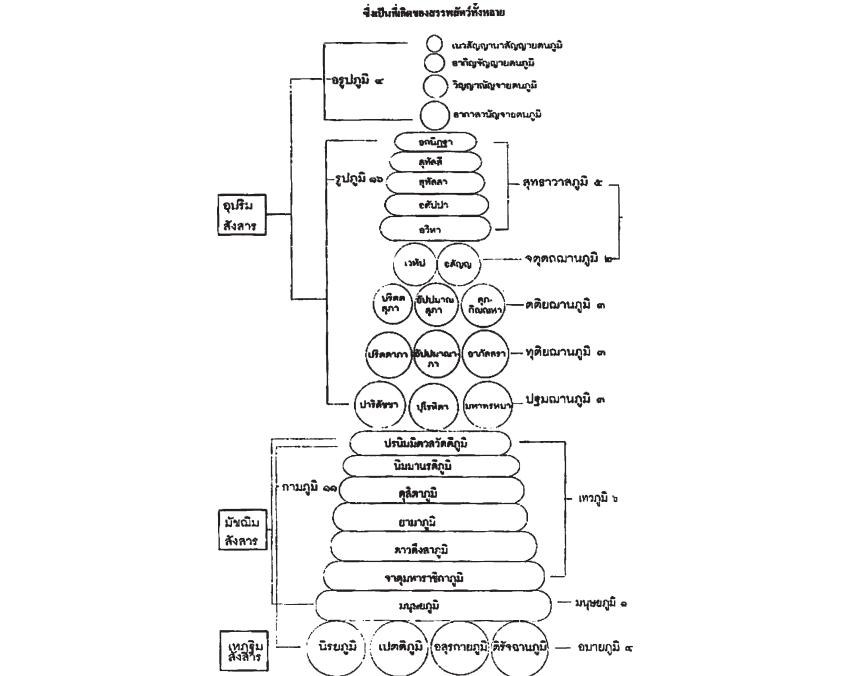
ເປດວັດຖຸພະບາລີ “ທ້າວມທ່າງທັ້ງລື່ອງຄົກ ທີ່ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄະອງໂລກ ຜູ້ໄດ້ທຳກາຮຽນບູ້ຈາກທ່ານ ຍ່ອມໄມ່ເລີຍຜລໃນກາຮຽນ ໂດຍຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸຂາຍສາຍໃຈເປັນເຄື່ອງຕອບແທນຕາມສົມຄວວ”

(ຈາກອົກຟັງມັກຕະລັກຄທ ປຣິເນທ ແລ້ວ ວິດີມູຕະຕະລັກທັງຄູ ເຊື່ອງເທວງມີ
ໜ້າ ၁၃ ຂອງວຽກແລືກທີ່ໄວທຍະເລວີ)

ໜ້າມຍເຫດ ໂປຣດອ່ານຍາລະເອີດໃນໜັງລື່ອ “ດຳສອນກາຮຽນທີ່ໄດ້ຜລ” ຂອງພຣະວາຈາຮຍ່າກ່າມ ອາຈີນຸ້າລື່ໄລ ວັດປໍາສາມແຢກ ອຳເກອນນໍ້າທ່ານວ່າຈັງຫວັດເພີ່ມວຽກ

เรื่องที่ ๑๕ ภูมิ ๓๑ ภูมิ

ธรรมะจากภาพ : ภูมิ ๓๑ ภูมิ ซึ่งเป็นที่เกิดของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

อรุปภูมิ๔ เป็นภูมิของพระมหาปุริปว่าง เพราเวหันโถงของการมีรูปร่างจากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย จึงขวนขวยเจริญมานสมณะภាតาจัน บรรลุอรุป凡人 สื้นเชิญแต่แล้วลึกลับไม่สามารถรู้ได้มาเกิดในอรุปพระมหาภูมิซึ่งเป็นภูมิสูงสุด มีแต่นามคือจิตวิญญาณอย่างเดียวไม่มีรูปร่างกาย

รูปภูมิ๑๖ เป็นภูมิของพระมหาภูมิ ๑๖ ชั้น มีรูปร่างกาย(ขันธ์ ๔) อย่างมนุษย์หรือเทวดา ผู้ที่ขวนขวยเจริญมานสมณะภាតาจัน จนบรรลุรูป凡人 ณ ตนตั้งแต่ปฐมมานภูมิจนถึงตติยมานภูมิ

ผู้ที่เจริญสมถกรรมฐาน ปัญจมภาน(หรือจตุตตภาน)ภูมิ ๒ และ สุทธาวาสภูมิ (๔) มี ๗ ภูมิ ๒ ภูมิคือ เวทปผลภูมิ และ อัลัญญาลัตตาภูมิ

ມບຸຍີ່...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ເປັນທີ່ເກີດຂອງພຣະອຣີຍຸດຄລແລະຍັງໄໝໄດ້ເປັນອຣີຍຸດຄລ ອີກ ๕ ກຸມືເປັນສຸຫະກາວສຸກົມ ເປັນກຸມືຂອງພຣະອຣີຍຸດຄລໜັ້ນພຣະວະນາຄາມືແລະພຣະວະຮັ້ນທີ່

ເຫວັນກຸມື ๖ ເປັນກຸມືຂອງເຫວັນ ๖ ຂັ້ນ ເປັນອູ້່ດ້ວຍຄວາມສຸກົມ
ເພລິດເພີລິນອູ້່ໃນການຄຸນອາຮມນີ້ ລ້ວນແຕ່ສ່ວຍງານຕ້ອງຕາຕ້ອງໃຈ ຖຸກອ່າຍ່າງ
ເປັນທີພີຍ່າ ເພີຍງແຕ່ຕັ້ງຄວາມປຣາກນາສິ່ງໄດ້ລຶ່ງນັ້ນກົບບັງເກີດຂຶ້ນທັນທີ່ດ້ວຍ
ອຳນາຈຂອງບຸນຸ ແຕ່ເນື່ອພິຈາກນາຕາມຫລັກຊຽມແລ້ວ ສິ່ງເຫຼຸ່ນນີ້ເປັນກິລັສ
ຕັ້ນທາເປັນການຕິດອູ້່ໃນເບັນຍຸຈການຄຸນ ທີ່ເຮີຍກ່າວກາມຕັ້ນທາ ຜົ່ງກ່ອໍໄທເກີດ
ຄວາມເດືອດຮ້ອນກະວະນກະວາຍໃຈຫາຄວາມສຸຂສົງບອຍ່າງແທ້ຈິງໄໝໄດ້

ມນຸ່ຍກຸມື ๑ ເປັນກຸມືຂອງມານຸ່ຍກຸມືທີ່ອາຄັ້ຍອູ້່ປັນແຜ່ນດິນໃນ
ທົ່ວປິເທິງ ៥ ທົ່ວປິ ຜົ່ງຕັ້ງອູ້່ໃນທີ່ທັ້ງ ៥ ຂອງໝູນເຂາສີເໜີ ອັນມີທົ່ວປິນ້ອຍ
ເປັນບຣິວາກທົ່ວປະ ៥૦૦ ຮວມແລ້ວໄດ້ ២,૦૦૦ ທົ່ວປິ

១) ອຸດຕະກຸຮຸທົ່ວປິ ອູ້່ທີ່ເຫັນອ໌ເຂາສີເໜີ ຮູ່ປໜ້າລື່ເໜີ່ຍມ ຮັກຊາ
ຄືລ້າທ້າເປັນນິຕິຍ່າຍຸ່ຍືນ ១,០០០ ປີ ເນື່ອຕາຍແລ້ວໄປເກີດບະເຫວໂລກແນ່ນອນ

២) ປຸ່ພວິເທທົ່ວປິ ອູ້່ທີ່ຕະວັນອອກ ຮູ່ປໜ້າຄລ້າຍປາຕຣ ອາຍຸ່ຍືນ
၅,០០ ປີ

៣) ອປຣໂຄຢານທົ່ວປິ ອູ້່ທີ່ຕະວັນຕກ ຮູ່ປໜ້າຄລ້າຍວັງພຣະຈັນທີ່
ອາຍຸ່ຍືນ ៥,០០ ປີ

៤) ທຳມັນທົ່ວປິ ອູ້່ທີ່ຕື່ຕ ຮູ່ປໜ້າຄລ້າຍຮູບໄໝ່ ອາຍຸ່ໄໝ່ແນ່ນອນຂຶ້ນອູ້່
ກັບຄຸນຮຣມ ສັນຍ ໄດ້ຄຸນຮຣມສູງຈະອາຍຸ່ຍືນຄື່ອສົງໄຂຍ່ປີ ຄ້າຍ່ອນຄຸນ
ຮຣມຕໍ່ສຸດອາຍຸ່ກົຈລດເຫຼື່ອເພີຍ ១០ ປີເທົ່ານັ້ນ ມານຸ່ຍກຸມືໃນທົ່ວປິນ້ມີຈິຕິໃຈ
ຮູ່ເວົ້ອງແລກລ້າເໜີ້ງ ກລ້າຫາຍ ເດີດເດີຍໃນການທຳດີຄື່ອງລົ່ງພຣະໂພຮົງຍານ
ໃນທາງໄໝໄດ້ສາມາດທຳອັນຕັບຮຽມສ່າງປິດມາດຕະກິດໄໝ

ອນຍຸ່ຍືນ ៥ ເປັນກຸມືທີ່ເສົ່ວຍພລບາປ ៥ ກຸມື ດື່ອ ນරກຸມືດ້ວຍພຣະ
ເຫຼຸໂທສະ ເປົດຕິກຸມື ອສຽກາຍກຸມືດ້ວຍເຫຼຸພຣະໂລກະ ແລະ ດີວັຈຈານກຸມືດ້ວຍ
ເຫຼຸພຣະໂມທະ

เรื่องที่ ๑๖ พระเจ้าสิบชาติ เตมิยชาดก

ธรรมะจากภาพ : เตมิยใบ

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “เนกขัมมบารมี” คือการอุกบาช หรืออุกจากการ เตมิยราชกุมาเรเกรงจะได้ครองราชสมบัติ เพาะลด พระทัยที่เห็นราชบุรุษลงโทษเจรตามพระราชดำริสของพระราชา เช่น เมียน เอาหอกแหง เอาหลาเวียบ จึงแกลงทำเป็นงอยเปลี่ย ทุหนวก เป็นใบ แม่ จะถูกทุดลงต่างๆ ก็อดกลั้นไว้ ไม่แสดงอาการพิธิให้ปรากฏ เพื่อเลี่ยงการ ครองราชสมบัติ พระมหาชนที่ปรึกษากราบทูลให้นำพระกุมาไว้ฝังเสีย สารถึ่นำราชกุมาขึ้นรถ เพื่อจะฝังตามรับสั่งพระราช ขณะที่ชุดหลุมอยู่นั้น พระราชาภารก์เดินลงจากรถแล้วตรัสปราครยกับนายสารถี แจ้งความจริงให้ทราบว่ามีพระประสังค์จะอุกบาช จึงตรัสสั่งให้นำรถกลับไป สารถึ่นำความ

ນມຸຍື່...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ๖

ໄປເລ່າຄວາຍພຣະຣາຊມາຮາດາແລ້ວພຣະຣາຊປິດາໃຫ້ທຽບທັງສອງພຣະອອງຄໍແລ້ວ
ຈຳມາຕູ່ຂ້າຮາໝບຮົວຈຶ່ງພາກັນໄປທ່າເຊື້ອພຣະຣາຊກຸມາຮາກລັບໄປຄຣວົງຮາໝຍ໌ສມບັດີ
ແຕ່ພຣະຣາຊກຸມາຮາກລັບຄວາຍທລັກຮຽມຕາມໃຫ້ຍືນດີໃນແນກຂັ້ນມະ ຄື່ອ ກາຣອອກ
ຈາກການ ພຣະຣາຊປິດາແລ້ວພຣະຣາຊມາຮາດາພຣ້ອມດ້ວຍບຣິວາຮຽງເລື່ອມໄສໃນ
ຄຳສອນ ກີ່ເລີດີຈີ່ອອກພනວັນແລ້ວບັນດາຕາມ ແລະ ໄດ້ມີພຣະຣາຊອື່ນອີກເປັນອັນນາກ
ສັດັບພຣໂວກາທຂອອກພනວັນຕາມ

เรื่องที่ ๑๙ มหาชนกชาดก

ธรรมะจากภาพ : พระมหาชนก

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “วิริยบารมี” คือความพากเพียร พระมหาชนกเดินทางไปทางทะเล เรือแตก คนทั้งหลายจมน้ำตายบ้าง เป็นเหยื่อของสัตว์น้ำบ้าง แต่ไม่ทรงละความอุตสาหะ ทรงว่ายน้ำโดย กำหนดทิศทางไปที่กรุงมิถิลา ในที่สุดก็ได้รอดชีวิตกลับไปถึงกรุงมิถิลา ได้ ครองราชย์สมบัติ

เรื่องนี้เป็นที่มาแห่งภาษาอิตาลีที่ว่า “เป็นชายครัวเพียรร่าไป อย่าเบื่อหน่าย (ความเพียร) เลีย เราเห็นตัวเองเป็นได้อย่างที่ปราบนาขึ้นจากน้ำมาสู่บกได้”

เรื่องที่ ๑๙ สุวรรณสามชาดก

ธรรมะจากภาพ : สุวรรณสาม

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “เมตตาบารมี” คือการแผ่ “เมตตาวิจิตคิดจะให้สัตว์ทั้งปวงเป็นสุขทั่วหน้า สุวรรณสามเลี้ยงบิดาและมารดาของตนซึ่งเสียลัชชุในป่า และเนื่องจากมีเมตตาปรารถนาดีต่อผู้อื่น หมู่เนื้อ ก็เดินตามเวดล้อมไปในที่ต่างๆ

วันหนึ่ง ถูกพระเจ้ากรุงพาราณสี ชื่อ ปิลยกษยิงเอาด้วยธนูเข้า ภายหลังเมื่อทราบว่าเป็นมานพผู้เลี้ยงดูบิดามารดาแก้สดพระทัย จึงไปหาบิดามารดาของสุวรรณสาม บิดามารดาแก้ได้ตั้งสักจะอ้างคุณความดีของ สุวรรณสามขอให้พิชลูกครรภ์มดไป สุวรรณสามก็ฟื้นคืนสติ และได้สอน พระราช骸แสดงคติธรรมว่า ผู้ใดเลี้ยงดูมารดาบิดาโดยธรรม เมมเทวดาบัง รักษายังนั้น ย่อมมีคนสรรเสริญในโลกานี้ ละโลกานี้ไปแล้วก็บันทึกในโลกหน้า พระราช骸ขอให้แสดงธรรมอีก ก็สอนให้ทรงปฏิบัติธรรมปฏิบัติชอบในบุคคล ทั้งปวง

เรื่องที่ ๑๙ เนมิราชชาดก

ธรรมะจากภาพ : เนมิราช

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “อธิภูมานบารมี” คือความตั้งใจมั่นคง เนมิราชกุമารขึ้นครองราชสีบลันติวงศ์ต่อจากพระราชนบิดา ทรงบำเพ็ญคุณงามความดี เป็นที่รักของมหาชน และในที่สุดเมื่อทรงพระราชนบุตร มหามอบราชสมบัติแก่พระราชโอรส เสด็จออกผนวชเช่นเดียวกับที่พระราชนบิดาของพระองค์ทรงบำเพ็ญมา

เรื่องที่ ๒๐ มหอสตชาดก

ธรรมะจากภาพ : มหอสต

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “ปัญญาภารี” คือความรู้ทั่วถึง สิ่งที่ควรรู้ มหาบัณฑิตเป็นที่ปรึกษาหนุ่มของพระเจ้าวิเทหแห่งกรุง มักิลา มีความฉลาดรู้ สามารถแนะนำในปัญหาต่างๆ ได้อย่างถูกต้องรอบคอบ เอาชนะที่ปรึกษาอื่นๆ ที่ริชยาได้ความด้วยความดี ไม่พยายามอ华าชาต ครั้ง หลังใช้อุบายน์ป้องกันพระราชาจาราชคัตtru และจับราชคัตru ซึ่งเป็นกษัตริย์จาก พระนครอื่นๆ ได้

เรื่องที่ ๒๑ ภูริทตชาดก

ธรรมะจากภาพ : ภูริทตชาดก

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “ศีลบารมี” คือการรักษาศีล ภูริทตนาคราชไปจำศีลอยู่ริมฝั่งแม่น้ำมุนา ยอมอดทนให้หมอยูจับไป ทรงมาณต่างๆ ทั้งที่สามารถจะทำลายหมอยูได้ด้วยฤทธิ์ มีใจมั่นต่อศีลของตน ในที่สุดก็ได้อิสรภาพ

เรื่องที่ ๒๒ จันทกุมาราชาก

ธรรมะจากภาพ : จันทกุมา

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “ขันติบารมี” คือความอดทน จันทกุมาเป็นพระราชนอรสของพระเจ้าเอกสารช เดยช่วยประชาชนให้พ้นเดดี ซึ่งกันหากาหารมหามนต์ราชปูโรหิตาจารย์รับสินบนตั้ดสินไม่เป็นธรรม ประชาชน ก็พาภันเนื่อมใสเปล่งสาสุการทำให้ราชปูโรหิตผูกอาชาต เมื่อพระเจ้า เอกราชทรงพระสุบินเห็นดาวดึงส์เทวโลกทรงได้จะทราบทางไปเทวโลก ราช ปูโรหิตแก้แค้นด้วยการกราบทูลให้ตัดพระเครียรพระราชนอรสบูชาบัญ พระ ราชาถึงสั่งจับพระราชนอรสพระมเหศีและคนอื่นๆ เพื่อเตรียมบูชาบัญ ร้อน ถึงท้าวสักกะ(พระอินทร์) ต้องมาก้มมุ่นและชี้แจงให้หายเข้าใจผิดว่าวิธีนี้ไม่ใช่ ทางไปสวรรค์ มหาชนรุ่มฝ่าพระมนต์ปูโรหิตนั้นและเนรเทศ ต่อมาราชา จึงเชิญพระจันทกุมาราชปูโรหิขึ้นครองราชย์

เรื่องที่ ๒๓ นาราทชาดก

ธรรมะจากภาพ : นาราท

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “อุเบกขากามี” คือ การวางแผนยึดมานาทชาดกซวยเปลี่ยงพระเจ้าอังคติราชให้กลับจากความเห็นผิดให้มีความเห็นชอบตามเดิม (ความเห็นผิดนั้น เป็นไปในทางว่าสุขทุกข์เกิดเองไม่มีเหตุ คนเราเวียนว่ายตายเกิด หนักเข้ากับปริสุทธิ์ได้เอง ซึ่งเรียกว่าลัংสารสุทธิ)

เรื่องที่ ๒๙ วิชรชาดก

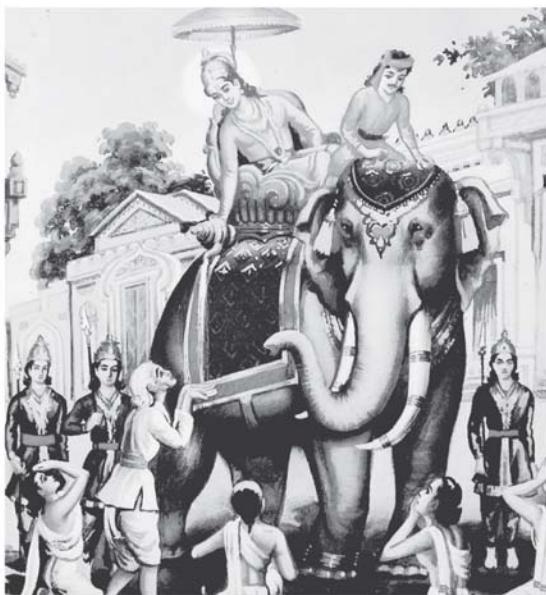
ธรรมะจากภาพ : วิชรบันฑิต

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “สัจจารมี” คือความลัตย์ วิชรบันฑิตผู้ถ่ายคำแนะนำประจำพระราชนักพรเจ้าชนัญชัยโกรพยะ เป็นผู้ที่พระราชาและประชาชนรัก戴ครับ

ครั้งหนึ่ง ปุณณภิกษุมาท้าพระเจ้าชนัญชัยโกรพยะเล่นสกา ถ้าแพ้จะถ่ายมณีรัตนะอันวิเศษ ถ้าพระราชาแพ้ต้องพระราชนกุลิ่งที่ต้องการในที่สุดพระราชาแพ้ ปุณณภิกษุจึงขอตัววิชรบันฑิต เพื่อเอาหัวใจวิชรบันฑิตไปแลกกับชีพญานาค(ซึ่งความจริงเป็นอย่างของภารยาพญานาคผู้ใดร่วงธรรมของวิชรบันฑิต จึงว่าถ้าปุณณภิกษุต้องการชีพของตนก็ให้นำหัวใจของวิชรบันฑิตมา) วิชรบันฑิตกลับแสดงสาสนธธรรม(ธรรมของคนดี) ให้ยกษัตรีมายังไสและได้แสดงธรรมแก่พญานาค ในที่สุดก็ได้กลับมาสู่กรุงอินทปัตย์ มีการฉลองรับขวัญกันเป็นการใหญ่

เรื่องที่ ๒๕ เวสสันดรชาดก

ธรรมะจากภาพ : เวสสันดร

ชาดกเรื่องนี้ แสดงถึงการบำเพ็ญ “ทานบารมี” คือการบริจาคทาน เวสสันดรผู้มีใจยินดีบริจาคทุกอย่างที่มีตนขอ ครั้งหนึ่งประทานช้างเผือกคู่บ้านคู่เมืองแก่พระมหาณีชาวกาลิงคะ ซึ่งมาขอช้างไปเพื่อให้หาย闷แล้ง แต่ประชาชนโกรธขอให้เนรเทศ พระราชนิศาจึงจำพระทัยเนรเทศ ชึ่งพระนางมัทรีพร้อมด้วยพระโอรสพระธิดาได้ตามเสด็จไปด้วย เมื่อชูชกไปข้อสองกุมารก์ประทานอีก ภายหลังพระเจ้าสัญญาพระราชนิศาจทรงถือส่องกุมารแล้ว เสเด็จกลับกรุง (เรื่องนี้แสดงการเลี้ยงสละส่วนน้อยเพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ คือการตัวสรู้เป็นพระพุทธเจ้า อันจะเป็นทางให้ได้บำเพ็ญประโยชน์ส่วนรวม ได้ดียิ่ง มิใช่เลี้ยงสละโดยไม่มีจุดมุ่งหมายหรือเหตุผล)

เรื่องที่ ๒๖ คนเดี่ยวหัวหาย ส่องคนเพื่อนตาย

ธรรมะจากภาพ : คนเดี่ยวหัวหาย ส่องคนเพื่อนตาย

มิตรแท้ คือ มิตรด้วยใจจริง มี ๔ พวกได้แก่

๑. มิตรอุปการะ มีลักษณะ ๔ คือ

๑.๑ เพื่อนประมาทช่วยรักษาเพื่อน

๑.๒ เพื่อนประมาทช่วยรักษาทรัพย์ของเพื่อน

๑.๓ เมื่อเพื่อนมีภัยก็เป็นที่พึ่งพาได้

๑.๔ มีกิจจำเป็น ช่วยออกทรัพย์ให้เกินกว่าที่ออกปาก

๒. มิตรร่วมสุขร่วมทุกข์ มีลักษณะ ๔ คือ

๒.๑ บอกความลับแก่เพื่อน

๒.๒ ปิดความลับของเพื่อน

ໜ.໩ ມີກໍຍອັນຕາຍໄໝ່ລະທິງ

ໜ.໪ ແມ່ໜີວິຫຼົກສະຫຼື່ຕີ

ຕ. ມິຕຣແນະປະໂຍ້ໜ້ນ ມີລັກຂະນະ ແລະ ຄືວ

ຕ.໑ ຈະທຳໜ້ວເລີຍຫາຍຄອຍທ້າມປະນາໄວ

ຕ.໒ ດອຍແນະນຳໃຫ້ຕັ້ງອູ້ນີ້ຄວາມດີ

ຕ.໓ ໃຫ້ໄດ້ຝຶ່ງໄດ້ວູ້ນີ້ລຶ່ງທີ່ໄມ່ເຄຍໄດ້ຝຶ່ງໄດ້ວູ້

ຕ.໔ ປອກທາງສຸຂທາງສວຽບໃຫ້

ຮ. ມິຕຣມື້ນໍ້າໃຈ ມີລັກຂະນະ ແລະ ຄືວ

ຮ.໑ ເພື່ອນມີຖຸກໆພລອຍຖຸກໆດ້ວຍ

ຮ.໒ ເພື່ອນມີສຸພລອຍດື່ໃຈ

ຮ.໓ ເຂົາດີເຕື່ອນເພື່ອນ ຜ່າຍຢັບຢັ້ງແກ້ໄຂໃຫ້

ຮ.໔ ເຂົາສວຣເລົວຢູ່ເພື່ອນ ຜ່າຍພູດເລົວມສັບສັນນຸ່ນ

เรื่องที่ ๒๗ ลมกับดวงอาทิตย์

ธรรมะจากภาพ : ลมกับดวงอาทิตย์

โอลัวด อวดฉลาดแข่งดี คือ อกุศลowardสิ่งที่ไม่ดี ทุกคนต่างมีหน้าที่ของตนและมีความดีต่างกันไปคนละอย่าง ไม่ควรโอลัวด อวดฉลาดหรือแข่งดีกัน ควรช่วยเหลือกันและกันมากกว่า สังคมจะได้อยู่กันอย่างมีความสุข “จงพูดแต่ความดีของผู้อื่น และจงกล่าวถึงแต่ความเลวของตัวเอง และในมุมกลับกัน จงอย่าพูดความเลวของผู้อื่น และจงอย่ากล่าวถึงความดีของตัวเอง!”

กฎชาดก ๒๗/๓๓๓ “ควรพูดแต่คำที่เพาะและมีประโยชน์”
(โพธิสัตว์)

ผลสูตร ๒๓/๓๓๔ “ยอดของถ้อยคำที่เพาะคือการแสดงธรรม
บ่อยๆแก่ผู้ต้องการฟัง” (พุทธวจนะ)

เรื่องที่ ๒๙ บุรุษผู้โชคดี

ธรรมะจากภาพ : บุรุษผู้โชคดี

มีบุรุษผู้หนึ่ง เลี้ยงชีพด้วยการตักน้ำขาย พ่อได้ทรัพย์มาก็นำไปฟังไว้ที่เชิงกำแพงเมือง ต่อมาได้ย้ายบ้านไปทำงานรับจ้างที่อื่นและได้พบว่าคนหนึ่งมาเป็นภารรยา เมื่อถึงวันนักขัตฤกษ์ มีการเล่นมหรสพ ภารรยาจึงให้สามีไปอาเจิ้งที่ฟังไว้มาเตี่ยวงาน ถึงคราวที่อุปัต्तิภากกรรมฝ่ายกุศลส่งผลบุรุษผู้มีฐานะต่ำต้อยจะได้รับความเจริญ ด้วยอำนาจแห่งกุศลกรรมที่เข้าได้สร้างแต่ชาติก่อน เขาเดินไปพลารงร้องเพลงไปพลา โดยไม่ได้สนใจกับแสงเดดที่ร้อนจ้าในเวลากลางวัน ขณะที่เดินผ่านหน้าพระลานหลวง

ມບຸຍີ່...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ສມເຕັຈພຣະເຈົ້າອຸທຽມຮາຊີບດີ ໄດ້ທອດພຣະເນຕຣເຫັນລຶງເກີດຄວາມເອົ້ນດູ ໄດ້ສັ່ງໄຫ້ຮາບບຸຮູ່ປະເມືອງບຸຮູ່ຜູ້ນໍ້າມາເພື່ອສອບຖາມຄວາມເບີນໄປ ຈຶ່ງໄດ້ທ່ານວ່າບຸຮູ່ຄົນນີ້ຈະນຳເງິນທີ່ຝຶ່ງໄວ້ໄກລ໌ກຳແພັງເມືອງມາໃຫ້ກຣຍາເພື່ອໄປເຖິ່ງວາງນວ້ນນັກຂັ້ຕຖານ໌ ພຣະອງຄົງຈຶ່ງຕັ້ງສາມາວ່າ ທ່ານຈະກັບໄປເຄີດເຮາຈະພຣະວາຫານເງິນຕາມຈຳນວນທີ່ຝຶ່ງໄວ້ນັ້ນເພຣະຈະໄດ້ມີເຕີມຕົ້ນເດີນຝ່າເປົລວແດດອັນຮ້ອນຈ້າ ເຂົາປົກສົດ໌ມີຮັບເງິນຕາມທີ່ພຣະວາຫານໃຫ້ ຍັງຄົງຢືນຢັນທີ່ຈະເດີນໄປເອາທິພຍທີ່ຝຶ່ງໄວ້ຕ່ອໄປ ພຣະວາຫາທຽບເພີມຈຳນວນທິພຍທີ່ຈະພຣະວາຫານໃຫ້ເພີມຂຶ້ນເວື່ອຍໆ ແຕ່ເຂົາກົງຢືນຢັນຄຳເດີມ ພຣະອງຄົງທຽບເຫັນວ່າເຂົາເປັນບຸຮູ່ທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈຈິງ ມີຄວາມພອໄລໃນສິ່ງທີ່ຕົນມີອຸ໘ນ໌ ໂນ່ລະໂມບໂລກມາກ ຈຶ່ງທຽບພອພຣະທັບໃຫ້ຮາບບຸຮູ່ນຳຕັ້ງເຂົາໄປໜໍາຮ່າງກາຍໃຫ້ສະອາດແລ້ວແຕ່ງເຄື່ອງປະຕັບລຳທ່ຽບພຣະວາຫາ

ຈາກນັ້ນພຣະວາຫາຕັ້ງສ່ວ່າ ບຸຮູ່ຜູ້ນີ້ເປັນຄົນມີປັນຍາແລະມີວາຈາສັຕ່ງມີໃຈມັນຄົງ ໂນ່ກັບກລອກຫວັນໄໝ ເຮົາຈະແຕ່ງຕັ້ງເປັນພຣະວາປັກຄອງຮາສະບັບຕິໃນກຽງພາຣານລື ທຽບພຣະວາຫານາມວ່າ ສມເຕັຈພຣະເຈົ້າອັ້ມມາສກරັບແລ້ວທຽບແປ່ງເຂົາໃຫ້ປັກຄອງ ຕ່ອມາໄໝ່ນ່ານປະຊາບນັ້ນຕ່າງຕາຍຄວາມຈົງຮັກກັດດີໂດຍທັງກັນ

ອຸປະນົມກາກາຮົມຝ່າຍກຸດລືໄດ້ຂ້າກນໍ້າໃຫ້ບຸຮູ່ຜູ້ນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມສຸຂສຶບຍາຍໃນຂາຕິນີ້ ແລ້ວຍັງທໍາຫັນທີ່ອຸປະນົມກົງໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມສຸຂໍໃນຫຼາຍົງຂຶ້ນໄປເອົກສມເຕັຈພຣະເຈົ້າອຸທຽມຮາທຽບວ່າງຈາກຮາຊົກ ທຽບໄປພັກຜ່ອນພຣະວາຫາທັບຍັກກັບພຣະສ່າຍ ແລະທຽບເອນອອງຄົງເອາພຣະເຄີຍຮຸນນັກຂອງອົດຕົບບຸຮູ່ເຂົ້າງໆໃຈ ໃນຂະນະນັ້ນອຸກຸດລົງຈິຕົກົງເກີດຂຶ້ນໃນຈະອົດຕົບບຸຮູ່ຜູ້ຍາກຈັດອຍກຄອງຮາສະບັບຕິແຕ່ເພີ່ງຜູ້ເດືອຍວ່າ ຈຶ່ງເວົາພຣະຂວາርຄົຈະແທງທີ່ພຣະອຸຮ່ພຣະວາຫາແຕ່ໄດ້ສຕືກົດຂຶ້ນມາໄດ້ຈຶ່ງຮັບປຸລຸກສມເຕັຈພຣະເຈົ້າອຸທຽມຮາຊີບດີ ໃຫ້ຕື່ນຈາກທີ່ປຣະທມ

ມູນຍື່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັນ ອ

ແລ້ວທຽບເລ່າຮືອງທີ່ຕະຫຼາມຈະປອງຊື່ວິຕີໃຫ້ຝຶ່ງທັ້ງໝົດ ສມເຕັ້ງພະເຈົ້າອຸທະນາເນື່ອໄດ້ຝຶ່ງແລ້ວກີ່ມເຕີມຕາຈະຍາຮາຊສມປັບຕິໃຫ້ ແຕ່ພຣະອັ້ມມາສກຣາຊ
ເກີດຄວາມລະຍາຍຈຶ່ງໄໝຂອທຣພຍໍສມປັບຕິທີ່ຈະທຽບພຣະຮາຊທານໃຫ້ ໄດ້ຂອຫຼາລາ
ເຂົ້າວັນເປົ້ານາສີ ບຳເພີ້ນພຣະມຈຣຍ໌ຈນສໍາເລົງຈອກົງມາ ເນື່ອດັບຂັ້ນຮົກທຽບ
ອຸບັດໃປເກີດໃນພຣະມໂລກ

ອຮມບາທ ແກ້ໄຂ/ແກ້ໄຂ “ພອໃຈຕາມມີ ຍິນດີຕາມໄດ້ ນຳສຸຂມາໃຫ້”

(ພຣະພູກຮວຈນະ)

เรื่องที่ ๒๙ เปรตปากเสีย

ธรรมะจากภาพ : เปรตปากเสีย

ในสมัยพุทธกาล มีพระภิกษุมูหោងประสังค์จะเดินทางไปนั้นสักการต้นพระครีมหาโพธิ์ อันเป็นสถานที่ตรัสรู้ของพระองค์ หลงทางเดินนาน เวียนอยู่ในป่าเป็นเวลา ๗ วัน พลันเห็นร่างใหญ่โตคล้ายมนุษย์ ซึ่งมีรูปร่างเปลกพิกหลไม่เหมือนคนในเมืองธรรมชาติ กำลังเทียมโโคใหญ่ ๔ ตัวเข้าที่โภนาอยู่คุณเดียวในทุ่งกลางป่า พระภิกษุเหล่านั้นจึงเข้าไปถามทางออกจากป่า ได้รับคำตอบว่า “ท่านหลงทางเพียง ๗ วัน มิเท่าไร ส่วนข้าพเจ้าสิหลงทางอยู่ ณ ที่นี้ ไถอยู่อย่างนี้ทั้งกลางวันและกลางคืนเป็นเวลานานนับได้ พุทธันดรแล้ว ได้รับความลำบากมากกว่าพระคุณเจ้าทั้งหลายเป็นไหนๆ”

ข้าพเจ้าทำงานทำกรรมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในสมัยพระกัลสปุพุทธเจ้า ข้าพเจ้าเป็นชานากรทำบ้านทำทางวัวเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในขณะที่ประชาชนทั้งหลายพากันไปทำบุญและสักการะบูชาองค์สมเด็จพระกัลสปุพุทธเจ้า เชนาซักชวนข้าพเจ้าให้ไปร่วมทำบุญด้วย แต่ข้าพเจ้าเห็นว่า การไปทำบุญแก่สมเด็จพระกัลสปุพุทธเจ้านั้น เป็นการเสียประโยชน์เสียเวลาทำมากกิน ถูกใจไม่ได้ จึงได้ตอบคนเหล่านี้ไปว่า “ไม่ไป เพราะเสียเวลา” โภคเขาก็บอกว่า การไปทำบุญแก่สมเด็จพระกัลสปุพุทธเจ้า ดีกว่าการโถนเป็นไหหนา ข้าพเจ้าจึงได้ตอบไปว่า

“ท่านทั้งหลายอย่ามาลามายให้หนักหูเราเลย เครื่อง เป็นอันว่าพระกัลสปุพิเศษจริง แต่เราก็ได้ตั้งใจไว้แล้วว่า ถ้าพระกัลสปุไม่สามารถโถนให้เราได้ เราก็จะไม่ไปทำบุญ ไม่ทำการสักการะบูชา หากว่าพระกัลสปุพุทธเจ้ามาจับคันไฟแล้วโถนได้อย่างเรามีอิริยบุรุษ เราจึงจะไปทำบุญและทำการสักการะบูชา”

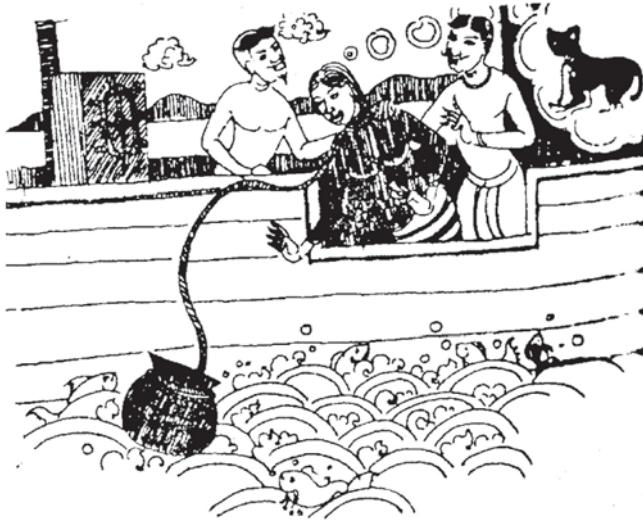
ด้วยเหตุนี้กรรมจึงบันดาลให้ข้าพเจ้ามาเกิดเป็นประตอยู่ที่นี่ อดข้าวอดน้ำ ไม่ได้นั่ง ไม่ได่นอน ต้องโถนอยู่ตลอดวันยังค่ำยังรุ่ง ไม่มีเวลาได้พักผ่อนเลยตั้งแต่วันตายนายจากมนุษย์เป็นต้นมา บัดนี้เป็นเวลานี้ พุทธันดรแล้ว ไม่ทราบว่าเมื่อไรจักลิ้นกรรมลักษี

จากคำให้การของประตผู้ที่ริบทางวัวนี้ จะเห็นว่าการทำกรรมเพียงเล็กๆน้อยๆ แต่ผลของบานปุ่มริบทางวัวที่ได้กล่าวจังๆจากพระลัมมาลัมพุทธเจ้าผู้มีคุณอันประเสริฐนั้น ได้รับโทษอย่างหนักถึงปานนี้

กามสูตร ๑๕/๑๑ “คำพูดที่ดีควรพูด คำพูดที่ชั่วไม่ควรพูด” (พุทธวจนะ)

เรื่องที่ ๓๐ กรรมเก่าของสาวงามภารຍาณายเรือ

ธรรมะจากภาพ : กรรมเก่าของสาวงามภารຍาณายเรือ

มีพระภิกขุพากหนึ่งโดยสารเรือเดินสมุทรเพื่อที่จะไปเฝ้าสมเด็จพระสัมมาลัมพุทธเจ้า ในขณะที่เรือเดินสมุทรลำไผญ์มาถึงกลางทะเลหลวงก็เกิดอุบัติเหตุเรือก็หักดงนิ่งไม่สามารถจะแล่นต่อไปได้ นายเรือจึงสั่งให้ลูกน้องบริหารของตนช่วยกันแก้ไขตรวจสอบ ปรากฏว่าทุกอย่างก็ปกติดี แต่เครื่องเรือไม่สามารถจะแล่นต่อไปได้ เป็นที่น่าประหลาดใจยิ่งนัก นักเดินเรือคิดว่าฟ้าดินคงคลบบันดาล หรือมีใครคนใดคนหนึ่งในเรือล่านี้ชั่วรอยจะเป็นคนกากิณี จึงตกลงใจกันจับสาภารเพื่อหาว่าใครเป็นคนกากิณี เมื่อจับได้จะโยนทิ้งทะเลไป

ปรากฏว่าการจับสาภารทั้งสามครั้ง สาภานั้นตกไปอยู่ในมือของภารຍาณายเรือ ด้วยอำนาจของอปราปริยเวทนี้ยกรรมฝ่ายอกุศล นาย

ເວຼືອຈຶ່ງອອກຄຳລັ້ງໃຫ້ຂ່າຍກັນຄອດອາກຣົນເຄື່ອງປະດັບຂອງນາງອອກທັ້ງໝາດ
ເພົະເວົ່າງປະດັບແຫລ່ານັ້ນທາໄດ້ເກີດປະໂຍ້ໜີແກ່ຄູນຕາຍອຍ່າງໄວ່ໄໝ ໃຫ້ນາງ
ນຸ່ງແຕ່ຜ້າຜົນແກ່ຈາ ເຂົ້າມົ້ວປະຈຸທາງຜູກຄອນາງ ແລ້ວໂຍ່ນນາງທີ່ນໍ້າໄປ ລັ້ງ
ຈາກນັ້ນເຄື່ອງກົດຊື່ເອງໂດຍອັສຈະຮຽຍແລະອອກເດີນທາງຕ່ອໄປ

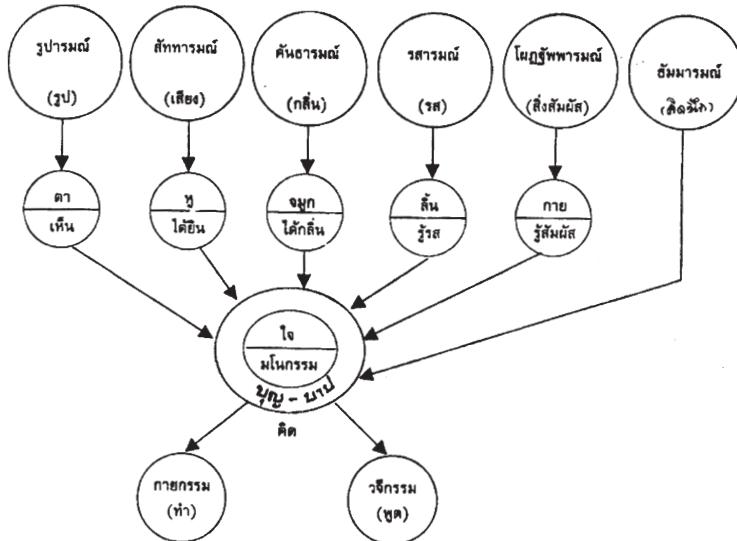
ພຣະກິກຊູ້ທັ້ງໝາຍເກີດຄວາມສັງເວົຊ ສົງລາວກວ່ານາຍເວຼືອຊື່ງຄູກຄລ່າວ
ທາວ່າເປັນໜູ້ງຄາລົກືສີ ຕ່າງພາກັນສັງສິດວ່າເວົ່ອທຸດນີ້ດ້ວຍເຫດປະກາງໄດ້
ແລະການທີ່ທຸນູ້ງສາວີ້ງກຳລັງອຸ່ນໃນວ້າຍສ່ວຍງາມ ແຕ່ຕ້ອງມາຕາຍເລີຍແຕ່ໃນວ້າຍອັນ
ໄມ່ສົມຄວາ

ເນື່ອດື່ງພຣະເຊະວັນນາວິທາຮົ່ງກຽບຖຸລາມພຣະລັ້ມມາລັ້ມພຸທ່າເຈົ້າ
ຄື່ງເຫດຖຸທີ່ປະສົບມາ ພຣະພຸທ່ອຮອງຄໍ່ທຽງເລ່າວດີຕືກຣມຂອງທຸນູ້ງສາວຸ່ງໜີ້ໃຫ້ກິກຊູ້
ທັ້ງໝາຍຝັງວ່າ ໃນອົດຕະຫຼາດທີ່ນີ້ທຸນູ້ງສາວຸ່ງໜີ້ໄດ້ເຄີຍຈ່າສຸ້ນຂີ້່ຈີ້ອົດຕະເຄີຍເປັນ
ສາມື່ນາງ ໂດຍລວງໄປທີ່ສະພານທ່ານໍາ ແລະພັກຕົກນໍາພຣ້ອມເຊື່ອກຜູກຄອກທີ່
ຜູກຕົດກັບໜັກມົ້ວປະຈຸທາງ ເພື່ອແກ້ຄວາມອັນຍາທີ່ຄູກຄລ່າວທາວ່າເປັນຂອ່ໄຮກັບ
ສຸ້ນຂີ້່ຕ້ວນ້ນ ເພົະເຫດຖຸນີ້ເມື່ອ “ອປ/ລາບປິຍເວທີນີ້ກຣມ” ຝ່າຍອກຸສລາມທັນ
ນາງກິຄູກຄວັງນ້ຳໂຍ່ນລົງກລາງມາສຸມທຽບເຊັນເດີຍວັກນ

ຈຸລັນນທີຍ່າດກ ໂຄງ/ແດວ “ຄົນໜວ່ານເພື່ອເຊັ່ນໄດ້ ຍ່ອມໄດ້ຮັບຜລ
ເຊັ່ນນີ້ນໍາ ຍາທີລັ້ງ ວປ/ເຕີເພື້ອໜ້າ ຕາທີລັ້ງ ລກເຕີເພື້ອໜ້າ” (ໂພບີສັ້ວົງ)

เรื่องที่ ๓๑ บุญบาป เกิดขึ้นอย่างไร

ธรรมชาติของจิต บุญบาป เกิดขึ้นอย่างไร

ตามธรรมชาติของจิต เมื่อมีอารมณ์ปราภูทางทวารได จิตหรือวิญญาณจะเกิดขึ้นเพื่อรับอารมณ์ทางทวารนั้น เช่น เมื่อมีเลียงมาปราภูทางทวัญ โลตุวิญญาณวิถีจะเกิดขึ้นเพื่อรับรู้เลียงนั้น โลตุวิญญาณจะเกิดดับเร็วมากเป็นจำนวนหนึ่งครั้งไม่ถาวร สลับกับมโนวิญญาณที่เกิดขึ้นทางใจ เพื่อตีความหมายของเลียงที่กำลังปราภูอยู่ เมื่อรู้ความหมายว่าเป็นเลียงซึ่งเชย ก็จะมีความยินดีพอใจ แต่หากเป็นเลียงด่าก็จะเกิดโหะส์ ถ้ามีสติยับยั้งไว้ได ก็ดีไป แต่เมื่อใดที่ขาดสติก็จะเกิดการตอบโต้ทางกาย (กายกรรม) เช่น ไปชนหน้าผู้ที่กำลังด่าเรา หรือทางวาจา (วจีกรรม) เช่น ด่าตอบไปทันที ซึ่งเป็นการสร้างกรรมใหม่ที่จะต้องได้รับผลของกรรม (วิบาก) ในอนาคตต่อไป

ຈະເປັນຜູ້ລັ້ງໃຫ້ເກີດກາຮະທຳທາງກາຍແລະທາງວາຈາ ທັກທີ່ເປັນບຸນູ (ກຸຄລກຣົມ) ແລະທີ່ເປັນບາປ (ອກຸຄລກຣົມ) ບັງຄວັງເກື່ອງແຕ່ຄົດໄວ່ໃນຈີ (ມໂນກຣມ) ໂດຍທີ່ໄມ້ໄດ້ແສດງອອກທາງກາຍ ທີ່ວິທາງວາຈາເລຍກົມື ກາຮະແສດງອອກທາງກາຍແລະທາງວາຈາທີ່ເປັນບຸນູ ເຮີຍກວ່າ ກາຍສຸຈົມ ວິຈີສຸຈົມ ສ່ວນກາຮແສດງອອກທາງກາຍແລະວາຈາທີ່ເປັນບາປ ເຮີຍກວ່າ ກາຍຖຸຈົມ ວິຈີຖຸຈົມ

ຈຸລລັນທີຍໍາດກ ແຕ/ຮວ “ທຳດີຍ່ອມໄດ້ຮັບຜລດີ ທຳຂ້ວຍ່ອມໄດ້ຮັບຜລຊ່ວ່າ ກໍລຍານກາຮີ ກໍລຍານັ້ນ ປາປກາຮີ ຈະ ປາປກັ້ງ” (ພົມສັຕິງ)

เรื่องที่ ๓๒ คำให้การของกบเทวตา

ธรรมะจากภาพ : คำให้การของกบเทวตา

สมัยหนึ่ง ขณะสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้แสดงธรรมอยู่ท่ามกลางบริษัททั้งหลายนั้น ได้มีนายโคงาลผู้หนึ่งเกิดความครั้หaoอย่างยิ่งที่จะฟังธรรม จึงค่อยๆ ขึ้นไปยืนอยู่บนแผ่นไม้ โดยที่มิทันเห็นกบ เพราะมัวแต่จ้องมองแต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อเข้าชื่นไปเหยียบบนแผ่นไม้ มิรู้ว่าใต้แผ่นไม้นั้นมีกบตัวน้อย ๆ หลับตาฟังพระธรรมเทศนานอยู่แผ่นไม้จึงได้ทับลงบนร่างกบตัวน้อยที่น่าสงสารนั้นถึงแก่ความตายในที่นั้นเองแล้วกบได้เกิดเป็นเหราบุตรในสรวงรื้้นดาวดึงส์ แล้วลงมาเฝ้าพระพุทธเจ้า ในทันที มาฟังคำให้การของกบน้อยดูว่าเป็นอย่างไร?

ເຫັນພະບຸຕຽບດີຕົກບັດວັນນີ້ຍີ “ໄດ້ກາບຖຸລສມເຈົ້າຈະພູມືປະກາຄເຈົ້າວ່າ “ຂໍ້ແຕ່ພະວອງຄົ້ນທົງພະຊຸມອັນປະລາວີຈູ້ ຂໍ້ພົມເຈົ້ານີ້ນີ້ນາມວ່າມັນທຸກເຫັນພະບຸຕຽບ
ຈາຕິກ່ອນວາກັກໃນດີເປັນສັຕິວົງເດັ່ນຈານ ເປັນກບອາຄັຍອູ່ໃນທົ່ວງນໍາໃຫ້ທີ່ສະບັບ
ໂປກຊຣນີໄກລັກໆບໍລິຫານແຮ່ງນີ້ ໄດ້ສັດັບພະສູເລື່ອຍ່ອງພະວອງຄົ້ນທົງແສດງ ພະ
ລັກທົ່ວມທະນາແລ້ວມີຈີຕິຜ່ອງແແວຍີນດີ ຄື້ອເວັນນິມີໃນພະສູເລື່ອຍ່ນີ້ ມີ
ນາຍໂຄບາລມາແຕ່ໄທ່ນີ້ມີການໄດ້ຂຶ້ນໄປຢືນບັນແຜ່ນໄມ້ ແລະແຜ່ນໄມ້ນີ້ທັບ
ຮ່າງກາຍຂອງຂໍ້ພົມເຈົ້າບີ່ແບນໄມ້ມີຂຶ້ນດີ ຂໍ້ພົມເຈົ້າທຳກາລກົມີຍາຕາຍໄປບັງເກີດໃນ
ສວຣົກໜີ້ແດວດີ່ລົ້ງແລ້ວຮັບມາ ດັ່ງນີ້ດ້ວຍຄວາມປວກຄານຈັກມາຄວຍນັ້ນສັກ
ແຫບປົ້ງພະຍຸຄົບປາກແຮ່ງພະວອງຄົ້ນທົງພະຊຸມອັນປະລາວີຈູ້ ແລະປວກຄານ
ຈັກກາບຖຸລໃຫ້ກ່າວວ່າ”

“ວານຸກາພແໜ່ງຮັກມີອັນຫຸ່ນອອກຈາກກາຍທີ່ພົມເຈົ້າພະບາຫກີ້ ອີທີ່
ຖືກີ້ອັນແປັນທີ່ພົມເຈົ້າ ບໍລິຫານອັນແປັນທີ່ພົມເຈົ້າ ທຶ່ງບັງເກີດມີແຕ່ຂໍ້ພະບາຫ
ທັ້ງໝາດນີ້ ເນື່ອງມາແຕ່ວ່າໄດ້ສັດັບຕັບພົງພະຍຸທະນາຂອງພະວອງຄົ້ວ
ເວລາເພີ່ງຄຽງດີ່ຍ່າເທົ່ານີ້ ທາກວ່າສັຕິວົງທັ້ງໝາຍເຫຼຳໄດ້ ໄດ້ມີໂກສະດັບຕັບຕັບ
ພົງພະສົ່ກທົ່ວມທະນາແຮ່ງພະວອງຄົ້ນກົດລື່ນກາລນານແລ້ວ ສັຕິວົງທັ້ງໝາຍເຫຼຳນີ້
ຄອງຈັກໄດ້ອ້ານີສົງລົ້ມພິເສ່າໄດ້ທີ່ພົມບັດຕິອັນມາກມາຍ ຕລອດຈົນຄື້ນໄດ້ບ່ຽວ
ໂລກຸຕຕຽມບັດຕິ ຄື້ອມວຽກພົມນິພພານອັນປະລາວີຈູ້ອ່າງເຫຼື່ອແທ້ໂດຍໄໝເຫັນສັງລັບ
ຄອງຈະເປັນຍອຍ່າງນີ້ແນ່່ເອນພະເຈົ້າຂໍ້າ”

ຈາກຄໍາສ່າວາພຂອງການ ຈະເຫັນວ່າເຂົາເພີ່ງສ້າງກຸດລກຮົມເພີ່ງ
ເລັກນ້ອຍເທົ່ານີ້ ແຕ່ເປັນກາວສ້າງກຸດລກຮົມກັບຜູ້ທົງຄຸນອັນປະລາວີຈູ້ຈຶ່ງໄດ້
ຮັບອີສົງລົ້ມເພີ່ງນີ້ ຂອໃຫ້ທັ້ງໝາຍຈອຍ່າປະມາທ ຮືບສ້າງກຸດກັນຕ່ອ
ໄປເຕີດ ແມ່ເພີ່ງເລັກນ້ອຍກີ່ຕາມ

ຈົດຕະສົມກູດຈາດກ ແລ້/ຕັດຕ “ກຮມແມ້ຈະເລັກນ້ອຍ ທີ່ຈະໄໝໄທ້ຜລ
ເປັນໄໝມີ” (ໂພທີສັຕິວົງ)

เรื่องที่ ๓๓ คนกาลกิณี

ธรรมะจากภาพ : คนกาลกิณี

สมัยพุทธกาล 有人名舍遮尸離 มีจิตใจตรากหนึ่ง ท่านก็ไม่ให้ คีล กิ่มไม่รักษา เมื่อเข้าตายลงจิตใจห่วงแต่สมบัติ ชนกกรรมฝ่ายอกุศลนำไป เกิดในครรภ์ของผู้ยากจน แล้วอุปถัมภกรรมฝ่ายอกุศล เริ่มแสดงให้เห็น ซึ่งปกติคนในหมู่บ้านที่มีอาชีพขอทานอยู่แล้ว พอทันผู้ยากจนตั้งครรภ์ ขึ้นมา ก็ยังทำให้คนในหมู่บ้านแห่นเริ่มขาดเคลนอาหารยิ่งขึ้นเนื่องจากขอทานไม่ได้ คนในหมู่บ้านจึงเพ่งเลึงmanytan จึงได้มีการจับฉลากดูว่าใครเป็นกาลกิณี ในหมู่บ้านกันแน่

ปรากฏว่าทันผู้ยากจนผู้ตั้งครรภ์นั้นจับได้เมื่อสักถึง ๓ ครั้ง ทำให้ รู้เนื้อชัดว่าผู้ที่อยู่ในครรภ์ต้องเป็นเด็กกาลกิณี ชาวหมู่บ้านจึงขับไล่ทันผู้ยากจน

ທີ່ຕັ້ງຄວາມນັ້ນໃຫ້ພັນໄປຈາກໜຸ່ມບ້ານ ເມື່ອນາງຄລອດບຸຕຣອອກມາເປັນຍໍາຍທີ່ມີ
ໜ້າຕານ່າເກລືຍດນ່າກລ້ວໄມ່ເໜືອນຄນ່າວໄປ ມາຮາກີເຫັນເປັນທີ່ແນ່ຊັດຕັ້ງທີ່
ຄນໃໝ່ມຸ່ບ້ານໄດ້ຕັ້ງຂໍອສັງເກດໄວ ເມື່ອໂຕ້ຂຶ້ນມາພວທີ່ຈະອອກຂອທານໄດ້ແລ້ວແມ່ກີ
ໄລ່ໃໝ່ແຍກອອກໄປຂອທານຕາມລຳພັງ ດົກທ່າວໄປເມື່ອເຫັນຂ້າກີໄມ້ໄທ້ຂ້າວແລ່ນໍາ
ເພຣະວຸປ່ວ່າງໜ້າຕານ່າເກລືຍດນ່າກລ້ວ ຈຶ່ງເດີນໂສເສີໄປຢັງມຸ່ບ້ານຕ່າງ ຈ ຈົນຖື່ງ
ບ້ານහັ້ງໃຫຍ່ດຸຈປວາສາຫ່າງໜຶ່ງເຊິ່ງກີເປັນບ້ານຂອງຕຸນໃນຫາຕິກ່ອນນັ່ນແວງ ຈຳ
ໄດ້ຄັບຄຸລ້າຍຄັບຄລາຈຶ່ງເດີນເຂົ້າໄປ ດົກໃນບ້ານເຫັນກີຄູກຕີ້ຂັບໄລ່ໃຫ້ອກໄປໃຫ້ພັນ

ຂະແນນ້ນພຣະພຸທ່າເຈົ້າອອກປິນທາບາຕພບເຂົ້າ ພຣະອງຄົງທຽງອົບປາຍ
ໃໝ່ທຽບວ່າ ເດີກທີ່ຄູກຕີ້ຂັບໄລ່ເອກມານັ້ນກີຄື່ອທ່ານເຄຣະຈຸ້ໃຫຍ່ທີ່ກັບໜາຕິມາເກີດ
ລູກໝາຍເຊິ່ງເປັນເຄຣະຈຸ້ລືບທອດມາກີຍັງໄມ່ເຊື່ອ ພຣະພຸທ່າເຈົ້າຈຶ່ງໃຫ້ຄນຂອທານນັ້ນ
ໄປເຊື້ອທີ່ຜົງທຽບພຍ່ ຊ ແກ່ເຊິ່ງຜົງໄວ້ກ່ອນຕາຍ ດົກຂອທານກີນໍາໄປໆຊຸດທຽບພຍ່ຄຽບ
ຄ້ວນຕາມຈຳນວນເປັນອັນມາກ ເຄຣະຈຸ້ລູກໝາຍເຊິ່ງເຊື່ອ ກາຣທີ່ເຄຣະຈຸ້ໃຫຍ່ເຊີ່ງເຕຍ
ເປັນປິດ ເປັນຄນຕະຫຼານໄມ່ທຳບຸນູທໍາທານຮັກໝາກຄືລ ຈຶ່ງນໍາໄປເກີດໃນຄວາມຮັກໝາກ
ຄນຂອທານຍາກຈົນ ແຕ່ມຍັ້ງນ່າເກລືຍດນ່າກລ້ວເພຣະຄໍາຈແທ່ງອກຸສລກຮຽມ
ນັ້ນຕິດຕາມອຸປັມກີໃຫ້ຕົ້ນໄດ້ຮັບວິບາກກຣມດັ່ງເຫັນທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງຕຸນ

ຮຽມນາທ ແກ້ໄ/ຕກ “ຄວາມຕະຫຼານໄຟເປັນລົກທີ່ຂອງຜູ້ໃຫ້” (ພຣະພຸທ່າຈະນະ)

เรื่องที่ ๓๔ อุบาสกผู้มีคีลธรรม

ธรรมะจากภาพ : อุบาสกผู้มีคีลธรรม

ในสมัยที่พระลัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทับอยู่ ณ พระเวฬุวนาราม ป่าไไฟใหญ่ใกล้กรุงราชคฤห์มหานคร มีอุบาสกชาวเมืองราชคฤห์ผู้หนึ่งเป็นผู้มีศรัทธาเลื่อมใสในพระรัตนตรัยเป็นอย่างมาก ได้บำเพ็ญกุศลเป็นประจำทำทาน ตักบาตร รักษาศีล ๕ ในวันพระก็จะไปรักษาอุโบสถศีล และพึงธรรม อุบาสกนี้เป็นผู้มีคีลธรรมอันดีเยี่ยม เมื่อเขากลิ่นชีวิต ชนกกรรมซักนำให้เข้าไปเกิดเป็นเทพบุตร ณ ดาวดึงส์เทวโลก

สิริมังสชาดก ๒๗/๑๙๗ “คีลที่บริสุทธิ์ดีแล้ว ย่อมนำมาซึ่งความสุขในภพหน้า” (โพธิสัตว์)

เรื่องที่ ๓๕ สัตว์นรภจติเมื่อได้นึกถึงผ้าเหลืองที่ได้ห่มพระเจดีย์

ธรรมะจากภาพ : สัตว์นรภจติเมื่อได้นึกถึงผ้าเหลืองที่ได้ห่มพระเจดีย์

ในอดีตกาล มีชาวทมิฬผู้หนึ่งมีความเลื่อมใสในพระเจดีย์ จึงนำเอาผ้าสีแดงไปปูห่มที่องค์พระเจดีย์ เมื่อขาดล้อยหลังก็ยังได้ยินเสียงผ้า ผืนนั้นกระแทกับองค์พระเจดีย์เพราะแรงลง จึงหันหลังเหลียวไปดูแล้วยิ่มหน้ายา ด้วยความเลื่อมใสเป็นต้นเดิมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเขากล่าวไม่ว่าการกระทำกรรมเช่นนี้ สำเร็จเป็นกุศลorporaบุญเวทีกรรมแล้ว

ต่อมาเข้าได้สิ้นชีวิตลง ด้วยอำนาจของอภุคคลกรรมที่เขากำมืออยู่ จึงนำส่วนเข้าไปเกิดในนรกเสวยทุกข์โทษอยู่ร้อนๆ บริเวณ อุสสานรา ซึ่ง เป็นนรกบริวารชั้นในของมหาวนิช วันหนึ่งเขานำนายนิรยบาลลากตามข่ายไป

ນມຸຍື່...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ๖

ຄរອບສ້າງນຮັກຜ່ານໄປຂ້າງໜ້າ ເລີຍຕາຫ່າຍທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນທຳໃຫ້ເຂົາໄດ້ນຶກຄື່ງເລີຍ
ຂອງຝ້າລື່ແດງທີ່ເຂົາໄດ້ເຄຍໜ່າມບູ້ພະຈະເຈດີຍໜີ້ນໍ້າທີ່ທັນໄດ້ນັ້ນ ກຸລອປາ
ປຣຍເວທນີຍກຣມທີ່ໄດ້ທ່າມຝ້າບູ້ພະຈະເຈດີຍ ທຳໃຫ້ເຂົາຈຸຕິອັນຕຽນຫາຍ໌ປ່າກ
ອຸສຫານຮກ ໄປປົງສິນນີ້ໃນສຽງສວຽດກໍທັນທີ

ນີ້ຄື່ອໜ້າທີ່ຂອງອຸປ້ມກາກຣມທີ່ໜ່ວຍອຸດທຸນແກ່ຮູ່ປະນາມຂອງສ້າງ
ທັງໝາຍ ເປັນຜລກຣມນຳໃຫ້ເຈີຍແລະຕັ້ງມື່ນອູ້ໄດ້ນານ

ອົງຄໍ້ຮຣມຂອງອຸປ້ມກາກຣມ ນີ້ ໄດ້ເກີ່ອກຖານກຣມ ເຊ ແລະ
ມາຫາກຸລກຣມ ສ ສ່ວນມ້າຄົດຕຸກຸລກຣມ ຈ ມີໜ້າທີ່ເປັນໜັກກຣມ
ໜໍປົງສິນນີ້ (ເກີດ) ກວັງຄໍ (ຮັກໜາກພູາຕີ) ແລະຈຸຕິ (ຕາຍ) ເປັນພຣມຍ່າງ
ເດືອຍເທົ່ານັ້ນ ໄນມີສູານະເປັນອຸປ້ມກາກຣມ

เรื่องที่ ๓๖ กรรมของพระเจ้าพิมพิสาร

ธรรมะจากภาพ : กรรมของพระเจ้าพิมพิสาร

พระเจ้าพิมพิสาร เป็นราชาแห่งกรุงราชคฤห์ พระองค์ทรงมีความเลื่อมใสในพระรัตนตรัยเป็นอันมาก ทรงตั้งอยู่ในโสดาบันบุคคล ทรงเป็นพระราชบิดาของอชาตคัตตวุกามาร อชาตคัตตวุกามารนี้ไปคบหากับพระเทวทัทที่คิดจะเป็นใหญ่แทนพระพุทธเจ้า และต้นก็ต้องการขึ้นครองราชสมบัติแทนพระเจ้าพิมพิสาร อชาตคัตตวุกามารและพระเทวทัทจึงหารือที่จะกำจัดบุคคลทั้งสองด้วยวิธีการต่างๆ เช่นการจับพระเจ้าพิมพิสารไปชังคุก ให้อุดอาหาร กรีดฝ่าเท้าเพื่อมีให้เดินลงกรม จนกระทั่งเกิดทุกข์เวหนาอย่างหนัก และสรวนครคลังไปเกิดเป็นเทพบุตรในชั้นจาตุมหาราชิกาภูมิ (ส่วนผลกรรมของพระเจ้าพิมพิสารที่ถูกกรีดพระบาทเพราะวิบากกรรมอดีตชาติคัรังหนึ่งได้

ນບຸຊຍ໌...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ເຈຕານາເຫີຍບໍາດ້ວຍການສ່ວນຮອງເທົ່າເຂົ້າໄປເຫີຍບລານພະເຈົ້າໂດຍໄມ່ເຄາຣພ)

ສ່ວນພະເຈົ້າອ້າຕັດຕູ້ ຜູ້ມື້ປາປະກະທຳປີຖ້າຕກຽມ ເສ່ວຍຮາຊ
ສມບັດຕາມປະສົງຄົກ໌ທ່າໄດ້ມີຄວາມສຸຂສົງບພະທັຍລົງໄມ່ ແມ້ຈະໄດ້ຝຶ່ງພະ
ຮຽມແຕ່ນາຂອງອົງຄົງປະລັມພຸທ້າເຈົ້າ ດ້ວຍອຳນາຈຂອງອຸປະກອດປາຕກກຽມ
ຕັດຮອນໃໝ່ພະເຈົ້າອ້າຕັດຕູ້ສວຽດຕລອງ ໄປເກີດເປັນສັຕິປະກິໂລກຸມກີ
ເສ່ວຍຖຸກຂ່າວທ່ານເປັນເວລາດື່ງ ๖ ພມື້ນປີ ເມື່ອສິນກຽມຈາກນາກແລ້ວຈັກໄປ
ບັນເກີດເປັນມານຸ່ຍ່ ແລະ ຕຣັສ້ຽນພະປັງຈາກພຸທ້າເຈົ້າ ມີພະນາມວ່າ ພະ
ຊີວິຕິວິເສັສ

เรื่องที่ ๓๗ ภัททาภุณฑ์ลาเกสาเรรี

ธรรมะจากภาพ : ภัททาภุณฑ์ลาเกสาเรรี

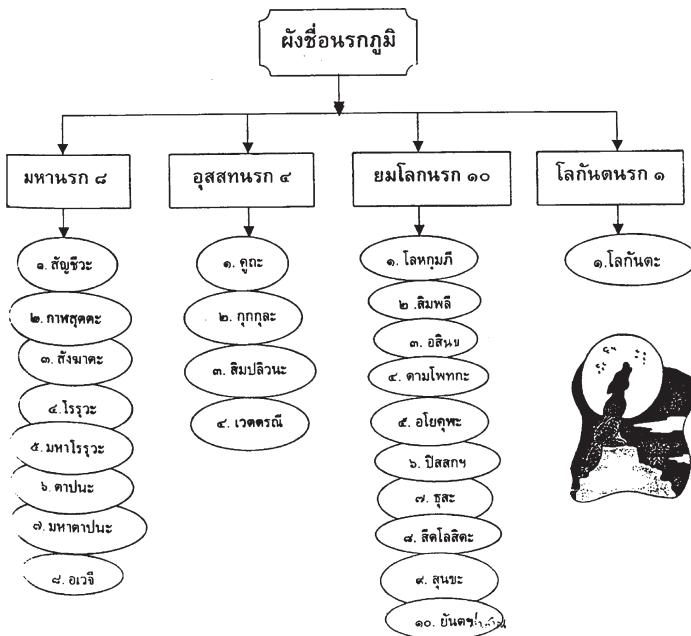
ภัททาภุณฑ์ลาเกสาเรรีเป็นพระมหาสาวีกาวงค์หนึ่ง เป็นพิตรของ เครรูปสีในพระนครราชคฤห์ เคยเป็นภรา)yโจร ชื่อสัตตุกะผู้เป็นนักโทษ ประหารชีวิต โจรคิดจะฆ่านางเพื่อเอาทรัพย์สมบัติ แต่นางใช้ปัญญาคิดแก้ไขกำจัดโจรได้ แล้ววชิในลำนักนิครนถ ต่อมาได้พบกับพระสารีบุตร ได้ถามปัญหา กันและกัน จนนางมีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ต่อมาได้ฟังพระธรรมเทศนาที่พระศาสดาทรงแสดงได้ลำเร็จพระอวหัต แล้ววชิในลำนักนางกิษุถี ได้รับยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะในทางชิปปากิญญาคือ ตรัสรสุได้ฉบับพลัน

ภุณฑ์ลาเกสาเรรี โสมाशुตร ๑๕/๑๙๑ “เมื่อจิตตั้งมั่นดีแล้ว ความเป็นหยิ่งก็จะมีความหมายอะไร”

“อิตถีก้าไว กึง กยิราตะ จิตตัมหิ สุสมาหิเต” (เกรียงกา)

เรื่องที่ ๓๙ โลกันตนรา

โลกันตนรา เป็นนราชุมใหญ่พิเศษ ซึ่งตั้งอยู่ที่ราชวังช่องว่าง ของขอบจักรวาลทั้ง ๓ ที่มาเชื่อมต่อกัน ซึ่งมีแต่ความมีเดสินิท สัตว์ที่อุบัติในโลกันตนราจะมีร่างกายใหญ่โตมากที่มา มีเล็บเท้ายาวใช้ในการอุญตามขอบเชิงจักรวาลห้อยโหนตัวอยู่ตลอดกาล เมื่อไปพบพากเดียวกันก็คิดว่าเป็นอาหารจึงไล่ตะปบกัน จนตกลงมาในน้ำกรดที่เย็นยะเยือก สัตว์นั้นก็จะละลายเป็นจุณหายไป และอุบัติเกิดขึ้นใหม่ที่ขอบจักรวาลนั้น ห้อยโหนตัวอยู่ไปมา และเมื่อพบกันก็ตะปบกัน ต่อสู้กัน พลาดพลั้งตกไปในน้ำกรด ร่างก็ละลาย เป็นชั่นนี้ไปตลอดกาล

ผู้ที่เกิดในโลกันตนราคนนั้นทำบาปอะไร?

ผู้ที่เกิดในโลกันตนราคนนั้นทำบาปดังนี้คือ

ຮ. ເປັນຜູ້ປະທຸບອ້າຍທຽມານບິດມາຮາດາ ປຣາສຈາກຄວາມກົດລູ່

ກາຕເວົກ

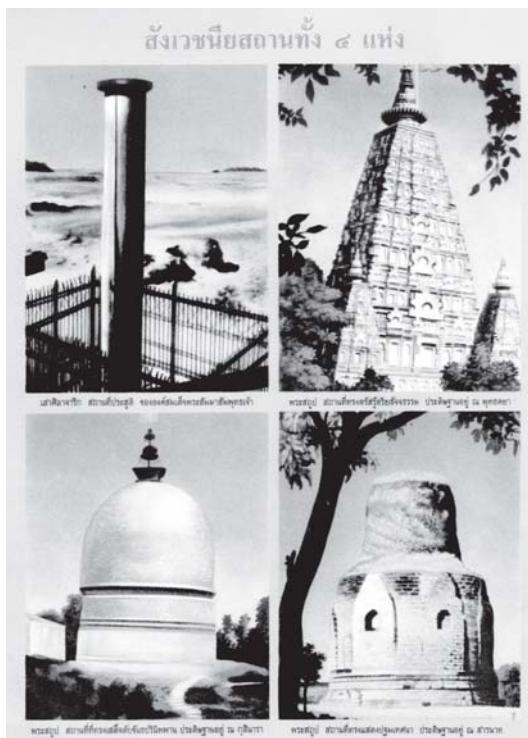
໢. ເປັນມືຈາທິງລູ່ບຸດຄດ ຄືວ ໄມເຂື່ອບຸນປາປ ໄມເຂື່ອນຮກສວຣົກ
ແລ້ວທຳບານປອຍູ່ເປັນນິຈ

ຕ. ປະທຸບອ້າຍຕ່ອຸ້ກຮງຄືລ ທຽມ ທຽວກະທຳປານາຕີປາຕ
ຂ່າລັ້ຕົວຕັດຊີວິຕເປັນປະຈຳຖຸກວັນ

ດ້ວຍຄໍາຈາຈຂອງກຣມເທລ່ານີ້ ຈຶ່ງຊັກນໍາໃຫ້ໄປເກີດໃນໂລກັນຕະນົກຕື່ມືດ
ມິດອຍູ່ເປັນນິຕິຍົກລອດກາລນານ ດຽວນເມື່ອພະລັ້ມມາສັມພຸທະເຈົ້າອຸບັດຂຶ້ນໃນໂລກ
ຈຶ່ງມີໂອກາສເຫັນແສງສວ່າງຂຶ້ນແວບທີ່ປະມານຂ້າວຳໄລນ ທຽວຂ້ວັດໜີ້ມີອ
ເດືອວເທົ່ານີ້

เรื่องที่ ๓๙ สถานที่ ควรสังเกต ๔ แห่ง(สังเวชนียสถาน ๔ แห่ง)

สังเวชนียสถาน คือสถานที่อันเป็นที่ตั้งแห่งความสังเวช มี ๔ แห่ง คือ

๑. ที่พระพุทธเจ้าประสูติ คือ อุทยานลุมพินี ปัจจุบันเรียกว่า “ลุมพินี” (lumbini) หรือ “รุ่มมินเด” (Rummindei)
๒. ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ คือ ตรงไปโพธิ์ที่พุทธดาย(Buddha Gaya)
๓. ที่พระพุทธเจ้าแสดงปฐมเทศนาคือ ป้าอิติปัตนมุคทางวันแขวงเมืองพาราณสี ปัจจุบันเรียก “สารนาถ”
๔. ที่พระพุทธเจ้าปรินิพพาน คือ สาวโนไนยาน เมืองกุสินารา หรือ กรุงสินคร(Kusinagara) ปัจจุบันเรียก “กาเซีย” (Kasia)

สังเวช หมายถึง ความสดใจกระตุ้นเตือนให้คิดนึกถึงสิ่งที่ดีงามแล้วไม่ประมาท เพียรพยายามทำสิ่งที่เป็นกฎศลัต่อไป(ความสดหาดทุ่มเปื่องหน่ายไม่ทำอะไรเลย ไม่เรียกว่าเป็นความสังเวช)

สถานที่ ควรสังเวช ๔ แห่ง พระบรมศาสดาทรงแสดงสังเวชนี้ย สถาน คือ สถานที่ควรสังเวช ๔ คือ ที่ที่พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ แสดงธรรมจักร และปรินิพพาน ว่า “เมื่อภิกขุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาลิกาจาริกไป มีจิตเลื่อมใส” และตายลง ก็จะเข้าสู่สุคติโลกสวรรค์

ในราตรี ไกลจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ภายใต้ไม้สาลະทั้งคุ้นนั้น พระอานනห์ได้กราบทูลถามว่า เมื่อก่อนพากภิกขุที่จำพรรษาอยู่ในทิศทั้งหลายย่อมมาเฝ้าพระองค์ ย่อมได้เห็น ได้เข้าไปห้องไกลเป็นที่จริงใจ เมื่อพระองค์ปรินิพพานแล้ว จะให้ภิกขุเหล่านั้นทำอย่างไร ?

พระพุทธองค์ ได้ตรัสตอบว่า

“อานනห์ ! สังเวชนี้ยสถาน ๔ แห่งเหล่านี้ เป็นที่ควรเห็นของกุลบุตร ผู้มีคุรุทธชา คือ

๑. สถานที่พระตถาคตประสูติ
๒. สถานที่พระตถาคตตรัสรู้
๓. สถานที่พระตถาคตแสดงพระธรรมจักร
๔. สถานที่พระตถาคตเสด็จดับขันธปรินิพพาน

อานනห์! ภิกขุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาลิกา จักมาด้วยความเชื่อว่า พระตถาคตประสูติในที่นี่ก็ดี พระตถาคตตรัสรู้สัมโพธิญาณในที่นี่ก็ดี พระตถาคตแสดงพระธรรมจักรให้เป็นไปในที่นี่ก็ดี พระตถาคตเสด็จดับขันธปรินิพพานในที่นี่ก็ดี

ก็ชันเหล่าไดเหล่านั่ง เที่ยวจาริกไปยังเจดีย์ “มีจิตเลื่อมใสแล้ว” จักทำกากะลง ชนเหล่านั้นทั้งหมด เปื้องหน้าแต่ตายเพรากายแตก จักเข้าสู่สุคติโลกสวรรค์” (มหาปรินิพพานสูติ ๑๐/๑๓๕)

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ໜໍາຍເຫຼຸ້ມ ກາຣດູລັກວັນເສດຖະກິນ ໄທໄດ້ພລເຕີມທີ່ ກົດືອ ກາຣນ້ອມເອາ
ຄຸນຮຽມໃນສານທີ່ເຫັນມາປົງປັບຕິໃນກາຍ ວາຈາ ແລະ ຈົດຕ້ວຍຈຶ່ງຈະໄຕ້ຮັບ
ຜລສູງສຸດ ແລະ ດ້ວຍເຫຼຸ້ມນີ້ ແມ່ເຮັມໄດ້ມີໂຄກສະໄໝໄປບູ້ຍ່າຍັງສານທີ່ທັ້ງ ๔ ແກ່
ແຕ່ເຮັກສາມາຮັດໄປເປົ້າໄດ້ໂດຍທາງ ຈົດ ຄືວ ກາຣປົງປັບຕິຄຸນຮຽມຂອງສານທີ່ນັ້ນໆ
(ດ້ວຍກາຣຈະວິຫຼຸງພຸທ່ອນຸ່ສຕີ ອຽມນຸ່ສຕີ ສັງພານຸ່ສຕີ)

เรื่องที่ ๔๐ จงรู้จักประมาณตน จะพั้นภัย

ธรรมะจากภาพ : จงรู้จักประมาณตน จะพั้นภัย

วันหนึ่ง ลูกอิ่งอ่างอยู่ในแอ่งน้ำกลางทุ่งนาถูกแม่โคเหยียบ หนีรอดตายมาได้ จึงมาฟ้องแม่อิ่งอ่าง

“แม่ๆ ! หนูถูกเหยียบ ไม่รู้ตัวอะไร ตัวมันใหญ่ๆ”

แม่อิ่งอ่างได้ฟังก็นึกโกรธที่ลูกถูกรังแก “มันใหญ่แค่ไหน!”

“มันตัวใหญ่มาก” ลูกตอบ

“เท่านี้ได้ไหม?” แม่เป่งห้องให้พองพร้อมกับร้องถาม

“ใหญ่กว่านี้อีกจะ”

“ใหญ่เท่านี้ได้ไหมลูก!” แม่อิ่งอ่างพองห้องให้ดูอีก

“ใหญ่กว่านี้จะ! 大 ใหญ่กว่านี้อีก 大 ใหญ่กว่านี้อีก”

สุดท้ายแม่อิ่งอ่างก็พองดัว จนห้องแตกตาย!

โภษนาสูตร ๒๓/๙๑ “ความโกรธย่อมทำความพินาศ” (พุทธวจน)

เรื่องที่ ๔๑ ข้าฯ มาแต่ผู้เดียว และจะไปแต่ผู้เดียว

คนที่ติดยึดในญาติ และถูกห้อมล้อมในสังคม

ถึงเวลาไก่ลั่นตะย ไม่รีบใครช่วยเข้าได้ ต้องไปแต่ผู้เดียว

“ทรัพย์ลินล่งได้แค่โรงพยาบาล ลูกหลานล่งได้แค่เชิงตะกอน บางบุญเป็นทุนรอง ติดตามล่งไปถึงชาติหน้า”

มีลินถากเท่าผู้

มีคุณ

ข้าคือญาปานบุญ

พยาธิใช้ร

รักได้จักเพิ่มพูน

รักอตา-มานา

แรงอื่นถากจักได้

เท่าด้วยแรงกรรม

(โคลงโภกนิติ)

ภาพโดย ฉัตรลุমາลย์ กบิลสิงห์

เรื่องที่ ๔๒ มันฆ่าเพียงเพื่อตับความหิว

เลือไม่เคย়া เพื่อหวังลาภยศ หรือค้าหากำไร

มนุษย์ไม่มีเขี้ยวเล็บแหลมคมเยี่ยงเลือ

ไยประทัตประหารโหดร้ายยิ่งกว่า

ลติปัญญา ไปอยู่ไหนล่ะ?

เหหมแหงลีyangซีพดดวย สาคร

ช้างพึงพนาคร ปางมี

กุมราบุษบากร ครอบร่าง ตนนา

นักปราชญ์ลีyangตัวได้ เพื่อด้วยปัญญา

(โคลงโลกนิติ)

ภาพโดย ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

เรื่องที่ ๔๓ นกหาเหี้ย... คนหาอาหาร... คน ต่างจาก นก ตรงไหน

ถ้ามนุษย์ ใช้เวลาหั่นชีวิตหาอยู่หากิน

แล้วหาแต่ความสุขทางโลก....ชีวิตก็ไม่ต่างจาก สัตว์..

บรรทมยามหนึ่งที่
หกทุ่มหมู่บัดดิต
สามยามพากพาณิชย์
นอนลีຍามนั้นแล้ว

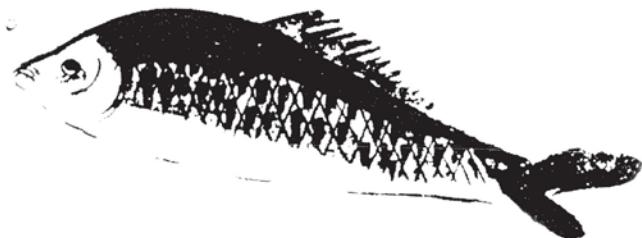
ทรงฤทธิ์
ทั่วแท้
นรชาติ
เที่ยงแท้เดร็จนาฯ

(คงโภแกนติ)

ภาพโดย ฉัตรลุমາลย์ กบิลสิงห์

เรื่องที่ ๔๔ ปลารู้จักแต่น้ำ

fish knows
only water.

ปลาไม่รู้บก.. พังเต่าเล่าก็ไม่เข้าใจ

เกิดเป็นคน ถ้ารู้แต่เฉพาะโลกภัยธรรม ก็เหมือนปลา
งคึกษาโลกตระธรรมด้วย ให้เหมือนเต่าที่รู้จักหั้งน้ำและหั้งบก
จะได้มีมิตายเหมือนปลาขึ้นบก

อย่าโกรธให้หัวห่วย	เทว
อย่าโกรธสถานกฎafa	ย่านกว้าง
อย่าโกรธหมู่วงศা	มิตรญาติ
โกรธแต่กรรมของสร้าง	ส่งให้เป็นรอง

(คล้องโ洛กนิธิ)

ภาพโดย ฉัตต์รัฐมาลย์ กบิลลิงห์

เรื่องที่ ๔๕ สรรพสิ่งธรรมชาติ ล้วนมีสัดส่วนพอเหมาะสม

จงอย่าเอามาตรฐานของเร้าไปวัดให้คนอื่น
จะเข้าทำหนง “ผีเจ้าระเบียบ”
ความงามล้วนงามตามธรรมชาติ
“แบบอย่างดีกว่าคำสอน”

จักรีนจอมปีกเตี้ย	เติมภู-เข้าเยอ
ดีแต่แล้วให้มู	เพิ่มช้าง
เบียดเบี้ยนเจียดพิชัย	เพิ่มพิช-นาคนา
อุติร่องนำค้าง	ไส่น้ำสากฯ

(คงโลกานิติ)

ภาพโดย ฉัตรลุমາลย์ กบิลลิงห์

เรื่องที่ ๔๖ ตัวยไม่รู้จากกาลเบื้องหน้า

จงอย่ารังเกียจความตาย ไม่มีใครเกิดแล้วไม่ตาย
แท้ที่จริงความตาย คือ “การเปลี่ยนฐานะใหม่”
จะทำปัจจุบันให้ดีที่สุด
เวลาตายจะได้มีอายุนักกาก!

บางห้องนอนสำหรับวัด	เรียนคุณ
ครั้นใหญ่ย้อมหาทุน	ทรงพระไว้
เมื่อถูกกลางแก่แล้วบุญ	ธรรมชوب
ยามหน่องทำได้ได้	แต่ล้วนอนนิจังฯ

(คงลองโภกนิติ)

ภาพโดย ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์

เรื่องที่ ๔๗ พลังทั้งสองของธรรมชาติ

นก ตัวใดหากว่าจักแต่ “ไปก” สูงขึ้นๆ ย่อ้มตกมาตายด้วยหมดเรวง
นก จึงรู้จัก “ร่อน..”

มนุษย์ ควรไถ่เต้าไปตามบันไดสังคมแต่พอกควร

ตนยอมกำลังไว้ชื่นชม เพื่อความผาสุกในชีวิต

มีฤทธิ์แรงมากเม่น ทศพล กีดี

หักพระเมรุบทหน

ท่าวแท้

หยิบยกลีสากล

ชูกลอก ไว้นา

พัดย่ออมจักพ่ายแพ้

แต่ท่าวมณฑล

(คลังโลกนิติ)

ภาพโดย ฉัตรลุ่มalaY กบิลลิงห์

เรื่องที่ ๔๙ คิดก่อนแล้ว จึงพูด

ลัจฉิวภาคธรรมนั้น ช่างพาเพ็คเจริญกุษลเหลาจนอกมีโภคิจเจ้าข้าพม่าทำให้พราหมณ์ภาค

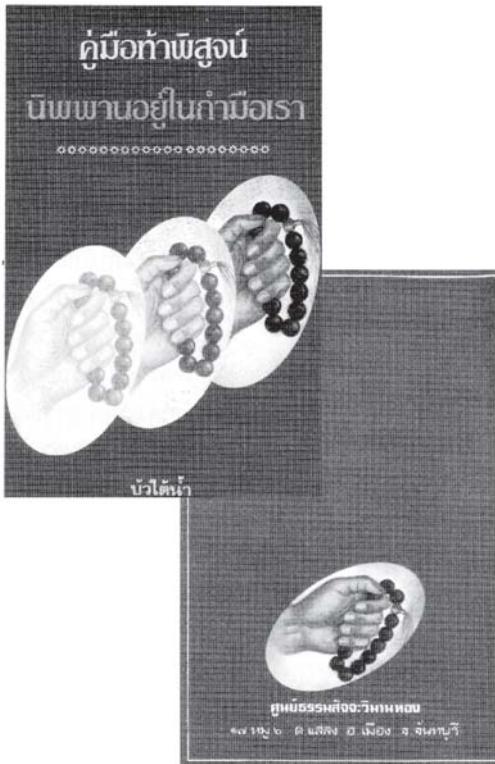
ปิดหูช้ายชา ปิดตาสองข้าง ปิดปากเลียบ้ำง นอนนั่งสบายน

ธรรมะจากภาพ

“อยู่คนเดียวให้ระวังความคิด.. อยู่กับมิตรให้ระวังวาจา”

เรื่องที่ ๔๙ นิพพานในกำมือเรา !

ธรรมะจากภาพ : คู่มือทำพิสูจน์ของบัวใต้ต้น

มีวิธีที่เรียกว่าทางประเสริฐ คือ การปฏิบัติภารណโดย “ลูกปะคำ ของบัวใต้ต้น” เป็นลือในการภารណ โดยหาลูกปะคำมาพวงหนึ่ง เอาไว้กางลง นิ่ว้าง นิ่ว ก้อยรวมร้อยเข้าไปในวงลูกปะคำ ส่วนนิ่วหัวแม่มือและนิ่วซี้ให้อยู่กลางลูกปะคำ และเลื่อนลูกปะคำเข้าหาตัว เมื่อภารណหนึ่งคำ ให้เลื่อนลูกปะคำเข้าหาตัวหนึ่งลูก ให้เลื่อนลูกปะคำอย่างนี้ตลอดเวลา จนกว่าจะหยุดพัก...

ໍາລາ ກາຣໃຊ້ຄໍາກວາງນານັ້ນ ໄນແນ່ນອນຕາຍຕ້າວ ສຸດແລ້ວແຕ່ໜອບແລະຄັນດ ຈະໃຊ້ຄໍາກວາງນາຄໍາໄທ້ນີ້ໃຊ້ຕາມສປາຍໄມ່ປັບປັບເປັນອີລະຮະ ຈະກວາງນາວ່າ ພຸຊໂໂຈ ຈາ ພຸຊໂໂຈຄໍາຫົ່ງ ກົງໃຫ້ນີ້ຂຶ້ນກັບນີ້ຫວ່າແມ່ມືອເລື່ອນລູກປະຄໍາເຂົ້າຫາຕົວລູກຫົ່ງ ທຳອຍ່າງນີ້ຕລອດເວລາ ຄ້າຂີ້ເກີຍຈເລື່ອນ ກົງໃຫ້ລູກປະຄໍາໄວ້ໃນນີ້ ເພື່ອເຕືອນສົດໃຫ້ຮ່ວ່າ ຂະນະນີ້ກຳລັງປົງປົບຕິກວາງນາຍູ່... ເພື່ອໃຫ້ຈົດຕ່ວເນື່ອ... ໍາລາ

ອນນີ້ ຜູ້ທີ່ໄມ່ມີຫົວໄມ່ຄັນດໃຊ້ລູກປະຄໍາ ໃຫ້ຕັ້ງສົດໂຄຍດູ ອຢ່າໃຫ້ຈົດໄປ ດິດໂລກ ດິດອຍາກ ດິດປຽງແຕ່ງ ຄ້າຮູ້ວ່າຈົດໄປດິດໂລກ ດິດປຽງແຕ່ງ ໃຫ້ຮັບຕັ້ງສົດ ໜຸ່າດດິດໂລກ ດິດອຍາກ ດິດປຽງແຕ່ງ ລົງທັນທີ ແລ້ວໃຫ້ກວາງນາ ຕ່ອ ໃຫ້ກໍາຍູ່ອຍ່າງນີ້ ຈົດກົງຈະສົບ ຄືລ ສມາຮີ ປັບປຸງ ກົງຈະເກີດຕາມມາຍ່າງ ໄມຮູ້ຕ້າວ ກາຣເຫັນແຈ້ງໃນຮຽມ ກົງຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍອັຕໂນມັຕີ ຕຽງນີ້ເອງ ກາຣພັນ ຖຸກຂົງກົງຕຽງນີ້ເອງ! ໍາລາ

เรื่องที่ ๕๐ สติ เป็นตา ปัญญา เป็นกล้องส่อง

ธรรมะจากภาพ : สติ เป็นตา ปัญญา เป็นกล้องส่อง

อาرمณ์ ๖ คือ รูป เลียง กลิน รส สัมผัส ธัมมารมณ์ เป็น
ลม ๖ จำพาก

หาร ๖ คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย หทัยวัตถุ เป็น ผัง
มหาสมุทร

วิญญาณ ๖(จิตใจ) คือ ได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น รู้รส รู้สัมผัส
คิดนึก เป็น นำ้ในมหาสมุทร

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັນ ນ

ເມື່ອລມ ນ ຈຳພວກ ເກີດເປັນພາຍໃຫນ່ເວລາຝັນຕກ ທຳໄທ້ນໍ້ໃນ
ມາຫາສມຸຖາຣເກີດເປັນຄື່ນຮະລອກໃໝ່ໂຫຼງໂຕ ເຮືອ ແພ ບ້ານເຮືອນ ກີ່ລ່ມຈມເລືຍຫາຍ
ຈັນໄດ

ອຸປະມໍຍດັ່ງພາລູນ “ໄນ້ຮູ້ເທິ່ງທັນໂລກ” ໄນ “ໄນ້ຮູ້ເທິ່ງທັນອາຮມນີ້” ປລ່ອຍໃຫ້ໂລກ
ເຂົາມາປະສົມຮຽມ ປລ່ອຍໃຫ້ອາຮມນີ້ເຂົາມາປະສົມຈິຕ ຈຶ່ງເກີດເປັນ ຮາຄະ ໂກສະ
ໂມທະ ຈັນໜັ້ນ

ດ້າວຍາກເຫັນ “ວິມຸຕີຕີ” ກີ່ເທິ່ງເພີກຄອນ “ສມມຸຕີ” ອອກໃຫ້ໜົດ ເພຣະ
ໂລກບັງຫຍາມ ອາຮມນີ້ບັງຈິຕ ຈັນໄດ ສມມຸຕີກີ່ບັງວິມຸຕີ ຈັນນັ້ນ (ຫລວງປູປັວພາ
ປ້ມ່ງຢາກໂສ)

ມຄນີກັກທຫສູຕຣ ๑๔/ໜແຈ “ຄນນີ້ສົຕີ ເທິ່ງກັບມີສິ່ງນຳໂຫຼຄອຍໆຕລອດເວລາ”

(ພຣະພູທຮວຈນະ)

เรื่องที่ ๕๑ รักษาศีลข้อเดียว คือ รักษาใจ

ธรรมะจากภาพ : รักษาศีลข้อเดียว คือ รักษาใจ

หลวงปู่มั่น ภูริหัตโถ ตอบคำถามที่ว่า “ทราบว่าท่านรักษาศีล เพียงข้อเดียว มิได้รักษาทั้ง ๒๒๗ ข้อ เมื่อันพระทั้งหลายที่รักษา กันใช่ไหม?”

หลวงปู่ฯ ตอบว่า “ใช่ อาทمارักษาเพียงอันเดียว คือใจ อาทมา รักษาใจ ไม่ใช่คิดพูดทำในทางที่ผิด อันเป็นการล่วงเกินข้อห้ามที่ทรงบัญญัติไว้ จะเป็น ๒๒๗ ข้อ หรือมากกว่านั้นก็ตาม บรรดาที่ข้อทรงบัญญัติห้าม อาทมา ก็ใจยืนว่าตนไม่ได้ทำผิดต่อพุทธบัญญัติ ส่วนท่านผู้ใดจะว่า อาทмарักษาศีล ๒๒๗ หรือไม่นั้น สุดแต่ผู้นั้นจะคิด จะพูด-era ตามความคิดของตน เนพาอาทมาได้รักษาใจอันเป็นประชานของกาย วาจา ออย่างเข้มงวดกวดขันมาตลอด นับแต่เริ่มอุปสมบท ฯลฯ”

ເຮື່ອງທີ່ ດັກ ພຣະພຸທຂມເມຕຕາ ພຸທຂຄຍາ

ພຣະຄົມກົງໆ ອຸປປາຕະລັນຕີ ທີ່ ມາຮັດຕິງຫລວງ

“ອຸປປາຕະລັນຕີ ທີ່ ມາຮັດຕິງຫລວງ” ເປັນວຽກແດຈຶດປາລືລ້ານນາ-ໄທຢຣຈນາໂດຍ ພຣມທາມັງຄລະສືລວັງສະ ພຣະເຄຣນັກປຣາຊົງ ແກ່ “ນັບຖື
ຄຣິນຄຣິພິງຄໍ” ໃນຮັສມັຍຂອງພຣະເຈົ້າສິຮຣມຈັກວັດທິລກາຈາທິຣາຊ (ພຣະເຈົ້າ
ຕິໂລກຣາຊ) ວັດກາລທີ່ ๑๖ ແກ່ຮາຈວາງຄົ່ນຮ່າຍ ຮະຫວ່າງ ພ.ສ. ๑๙๘๕-๒๐๓๐
ເປັນຄາຖາລ້ວນຈຳນວນ ๒๗๑ ດາວາ ເພື່ອຍກຍ່ອງນູ້ຊາພຣະວັດທິຣີຍັນເປັນ
ເຄື່ອງປຣກາຕຄຸນູ່ປາກວັນລໍາເລີຄແລະຍິ່ງໃໝ່ສຸດລະປະມານຂອງອົງຄໍສມັດ
ພຣະລັ້ມມາລັ້ມພຸທທເຈົ້າ ພຣະປັຈເຈົກພຸທທເຈົ້າ ພຣະອຣັນຕສາວຸກແລະພຣະ
ອຣັນຕສາວິກາທັ້ງໜາຍ ແລະຍັງໄດ້ແຜ່ເມືຕຕາຖິ່ງສຣຣພລັ້ຕົວທຸກໜູ່ເທົລ່າ ດັ່ງ
ປຣາກງູ້ໃນປະຫວັດ ສຽງເນື້ອຄວາມໃນພຣະຄາຖາ ມີວ່າ...

ເປັນຫຣຣມທີ່ກະທຳຄວາມສົບອັນປະເລີງ
ເປັນຫຣຣມທີ່ສາມາດປະການເຊື່ອສົມບັດທິ່ງປົງ

ເປັນຫຣຣມເຄື່ອງຈໍາເຮືອງຊ້າຍໜະແດ່ພຣະຣາຊາ

ເປັນຫຣຣມເຄື່ອງສົບເຫຼຸ້າຍທິ່ງປົງ

ເປັນຫຣຣມເຄື່ອງຢໍາຍືກຳລັງຂອງໜ້າຄືກ

ເປັນຫຣຣມເຄື່ອງປ້ອງກັນອມນູ່ຍົງ ແລະຍັກົງ

ເປັນຫຣຣມເຄື່ອງຂັດຄວາມເຄົ້າໂຄກແລະໂຮຄ

ເປັນຫຣຣມເຄື່ອງນໍາສິ່ງທີ່ໄມ່ນ່າປຣາຖາທິ່ງປົງອອກໄປ

ພຣະເກະນັກປຣາຍູຂອງໜ້າລ້ານນາໄດ້ປະຫັນນີ້ຂຶ້ນ ດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝາຍ
ເພື່ອສ້າງຄວາມສັນຕິສຸຂີໃຫ້ບັງເກີດແກ່ໜ້າລົກທິ່ງມາລ ໂດຍໃຫ້ພຣະສົງ ລາມເນົຣ
ປຣາຊານ ພາກັນສົດແລະຟັງພຣະຄາຖານີ້ ເພື່ອຊ່າຍກັນສົງປະບັບເຫຼຸ້າເກົກກັບ
ແລະວິກົດຕາກົນໃນຍາມທີ່ບ້ານເນື່ອງປະສົບເຫຼຸ້າຍ ແລະສິ່ງກະທບກະຍະເຖິ່ນ
ຈາກກັບທິ່ງປົງ ເປັນທີ່ເລື່ອມໄສຂອງໜ້າລ້ານນາແລະໜ້າພມ່າ ຕື້ອັກັນວ່າເປັນ
ດັ່ງກໍ່າກົດທີ່ສັກດີສີທີ່ມາກ

ຕໍ່ານານພຸທ່ອຊ້າມຄລຄາຖາ (ພາຫຸ່ງມາກາຮຸນໂໂກ)

ພາຫຸ່ງມາກາ ຄືອບທສວດສວຣເລີງ ພຣະພຸທ່ອຄຸນ ພຣະຫຣຣມຄຸນ
ພຣະສັ້ງຄຸນ ແລ້ວກົງພຣພາຫຸ່ງອັນດ້ວຍ ພາຫຸ່ງສະຫັບໄປຈົນຄື່ງ ທຸກຄາະທີ່ງງົງ
ແລ້ວກົງເຮື່ອຍໄປຈົນຄື່ງ ມາກາຮຸນໂໂກນາໂໂທທີ່ຕາຍະແລະຈະບັລັງດ້ວຍ ກະວະຕຸ້ສັບ
ພະມັງຄະລັງ ສັພພະພຸທ່າຍ ສັພພະຮັມມາ ສັພພະສັ້ງມານຸກາວະນະ ສະຫາ
ໂສຕົກ ກະວັນຕຸ ເຕ ເຮີກຮວມກັນແຮຍກວ່າພາຫຸ່ງມາກາ ບາທພາຫຸ່ງນີ້ຄືອ ບາ
ສວດມນັດທີ່ສມເຕົຈພຣພນຮັຕນີ້ ວັດປ່າເກົ້ວ ໄດ້ຄາວຍໃຫ້ພຣະບາທສມເຕົຈພຣ
ນເຮົາວົມທາຮາຊ໌ໄວ້ສວດເປັນປະຈຳເວລາທີ່ອູ້ກັບພຣະບຣມທາຮາຊວັງ ແລະໃນ
ຮະກວ່າງຄືກສົງຄຽມ ຈຶ່ງປາກກູ່ວ່າ ພຣະບາທສມເຕົຈພຣະນເຮົາວົມທາຮາຊເຈົ້າທຽບຮັບ
ນ ທີ່ໄດ້ ທຽບມື້ອຍໜະຕລອດມາ ມີໄດ້ທຽບເພີ່ຍພລໍາເລີຍ ແມ່ຈະເພີ່ຍງລຳພັ້ງ

ສອງພະຮອງຄົກັບສມເດືອງພຣະອນຸ້າຫຼັກຈຳກັດ ທ່ານກາລາງກອງທັພພມມາຈຳນວນນັບແລ້ນຄນ ທຽງມີໜັງໝະເໜີຂອງກອງທັພພມມາດ້ວຍກາຣກະທຳບຸກຫຼັກທີ່ມີໜັງໝະເໜີຂອງພຣະມາອຸປະານາຈີ ດອນເຈດີຢູ່ປູນເນື່ອສະນາ ແມ່ນ້າຄືກຈະຍິງປິ່ນໄຟເຂົາໄສພະຮອງຄົກັບຕອນທີ່ເຂົ້າກັນພຣະຄພຂອງພຣະມາອຸປະານາອອກໄປຮາກັບທ່າຜົນກົມປານ ແຕ່ກີ່ມີຕົ້ນທີ່ມີໜັງໝະເໜີດ້ວຍເຕະພາຖຸມຫາກາ ທີ່ທຽງຈີຣຸນຍູ້ເປັນປະຈຳນັ້ນໂອງ

ພາຖຸມຫາກາ ນັ້ນເປັນບຫລສົດທີ່ມີຄ່າມາກທີ່ສຸດ ມີຜລດີທີ່ສຸດ ເພົ່ນມີໜັງໝະເໜີອ່າງສູງຂອງພຣະບວມຄາສດາ ຈາກພູນວ້າສົດົມາຮ ຈາກອາຟົວກະຍັກໝື່ຈາກຊ້າງໜາພົກລົງ ຈາກອົງຄຸລືມາລ ຈາກນາງຈີ່ງມານວິກາ ຈາກສັຈະກະນິຄຽນນີ້ຈາກພູນວ້ານັ້ນໄທປັນທະນາຄາຣາຊ ແລະທ່ານທ້າວພົກພາພຮມ ເປັນໜັງໝະເໜີທີ່ພຣະພຸທຮອງຄົກັບທຽງໄດ້ມາດ້ວຍຄໍາຈະແໜ່ງບາມມີຮຽມໂດຍແທ້

ນັກວິຊາກາຣບາງທ່ານສັນນິ້ນຈຸານວ່າ ຜູ້ປະເທົ່ານີ້ມີຄື່ອງ ພຣະມາພຸທຮລົງເຮົາຮ່າງ ຊຶ່ງຈະນາຄົມກົງລົງກົງພາຖຸມໃນສັມຍສມເດືອງພຣະບວມໄຕຣໂລກນາຄາຮາວປີ ພ.ສ. ๒๐๐៦ ກາຣທີ່ຄາຕາມີເຊື່ອນີ້ວ່າ “ບທຄວາຍພຣພະ” ເພົ່ນມີຄື່ອງແຕ່ງຄາຍພຣພະເຈົ້າແຜ່ນດິນເພື່ອໃຫ້ທຽງໝະເໜີ

ເມື່ອພິເຄະຫຼົງຈາກຕໍານາພຣະຄົມກົງລົງອຸປະຕະລັນຕີ ອ້ອງ ມາຫັນຕິງຫລວງ ຊຶ່ງຈະນາໂດຍພຣະມາຮັ້ງຄລະລືລັງສະ ພຣະເຮຣະແໜ່ງລັ້ນນໍາໄທຢານພປຸງຄຣີນົມປິງຄົກ (ນົມປິງຄົກ) ແກ່ງຮາຈວົງຄົມ້າງໝາຍ ຮະຫວ່າງ ພ.ສ. ១៩៨៥-២០៣០ ປະກອບກັບຕໍານາພຸທຮໝະເໜີມຄລຄາຕາ (ພາຖຸມຫາກາຮູນິໂກ) ຊຶ່ງລັ້ນນິ້ນຈຸານກັນວ່າຈະນາຂຶ້ນໂດຍພຣະມາພຸທຮລົງເຮົາຮ່າງໃນສັມຍສມເດືອງພຣະບວມໄຕຣໂລກນາຄາ ປະມານຮາວປີ ພ.ສ. ២០០៦ ຕັ້ງເຊື່ອພຣຄາຕາວ່າ “ບທຄວາຍພຣພະ” ເນື່ອງຈາກແຕ່ງຄາຍພຣພະເຈົ້າແຜ່ນດິນໃນສັມຍນັ້ນໃຫ້ທຽງໝະເໜີດຸຈັດພຣະບວມຄາສດານະພູນວ້າສົດົມາຮ ໄລະ

ອື່ນໆ ຍັງມີພຣຄາຕາອື່ນໆ ອົກມາກ ຈະນາຂຶ້ນກາຍຫລັງປຣິນິພພານແລ້ວ ຊຶ່ງແຕ່ເດີມເຮີຍກວ່າ “ມຸ່ນຸ່ມປຸງຄົກ” ຈດໍາທີ່ອ່ອທ່ອງສວດກັນດ້ວຍປາກ ເພົ່ນຍັ້ງໄມ້ມີ

ນຸ້ມີ...ເກີດນາກຳໄນ? ເລີນ ລ

การจารึกลงเป็นตัวอักษร ครั้นกาลต่อมาห้าย่าวเพื่อให้เกิดความครั้งชา ความเชื่อและความเลื่อมใส ตัวอย่างเช่น พระคานธิบัณชร พระคานายอดพระภัณฑ์พระไตรปิฎก และอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งต่อมาถูกใช้สวดเพื่อความคลั่งความศักดิ์สิทธิ์ แทนที่จะใช้สวดเพื่อให้รู้ความหมายของคำสวด แล้วนำมาประพฤติปฏิบัติตั้งแต่ก่อน การเวลาล่วงเลยนานเข้า จุดประสงค์ที่มุ่งหมายก็เลยเปลี่ยนไปด้วยเหตุที่ไม่ได้มีการศึกษาคำสอนและพระไตรปิฎกอย่างถ่องแท้ ในปัจจุบันนี้พุทธศาสนาชนคนไทยก็เลยติดอยู่กับคำสวดเท่านั้นเอง

“ສວດມនຕີເປັນຍາທາ ກາວນາເປັນຍາກິນ”

រាជការពួនកម្ម

(គេងទៅ ១ ភីង ៨៣)

๑. ทำไมปัญญาไม่เกิด?

ธรรมะจากภาพ : ทำไมปัญญาไม่เกิด?

ปัญญา คือ ความรอบรู้ รู้ทั่ว เข้าใจ รู้ซึ้ง

ปัญญาเกิดได้ ๓ ทาง คือ

๑. สุตatemiyปัญญา ปัญญาเกิดจากการสัดับฟัง คึกขาเล่าเรียน
๒. จินตatemiyปัญญา ปัญญาเกิดจากการคิดพิจารณาหาเหตุผล
๓. ภารนามiyปัญญา ปัญญาเกิดจากการเจริญภารนา ฝึกอบรมลงมือปฏิบัติ

หัวใจนักประชญ์ มีค่า ๔ คำคือ “สุ จิ บุ ลิ”

“สุ” คือ สุตະ หมายถึง การฟัง (ผู้ฟังคือผู้เก็บ, ผู้ฟูดคือผู้ห่าวัน คนฉลาดมักจะฟังมากกว่าพูด และเลือกเก็บเอาแต่สิ่งที่ดีมีประโยชน์ คนดีแต่พูดคือคนโน่น ถ้าฟังมากจะเป็นพหุสุตະ เป็น “พหุสูตร” เป็นนักประชญ์

ราชบัณฑิต

“ຈີ” ຄື່ອ ຈິນຕະ ມາຍຄື່ງ ກາຣົດໂຄຣ່ຈະວຸນ ຮະລຶກຄືກຳຫາຕາມ

“ປຸ” ຄື່ອ ປຸຈາ ມາຍຄື່ງ ກາຣົດໄຕ່ຄາມ ໄລ່ເຮີຍ ແກແຍະຄັ້ນຄວ້າທາຄາມຕອບດ້ວຍຄວາມກໍາລົວຢ່າງໄໝ່ເໜີຍມອຍ (ອາຍຄຽງໄໝ້ວິຊາ ອາຍກວຽຍໄໝ້ມືບຸຕວ)

“ລີ” ຄື່ອ ລີຂີຕ ມາຍຄື່ງ ກາຣົດເຂີຍນ ບັນທຶກ ຈດແລະຈຳ ຈຳນີ້ໃຈ ໃຫ້ຕິດຫຼູ ຕິດຕາ ຕິດໃຈ (ເຂົ້າຄື່ງກະຮູກດຳ)

ພຣະໄຕຣົປີກູກ ໄດ້ແສດງໄວ້ໃນມຫາສຕີປົງສູນສູ່ຕຣ ກລ່ວຄື່ງສົມມາສຕີ (ຄວາມຮະລຶກຂອບ) ເປັນອົງຄ້ຮວມແຫ່ງຄວາມສໍາເຮົງໃນກາຣປົງບັຕີເພື່ອບຣລຸຮວມຕ້ອງປະກອບດ້ວຍອົງຄ້ ๓

“າລາ ອາຕາປີ ສົມປ່າໂນ ສຕິມາ ຅ລາ ມີຄວາມເພີຍຮູໃກ້ລົສເວ່າວິອນມີສົມປັບຜົນຜູນ ມີສຕີ ຅ລາ”

ອາຕາປີ ມາຍຄື່ງ ຄວາມເພີຍຮູກລ້າ ເຕີດເດືອຍາ ຍອມຕາຍໄດ້

ສົມປ່າໂນ ມາຍຄື່ງ ສົມປັບຜົນຜູນ ຄື່ອຕັວປັບຜູນ ອູຖຸກ ອູຕາມຄວາມເປັນຈິງ

ສຕິມາ ມາຍຄື່ງ ສຕິຄວາມຮະລຶກໄດ້ ນີ້ໄດ້ຜູກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງໄໝ່ເພື່ອ ໄນເພື່ອ ໄນເພື່ອ ສາມາດຖຸມຈິຕຄຸມໄຈໄວ້ກັບກິຈທີ່ເກີຍວ້ອງ ຈຳກາຣທີ່ທຳແລະຄຳທີ່ພູດແມ້ນານໄດ້ (ແຕ່ຄ້າເປັນ “ສຕີ” ໃນສຕີປົງສູນຈະມາຍຄື່ງ ຄວາມຮະລຶກໄດ້ໃນສກວາຮວມ (ຮູປ-ນາມ) ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປັຈຈຸບັນຕາມຄວາມເປັນຈິງວ່າເປັນອົນລົງທຸກ້ອງ ອັນຕຕາ ຜົ່ນເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ່-ດັບປິປ ດັ່ງນີ້ ຈຶ່ງຈະເກີດເປັນກາຣເຈີຍງານກວົປ່ສສນປັບຜູນ)

๒. ชawan...กับตะเกียง (ยักษ์)

ธรรมะจากภาพ : พุธ-ໂຣ พันทุกข์

วันหนึ่งชawanออกไปถลน่าแต่เข้ามีด พอตกลายกำลังจะพักกินข้าว
พลันพอจะหยุดพักกิจพลันไปลีปะลีดูดกับของแข็ง จึงหยุดคุ้ยดินออกดู พบร
ตะเกียงเก่าใบหนึ่ง จึงเอามาเซ็ดถู หันใดเน็นก็ปราภ្យាគรันพวยพุงขึ้น ปราภ្យា
ร่างยักษ์ยืนตระหง่านก้มคำนับว่า

“เจ้านาย ท่านจะใช้อะไรเข้า ข้ายินดีเรรมิตให้ท่านได้ทุกอย่าง ยกเว้น
อย่างเดียวเท่านั้น ถ้าท่านไม่ใช้ข้า ข้าก็ต้องกินเจ้านาย”

ชawanทั้งดีใจและตกใจ รีบบอกให้เรرمิตบ้านหลังใหญ่ๆ อาหาร
เลือผ้า คนใช้จนเห็นออย ครั้นจะหยุดก็กลัวถูกยักษ์กิน ก็ขอทองคำ เพชร

ນິລຈິນດາ ສວນດອກໄມ້ ສະນຳ ທາງເດືອນ ແລະ ຈນນີ້ໄມ້ອອກວ່າຈະຂອຂະໄວອີກ
ຕໍ່ວຍສົດປັນຍາອັນຫາຍຸນລາດຂອງຫາວນາ ຈຶ່ງເຄີຍແກ້ຍັກໝົງວ່າ

“ເຂາຍັງຈີ່! ເນົມີຕເສາຫລັກໃຫ້ສູງທີ່ສຸດ ໃຫ້ເຈົ້າໄຕເຫັນໄປຈານສຸດ ແລ້ວກີ່ໄຕ
ລົງນາ ຄື່ງຊ້າງລ່າງແລ້ວກີ່ໄຕເຫັນ-ໄຕ່ລົງ ອຍ່າງນີ້ ອຍ່າໄດ້ຫຼຸດເປັນອັນຫາດ”

ຍັກໝົງຮັບຄຳສັ່ງແລະທຳຕາມ ທີ່ນີ້ຫາວນາກີ່ໄດ້ພັກຜ່ອນສນາຍໃຈ ໄນໆທຸກໆ
ຮ້ອນອີກຕ່ວໂນ

ຮູ້ປາລສູ່ຕຣ ๓๙/๓๔๓ “ປັນຍາປະເລີດວິຊາກວ່າທຣັພຍໍາ ປັນຍາ ວັດເນ
ນະ ເສຍໄຢ່” (ພະເຄົາຄາຕາ)

๓. ยายเมี้ยน...รุกที่วัด

ธรรมะจากภาพ : กรรมทันตาเห็น

ยายเมี้ยนชอบไปวัดทำบุญวันพระ บ้านของแภเมืองเขตที่ดินติดกับวัดแก่ปลูกก่อไฟไว้ที่ชายที่ด้านที่ติดกับที่ดินวัดตลอดแนวยาว กอไฟด้านที่อยู่ติดกับเสาบ้านแกลงพันลำไผ่และแซฟน่อไฟกิน และริดกิงไฟลงเตียน ด้านนอกที่ติดวัดหน่อไฟก็แห้งหน่อเข้าไปในที่ดินวัด หลายปีนานเข้าก่อไฟก็คงเข้าไปในที่วัดลึกเข้าไปเรื่อยๆ

วันหนึ่ง สมการวัดได้มานอกยายเมี้ยนว่าก่อไฟรุกที่วัด วัดจะสร้างศาลาตรงนั้น ที่เคยต้องตัดก่อไฟออก ยายเมี้ยนก็ว่าที่ดินที่ปลูกก่อไฟเป็นที่ของแก หากวัดมีพยาบาลหลักฐานได้ก็ให้เอาจริงกัน สมการวัดก็ได้แต่นิ่ง เพราะหลักฐานโจนดที่ดินของวัดไม่มี

ມູນຍື່...ເກີດມາກ່າວຳນິ? ເສັນ ๙

ຕ່ອມານານຫລາຍປີ້ ຍາຍເມື່ອນແກ່ໜ້າລາງ “ໄມ້ໄດ້ປະວັດທຳນຸ້ມັວນພຣະເໜືອນແຕ່ກ່ອນ ແກ່ບ່ນປະວັດທຳລັງແລະວ່າໄມ້ຮູ້ທີ່ໃໝ່ອນຂອງແກມເລື່ອນຄຳລ້າຍໜາມແທງໜັງແກວເລານອນ ແກ້ຕ້ອງລຸກນິ້ງໜັບຄົງຄືນຄ່ອນຄືນທຸກຄືນ”

ຍາຍເມື່ອນແກ້ງູນຜອມລົງ ກິນໄໝໄດ້ອນໄໝ່ໜັບ ລູກຫານກົມາເຢີຍນາມໄລ່ ແກ້ກົວມື່ຫາມແທງແກທີ່ໃໝ່ອນ ລູກາກົກົວທີ່ໃໝ່ອນແກວອກ ແລ້ວຊື້ອ ທີ່ໃໝ່ອນໃໝ່ໂທ່ແກນອນ ແກ-ລົ້ມຕ້ວລັງນອນ ແກ້ກົບນິ້ງມື່ຫາມແທງໜັງແກວອີກແກນອນໄມ້ໄດ້ ເຂົາເຕີເຕັ້ນິ່ງພິງໜ້າງຝາເຮືອນໜັບ

ວັນທີນີ້ ຍາຍເມື່ອນແກນິກຄື່ງກອໄພທີ່ປູລົກຮົມຮັວຕິດກັບວັດ ເດີມແກຈໍາໄດ້ວ່າເຂົາທີ່ດິນຂອງແກວັດຈາກເສາເຮືອນໄປທິກວາ ແກຈຶ່ງໃຫ້ລູກໆໜ່ວຍກັນວັດທີ່ໃໝ່ປາກກູວ່າກອໄພຮູກທີ່ວັດຈິງ ຈຶ່ງໃຫ້ລູກໄປນິມນົດສມກາරແລະພະລູກວັດລັກ ຕະ ຮູປມາທີ່ບ້ານຂອງແກ

ເມື່ອສມກາրວັດແລະພະຮວມທັງ ຕະ ຮູປມາຄື່ງກົຈັດອາສະນະໃຫ້ນີ້ເຮີຍບ້ອຍແລ້ວ ຍາຍເມື່ອນໃຫ້ລູກຈຸດຮູປປິໄກແກ ແກຮັບຮູປມາຈົບເໜືອຫັວເລົາໃຫ້ລູກເຂົາໄປປັກທີ່ກະຮາງຮູປໜ້າພຣະພຸທຮຽມ ແລ້ວກ່າວ່າໜີ່ວ່າ

“ກ່າວສມກາրເຈົ້າຄະ ເຂົາທີ່ດິນຂອງຈັ້ນວັດໄດ້ ວັນນັບຈາກເສາເຮືອນ ນອກນັ້ນແບັນທີ່ຂອງວັດ ຈັ້ນຂອງຄືນທີ່ດິນຂອງວັດ ກອໄພຮູກທີ່ວັດຈິງ”

ສົງກົງກລ່າວອນໆໂມທານສາຖາກາຣເລົວກົງລາກລັບວັດ

ຕັ້ງແຕ່ນີ້ນີ້ມາ ຍາຍເມື່ອນກົນອນໜັບສປາຍ ໄມ່ມື່ອໄຮມາແທງໜັງຍາຍເມື່ອນອີກເລີຍ

ມລສູຕຣ ແກ້ໄ/ເຕັມຕ “ເມື່ອຄວາມໂລກຄວບປຳ ເວລານັ້ນກົມື່ເຕັ້ນຄວາມມື່ດ”
(ພຣະພຸທຮຽມຈະນະ)

๔. เหนือโลก-พื้นโลก...บัณฑิต!

ธรรมะจากภาพ : คนเมือง ปัญญา

คนที่เมืองปัญญาจะรู้ความจริงของโลก คือ สังกะ ๔ ได้แก่ ทุกข์คู่กับสุข ลากยศสรรเริญคู่กันกับเลื่อมลาภเลื่อมยศนินทา ที่ที่จะมีแต่สุข ลากยศสรรเริญแต่เพียงฝ่ายเดียวหันไม่ได้ เพราะทุกสิ่งในโลกเกิดแล้วก็ดับ ไม่เพียงทนอยู่ในสภาพเดียวไม่ได้ บังคับบัญชาไม่ได้ คนที่ทุกข์จะรู้เหตุแห่งทุกข์ รู้วิธีดับทุกข์ รู้สภาพที่จะอยู่ให้เหนือทุกข์ให้พ้นจากทุกข์

คนเมืองปัญญาจึงรู้ทางเดินของชีวิต นั่นคือ ทางสายกลาง "ไม่สุดโต่ง" ไปในทางหมกมุ่นวัวมา ประมาทดลุ่มหลงในการคุณ ๔ (รูป เลียง กลิ่น รส ลัมผัส) และ "ไม่สุดโต่ง" ไปในทางที่เคร่งตึงจนทราบตนให้ลำบาก ทางสายกลางคือ คิดดี พูดดี ทำดี มีองค์ ๔ (คือ สมาริ ปัญญา)

ຄນມືສຶກ ຄືວ່າ ຜູ້ທີ່ໄມ່ເປີຍດເບີຍນຕະນອງແລະຜູ້ອື່ນໃນທາງຊື່ວິທ ວ່າງກາຍ ແລະທຣັພຢີລືນຂອງຮັກໄໂຄຣ໌ ຂອງຮັກຂອງຫວາງ

ຄນມືສມາຝີ ຄືວ່າຜູ້ທີ່ມີຈິຕີຈະຕັ້ງມື່ນ ໄນທ່ວ່ນໄໝໄປກັບລິ່ງທີ່ນ່າພອໂຈ ແລະໄໝ່ນ່າພອໂຈ

ຄນມືປັບປຸງ ຄືວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄືລະສມາຝີດີ ຮູ້ແຈ້ງໃນຄວາມຈິງຂອງໂລກ ອຍ່າງແທງຕລອດວ່າທຸກລົງຍ່າງໃນໂລກ ເກີດຂຶ້ນ-ຕັ້ງອູ້-ແລ້ວກີດຕັບໄປ ໄນເພີຍງ ເປັນທຸກໆທີ່ນອຍ້ມ່ໄດ້ ແລະໄນ້ໃຊ້ຕ້າວຕະເຮາເຂາ ບັນດັບບັນຫາໄນ້ໄດ້ ເກີດແລ້ວກີດຕັບອູ້ຕລອດເວລາ

ຄນມືປັບປຸງ ຈຶ່ງອູ້ເທົ່ານີ້ໂລກ-ພັນໂລກ ໄດ້ຮູ້ວ່າເປັນບັນທຶກແທ້!

ປັບປຸງຫາສູງ ແກ້ໄຂ/ແກ້ໄຂ “ຄນມືປັບປຸງຍ່ອມລະເວັ້ນລົງທີ່ໄນ້ເປັນປະໂຍບັນ” ແລະເລື່ອກເຄາແຕ່ລົງທີ່ເປັນປະໂຍບັນ” (ພຣະພຸທ່ຽວຈະນະ)

๕. ลาภ-ยศ-สรรเสริญ เป็นความสุขที่แสนและฝีคร้อน

ธรรมะจากภาพ : วันเกี้ยวนายราษฎร์ สัจธรรมแห่งชีวิต

○ อันชาไทได้พึงเข้ารักษา

แม่ถอยคักดีลึ้นอ่านจาวานา

เข้าหน่ายหนนมีได้อ่ายคูชีว่า

แต่วิชาช่วยกายจนวายปรานา

ผู้แต่งคำกลอนบทนี้ ท่านหลวงสุนทรโวหาร รัตนกวางแห่งกรุงรัตนโกสินทร์
บรมครุภัลลดาดแห่งกรุงสยาม สามัญชนคนไทยคนแรกที่ได้รับการ
ประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นบุคคลผู้มีผลงานเด่นทางวัฒนธรรมระดับโลก
ในวาระครบรอบ ๒๐๐ ปีก็ขอท่านเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๙๗ กวี
เอกของไทยที่เราควรภาคภูมิใจ

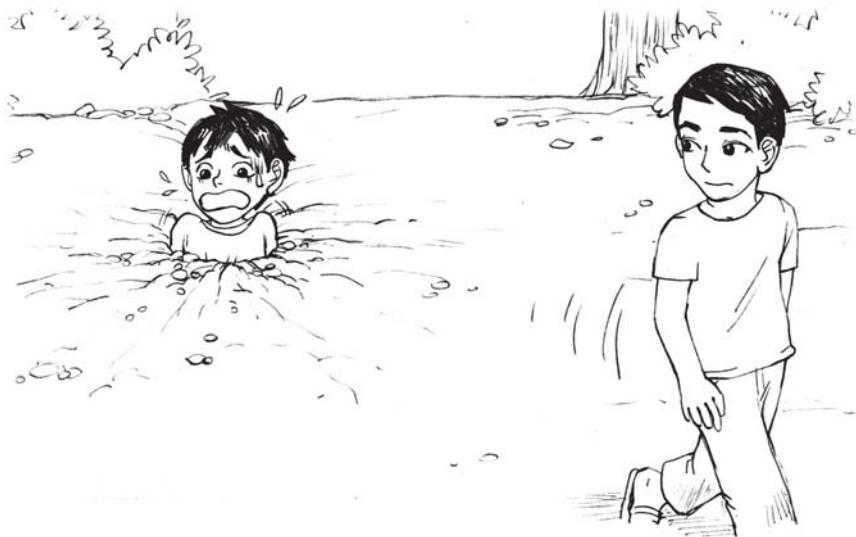
ສັຈຮຽມແຫ່ງຊືວິຕ ພຣະບຣມຄາສດາສັມມາລັມພຸທຣເຈົ້າ ທຽງສອນເຮືອງ
ໂລກທຣມ ລ ມີລາກ ມີຍຄ ເລື່ອມລາກ ເລື່ອມຍຄ ລຸ່ງທຸກົງ ສຽງເລີຣີນູ ນິນທາ
ເປັນອົນໃຈຈັງໄມ່ເທິຍງແທ້ແນ່ນອນ ແຕ່ທີ່ແນ່ນອນກວ່ານັ້ນຄືອ “ບໍ່ມີໆ
ບໍ່ມີໆ ແລ້ວກີຈະເປັນອູ້ຍ່ອຍ່າງພັນໂລກ ແນບລູໂລກ ແລະສຸຂເຢີນ

ອຮັດມູນສູງສູດ ອີ/ວ “ຜູ້ຄົງທຣມ ຍ່ອມໄມ່ເຄົ້າໂຄກຄື່ງລົງທຶນໄປແລ້ວ
ອີກທັ້ງໄມ່ຜັນແພ້ຄົງລົງທຶນໄມ່ຄື່ງ ອຍ່ດ້ວຍບໍ່ຈຸບັນທຣມ ຜິວພຣຣນຈຶ່ງຜ່ອງໄສ“

(ພຣະພຸທຣຈະນະ)

๖. รู้รักษาตัวรอบ...เป็นยอดดี

ธรรมะจากภาพ : คนมีปัญญา

ณ กรุงพาราณสี ยังมีชายหนุ่มคนหนึ่ง สำเร็จการศึกษาจากสำนักอาจารย์ทิคปาโนกษ์ เมืองตักคิลา และเดินทางทดสอบวิชาความรู้เรื่อยมา ตามบ้านน้อยเมืองใหญ่

วันหนึ่ง เข้าเข้าไปอาศัยพักนอนหลับอยู่ที่ศาลาพักร้อนนอกเมืองแห่งหนึ่ง ได้มีโจรคนหนึ่งไปปล้นทรัพย์บ้านเศรษฐีแล้วถือห่อของหนีมา เห็นว่ามีเจ้าทรัพย์ไล่ตามมากระซิบชี้ด จึงหันห่อของไว้ที่ศาลาพักร้อนที่ชายนอนหลับนั่นแล้วหนีไป

เจ้าทรัพย์ติดตามมาเห็นห่อของอยู่ที่ศาลา ก็เข้าใจว่าชายที่นอนหลับเป็นโจร จึงจับตัวมัดนำไปปชุดหลุมฝังข้างทางแห่งนั้น ปล่อยให้เหลือแค่คอเพื่อทราบให้ตายช้าๆ

ເວລາຜ່ານໄປຄຽງໜຶ່ງ ຂາຍໜຸ່ມມີອື່ນຂຶ້ນມາພບຕ້ວເອງຄູກຝັ້ງອູ່ເຊັ່ນນັ້ນ
ກົມພາຍາມຄົດຫາອຸບາຍໜ່ວຍຕ້ວເອງ ແຕ່ທັງມືອແລະເຫົ້າຄູກມັດແລະດິນເກີກລບແນ່ນ
ເໜືອແຕ່ເພີ່ມໜັກບົດ

ພວດີ່ນະໜັນ ມີຂາຍໜັງໂກງເດີນຜ່ານມາຮ້ອງຄາມວ່າ ທຳພົດອະໄຣ
ຈຶ່ງຄູກຝັ້ງ ຂາຍໜຸ່ມຈຶ່ງວ່າ

“ຂໍ້ເປັນຄົນໜັງໂກງ ມມວິເຕະວັກໝາຫັງໂກງດ້ວຍວິທີນີ້”

ຂາຍໜັງໂກງໄດ້ພັງດັ່ງນັ້ນກີດໄຈເປັນທີ່ສຸດຈຶ່ງອຍກວັກໝາບ້າງ ແຕ່ຢັ້ງໄມ່
ຄ່ອຍແນ່ໃຈວ່າຈະໄດ້ຜລ້ອຍໄມ່

“ຂໍ້ກັຍັງໄໝ່ກ່າວແໜ້ວນກັນ” ຂາຍໜຸ່ມຕອບ “ເອຍັງຈີ້! ຄໍາທ່ານອຍາກ
ທຽບກີ່ຫວຍໂກຍດິນອອກ ເອາຂ້າຂຶ້ນດູ້ສີ ຄໍາທ່າຍຈົງ ທ່ານກີ່ຈະໄດ້ວັກໝາຕ່ອງໄປ”

ວ່າແລ້ວຂາຍໜັງໂກງກີ່ປົ້ມດີນອອກແລ້ວດຶງຕ້ວຂາຍໜຸ່ມຂຶ້ນມາຈາກຫຼຸມ

“ໂ! ທ່ານໜັງໄໝໂກງແລ້ວ ແນວິເຕະຈັງ” ຂາຍໜັງໂກງຮ້ອງຂຶ້ນ “ດີແລ້ວ!
ຍັ້ງຈັ້ນຂ້າຈະໄດ້ວັກໝາແບບທ່ານບ້າງ ຂ້າລົງລ່ວນະ ຂ່ວຍກລບດິນໃຫ້ຂ້າດ້ວຍ”

ຄົນທີ່ມີປັ້ງຄູ່ ແມ່ຈະຕາງຢູ່ໃໝ່ທີ່ອັນຕາຍອັບຈນລັກເພີ່ມໄດ້ກີ່ຍ່ອມຈະ
ເອາຕ້ວຮອດໄດ້ເສົມອ

ແຕ່ຕົນໂນ່ເຂົາເບາປັ້ງຄູ່ ພາດກາຣີນິຈິຕິຈາຣາໄຄວ່າຄວຸງຢ່ອມໄດ້
ຮັບແຕ່ຄວາມເລີຍໝາຍເຖືອດວັນແສມວ!

ເຕັກຄູ່ຫາດກ ແກ/ແຜ່ວ “ຄົນທີ່ມີປັ້ງຄູ່ ຄື່ງແມ່ຈະທຸກໆໆ ກີ່ຍັງ
ໜ້າຄວາມສຸຂພບ” (ພຣະໂພທີສັຕິງ)

๗. พญาบิลราช...บำเพ็ญสักจุบารมี

ธรรมะจากภาพ : พญาบิลราช บำเพ็ญสักจุบารมี

ประวัติพญาลิง สมัยที่เราติดตามก็เป็น “พญาลิงบิลราช” พญาลิงได้กระโดดเหยียบศรีษะของจะระเข้ามามองผ่านน้ำไปได้ โดยไม่ยอมหลงกลให้จะระเข้ามากินเป็นอาหาร ไม่ยอมพูดปดพลอยๆ เหตุฉันจะระเข้าเป็นสักจุบารมีของเรา

กุกกุฎชาดก ๒๗/๒๗๙ “ไม่ควรไว้วางใจคนพูดพลอยๆ”

(พระโพธิลัต្ត)

๔. สังขพราหมณ์

ธรรมะจากภาพ : สังขพราหมณ์ ทานบารมี

ประวัติสังขพราหมณ์ สมัยที่พระผู้มีพระภาคเกิดเป็นพราหมณ์ชื่อ “สังขะ” ได้รับการบุญมาก จึงไปที่ท่าน้ำ ณ ที่นั่น ได้แลเห็นพระผู้มีพระภาคเลสต์เจดิมทางกันดารมาบนพื้นน้ำอันน้ำแข็งและร้อนสวยงามมาก จึงคิดว่า บัดนี้นาของผู้ต้องการบุญมาถึงที่นี่แล้วหนอ จึงถอดรองเท้า ถวายร่มและรองเท้า...

เพราะเหตุนั้น ด้วยผลแห่งกรรม จึงเป็นผู้สุขมาตลอดอีกดอ่อนโดย คุณตั้งร้อย ได้รับความสุข ที่ได้บำเพ็ญทานถวายทานแด่พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ด้วยประการอย่างนี้

ขัปปสูตร ๒๐/๑๙๓ “ทานที่ให้แก่ผู้ที่มีศรีล ย่อ้มมีผลมาก” (พระพุทธ)

วจนะ

๙. สมบัติ หรือ วิบัติ

ธรรมชาติจากภาพ กรรมจำแนกสัตว์เป็นสมบัติหรือวิบัติ ๔ ประการได้แก่

	สมบัติ	วิบัติ
๑. คดี	สุคติ หมายถึง มนุษย์ สวรรค์ พระมห	ทุคติ หมายถึง อบายภูมิ อสุรกาย
๒. อุปธิ	รูปร่างผิวพรรณวรรณนาม	ลักษณะเดรัจฉาน รูปร่าง พิกลพิกการ ไม่งาม
๓. กາล	ช่วงเวลาเกิดที่เหมาะสม	ช่วงเวลาชุกชุมเป็นทุกข์อัตคัต
๔. ปโยคะ	พรสววรค์ ชำนิชำนาญ เพียร ขยายขันแข็ง มีปัญญาดี	ไร้ฝีมือ ไม่พากเพียร ไม่ขยัน ปัญญาไม่ดี

๑๐. มหาโลงหังสจริยา..

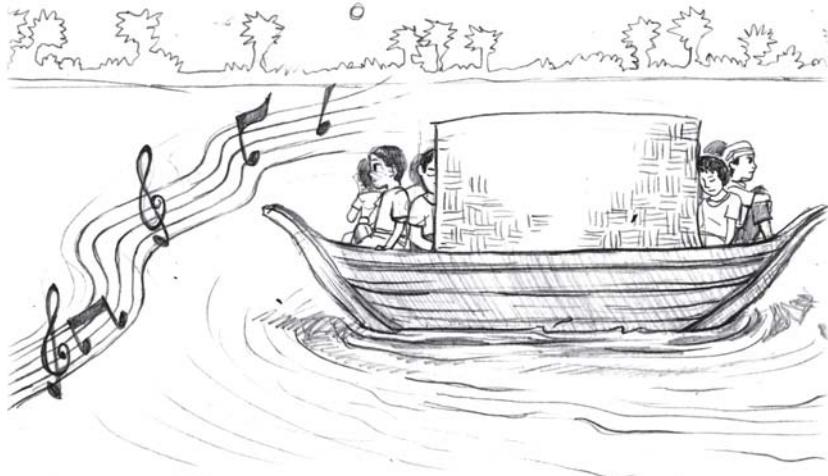
ธรรมะจากภาพ : อุเบกขารามี

ประวัตินักบวชอยู่กับความน่ากลัว สมัยที่เราติดตามเกิดเป็น “นักบวช” นอนหนุนซากศพในป่าช้า เป็นผู้มีใจสม่ำเสมอในบุคคลทั้งปวง ทั้งผู้นำทุกเชื้อชาติ ทั้งผู้ให้ทุกเชื้อแก่เรา ไม่มีความรักหรือโกรธ เป็นผู้เสมอมา เป็นตาชั่ง ในสุขทุกเชื้อ ไม่ยศและมีใช้ยศ นี้เป็นอุเบกขารามีของเรา

กฎ gerecata ๒๖/๓๒๓ “ร่างกายนี้ฉันได้ ชาภคพนั้นก็ฉันนั้น ชาภคพ นั้นฉันได้ ร่างกายนี้ก็ฉันนั้น” (พระ gerecata)

๑๑. เรือมนุษย์

ธรรมะจากภาพ : เพลงเรือมนุษย์

- ชีวิตมนุษย์มันสุกด จะคิด
จะลอยถอยหลัง หรือ เที่ยวเดินหน้า
- เรือมนุษย์สุดลำบากมากล้น
บางเวลาพาอยู่ โถม โถม ประดัง
- ถึงคราวลมว่าวพัดผ่านพราวใจ
ขึ้นเห็นนีออลอง ใต้ไปได้ดังฝัน
- (้ำ)ชาติหนึ่ง พึงรู้ ใครจะอยู่ คำฟ้า
ทุกคนต้องตาย ร่างกายเป็นผี
- แต่ละชีวิตไม่ผิดนาวา
ด้วยวานานสร้างมาแต่หลัง
ต่างคนเด็นรนให้รอดพันถึงฝัง
แทบลืนกำลังหมดหัวเกือบอาลัญ
เรือโผลคลิ่วไปคล้ายอยู่ในสวรรค์
พอลมหายดพลันสวรรค์คืออเวจี
มุ่งใจไฟห้าครั้งชาและไม่ตรี
สถิตแต่ชั่วดีไม่ไว้วันดับถูญ

๑๒. หมօชีວกໂກມາຮັຈ

ຮຽນມະຈາກພາພ : หมօชືວກ

ສມ້ຍພຸທທະກາລ ດຽວມເນີຍມຂອງຫຼົງມາມເມືອງໃນອິນເດີຍ ຄ້າຄລອດ
ບຸຕຣເປັນຫຼົງ ຈະເລື່ອງໄວ້ໃໝ່ສືບອາຊີປ ແຕ່ຄ້າເປັນຫຍກຈະນຳເອາໄປທຶ່ງ ຄຣັງນີ້
ທາກຫຍກຖຸກນໍາມາທຶ່ງ

ພຣະຮາຊກຸມາຮອກຍ ໂອຮສພຣະເຈົ້າພິມພິສາຮແກ່ນຄຣາຊຄຖ້າ໌ ຜ່ານ
ມາເທິ່ນຈຶ່ງເກີບເອາໄປເລື່ອງເປັນບຸຕຣຕັ້ງຊື່ວ່າ

“ກຸມາຮັຈ” ພຣີ ອົງ “ຊືວກໂກມາຮັຈ”

ຄຣັງຊືວກໂກມາຮັຈ ເຕີບໃຫຍ້ໄດ້ປີເປີຍນວິชาແພທຍີ່ມີເມືອງຕັກຕິລາ
ຊືວກໂກມາຮັຈລາດ ສາມາຮຣເຣຍນຽ້ມໄດ້ອ່າງຮວດເຮົວ ສາມາຮຣກ່າຂາດນໍ້າຂຶ້ນ
ເດືອຍກີ່ຫຍຸໄດ້ ຄືກ່າຍອຸ່ນນັ່ງ ၈ ປີ ສົງລັຍວ່າອາຈາຍຢັ້ງທີ່ມີວິຊາທີ່ຈະສອນ

ນມຸຍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ລ

ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຄາມເພື່ອຂອງລາກລັບບ້ານເມື່ອງ ອາຈາຣຍ໌ຈຶ່ງໃຫ້ອອກໄປໄປນປ່າໄປທັນໄມ້
ທີ່ໄມ້ເຫັນມາໄຫ້ອາຈາຣຍ໌

ປະກຸບວ່າ ຕົ້ນໄມ້ໄປລ້ວນແຕ່ເປັນຍາທັງນັ້ນ ເຊັ່ນ ພຣິກຂີ້ຫຼູໃຫ້ບັດ
ກັບດິນສອພອງແປ່ງນັບຈະຫຍາປວດທ້ວ ມະເຂົ້ອຂຶ້ນເລົາຮາກນາຕົ້ມກິນເປັນປະຈຳ
ຈະຫຍາຈາກໂຮຄທອບທີ່ດ ຕັ້ນລູກໃຕ້ໄປແກ້ໂຮຄເບາຫວານ ທາກເຄມາຕົ້ມຮວມກັບ
ໄມຍພາກິນແກ້ໂຮຄມະເຈິງ ສ່ວນຍາອຸ່ວ່ມະກີໃຫ້ເຂົາໂຄກຮະສຸນ (ຍກເຂົ້າກາ
ບິນ ຫົ່ນ) ແຫ້ວໜູ (ແກຣກແມ່ພະຮຽນ) ຂມື້ນໜັນ (ຫົ່ນສົງສາວ) ແລະຜັກເລື້ອຍຝີ້
(ໄປນິພານໄມກລັບ) ແລ້ວຍ່າງນີ້ບັດປັ້ນລູກກລອນກິນທຸກວັນ ຮ່າງກາຍແໜ້ງແຮງ
ດີ...ລາ ຈຶ່ງໄມ້ໄດ້ຕົ້ນໄມ້ ກລັບມາບອກອາຈາຣຍ໌ ອາຈາຣຍ໌ຈຶ່ງບອກວ່າ “ເຮືອໄດ້
ສໍາເລົງຈິວັກເກຣແພທຍ໌ແລ້ວ!” ຈຶ່ງໃຫ້ລັບກຽງຮາຊດຖ້ວ

ຕ່ອມາໄດ້ເປັນແພທຍ໌ຫລວງປະຈຳພະວົງຄໍພະຈຳພິມພິສາວ ແລະໄດ້
ເປັນແພທຍ໌ຄວາຍກາຮັກຊາພະສັມມາສັມພຸທະເຈົ້າດ້ວຍ

๑๓. แสนเลียดาย...นันทาที่น่ารัก!

ธรรมะจากภาพ : การศึกษาไทยปลูกฝังอะไร?

- แสนเลียดายนันทาที่น่ารัก
มัวแต่เพลินปลาบปลื้มจนลืมตน
 - นิจจาเอี้ยคายเห็นทุกเย็นเช้า
เคยวิงเล่นด้วยกันทุกวันมา
- บทกลอนข้างต้นนี้ ครั้งหนึ่งเมื่อประมาณ ๕๐-๖๐ ปีที่แล้ว เคยเป็นบทเรียนสอนเด็กไทยในหลักสูตรชั้นประถมต้น สอนให้เด็กรักสัตว์ จิตใจอ่อนโยน มีเมตตา ปัจจุบันนี้ไม่มีสอนเด็กอีกแล้ว...แสนเลียดาย...นันทาที่น่ารัก!

ນບຸຫຍໍ່...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ລ

ແສນເລື່ອດາຍນັ້ນທາ ນັ້ນທາເປັນລູກເຈື້ຍບ ເຕີກາ ຄອງເລື່ອດາຍ ແລ້ວ
ຜູ້ໂທຜູ່ໆ ທັ້ງໜ້າຍລ່ວ່ ເລື່ອດາຍທີ່ກ່ຽວກັບການເຮືອນການສອນອຍ່າງນີ້ປັ້ງທີ່ມ່ວນ
ໜ້າຍຄົນຄົງເລື່ອດາຍເໝືອນກັນ ເພຣະວ່າມັນໄດ້ຕາຍໄປພວ່ມກັບລູກເຈື້ຍບ
ນັ້ນທາທີ່ໄວ້ຮັກໄປແລ້ວ...ນິຈາເລື່ອຍເຄຍເຖິງທຸກເຢືນແຫ້.....

ເສຕເກຕຸຫາດກ ແລ້ວ/ແລ້ວ “ເລົ່າເຮືອນສຳເວົ້າຈິວທີ່ຢ່ອມໄດ້ຮັບເກີຍຮົດ
ແຕ່ອົບຮົມຈິງຈົບຮົມຕ່າງທາກຈຶ່ງຈະພບລັ້ນຕີ” (ພຣະໂພທີສັຕິງ)

๑๙. วิ่งไล่จับ...เงา!

ธรรมะจากภาพ : การเวลาทำลังวิงไล่ล่าคุณ!

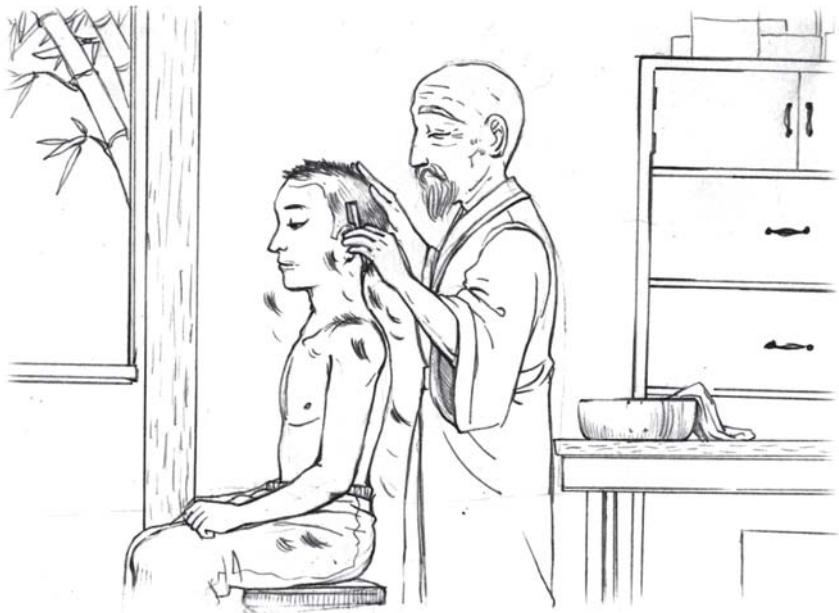
การเวลา...ทำลังวิงไล่ล่าคุณ! ดูวิ่งไล่จับเจาตนของ ยิ่งวิงหนี...ยิ่งไล่ยิ่งไม่ทัน ยิ่งวิงยิ่งเห็นเดหนื่อย เหนื่อยแล้วจึงต้องหยุด

...ต่อเมื่อยหุดอยู่เมื่อใด...ยอมจับได้เมื่อนั้น ฉันได การวิ่งตามความคิดว่าทันสมัยทางวัฒนเป็นสำคัญ ชื่นชมกับความเปลกใหม่ ความตื่นเต้นกับความสุขสนับายนโดยขาดปัญญาตริตรองอย่างถ่องแท้ ยอมพบกับความล้าสมัยอยู่ตลอดเวลา

...หากหาโอกาสหุดอยู่กับที่ แล้วใช้ปัญญาพิจารณาตริตรองอย่างถ่องแท้ด้วยสติ หันเข้ามามองดูที่ตัวเอง จิตเห็นใจต.... นั่นแหลกคือมารดาหนทางไปสู่ความพ้นทุกข์ ทางสายกลาง... ทางที่มีแต่ความสะอาด สงบ ส่วน....!

ปฐมสังคมวัฒนสูตร ๑๕/๑๑๗ “ผู้เลิกแพ้เลิกชนะ ยอมนอนสงบ เป็นสุข” (พระพุทธเจ้า)

๑๕. ความรู้...แบบ...นกแก้วกชุนทอง

ธรรมะจากภาพ : วิชาการสมัยใหม่

วิชาการสมัยใหม่ฝ่าความเชื่อไว้กับประสาทสัมผัสและเครื่องมือต่างๆแต่เพียงอย่างเดียว และบางทีอาจมองเรื่องพระพุทธศาสนาว่าเป็นเรื่องเหลวไหล เช่น เรื่องตายแล้วเกิด เรื่องกรรม เรื่องภพภูมิต่างๆ นรก-สวรรค์ฯลฯ เป็นต้น แต่การที่จะด่วนปฏิเสธคำสอนโดยที่ยังมิได้พิสูจน์ความจริงนั้น ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่สมควร เพราะคนที่พิสูจน์ความจริงไม่ได้นั้น อาจยังไม่รู้จักวิธีการพิสูจน์หรือยังไม่มีเครื่องมือ จึงควรศึกษาค้นคว้าและคอยังผลจากท่านผู้รู้ (สัตบุรุษ)

พระธรรมคำสอนนั้น ถ้ารู้เพียงขั้น “ลัญญา” คือ ความจำ จำได้เพียง เช่น จำได้ว่าอริยสัจ ๔ คือ ทุกๆ สมุทัย นิโรธ มรรค เพียงเท่านี้ก็

ມບຸບຍິ່...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັນ ອ

ຈະໄມ່ເກີດຜລໃດໆາທາງຈົດໃຈແກ່ຜູ້ຮູ້ ເປົ້າຍບໍ່ເຫັນ ອມອາຫາວໄວ້ໃນປາກເດຍໆ
ແລ້ວມາຍທີ່ຈະໄມ່ເກີດປະໂຍ້ນຂອບໄວແກ່ວ່າງກາຍ ດາວມງູ້ນັ້ນຈຳໄຕ້ຫ້ວຽກາວເດື່ອງກີລືມ
ໄມ່ເກີດປະໂຍ້ນຂອບໄວແກ່ຜູ້ຮູ້ເຊັນເດື່ອວກັນ

ອານນທເກຣຄາຖາ ແລ້ວ/ແວ່/ຮອດ “ຜູ້ໃດມີກາຣຄືກໍາຊາດີ ຕູ້ທີ່ນີ້ແຜ່ຜູ້ຄືກໍາຊານ້ອຍ
ອີກທັງໄມ່ມີກາຄສນາມ ກີ່ເໜືອນຄນຕາບອດຄືອົບປິ່ງ” (ພຣະເກຣຄາຖາ)

ຮຮມບາທ ແລ້ວ/ແວ່/ຮອດ “ຄົນພາລແມ້ວຍຸໂກລັບນັທືຕລອດຊີວິຕກີໄມ່ວໍ້ແຈ້ງ
ຮຮມ ເສົ່ມໝືອນທັພພື້ຍ່ອມໄມ້ວິວລແກງ” (ພຣະພູທຮວຈນະ)

๑๖. บ瓦ซ...คืออะไร?

ธรรมะจากภาพ : บ瓦ซคืออะไร?

พระอาจารย์ “เหตุใดจึงอยากบัวบวช?”

เจ้าชายสาม “คำตอบไดๆ ก็ไม่สามารถตอบกลับถึงความอยากรบัวบวชของ
ข้าได้ ข้าไม่ขอตอบดีกว่า”

พระอาจารย์ “ดี...ดีมาก...เมื่อมีใจแห่งแน่ที่จะบัวช เจ้าต้องไปสร้าง
ที่พักและนั่งสมาธิถาวรให้เสร็จลิ้นแล็กก่อน แล้วค่อยมาบัวบวช”

เจ้าชายสามออกไปตัดไม้สร้างที่พัก เมื่อปลูกสร้างใกล้เสร็จ ได้มี
สองสามมีกรรยา ทะเลาะกัน วิ่งมาปะทะที่พักพังหมด

เจ้าชายเริ่มสร้างที่พักใหม่จนสำเร็จเรียบร้อย รู้สึกหิวจึงหยิบห่อข้าว
ออกมาก พอจะลงมือเสวย หนูเจ้ากรรมได้วิ่งมาชนห่อข้าวกระฉัดกระเฉย

ມີທຳນໍາຫຼັກຮັບຮັດລົມພາຍຸພັດກະຮ່າທີ່ພັກທີ່ສ້າງພັງປາປຸ່ມໄປເປັນທ່າ
ລມສົງບແລ້ວ ກື່ອງມືອສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່

ພຣະອາຈາຣຍ໌ “ອື່ມ! ສ້າງເສົ່ງແລ້ວຫົວ? ມານະ..ໆ”

ຈາກນັ້ນເຈົ້າຍົກພັກທີ່ພັກທີ່ຈົນໜໍາດ “ຄື່ນຍິ່ງຮູ້ຄວາມສາມາດຕ ເລີ່ມເວລາ
ຕັ້ງນານກວ່າຈະສ້າງລຳເວົ້ງ”

“ນີ້ຫົວ ທຳລຳເວົ້ງແລ້ວ?” ພຣະອາຈາຣຍ໌

ເຈົ້າຍົກ “ຈະເວີຍກວ່າລຳເວົ້ງໄມ້ຢູ່ກົດຕ້ອງນັກ ຄວາມເວີຍກວ່າຄົ້ນພບຈຶ່ງ
ຈະຢູ່ກ ເພຣະນະຮຽມຂອງຢູ່ໃນຈີຕໃຈຂອງມນຸ່ຍ່ງໆ”

ພຣະອາຈາຣຍ໌ໂອປິຈ ວ່າແລ້ວກີ່ຈັດກາໂກນຜມໃຫ້ເຈົ້າຍົກ ໂກນຄັ້ງແຮກ
ຕັດກີເລສ ດຽວ່ານີ້ສອງຝຶກຜົນຮຽມໃຫ້ກະຈ່າງ ດຽວ່ານີ້ສາມ...ເມຕຕາເພື່ອນມນຸ່ຍ່ງໆ
ທັງປວງ

ອາພົວກສູຕຣ ຕີ່/ເກລະ “ຄນຈະຫໍ້າມໂອຈະໄດ້ດ້ວຍຄວັກຫາ”

(ພຣະພູກຫາຈະນະ)

๑๗. วาจาสุภาษิต

ธรรมะจากภาพ : โคบุตร ของสุนทรภู่

- อันมหุษย์สุดเชื่อมันเหลือปด
 เพราะแต่คำน้ำใจติดประจญ
 - ไครหลงลิ้นกินลูกยกอักษรพอม้วຍ
 คนทุกวันมั้นไม่ซื้อถือสั้นๆ
- พูดลบถลแก้วสะบัดไม่ขัดสน
 ปากเป็นผลใจเป็นพลาเหลือมารยา
 ต้องพยายามด้วยปากมหุษย์ที่มุสาน
 ถูสัตว์ปากไม่ได้ใจลำพองฯ
- จาก “เรื่องโคบุตร” ของพระสุนทรโวหาร (ภู่ ภู่เรืองศ์) กวีเอก
 ของไทยท่านได้ให้ข้อคิดและคติสอนใจเป็นสัจธรรมที่ยังร่วมสมัยอยู่เสมอ

ຕັ້ງນີ້

○ ຄຶ້ງປາງພູດພຸດຕີເປັນຄຣີກັດີ ມີຄົນຮັກສັກຂອງວ່ອຍຈິຕ
ແມ່ພູດຊ້ວຕ້ວຕາຍທຳລາຍມືຕຣ
ພະພູທະຄາສານາ ສອນໃຫ້ພູດດີ ດີວັຈີສຸຈິຕ ແລ້ວຢ່າງ ໄດ້ເກີ ໄນ
ພູດປັດ ໄນພູດທັບຕາຍ ໄນພູດລ່ວມເລີຍດ ໄນພູດເພື່ອຈົ້ວສະຮະ ພູດດີຢ່າງ
ນີ້ເຮັດວຽກວ່າ ວາຈາເປັນສຸກາຜິຕ ເປັນປີຍວາຈາ ມີເຕັ້ນຮັກ ທີ່ລັກຂອງກາຮູດທີ່ມີ
ຕ ປະກາດ ດັ່ງນີ້

○ ທີ່ລັກຂອງກາຮູດດີມີອຸ່ສາມ
ສອນພູດຕີມີປະໂຍໜ້ນໄວ້ໂທໝໍທັນທີ
ແມ່ເຮັດວຽກຈົງນ່າຟັງໄນ້ຂວາງໂລກ
ແມ່ພູດເຮັດວຽກສັຈຈົງທັງພວິງພວະ

ໜຶ່ງພູດຕາມເປັນຈົງທຸກລົງສວົບ
ສາມລົງນີ້ນ່າຟັງທັງໄພເຮົາ
ແຕ່ພູດໄປໄຮັ້ປະໂຍໜ້ນໄມ່ເໜາມ
ມີປະໂຍໜ້ນເໜາມເຈາະຈຶ່ງພູດເອຍໆ

ຈຕຸກນິບາຕ ແລ້ວ “ປັ້ງປຸງຂອງຄນອື່ນ ຈະວົ້າໄດ້ດ້ວຍສນທනາ”

(ພະພູທະວາຈນະ)

๑๙. ใจว่าง...ในความวุ่น

ธรรมะจากภาพ : ใจว่าง-ใจวุ่น

ใจวุ่น คือ ใจที่มีความคิด “คิดเท่าไรก็ไม่รู้”

ใจว่าง คือ ใจที่หยุดคิด “หยุดคิดได้จังรู้”

ลองทำดูซิ! เช้าไปล้างเกตใจ ดูใจ เห็นใจที่ไม่คิด รู้เช้าไปปี๊ใจ
ใจที่ว่างๆ ใจว่างคือ ใจสว่าง ใจสะอาด ใจบริสุทธิ์

ใจว่าง คือ ใจที่มีปัญญา (ตัวรู้) ปัญญาระดับสูงสุด

ใจที่มีปัญญาระดับสูงสุด คือ ใจที่พ้นจากทุกข์

ลองทำดูซิ! ทำเหมือน “โโคแม่ลูกอ่อนเล้มหญ้า ชำเลืองดูลูกน้อย!”

ทำแล้วจะพบกับลิงที่ไม่เคยได้พบมาก่อนเลยในชีวิต

ວັດຖຸປະມສູງ ເມ/ໄຊ “ເນື່ອຈິຕຜ່ອງໄສ ສຸຄຕີທຶນໜັງໄດ້ໆ ຈິຕເຕ ອລັ້ງກີ
ລົງໄສ ສຸຄຕີປາກີກັງໝາ, ເນື່ອຈິຕເຄົ້າໝອງ ທຸກຕີທຶນໜັງໄດ້ໆ ຈິຕເຕສັ່ນກິລົງໄສ
ທຸກຕີປາກີກັງໝາ” (ພຣະພູທ່ຽວຈຳ)

๑๙. เทวตา...ไปเที่ยวนรก!

ธรรมะจากภาพ : มิตตวินทุกขชาดก

ในกรุงพาราณสี มีลูกชายนเครชฉิมีทรัพย์ ๘๐ โภปฏิ (๘๐๐ ล้าน) คนหนึ่งชื่อ “มิตตวินทุกข” พ่อของเข้าเป็นโสดาบัน แต่เข้าเป็นคนไม่มีครรภชา ไม่มีคีล ครั้นลืนบุญพ่อแล้ว แม้ได้ครองสมบัติต่อมา

มิตตวินทุกข ดื้อรั้นต่อคำสอนของแม่เสมอมา สอนให้ไปวัดฟังธรรมเขาก็ไม่สนใจ บางครั้งแม่ก็เอาเงินจ้างให้ไปวัด แต่เข้าหาได้ฟังธรรมไม่ไปนอนวัดแล้วรู้สึกขึ้นกลับบ้าน มาเบิกเงินแม่ แม่ก็อาอกอาใจ เพราะมีลูกคนเดียว

ครั้นต่อมา เขาร่วมลงทุนค้าขายทางทะเลกับพ่อค้า แม้เมื่อจะห้ามปราบก็ไม่ฟัง เมื่อเขาจะลงเรือ แม่ชุดมือเข้าไว้ แต่เข้าสัลิดมือถือปืนแม่ล้มลงแล้วอาอกเรือไปค้าขายทางทะเลกับพ่อค้าทั้งหลาย

ເຮືອສຳເກົາແລ່ນໄປໄດ້ ລວມ ກົງຫຼຸດນຶ່ງທຳທ່າຈະຈມລົງກາງທະເລ ພວກພ່ອຄໍາຈຶ່ງໃໝ່ຈັບສາກາລກິນີ້ ສລາກຕາກາແກ່ມີຕົວທີ່ນຸກະເສີງ ຕ ດຽວໜ້າ ພວກພ່ອຄໍາຈຶ່ງຈັບເຂາລອຍແພ ເຮືອສຳເນົາກີ້ແລ່ນໄດ້ຕາມປົກຕິ

ແພນິຕຕົວທີ່ນຸກະລອຍໄປເຄີ່ງເກາະແທ່ງໜີ່ ທີ່ນີ້ເປັນທີ່ອຸ່ນຂອງນາງເວມານິກເປົ່າ ເຊົາໄດ້ຮ່ວມອົງກົມຍົກັນນາງເປົ່າ ແລ້ວ ນາງ ດ ນາງ ອ ນາງ ແລ້ວ ນາງໂດຍລຳດັບ ຈາກນັ້ນກີ້ພັດເຂົ້າປັ້ນເນຸລສທນຣກ ພບສັຕິນຣກມີກຈັກຮັບນີ້ຈະ ຖຸກຈອງຈຳແລ້ວມີເລືອດໄໝໂລໂທຣມກາຍ ແຕ່ເຂົາລັບເລີ້ນກັງຈັກນັ້ນເປັນດອກບ້າວ ຈຶ່ງອ້ອນວອນຂອກບັນສັຕິນຣກ ສັຕິນຣກຈຶ່ງໄດ້ຍັງຈັກຮັບນັ້ນວາງລົງບັນຄົວຂະໜາດຂອງເຂົາ ເຊົາໄດ້ເສວຍທຸກຂ່າວທ່ານວ່າອ່ານໄໝໄໝໃຫ້ຄໍາຮຽນອຸ່ນຕອດເວລາ ເປັນທີ່ນີ້ເສັນເພື່ອຢືນນັກ

ຕ່ອມາຮູກຂ່າວດາຕານໜີ່ພວ່ນມັກບົຣວາໄດ້ພາກັນໄປເຖິງວຸດສັນຮກແທ່ງໜີ້ ໄດ້ພບມີຕຕົວທີ່ນຸກະ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປຄາມຄື່ງເຫຼຸ້າທີ່ມາອູ້ນໃນຮກແທ່ງໜີ້

“ເຈົ້າມີເງິນຈຳນວນມາກມາຍແລ້ວ ຍັງດີ້ອື່ນແລ່ນເຮືອອອກໄປກະເລ ທອດທີ່ມາຮູກຈຳນີ້ໄໝ່ແລ້ລ”

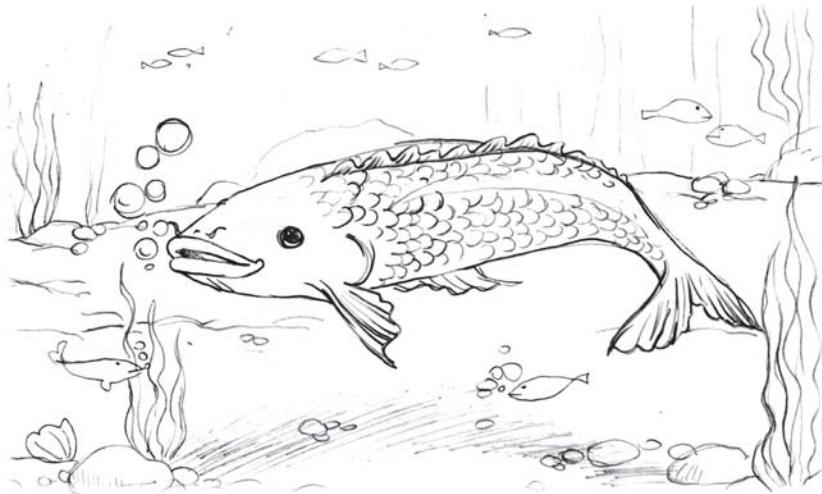
ມີຕຕົວທີ່ນຸກະໄດ້ຄາມຄື່ງກຳຫັດເວລາ ທີ່ກັງຈັກຮັບນີ້ຈະໜີ້ຈຳນວນເຫົ່າວ່ານານເທົ່າໄຣ ແຫວດຕອບວ່າ

“ເຈົ້າຈະຕ້ອງເສວຍທຸກຂໍ້ເຮືອຍໄປຕອດເວລາທີ່ຍັ້ງມີຫີ່ວິຫຼອງໜີ້ນີ້ແລ້ລ”

ຄຣັນແລ້ວກີ້ພາບົຣວາກລັບວິມານຂອງຕົນ

ກຍສູຕຣ ແກ່/ຮ່າງ “ກ້າຍທັງລື່ນທີ່ຈະກິດຂຶ້ນໜີ້ ຍ່ອມກິດຂຶ້ນຈາກຄຸນພາລ໌ ມາໄດ້ເກີດຈາກບັນທຶກໄໝ່” (ພຣະພູທົງຈະນະ)

๒๐. พญาปلامจัลราช

ธรรมะจากภาพ : พญาปلامจัลราช บำเพ็ญสัจจบารมี

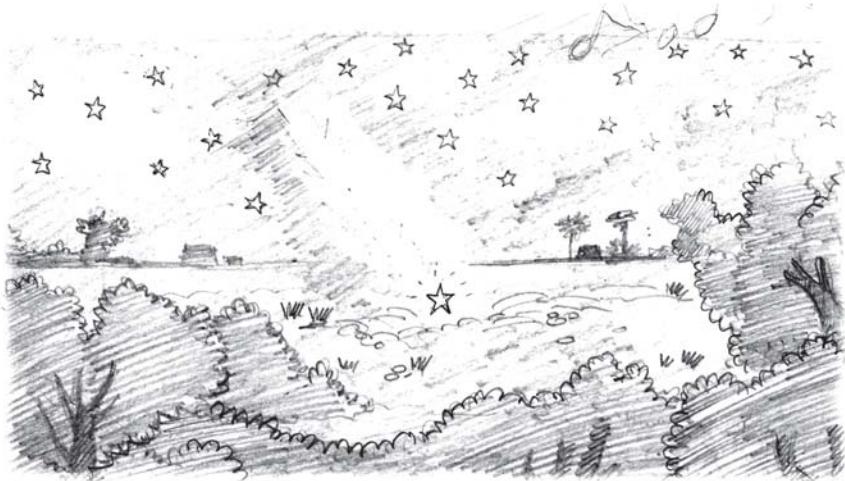
ประวัติพญาปลา สมัยที่เราภาคตากได้เป็น “พญาปلامจัลราช” ในสระใหญ่ ถึงกุดแล้ง น้ำในสระเหลือดแห้งเพราแสลงเดด แร้ง กานกระสา และเหียวย กົພາກົນມາກົນປາທັກລາງວັນກລາງຄືນ ເຮົ່ງຈິດຫາທາງຊ່ວຍໝາຕີ ທັ້ງໜາຍຈາກຄວາມທຸກໝູ້

ຈຶ່ງຮະລືກຖື່ງธรรມຂອງສັຕບຸຮຸຊ (ธรรມຂອງคนດີ) ทำສັຈກີຣຍ...ຝັນ ທ່າໄຫຼຸງກົກລົງມາ ເພຣະອາຄີຍກຳລັງເດືອນແກ່ສັຈຈະ ນີ້ເປັນສັຈຈະບາຣມືຂອງເຮົາ

ສາທິනຣາຊ໌ຈາດກ ๒๗/๓๗๓ “ຄວາມດີທີ່ກຳເຂົາໄວ້ເອັນນີ້ແລລະ ເປັນ ທຮັພຍ໌ສ່ວນຂອງຕ້ວໂດຍແລ້ວ” (พระໂພທີສັຕ່ງ)

๒๑. ดาวหล่น

ธรรมะจากภาพ : ดาวหล่น

- ดวงดาววับวัววลดอยเด่นพราวยังหล่น
หมู่ม่วลนากามีปีก หลีกปืนชนูโภบิน
 - ทะเลือกยังมีหมู่ปلامากอยู่
ก็ยังไม่วายโคนเนื้ดเด็ดชีวิตมันถึงตาย
 - รำรวยเด่นดีเพียงได
ก็ไม่พ้นความตาย . . .
 - เป็นคนทั้งที่ควรให้มีประโยชน์
อย่ามัวหลงเพลินความสุข
- เมฆลอยเบื้องบนยังหล่นลงสู่ดิน
ไม่วายล่วงดินลงไป
หัวยิ่งหนองคุณมีหมู่ปلامากมาย
ละเอียดล้ำยชีวิตคน
ยกจนเข็ญใจอับจน
สู่ที่หมายเดียวกัน
ชาติไทยของเรารวุ่งโรจน์เท่ากัน
ส่วนตัวเห็นเป็นลำดับ
ชีวิตคนสั้นนิดเดียว

ແກ້ໄຂ. ມຣະນານຸສົດ

ຮຽມະຈາກກາພ : ພຣະອກັນຍມຄົນ ຂອງສຸນທຽງ

ອັນຊູປຣະກລິນເລື່ອງເຄີຍລັ້ມຜັສ ທີ່ຄຸຖ້ສົກຫວັງແຫ່ນໄໝ່ແກ່ນສາງ
ຄົ້ນຮະບັດັບຂັ້ນຮັ້ນດານ ຍ່ອມສາຫະຄົມເປື່ອຍເນຳເລື່ອຢັ້ງປ່າຍ

ທ່ານສຸນທຽງ ບາວໜີເຮືອນໃນພຣະສານາຖິ່ງ ๑២ ປີ ມິຖຸນີ້ປັບປຸງຢູ່ອັນ
ໄພຄາລ ແລະ ຈິນຕານາກາຮອນລ້າຍຸດ ສະຫຼວນວິກີ່ວິຕົມບປະຮົມເນີຍມປະເພນີ່
ໄທກັບພຣະພູທົສາສານໄດ້ເປັນອຍ່າງດີ ສມກັບເປັນກວີເອກຂອງໂລກທີ່ອົງດົກກາ
ຢູ່ເນັສໂກ້ແໜ່ງສຫປະຫາຕີໄດ້ປະກາຄຍກຍ່ອງເຊີດຊູເກີຍຮົດພລງານດີເດັ່ນທາງ
ວັດນະໂຮມຂອງໂລກ

ກາຮົງມຣະນານຸສົດ ເປັນອາຮມຄົນທີ່ຄວາມສົກສົງເປັນຈຳ ເປັນກາຮ
ຈົງກຣມສູາມເປັນ ១ ໃນອຸນຸສົດ ១០ ໄດ້ແກ່ ພູທົານຸສົດ ອຣມານຸສົດ ສັ້ນມານຸສົດ
ຄືລານຸສົດ ຈາຄານຸສົດ ອານາປານສົດ ກາຍຄຕາສົດ ເຫວານຸສົດ ມຣະນານຸສົດ
ແລະ ອຸປສມານຸສົດ (ຄຸນຂອງພຣະນິພພານ)

○ ຮະລືກຄົ້ນຄວາມຕາຍສປາຍນັກ
ບຣຣເທານີ່ໄມ້ໂຫ້ນເອັນນັກກາຣ
ເຮືອງຄວາມຕາຍນີ້ ຈຳໄວ້ໜ່ອຍກົດ! ..

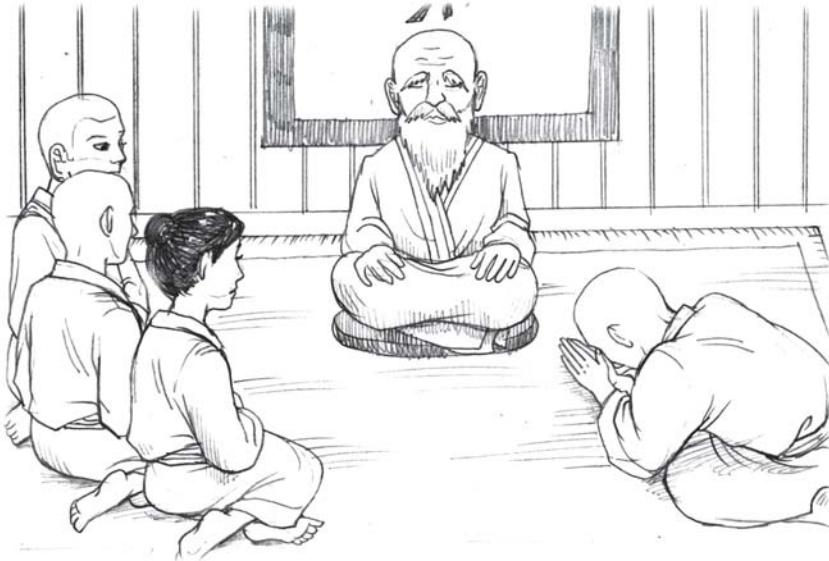
○ ແລ້ວໃຈເຮົາຈະສປາຍຄລາຍເຮົາຮ້ອນ
ອນື້ນາ ສູຂີ ວັດຕານັ້ນ

ມັນທັກຮັກທັກໜັງໃນສົງສາຮ
ທຳໃໝ່ຫັ້ການູຫາຍສະຕູ້ງໄໝຢູ່ງໃຈເ

ຈີຕະຈະຜ່ອນຄວາມເຄຣີຍດແຕ່ທັນໜໍລັ້ງ
ຫ່າງທຸກໜັງກົງເພວະຈີຕົດດີເວຍາ

๒๓. ลูกศิษย์ . . . ที่แท้จริง!

ธรรมะจากภาพ : ลูกศิษย์ที่แท้จริง

“ข้าต้องเดินทางกลับอินเดีย พากเจ้าลองเล่าให้ฟังจากลิ่งที่เรียนรู้มาซึ่ว่าเป็นอย่างไรบ้าง?” ท่านพระโพธิธรรมเอ่ยขึ้น

ศิษย์ “อักชราเพียงเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายของธรรมะเท่านั้น ไม่อาจยึดติดอักชระได้ แต่ก็ไม่อาจทิ้งอักชรา แต่ก็เพียงได้ความรู้เท่านั้น”

“เจ้าได้เพียงส่วนหนึ่งของข้าเท่านั้นเอง” พระโพธิธรรม

นักบวชหญิง “ดิใจที่ได้พบเดนคิวไลซ์ พอเห็นแล้วจึงรู้ว่าลิงที่ได้เห็นเป็นเพียงวัตถุ ไม่พบเสียงเลยก็มีค่าเท่ากัน”

“เจ้าพูดอาจมากกว่าทำนิดหน่อย เจ้าได้เพียงแต่เนื้อเท่านั้น”

พระโพธิธรรม

ຕິ່ງຍໍ່ໜ້າ “ທຸກອຍ່າງລ້ວນວ່າງເປົລ່າ ຕາເຫັນ ຫຼຸດື້ຍືນ ໄນມີວິວໄວໜັງ
ເຫຼື້ອວອຍ້າເລີຍ”

“ອື່ອ ... ເຈົ້າໄດ້ເພີຍແຕ່ກະຽດກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ຢູ່ເຂອ ... ເຈົ້າລ່າຍ!”

ທີ່ຢູ່ເຂອລຸກ້າຂຶ້ນກរາບ ... ໂດປ້ານີ້ໄດ້ກລ່າວຈຳໄດຕ

ພຣະໂພຮົມ “ອື່ມ! ... ຕ້ອງອຍ່າງນີ້ຊື້ ຄືວ່າເຈົ້າໄດ້ວິຫຼາກຈຳກັບ
ແລ້ວ ... ຜູ້ນີ້ ... ໄນວ່າ ຜູ້ວ່າ ... ໄນນີ້! ຂ້າມອບໃຫ້ເຈົ້າເປັນທາຍາທສືບທອດ
ເຜຍແຜ່ຮຽມຕ່ອນໄປ”

ເຫັນຕະເຄຣຄາຕາ ແລ້ວ/ເມຕະນ “ຮຽມນະເປົນສິ່ງລຶກໜີ້” (ພຣະເຄຣຄາຕາ)

๒๙. គាំបាតរ ងាយបាតរ

ធម្មមេដាក់ : គាំបាត..ងាយបាតរ

- ភិកមុខពេញលាយ! សង្គមឱ្យគាំបាតររោចក្រោមតុលាក្នុងក្រកបដោយឯងគឺ
១. ខានខ្សោយដើម្បីថ្លែករាជអេងភិកមុខពេញលាយ
 ២. ខានខ្សោយដើម្បីថ្លែករូបឃន្ទនេអេងភិកមុខពេញលាយ
 ៣. ខានខ្សោយដើម្បីថ្លែករូបឃន្ទនេអេងភិកមុខពេញលាយ
 ៤. ជាហោប្រើប្រាប់រួមភិកមុខពេញលាយ
 ៥. ឲ្យឱ្យភិកមុខពេញលាយឲ្យធោះពេកកាន់
 ៦. កាល់វាតិទីយនផ្លូវការជោះ
 ៧. កាល់វាតិទីយនផ្លូវការជាម្រោង
 ៨. កាល់វាតិទីយនផ្លូវការសង្គម

ກົກໝູ້ທັງໝາຍ! ເຮອນນຸ້ມາຕີໃຫ້ “ຄວ່າມປາຕົວ” ແກ່ອຸປາສັກຜູ້ປະກອບດ້ວຍອອກໂຄ້ລະ ນີ້

ໜໍາຍເຫດຸ ກາຣຄວ່າມປາຕົວ ດື່ນ ກາຣນອກດກາຣເກີດມາກ່າວນີ້ໂດຍປະກາກ
ທັງປວງ ຄ້າຜູ້ຄູກສົງສົ່ງຄວ່າມປາຕົວເກີດສຳນິກຝຶດຂອງມາໂທ່າະ ສົງສົ່ງກີຈະປະຊຸມປະກາກ
“ທ່າຍປາຕົວ” ໃຫ້

ທີ່ມາ ຈາກພຣະໄຕຣປົກ ເລີ່ມ ຕ ວິນຍັປົກ ພຸທທກວັດຖຸໜັນນັກະ ຕ/ຕຕ

ວ່າດຸແລລືຈົວ ເປັນພວກຂອງພຣມເຕີຍະແລກງຸມມະກະ ຮູ້ວ່າພຣະພວກນີ້ໄມ່ຂອບ
ພຣະທັພມັລບຸຕົຣ ຜູ້ເປັນພຣອຣທັນຕີ ຈຶ່ງວາງອຸບາຍກຳລັດພຣະທັພມັລບຸຕົຣ ໂດຍໄປໜຶ່ງ
ພຣະພຸທ່ານເຈົ້າວ່າ ພຣະທັພມັລບຸຕົຣທຳຫຼຸດໆດ້ວຍກວຽຍາຂອງຕົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄທຽງປະຊຸມສົງ
ໄຕ່ສ່ວນໄດ້ຄວາມເປັນລັຕຍົວເປັນກາຣແກລ້ງໄສ່ຄວາມກັນ ຈຶ່ງທຽງແແສສົງໃຫ້ລົງໂທ່າມຄວ່າມປາຕົວແກ່
ວ່າດຸແລລືຈົວທຽງແສດງວິທີສົດປະກາກຄວ່າມປາຕົວ ພຣະອານັນທີໄປແຈ້ງໃຫ້ວ່າດຸແລລືຈົວທຽບ
ວ່າດຸແລລືຈົວເລີຍໄຈລຶ່ງສລັບ ມີຕຣວ່າມາຕົຍໝາດີລາໂລທີ່ຈຶ່ງແແນ່ນຳໃຫ້ປະກາບຖຸລຂອ້ມາພຣະຜູ້
ມີພຣະກາຄສູ່ວ່າດຸແລລືຈົວໄດ້ປົງປັດຕາມ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄທຽງເຫັນວ່າວ່າດຸແລລືຈົວສຳນິກ
ຕານຍອມຮັບຜິດ ຈຶ່ງຈັດສະແນະໃຫ້ສົງປະກາກທ່າຍປາຕົວ ໂດຍໃຫ້ວ່າດຸແລລືຈົວເຫັນວ່າໄປການສົງ
ຂອ້ໃຫ້ທ່າຍປາຕົວ ແລ້ວໃຫ້ສົງສົ່ງສົດປະກາກທ່າຍປາຕົວ

๒๕. น้ำ.....ในมหาสมุทรทั้ง ๔ หรือภูเขา เวปุลະบวรพต

ธรรมะจากภาพ : มหาสมุทรทั้ง ๔ กับภูเขาวেปุลະบวรพต

“ . . . น้ำตาของสัตว์ในวัฏจักรที่ร้องไห้ครั่วครวญโศกเศร้าพิโรধพันชาติแล้วชาติเล่าๆ รวมกัน มีมากกว่าน้ำในมหาสมุทรทั้งสี่ . . . ”

“ . . . สถานที่ ที่สัตว์ไม่เคยตาย ไม่มีในโลก . . . !”

๗๗

“ สถานที่ที่สัตว์ทั้งสี่รีร่างชาติแล้วชาติเล่าๆ หากนำเอากะดูกามา กองรวมกันแล้ว สูงกว่ายอดภูเขาเวปุลະบวรพต ”

“ สถานที่ ที่สัตว์ไม่เคยตาย ไม่มีในโลก . . . !”

๒๖. ธรรมชาติกาพ : ใจที่ไม่ส่งบ

- พระโพธิธรรม “ใจของเจ้าไม่ส่งบหรือ?”
เลินกวัง “ข้าพยามคึกคักพระธรรม...แต่ไม่อาจทำใจให้ส่งบได้”
พระโพธิธรรม “ไหนเอารามาซิ ข้าจะทำให้มั่นส่งบเอง”
เลินกวัง “ทำอย่างไรข้าก็หาใจที่ส่งบดวงนั้นไม่ได้”
พระโพธิธรรม “ข้าได้ทำใจของเจ้าให้ส่งบแล้ว”
เลินกวัง “ขอจงรับข้าเป็นศิษย์ด้วยเถิด”
พระโพธิธรรม “เจ้ามาขอศิษย์ธรรมจากข้าทำไมไม่รู้จักสำรวมตัวเองเลี่ยบ้าง!”
เลินกวัง “อื้...ใจดวงนั้น...”
พระโพธิธรรม “ถ้ารู้ว่าชาติก่อนเป็นอะไร ชาตินี้ต้องมารับบาป. . .
 ถ้ารู้เรื่องในชาติก่อน ชาตินี้เกิดต้องทำให้สำเร็จ . . .”
วัณณุปชาดก ๒๗/๑ ”คนไม่เกียจคร้าน จะได้รับแต่ความสงบใจ”
(พระโพธิลัต្រ)

ແກຕ. ເບີກບຸຄູໄດ້ . . . ແມ່ນອັກດເຂົ້າເລີ່ມ!

ຮຽນຈາກກາພ : ເບີກບຸຄູມາຈ່າຍອຸທິຄ

ບຸຄູເກົ່າທີ່ ເດືອຍທຳໄວ້ແລ້ວທີ່ ສະສມອູ່ໃນສຽງສວರົງຂອງແຕ່ລະຄນາ ນັ້ນມີມາກາມຍໍ ທັງທີ່ ເດືອຍທຳໄວ້ໃນອົດືອຕີຕາຕີແລະ ອົບໃນໜາຕິນີ້ ເຮົາສາມາຮັບເບີກ ບຸຄູນັ້ນມາແຈກຈ່າຍອຸທິຄໃຫ້ແກ່ຜູ້ອູ່ໃນໂລກວິຄູ່ຄູານໄດ້ ແມ່ນມີເງິນເກີບໄວ້ໃນ ດະນາາຄາທີ່ ສາມາຮັດໃຫ້ບັດເອ.ທີ.ເອມ. ກົດເງິນອອກມາຈ່າຍ ໂດຍອັກຍໍາຈຳຈັດ ພຣະວັດນຕ້າຍດ້ວຍການຕັ້ງຈິຕອນີ້ຈູນດັ່ງນີ້

“ດ້ວຍອຳນາຈຂອງພຣະພຸທ່ອເຈົ້າ ພຣະຍະວົມ ພຣະສົງລົງ ຈົບັນດາລໃໝ່ ບຸຄູຂອງໜ້າພເຈົ້າຈຶ່ງຄຶ້ງແກ່” (ຄູາຕີ, ເຈົ້າກຣມໜາຍເວຣ, ເຫວດາທີ່ຮັກໜ້າກາຍຂອງໜ້າ, ເຫວດາທີ່ຮັກໜ້າອາຄາຣບ້ານເວື່ອໜ້ານຄໍາຂອງໜ້າພເຈົ້າ ເຫວດາທີ່ຮັກໜ້າກາຍຂອງບູຕຣ ພ່ວ ແມ່ ກຣຍາຂອງໜ້າພເຈົ້າ ... ໢າລາ ເປັນຕົ້ນ) ” ຈະອຸທິຄໃຫ້ໂຄຮົງອົນີ້ຈູນເອເອງ

ກາຮເປັກບຸນູ ແຈກຈ່າຍນີ້ ສາມາຮຖອຸທິຄີໃຫ້ເທິງເວລາມີ່ອະລຶກຂຶ້ນໃດ
ໄມ່ວ່າຈະຂູ່ໃນວິຍາບຕາໄດ

ຜລຂອງກາຮສົງບຸນູຫົວອຸທິຄົບຸນູ ຈະທຳໃຫ້ເຫວດາຫົວວິນູນາລຸກ
ທີພົຍທີ່ໄດ້ຮັບບຸນູແລ້ວມີຄຸທີ່ມີອຳນາຈ ສາມາຮຖ່ວຍເຫຼືອຜູ້ສົງບຸນູໃຫ້ເທິງ
ຄວາມສໍາເຮົງຈັກຂາເຄຫະສານນຳນັນເຮືອນ ປ້ອງກັນອຸປະກັດຕ່າງໆ ດັນທີປະສົບ
ອຸປະກັດເຫຼຸດຕ່າງໆ ກົດເພຣະເຫວດາໄມ້ຮັກຂາ ເພຣະບາປອກຸສລກຮຽມ ແລະເຂົາມ່ວ
ເຕຍສົງບຸນູໃຫ້ເກີດເຫວດາແລະເຈົ້າກຣມນາຍເວຣ

ວິຊາຈ່າຍບຸນູ ຫົວ ສົງບຸນູ-ອຸທິຄົບຸນູນີ້ ມີມາຕັ້ງແຕ່ສົມຍັກພຸທ່າກາລ ແຕ່
ໄດ້ຫາຍສາປັບສຸງໄປເນື່ອປະມານ ៥୦୦-୬୦୦ ປິມານີ່ອັງ ຂອໃຫ້ປັ້ນຄວ້າໄດ້ໃນ
ພຣະໄຕຣປົງກູກທີ່ເກີຍຂ້ອງກັນກາຮທຳບຸນູແລະເຫວດາຜູ້ຮັບບຸນູ. . ຊລະ . . .

(ເຮືອງເຮືອງຈາກກາຮແສດງຮຽມໂດຍຫລວງປູ່ເກະຍມ ອາຈີນຄືໄລ
ວັດປ່າສາມແຍກ ອຳເກອນໜ້າໜາວ ຈັງຫວັດເພື່ອບຸນູຮົບນົບ ເນື່ອຄືນວັນທີ ១ ຕຸລາຄມ
໨ແລ້ວ ໃນງານສວດພຣະອກົງຮຽມຄົກຫລວງປູ່ເຈີຍະ ຈຸນໂທ ທີ່ວັດປ່າກູງຮົບທັດ
ປົງປົກທ່າມ ອຳເກອສາມໂຄກ ຈັງຫວັດປ່າທຸມຮານນີ້)

๒๙. พระ . . . อัญหนได . . . พระไม่มีตัวตน

ธรรมะจากภาพ : ข่าวพระโพธิธรรมลำเร็จพระอรหันต์!

พระราชา “ข้าว่าเขามีแต่กذاโนในพระธรรมเลียนนะ เมื่อก่อนข้าเคยถามเขาว่า ข้าได้อุทิศทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระศาสนาจะได้บุญหรือไม่ เขากลับตอบว่า ‘ไม่ได้อะไรเลย!’ . . . ”

งจือต้าชือ “พระโพธิธรรมตอบถูกต้องแล้ว มหابพิตรได้บุญกุศลก็จริงอยู่ แต่ประการให้เขารู้ เพื่อให้คณยกย่อง เป็นการทำบุญเพื่อหวังผลตอบแทน เท่ากับได้หนึ่งเลี้ยหนึ่ง เท่ากับเสมอตัว”

พระราชา “ข้าเคยถามเขาว่า ในโลกนี้มีพระหรือไม่” เขาก็ตอบว่า “ไม่ ข้างจะจริงๆ!”

ຂອງຈືວຳຫຼືອ “ເຂົາພູດມື້ເທິງຜລ ພຣະນັ້ນໄມ້ມີຕົວຕານ ພຣະວູ້ທີ່ຈິຕີໃຈ
ມກາປົປົກຕາມທາພຣະວູ້ໜີ ເນື່ອໃຈຂອງມກາປົປົກຕາມໄມ້ມີພຣະວູ້ ຈະທາພຣະ
ເຈອໄດ້ ອຍ່າງໄຮ!”

ວັກກລິສູຕຣີ ๑๗/๑๗ “ຜູ້ໃຈເຫັນທຽມ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຍ່ອມເຫັນເວາ
ຜູ້ໃຈເຫັນເວາ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າຍ່ອມເຫັນທຽມ” (ພຣະພູທົວຈະ)

ແກ່ລ. ຄືລຮຣມ . . ກັບ . . ກົງໝາຍ

ຮຽນຈາກກາພ : ຄືລຮຣມກັບກົງໝາຍ

“ມານີ້ເຊິ່ງເວົ້າ ດັ່ງນີ້ດີເລີ້ມກືລຮຣມກາຍໃນໃຈແລ້ວ ແມ່ຈະມີກົງໝາຍບ້ານ
ເນື່ອງອຸ່ນຕາມ ຍ່ອມມີທາງກ່ອງຄວາມເດືອດຮ້ອນທ່າກັນໄດ້

ກົງໝາຍແລະຂຶ້ນປັບຕ່າງໆ (ກຕິກາ) ນັ້ນ ເພີ່ງຮັກໝາໄດ້ໃນທີ່ແຈ້ງ
ທ່ານັ້ນ ໄນສາມາດຮັກໝາໃນທີ່ລັບຕາໄດ້

ຄົນທີ່ໄວ້ຄືລຮຣມໃນໃຈ ໄນມີຢາງອາຍ ຍ່ອມມີທາງທຳຫັ້ວທ່າກັນໄດ້
ສ່ວນຄືລຮຣມນັ້ນ ໄນມີທີ່ແຈ້ງແລະທີ່ລັບ” (ຈາກໜັງລື້ສວດມන්ຕ ວັດປະກູງ)
ທັດປະກູງປາກາມ ແລວງປູ່ເຈື້ຍະ ຈຸນໂທ ຄຳເກອສາມໂຄກ ຈັ້ງຫວັດປຸ່ມຮານີ)

๓๐. ເລີກທາສ ແຕ່ຍັງໄມ່ເລີກທາສທາງໃຈ

ຮຽມະຈາກກາພ : ເລີກທາສ ແຕ່ຍັງໄມ່ເລີກທາສໃຈ

ສມເດືອງພຣະປິຍມຫາຣາຊ ພຣະພຸທ້ອເຈົ້າຫລວງ ວັນກາລທີ່ ៥ ແກ່່ງກຽງ
ຮັຕນໂກລືນທົງ (ພ.ສ. ເໜັດ ຄຶງ ເໜັດແກ) ທຽງໃ້ເວລາຄຶງ ၃၈ ປີ ຈຶ່ງ
ປະກາດເລີກທາສໄດ້ລໍາເຮົາ ໂດຍມີໄດ້ເລື່ອເລື່ອດເນື້ອແຕ່ຍ່າງໃດ

ເລີກທາສມາແລ້ວ ၁၀၀ ປີເຕີມ ແຕ່ມູນໝູຍໄລກຍັງໄມ່ພັນຈາກທາສທາງໃຈ
ກລ່າວຄືອ ຍອມຕົກເປັນທາສົກເລີສ ໄດ້ແກ່ ວາຄະ ໂທສະ ໂມທະ ປລ່ອຍໃຫ້ເລີສ
ເໜ່ານີ້ໃ້ຍ່າງຫວັບກ້າວປາ ຕ້ອງຂວານຂວາຍດິນຮນ ແສວງຫາ ກອບໂກຍ ແກ່ງແຢ່ງ
ໜ່ວຍຊີງ ເບີດເບີຍນ ປະຫຼຸງຫ້າຍກັນທັງໝົວລົດແລະຫວັພີລິນ ກ່ອກຮຽມກຳໜ້ວ
ແລ້ວນຳຮູ່ ນຳເຮອ ລຸ່ມໜົງດ້ວຍວ້າຍແລະສມບັດ ລໍາເຮົາ ສໍາຮານູອຍຸກັບລົງໄວ້ສະວະ
ທມກມ່ນອຍຸແຕ່ເບົນງານຄຸນ ດ້ວຍຈູປ ເລື່ອງ ກລືນ ຮສ ສັມຜັສ ໂດຍປຣາຄ

ນບຸຊຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ๖

ຈາກລຕີໄຕຮ່ວມຕະຫຼາດພິຈາລະນາແລະລືມຕັ້ງດ້ວຍຄວາມໂລກໂນໂທລັນ ມ້າມາປະມາທ
ວ່າຍັງໜຸ່ມສາວ ຍັງເຂົ້າແຮງແລະຍັງໄມ່ຕາຍ ແລ້ວໄມ່ຮັບທຳຄວາມດີ ໂດຍຫາວີ້ໄມ່ວ່າ
ໂລກີ່ສຸຂ ຄວາມສຸຂທາງໂລກນັ້ນ ເປັນເພີ່ມແຕ່ຄວາມຜັນ ອຍ່າມວ່ອຍແຕ່ກາຍໃຕ້
ອານັດືກິລັສ ອຢ່າໃກ້ລັສນັ້ນໃຫ້ອ່ອຍ່າຍ ວິນທາທາງໜີກອອກມາເສີຍເຄີດ!

ຖ້າຍັງເລີກທາສາທາງໃຈໄມ່ໄດ້ ກົງຍ່າໜ່ວງເລຍວ່າ ໃຈະໄດ້ຮັບຄວາມເປັນ “ໄກ”
ເມື່ອຍັງໄມ່ເປັນໄກ ກົດຕ້ອງວະເວີນອ່ອຍ່ັກນີ້ “ທຸກໆ໌” ຕ່ອໄປໄນ້ວູ້ລືນສຸດ ຖ້າເລີກ
ທາສາທາງໃຈໄດ້ ດື່ນໄມ່ເປັນທາສອຍ່ື້ໄຕ້ອານັດືກິລັສອີກຕ່ອໄປ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ “ເລີກ
ທຸກໆ໌ ເລີກທາສ ມີເວກຮາຍ່ອຍ່າຍແກ້ຈົງ!”

ອຣຸນວະຕີສູຕຣ ๑๕/ໝາດ ພຶ້ມີຈັກໄມ່ປະມາທໃນນົມວິນຍິນ້ອ່ອຍ່ື້
ຜູ້ນີ້ຈັກລະວັນສາຣແລະສູ່ຄວາມດັບທຸກໆ໌ໄດ້໌” (ພະເຕັດຄາຕາ)

๓๑. อกิตติดาบล . . . บำเพ็ญบารมี

ธรรมะจากภาพ : อกิตติดาบล

ประวัติอกิตติดาบล สมัยที่พระผู้มีพระภาคเกิดเป็น “อกิตติดาบล” อยู่ในป่าใหญ่ ท้าวสักกะปلومเป็นพระมณ์มาของกิจชา จึงให้ไปเมี้ยนทำนา จากป่าอันไม่มีน้ำมันไม่มีรีสเคิม แล้วค่าว่างานนี้ไม่แสวงหาอีก เข้าสู่ธรรมคala เม้มวันที่ ๒ วันที่ ๓ แสวงหาอาหารมาได้แล้ว ท้าวสักกะก็มาขออีก เราก็ให้ไปเช่นเดิม โดยไม่หวั่นไหวไม่ติดข้อง เมื่อให้หานแก่พระมณ์นั้นก็วิเศษ ปราถนาやすแล้ว หากแต่ปราถนาลัพพัญญาณ (ญาณหยั่งรู้สิ่งทั้งปวง คือ ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า บำเพ็ญประโยชน์ต่อสัตว์โลกได้เต็มที่)

สุมนสูตร ๒๒/๓๒ “ควรให้หาน ควรทำบุญ เพาะบุญมีอุปการะ แม้แก่เทวดา มนุษย์ และบรรพชิต” (พระพุทธเจน)

๓๒. องค์คุณของพ่อค้า (ค้าขายแล้วรำรวย)

ธรรมะจากภาพ : ค้าขายแล้วรำรวย

ปาปณิธรรม หรือ ปาปณิกังคะ ๓ คือ หลักการหรือ องค์คุณ ของพ่อค้า มี ๓ ประการ ได้แก่

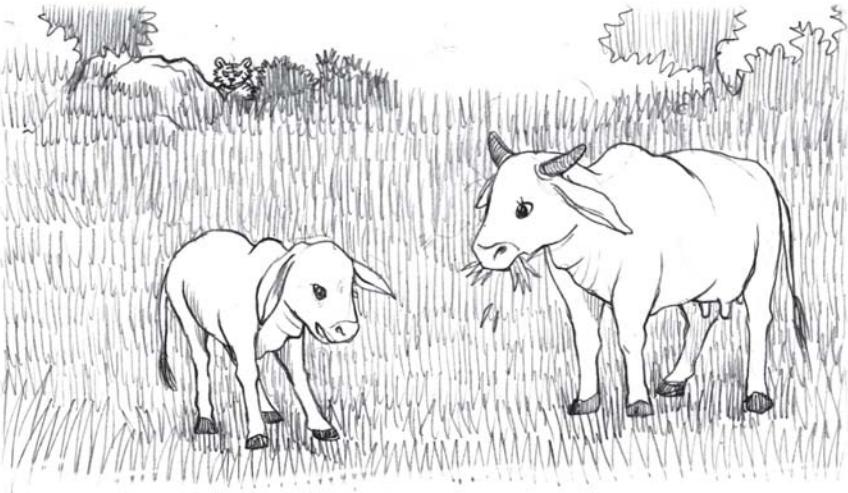
(๑) **จักขุมา** (ตาดี) คือ ดูของเป็น สามารถคำนวณราคา กะทุน เก็บกำไรแม่นยำ

(๒) **วิธีโร** คือ จัดเจนธุรกิจ รู้แหล่งซื้อแหล่งขาย รู้ความเคลื่อนไหว ความต้องการของตลาด สามารถในการจัดซื้อจัดจำหน่าย รู้ใจและรู้จักเอาใจ ลูกค้า

(๓) **นิஸยลัมปันโน** คือ ถึงพร้อมด้วยแหล่งทุนเป็นที่สำคัญ หาเงิน มาลงทุนดำเนินกิจการง่าย เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจในหมู่แหล่งลงทุนใหญ่ๆ

๓๓. ໂຄແມ່ງລູກອ່ອນ . . . ເລີ່ມຫຍຸ້າ ຂໍາເລື່ອງຄູລູກນັ້ອຍ!

ຮຽນຈາກກາພ : ພຣະໄຕຣປິງາ ພຣະສຸຕັນຕປິງາ

พระบรมສາສດາສັ້ມມາລັ້ມພຸທຊເຈ້າ ທຽບສອນໜ້າ ທຽບສອນໜ້າ ດຳເນີນຂຶວືໃຫ້
ພັນຈາກຖຸກໆ ທຽບເທົນລັ້ງສອນໜູ້ສັຕິໄລກຣົມ ۴᳚ ປີ ຮົມ ۸۴,۰۰۰
ພຣະຮຣມຂັ້ນນີ້ ເຮີຍກຄໍາສອນທັ້ງໝາດນີ້ວ່າ “ພຣະໄຕຣປິງາ” (ພຣະວິນຍປິງາ
ພຣະສຸຕັນຕປິງາ ແລະ ພຣະອວິຮັມປິງາ)

ພຣະສຸຕັນຕປິງາ ໃນພຣະສຸຕັນຕປິງາ ທຽບສອນກີກຊູ້ໃຫ້ເຈີບູ້ສົມ
ໃນຂຶວືປະຈຳວັນ ທຽບເປົ້າການດຳກັນຂຶວືໃຫ້ເຈີບູ້ສົມ ໃຫ້
ເປົ້າການດຳກັນໂຄ ການຈຳເລື່ອງແລດູ ເປົ້າການດຳກັນມີສົມ ໃຫ້
ໄວ້ວ່າຈະມີຕົວ ເລື່ອ ສິນ໌ ຈະມາທຳອັນຕາຍລູກນ້ອຍຫົວໜ້າໄໝ່ ພ້າຍຄວາມວ່າ ຖຸກ
ນາທີທີ່ດຳເນີນຂຶວືຕັ້ງແຕ່ຕື່ນຈົນທັບ ຫົວໜ້າ ຕັ້ງແຕ່ເກີດຈົນລມຫາຍໃຈສຸດທ້າຍ ໃຫ້
ມີສົມທຸກລົມຫາຍໃຈເຂົ້າແລະອອກ ມີກິຈາງານໃດໆ ກົດກົດປະຈຸດຈຸດ

ນບຸຊຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ၁

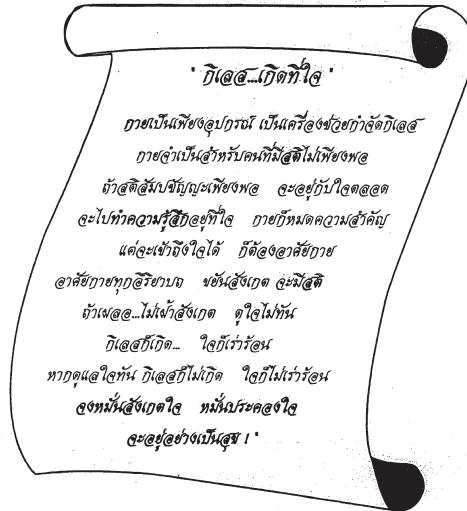
“ໂຄແມ່ລູກອ່ອນເລີ້ມຫຼັງໝໍາ ທຳເລື່ອງແລດູລູກນ້ອຍ” ເຟຳລັ້ງເກົຕດູຈິຕີໃຈດ້ວຍຄວາມ
ວ່າງໃນທຸກອົບປະກຸດ ຍືນ ເດີນ ນັ່ງ ນອນ ໄທ້ເຟຳທຳເລື່ອງດູ ເຟຳລັ້ງເກົຕດູບ່ອຍໆ
ໃຫ້ເຂົ້າຄຶ້ນປຶ້ນປຶ້ນຂອງຈິຕີໃຈ...ບ່ອຍໆ...ເນືອງໆ

“ຈົນມອງໂລກນີ້ໃຫ້ເປັນຂອງວ່າງ ທ່ານຈະພັ້ນຈາກປ່ວງແທ່ງມາຮ . . . “
(ກີເລສມາຮມືປ່ວງກີເລສ ๓ ປ່ວງ ຄື່ອ ປ່ວງໂລກ ປ່ວງໂກຮັດ ປ່ວງຫລງ ດັກອູ່ທີ່
ທວາຮ ၉ ຄື່ອ ທີ່ຕາ ຫຼູ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ ແລະ ໂຈ)

(ເກີບຕົກຈາກພຣະນະຮມາຮທັນຂອງທລວງພ່ອໄພທີ່ນໍ້າກະອາຄຣມຄານຕີ ຕະໜີ ຫຼູ່ ຈ
ຕຳບລົມພື້ອຊຸດມົມ ອຳເກວລົມລູກກາ ຈັງຫວັດປຖ່ມຮານີ ໂກຣ. ០១-២៥៥៧៧៧៥)

๓๔. สุข....ทุกชี....อยู่ที่ใจ มงคลที่ ๓๕-๓๙

(มงคลที่ ๓๕ ผู้ภูมิสสร โลกธัมเมหิ จิตตังยัลสสร นะกัมปติ (จิตไม่หวั่นไหว)
มงคลที่ ๓๖ อโสกัง (จิตไม่โศก) มงคลที่ ๓๗ วิรชั้ง (จิตปราศจากชุลี)
มงคลที่ ๓๘ เขมัง (จิตเกشم) เอต้มมัง คลมุตตะมัง ฯ)

“ກີເລສ...ເກີດທີ່ໃຈ”

ກາຍເປັນເພີ່ງອຸປະກຣນ ເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍກຳຈັດກີເລສ

ກາຍຈຳເປັນລຳຫຮັບຄນທີມີສຕິໄມ່ເພີ່ງພວ

ถ້າມີສຕິສັນປັບຜູ້ມູະເພີ່ງພວ ຈະວູ່ກັບໃຈຕລອດ

ຈະໄປທໍາຄວາມຮູ້ສື່ກອງຢູ່ທີ່ໃຈ ກາຍກົໍ່ກົມດຄວາມສຳຄັນ

ແຕ່ຈະເຂົ້າສຶ່ງໄດ້ ກົດຕ້ອງອາຄັຍກາຍ

ອາຄັຍກາຍທຸກອົບຢາບ ຂຍັນສັງເກຕ ຈະມີສຕິ

ถ້າເພລອ...ໄມ່ເຝົ້າສັງເກຕ ດູໃຈໄມ່ທັນ

ມບຸຊຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ၁

ກີເລສົກີເກີດ... ໄຈິກີເຮົວໜອນ
ຫາກຄູແລ້ຈິທັນ ກີເລສົກີເມື່ງເກີດ ໄຈິກີເມື່ງເຮົວໜອນ
ຈະໜັ້ນລັ້ງເກຕິຈີ ໜັ້ນປະໂຄງໃຈ
ຈະອູ້ອຍ່ອງເປັນສູ່!

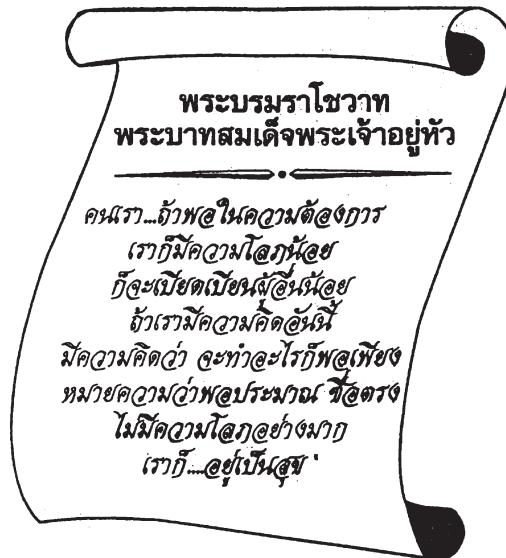
ຮຽມບາທ ແຂວງ/ເມນ “ຜູ້ໄດ້ສໍາວົມຈິຕ ທີ່ໄປໄດ້ໄກລ ໄປດວງເດືອຍວ ໄນມີ
ຮູ້ປ່ອງ ມີກາຍເປັນທີ່ອັກຍັງ ຜູ້ນັ້ນຈະພັ້ນຈາກບ່ວງຂອງມາຮ ໆ ຖຸ້ຈັກມັ້ງ ເອກຈະຮັງ
ອລື່ອງ ອູ້ຫາລັຍັງ ເຢີຕິຕັ້ງ ລັ້ນລູມເສລັ້ນຕີ ໂມກຂັ້ນຕີ ມາຮັນອົນາ”

(ພຣະພຸທ່ອງຈະນະ)

๓๔. เศรษฐกิจ.....ພອເພີຍງ ມົກລົງທີ່ ແກ

(ນິວາໂຕ ຈ ສັນຫຼຸງຈື້ ຈ ກຕ້ມູນຸຕາ ກາເລີນ ຂັ້ນມັສສວນັ້ງ ເວຕົ້ມມັງ ດລມຸດຕມັງໆ)

ພຣະບຣມຮາໂໝວາຫ ພຣະນາຖສມເຕີຈພຣະເຈົ້າອູ້ໜ້ວ

“ຄນເຮົາ...ຄ້າພອໃນຄວາມຕ້ອງການ

ເຮົາກີມີຄວາມໂລກນ້ອຍ

ກີຈະເປີຍດເປີຍນຸ້ອົ່ງເນື້ອນ້ອຍ

ຄ້າເຮົາມີຄວາມຕິດອັນນີ້

ມີຄວາມຕິດວ່າ ຈະທຳອະໄຮກົງພອເພີຍງ

ໝາຍຄວາມວ່າພອປະມານ ທີ່ອຕຽງ

ໄມ່ມີຄວາມໂລກວອຍ່າງມາກ

ເຮົາກີ...ອູ້ໜ້ວເປັນສຸຂົງ”

ຮຽນບາທ ແກ/ສະ “ຄວາມພອໃຈ ເປັນຍອດທັກພຍໍ້າ ສັນຫຼຸງຈື້ ປຽນ
ນັ້ນ້ຳ” (ພະພູທົວຈະນະ)

ນບຸຫຍໍ່...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ພຈນານຸກຮມພຸທທະຄາສນ໌ ລັບປະມາລັກພົກ
(ປ.ອ.ບຢຸຕູໂຕ)

ມັກມາກ	ໄລກ, ອຍາກໄດ້ມາກາ
ມັກໃໝ່	ອຍາກເປັນໄໝ່ເປັນໂຕ ເກີນຄຸນຮຽມແລະຄວາມ ສາມາດຂອງຕານ
ມັກນ້ອຍ	ພວໃຈດ້ວຍອົງເປົ້າທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ (ວັບປິຈະ)
ອັປປິຈະ	ປະການນ້ອຍ, ມັກນ້ອຍ
ສັນໂດຍ	ຄວາມຍືນດີ, ຄວາມພອິໃຈ, ຍືນດີດ້ວຍປັຈຈັຍ ແລ້ວ ດືອ ຜ້ານຸ່ງຜ້າທ່ານ ອາຫາຣ ທີ່ໜອນທີ່ໜຶ່ງແລະຍາ ຕາມມືຕາມໄດ້, ຍືນດີຂອງຂອງຕານ ການມີຄວາມສຸຂະພາບພວໃຈດ້ວຍເຄື່ອງເລື້ອງໜີ້ທີ່ທ່າມໄດ້ດ້ວຍ ຄວາມເພີຍຮພຍາມອັນຫອບຮຽມຂອງຕານ ໄນໄລກ ໄນວິຊຍາໂຄຣ

ສັນໂດຍ ๓ ດືອ

๑. **ຍາຕາລາກສັນໂດຍ** ຍືນດີຕາມທີ່ໄດ້ ດືອໄດ້ສິ່ງໃດມາດ້ວຍຄວາມ
ເພີຍຮຂອງຕານ ກົງພວໃຈດ້ວຍລິ່ງນັ້ນ ໄນເດືອດຮ້ອນພະຮາະຂອງທີ່ໄມ້ໄດ້ ໄນເຟັງເລັງ
ອຍາກໄດ້ຂອງຄົນອື່ນ ໄນວິຊຍາເຂົາ

๒. **ຍາພາລສັນໂດຍ** ຍືນດີຕາມກຳລັງ ດືອພວໃຈເພີຍແຕ່ພອແກ່
ກຳລັງຮ່າງກາຍສຸຂະພາບແລະຂອບເຂົ້າການໃໝ່ສອຍຂອງຕານ ຂອງທີ່ເກີນກຳລັງກີ່ມີ
ຫວັງແໜ່ນເລີຍດາຍ ໄນເກົບໄວ້ເທົ່າເລີຍເປົ່າ ພ້ອມື່ນໃໝ່ທີ່ເປັນໂທະເກ່ຕານ

๓. **ຍາສາຮູ່ປັບສັນໂດຍ** ຍືນດີຕາມສົມຄວາ ດືອ ພວໃຈຕາມທີ່ສົມຄວາ
ແກ່ກວະຈຸນະ ແນວທາງໝົວືຕ ແລະຈຸດໝາຍແກ່ການປຳເພົັກຈົກຂອງຕານ ເຊັ່ນ
ກີກິ່ມພວໃຈແຕ່ຂອງອັນເໜມະສົມແກ່ສົມແກວະ ພ້ອມື່ນໃໝ່ທີ່ໄມ້ເໜມກັບຕານ
ແຕ່ຈະມີປະໂຍ້ນນັ້ນແກ່ຜູ້ອື່ນ ກົງນໍາໄປມອບໃຫ້ແກ່ເຂົາ ເປັນຕົ້ນ

ສັນໂດຍ ๓ ນີ້ເປັນໄປນີ້ປັຈຈັຍ ແລ້ວລະອຍ່າງ ຈຶ່ງຮົມເຮີຍກວ່າ
“ສັນໂດຍ ๑໤”

๓๖. อนิจจัง . . . สังขาร นั้นไม่เที่ยงหนอ!

ธรรมะจากภาพ : ชีวิตคน ๑๐๐ ปี

- ๑๐ ปี อาบน้ำป่าหนา
- ๒๐ ปี เว้าสาวบ่เมื่อ
- ๓๐ ปี เลือสู้ทุกท่า
- ๔๐ ปี ลาเมื่อก่อนไก่
- ๕๐ ปี ไปนากลับมาหอดหุย
- ๖๐ ปี เปาชลุยปดัง
- ๗๐ ปี เดินทางป่าตรัง
- ๘๐ ปี ลงเดินป่าได้
- ๙๐ ปี ขี้เหลบซื้้
- ๑๐๐ ปี ไข้ก็ตาย บไข้ก็ตาย

๓๗. ຂරມະຈາກກາພ : ປະວັດທິພຣະສາຣີບຸຕາ

ຂරມະຈາກກາພ : ປະວັດທິພຣະສາຣີບຸຕາ

ຂ້າພເຈົ້າ (ພຣະສາຣີບຸຕາ) ໄດ້ລວັງອາຄຣມ ລວັງປຣະນຄລາ ດັນ ເວລັ້ມພ ບຣຣົຕ ທີມວັນຕປະເທດ ມີແມ່ນໍ້າ ມີທ່າອັນດີນ່າຮື່ນຮມຍ ມີເນີນທຣາຍອັນ ບຣືສຸທີ່ມີໄກລອາຄຣມ ຂ້າພເຈົ້າເປັນດາບສະນາມວ່າ “ລູ້ຈີ” ມີຄືລສມບູຮົນດ້ວຍວັຕຣ ຍິນດີໃນຄານເສມອ ຄຶ້ງພຣັມດ້ວຍອົງຄູງຄູງ ອີ (ແສດງຖົກທີ່ໄດ້ ຫຼຸກພົມ ຕາກີພົມ ຮະລຶກຊາຕີໄດ້ ກຳຫົນດຽວໃນຜູ້ອື່ນ) ມີຄື່ງຍົງເປັນພຣາມຄົນຜູ້ມີໜ້າຕິຍົກປໍາຮຸງອຸປ້າກ ຈຳນວນມາກ

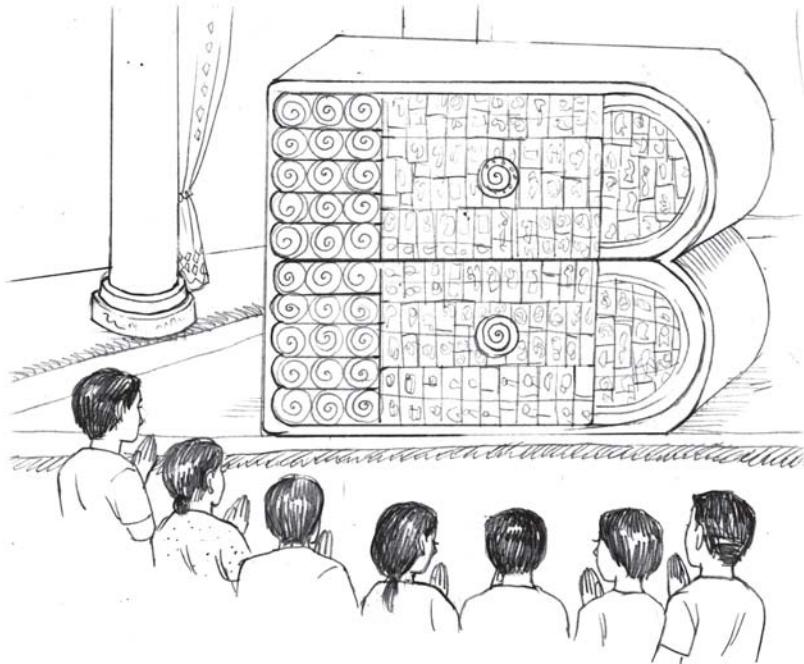
ວັນທີໆໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະກາດ ພຣະນາມອໂນເມທັສີ ຈຶ່ງປັດກວາດນໍາ ດອກໄຟ້ ສ ກຳ ມານູ້ໜາ ແລ້ວສົດສຣເລີຢູ່ພຣະພຸທ່ອຄຸນ ໄດ້ຮັບພຍາກຣົນວ່າ

ມບຸຊຍີ່...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັນ ອ

ຈະເປັນຜູ້ຂໍ້ອວ່າສາຣີບຸຕຣ ມີປັນຍາກລ້າ ໄດ້ເປັນອັຄຣສາວກຂອງພຣະໂຄດມພຸທນເຈົ້າ
ຄຣັນແລ້ວ ໃຕ້ກລ່າງເງິ່ນຫາຕີເປົ້າຈຸບັນ ເລ່າປະວັດໃຫ້ໄຕ້ພັງຊຽມຈາກພຣະ
ອັສລື (ຊຽມໃດເກີດແຕ່ເຫດ ພຣະພຸທນອົງຄໍທຽງແສດງເຫດແລະຄວາມຕັບຂອງ
ສິ່ງນັ້ນ) ແລະໄດ້ອອກບາວໜັກບໍລ່າຍເຊື່ອ ໂກລິຕະ (ໂມຄລານະ) ຈົນກຮະກໍ່ກິ່ນ
ອາສະວະກີເລສທີ່ດອງລັ້ນດານ

๓๙. نمัสการรอพระพุทธบาท

ธรรมะจากภาพ : نمัสการรอพระพุทธบาท

คำกล่าวมุชานมัสการรอพระพุทธบาท (โดยย่อ)

“ฯลฯ สุวัณณมาลิก, สุวัณณปัพเต, สุมนะภูṇ โยนະกะบุเร,
นัมมะทายະนะทิยา ปัญจปາທະວັງຈານັ້ນ ອະກັນກາມີຖະໂຕ ແລ້ວ”

“ຂ້າພເຈົ້າຂອນນມສກາຣອຍພຣະບາທອັນປຣະເລື້ອງ ແລ້ວ ສຕານແຕ່ທີ່ໄກລ
ມື່ທີ່ເຂົ້າສົວຮັນມາລິກ ອ ເຂົ້າສົວຮັນປຣວິຕ ອ ຍົາເຂົ້າສົມະນະກູ້ນ ອ ທີ່
ໂຍນະກະບຸຮີ ອ ທີ່ແມ່ນໍານັ້ນມະຫາ ອ ຂໍ້າ ຂອນນມສກາຣາລາ”

๓๙. ที่มาดั้งเดิม . . . ของโลก

ธรรมะจากภาพ : อัคคณัญญาตร ลูตรว่าด้วยที่มาดั้งเดิมของโลก

พระผู้มีพระภาค ประทับ ณ ปราสาทของนางวิสาขайнบุพพาราม
ไกลักรุงสาวัตถี ทรงตรัลกับสามเณรavaสภูจัง และการทวาระ ถึงเรื่อง
กำเนิดภรรณะลี แก้ข้ออกล่าวด่าของพากพรหมณ . . . ฯลฯ . . .

ครั้นแล้ว ตรัลเรื่องสมัยหนึ่งโลกหมุนเวียนไปสู่ความพินาศ สัตว์
ทั้งหลายไปเกิดในชั้นอาวัลสรพรมกันโดยมาก เมื่อโลกหมุนกลับเกิดใหม่
ภายนหลังพินาศสัตว์เหล่านั้นก็มีมาสู่โลกนี้ เป็นผู้เกิดขึ้นจากใจ กินปิติเป็นกักษา^๑
ยังมีอำนาจงานอยู่ มีแสงสว่างในตัว ไปได้ในอากาศ เช่นเดียวกับเมื่อเกิด^๒
ให้ชั้นอาวัลสรพรม แล้วเกิดมีวันเดิน มีรสดินอันสมบูรณ์ด้วย สี กลิ่น รส
สัตว์ทั้งหลายเอานิวัจมีวันเดินลีมรสสูก์ซับใจ เลยหมดแสงสว่างในตัว^๓
(งานเลือม) เมื่อแสงสว่างหายไป ก็มีพระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาวนักชัต្រ

ມີຫຼາຍ໌...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ມີຄືນວັນ ດຸງ ເດືອນປີ ເນື້ອກິນກຳນົດິນເປັນອາຫາຮ ກາຍກົງຫຍາບກະຮັດ້າງ ດວມ
ທຽມານຂອງຜົວພຣຣະນິໍປ່າກູ້

ພວກມີຜົວພຣຣະນິ ກົດໝົນພວກຜົວພຣຣະນທຣາມ ເພະດວມຕື່ອຕ້າ
ແລະດູ້ໝົນຝູ້ອື່ນ ຂ້ວນດິນກົງຫຍາຍໄປ ... ໄລະ ປ່າກູ້ເພົ່າຫຼົງໝາຍ ... ແລ້ວ
ມັນໆໆຢ່າງລົ້ງຮຣນະ ມີກັ້ຕຣີຍ ພຣາທມນີ້ ແພຄຍໍ ສູກຮ ກົດໝື້ນ

(ຫາວ່ານວຍລະເອີ້ດໃນໜັງລື້ມັນໆຢ່າງລົ້ງຮຣນະເກີດມາກ່າວນິ ? ເລີ່ມ ๑ ອັດຕັບໝູນ
ສູກຮ ທັນໆ ๓-๔)

๔๐. เจริญเมตตา คือ อะไร?

ธรรมะจากภาพ : เจริญเมตตา เจโตวิมุตติ

เจริญเมตตา เจโตวิมุตติ อມนุษย์กำจัดได้ยาก ดุจยาน พื้นที่(คีล)
ตั้งมั่น(สมาธิ) สั่งสมพากเพียร เจริญเมตตาโดยที่สุดแม้มีเพียงชั่วกาล หยด
น้ำนมแห่งโโค ย้อมมีผลมากกว่าทานที่ให้แล้วทั้ง ๓ เวลา เวลาละ ๑๐๐ หม้อ^๑
เจริญเมตตา คือ การตั้งจิตป্রารถนาดี ขอให้ผู้อื่นมีความสุข
คำแฝ่เมตตา “ลัพเพล็ตตา อเวรา อพยาปชณา อนีชา ลุชี อัตตา^๒
นัง ปริหรันตุ”

บุชย์...เกิดมาทำไม? เส่� ๖

แปลว่า “ขอสัตว์ทั้งหลาย (ที่เป็นเพื่อนทุกข์) เกิดแก่เจ็บตายด้วย กัน) ทั้งหมดทั้งลิ้น (จะเป็นสุขเป็นสุขเดิม) อย่าได้มีเราะగันและกันเลย (จะเป็นสุขเป็นสุขเดิม) อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย (จะเป็นสุข เป็นสุขเดิม) อย่าได้ทุกข์ภัยทุกข์ใจเลย จะมีความสุขภัยสุขใจ รักษาตน (ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งลิ้น) เดิม” (ข้อความในวงเล็บเป็นส่วนที่เพิ่มเข้ามาในคำแปลเป็นไทย)

๔๑. พ่อ... ให้ไว้ (บุญญาธิการ) ลูก!

ธรรมะจากภพ : พ่อ... ให้ไว้ (บุญญาธิการ) ลูก!

๑. พระกุまれวีทัตถะพระชนมายุได้ ๗ วัน อสิตดาบสได้เข้าเยี่ยมพระราชโอรสพระเจ้าสุธรรมะ พระราชาทรงให้นำพระราชโอรสออกมาเพื่อจะให้วันทำพระดาบส แต่ปรากฏเหตุการณ์อัศจรรย์ พระบุคลบาททั้งสองของพระราชโอรสกลับเบี่ยงขึ้นไปอยู่บนชฎาของแห่งพระดาบส พระดาบสได้พิจารณาพระลักษณะพระราชาพระราชโอรสแล้ว จึงมั่นใจว่าจะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าแน่นอน จึงรีบการทำอัญชลินป่าให้แล้วพระราชาก็พนมทัตถ์ นำไปให้พระราชาพระราชโอรสด้วยพระบารมีเป็นครั้งแรก

๒. เมื่อพระราชโอรสลีทัตถะ พระชนมายุได้ ๗ พรรษา ได้เด็จไปในวันวัปปมงคลแรกนาขวัญ ทรงประทับนั่งลงสมাচิอยู่ใต้ร่มไม้หัวไทร แม้

ມບຸຊຍ໌...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ๖

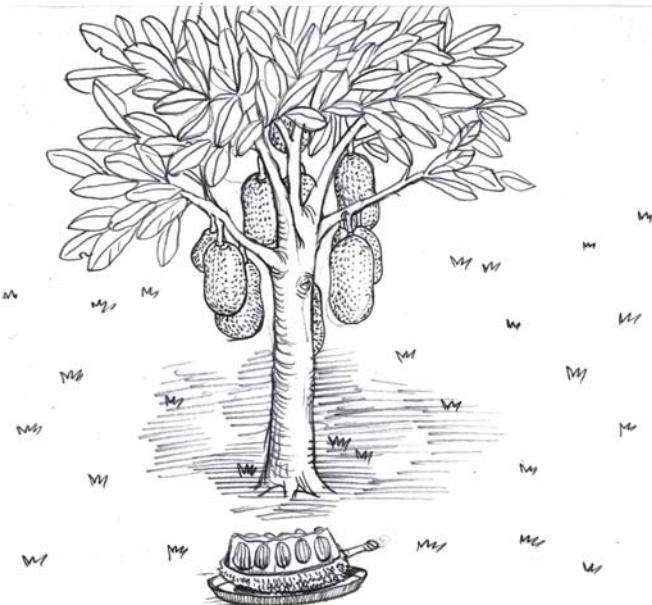
ຕະວັນຈະເລື່ອນຫາຍປ່າຍຄລ້ອຍແລ້ວ ແຕ່ເງື່ອໄມ້ຫວັກໜໍາໄດ້ເລື່ອນຫາຍໄປຕາມຕະວັນໄມ້ ພຣະຮາຊບົດາເທິ່ນເປັນອັນຂຈຈະຮົບຕ້ວຍພຣະບຸຜູ້ງານບາມວີ ຈຶ່ງໄໝເພັນມາຫຼັກນັບໄວ້ພຣະຮາຊໂວຣລອກີເປັນຄໍາປສອງ

๓. ກາຍໜັງທີ່ພຣະພຸທຮອງຄົກຕະຫຼາດ ໃນພຣະຫາທີ່ ๒ ໄດ້ເສັ່ນຈາກຮູ່ກົບລັບສົດໆຄວັງແຮກເພື່ອໂປຣດພຣະພຸທບົດາແລະປະຢູ່ງານາຕີ ແຕ່ບຣວດພຣະປະຢູ່ງານາຕີມີມານະຄູອພຣະອອງຄົກວ່າເປັນງາຕີຜູ້ໃຫຍ່ຈຶ່ງໄມ້ກະຕຳກຳອັນຈິນບໍ່ເຫັນພຣະບຣມຄາສດາທຽບແສດງປາກີ້ຫວີ້ຫວີ້ເສົ້າຈີ້ນໄປບັນນາກາສ ປະທັບຍືນແນ້ວເຄີຍເຫຼຳພຣະປະຢູ່ງານາຕີແລະທຽບແນວມິຕີໃຫ້ຝັນໂປກຊພຣະສີແດງຕກລົງມາໃຫ້ເຫັນເປັນອັນຂຈຈະຮົບຕ້ວຍພຣະປະຢູ່ງານາຕີແລະພຣະຮາຊບົດາ ຕ່າງກະຕຳກຳອັນຈິນບໍ່ໄວ້ພຣະບຣມຄາສດາ ນັບເປັນການປໍໄວ້ພຣະຮາຊໂວຣລເປັນຄໍາປສາມ

ປັສສຶກເຄຣຄາຕາ ๒๖/๓๐๒ “ໃນບຣວດາຫຼູ່ງາຕີຜູ້ໄມ້ມີຄຣັກຫ້າ ອ້າໃຈຮົມມີຄຣັກຫ້າເປັນນັກປຣະບຸ້ ມີຮົມແລະມີຄືລົມບູ້ງວານ໌ແມ່ສັກນໍ້າ ຍ່ອມຍັງປຣະໂຍ້ໜີໃຫ້ເກີດໃນໜ້າງ້າຕີນັ້ນ” (ພຣະເຄຣຄາຕາ)

ຮ. រູปຂ້າໃຈດີ . . . ທີ່ ອື່ອ ຮູປດີໃຈຂ້າ

ຮຽມະຈາກກາພ : ນິරາສພຣະປຣະນມ ຂອງສຸນທຽງ

○ ເຫັນຂູນໜ້ານາມທານາໄມ່ນ່າກິນ
ເໝີ່ອນຮູປ້ວ່າໃຈດີເຈົ້າພີ່ເວີຍ
ທີ່ຮູປດີໃຈຂ້າຕັ້ງຫຼັກຊັນ

ແຕ່ຮັກລິ່ນກາຍໃນຂອບໃຈຄນ
ໄມ່ໄດ້ເລືອກເລຍສຸດແທ້ແຕ່ກຸຄລ
ໄມ່ເປັນຜລຄບຢາກລໍາບາກໃຈ

ຈາກ “ນິරາສພຣະປຣະນມ” ຂອງທ່ານສຸນທຽງໂວຫາຣ ກວິຄນແຮກທີ່ຕັ້ງ
ແບບກລອນສຸກາພຂຶ້ນ ຈນີ້ອື່ນນຳໄປເປົ້າແບບອ່າງແລະແຕ່ງກັນແພວ່ຫລາຍມາ
ຈນຖຸກວັນນີ້ ທ່ານສອດແທຮກສຸກາຜິຕແລະດຳຄົມທັງທາງໂລກແລະທາງຮຽມ

ສົມຍັກກ່ອນໜຸ່ມສາວຈະຮັກໄຄຮ່ອບພອກັນ ມີໄດ້ເລືອກທີ່ຮູປ່ຮ່າງໜ້າຕາ
ແຕ່ດູກັນທີ່ຈີຕິຈີດີມີຄຸນຮຽມ ຖ້າສາຍແຕ່ຮູປ່ປຸງບໍ່ໄມ່ທອມ ກົງຈະລໍາບາກໃຈດັ່ງຄຳ
ກລອນນີ້ເລຍ!

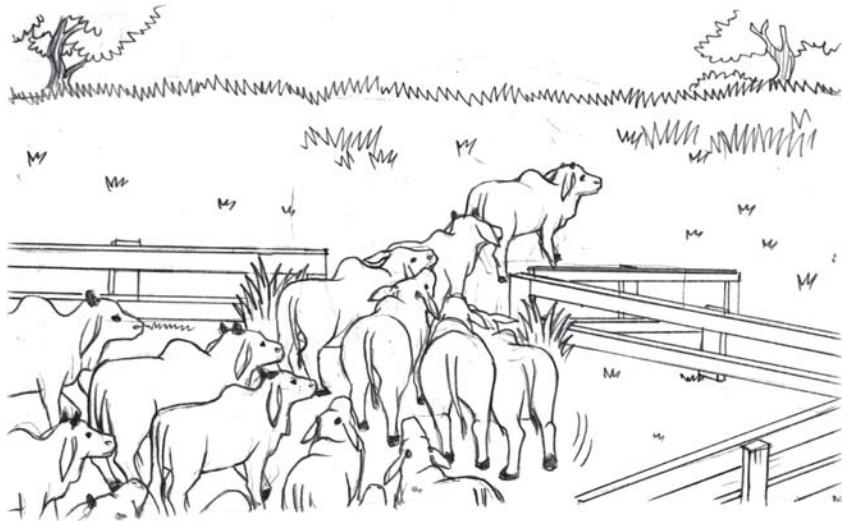

ມຸຫຍື...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ၁

ເປົ້າຍບໍໄດ້ກັບຂູນທີ່ສຸກຫ້ອຍຕາມກິງກຳນົບນັດໜັນ ດູ້ໄມ່ສ່ວຍນ່າກິນ
ເພຣະເປົລືອກມື່ເຕີ່ຫ່າມ ແຕ່ເນື້ອໃນກລັບວ່ອຍຫອມຫວານ ເປົ້າຍບໍເສົ່ວໂນຄົນທີ່
ມີດືອຢູ່ທີ່ໄຈ ມີໃຊ້ທີ່ຮູ່ປັກຂົນກາຍນອກ ແຕ່ຫຸ່ມສ່ວສມ້ຍນີ້ເຂົາດູກັນທີ່ຮູ່ປ່າງ
ໜ້າຕາສ່ວຍຫລ່ອເລົາໄວ້ກ່ອນ ສ່ວນນີ້ສັຍໃຈຄວຈະເປັນຮອງໜ້າຕາລະກະຮັມ!

ຮຕ. ໜູ້ປາກຄອກ

ຮຽນຈາກພາພ : ຜູ້ປາກຄອກ

ໜູ້ ດື່ມ ອາຫາຮອງວ້ວ ດວຍ ຜູ້ທີ່ຂຶ້ນອູ່ຕາມປາກຄອກສັຕ່ວ
ຈະອກກາມດີ ເພຣະໄດ້ຮັບໜ້າແລະປູ່ຢົບຮູບຮົນ

ທຸກວັນຕອນເຊົ້າ ດາວເລີ່ມຈະເປີດປະຕູຄອກໄລ່ຝູ່ລັດຕົວອກໄປມຸ່ງໜ້າ
ສູ່ຖຸ່ງກວ່າງໄກລ້າຂັ້ງໜ້າເພື່ອເລີ່ມໜູ້ ຕາເຢັ້ນກີ່ຈະຕ້ອນຝູ່ກັບ ພອມາຟິ່ງຄອກ
ເຫັນໜູ້ວ່າວັນນີ້ທີ່ປາກຄອກ ແຕ່ກີ່ອິມເລີ່ມແລ້ວ ເພຣະໄປທາກິນຂັ້ງນອກມາທັງ
ວັນ ຈຶ່ງເດີນເຂົ້າຄອກໄປອ່າຍເລີ່ມດາຍ ພອມື່ອຕອນເຊົ້າເມື່ອດາວເລີ່ມເປີດປະຕູຄອກ
ຕ່າງກີ່ບົງກັນອອກ ມຸ່ງສູ່ຖຸ່ງກວ່າງຕ່ອງໄປອືກ ຈະລື່ມກິນໜູ້ທີ່ປາກຄອກ ເປັນ
ເຊັ່ນໃໝ່ທຸກວັນ

ຄໍາວ່າ “ໜູ້ປາກຄອກ” ເປັນລຳນວນໄທໂບຣານ ພມາຍຄື່ງ ກາຣ

ນບຸຍີ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັ່ນ ລ

ລະເລຍໄປກະທຳກິຈກາງຈາກໃຫຍ່ແລະຍາກ ແຕ່ເຮືອງເລື້ອກນັ້ນຫີ່ອງຈ່າຍໆ ກລັບ
ມອງໜ້າມໄມ້ຮູ້ເຮືອງຮາວທັງໆ ທີ່ເປັນເຮືອງໄກລ້ວໜ້າ

ໂබຮາມແປຣີຍນ ດັ່ງກ່າວກັບພາສີຕອິກບທໍ່ທີ່ວ່າ “ໄກລ້ວເກລື້ອກິນດ່າງ”
ໜ່າຍຄວາມວ່າ ດັ່ງກ່າວກັບພາສີຕອິກບທໍ່ທີ່ວ່າ “ໄກລ້ວເກລື້ອກິນດ່າງ”
ທີ່ອຸໍາໃກລ້າ ຕ້າ ຫີ່ວິເຮືອງຂອງຕ້າເວັງທີ່ເປັນຄຸນປະໂຍ້ນກລັບໄມ່ຄ່ອຍສັນໄຈ ແມ່ນ
ທັງໝໍາປາກຄອກທີ່ຖູກເມີນນັ້ນແລ້ວ

๔๔. อำนาจของธิปไตย

ธรรมะจากภาพ : อำนาจของธิปไตย

ธิปไตย คือ อำนาจความเป็นใหญ่ ภาวะที่ถือเป็นใหญ่ มี 3 อย่าง คือ

๑) อัตตาธิปไตย คือ ความมีตนเป็นใหญ่ ถือตนเป็นใหญ่ กระทำการด้วยประวัตตนเป็นประมาน(เผด็จการ)

๒) โลกธิปไตย คือ ความมีโลกเป็นใหญ่ ถือโลกเป็นใหญ่ กระทำการด้วยปรารภนิยมของโลก

๓) ธัมมาธิปไตย คือ ความมีธรรมเป็นใหญ่ ถือธรรมเป็นใหญ่ กระทำการด้วยปรารภความถูกต้องเป็นจริง สมควรตามธรรมเป็นประมาน

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ๖

ລຳທຽບ “ປະຈຸບັນໄຕຍ” ດືອນ ອົງປົນໄຕຍຂອງປວງປະຈາກ ພມາຍຄື່ນ ອຳນາຈ
ຄວາມເປັນໃຫຍ່ຂອງປວງຈຸນ ທີ່ເລືອກຜູ້ແທນຂອງທຸນເຂົ້າໄປປະຫວາດບ້ານເມືອງ ທາກ
ມີ “ຮັ້ນມາຮັນໄຕຍ” ດ້ວຍ ຈຶ່ງຈະມີຄວາມຖຸກຕ້ອງເປັນຈົງຈາກສະນຸມາ ບ້ານເມືອງ
ຈຶ່ງຈະສັງປະລົງເຢືນເປັນສຸຂ

๔๕. กล่าวไส่ความ . . . นักบวชที่ “ภิมะ”

ธรรมะจากภาพ : ไส่ความถี่

เราได้เคยเกิดเป็นพราหมณ์ผู้มีความรู้ มีค่านิยมสักการะ สอนมนต์แก่มาคนพหุร้อย ได้ไส่ความ “ภิมุทิช” ผู้มีอภิญญา ตี มีฤทธิ์มาก ผู้มาในที่นั้น โดยกล่าวกับบุคคลทั้งหลายว่า ถ้าเป็นผู้บูรณะคากาม มาคนพหุ่งหลายก็พลอยเชื่อฟันไปกับเรา เมื่อไปกิจข้าราชการในสกุล ก็เที่ยวกล่าวแก่เมืองท่านว่า ถูกนี้เป็นผู้บูรณะคากาม

ด้วยผลของกรรมนั้น กิจขุหัวร้อยเหล่านี้ทั้งหมดก็พลอยถูกไส่ความไปด้วย เพระเหตุแห่งนางสุนทริกา (เมื่อมีข่าวว่านางสุนทริกาถูกฆ่าตาย ชาวเมืองก็เข้าใจว่าพระภิกขุทั้งหลายมีส่วนในการฆ่าปิดปาก จึงพากันคิดว่าเมื่อแลเห็นภิกขุทั้งหลาย เมื่อพระราชทรงสืบทราบ และให้ลงโทษผู้ฆ่าแล้ว เรื่องจึงได้สงบ)

สาร้มภาษาดก ๒๗/๒๗ “คำพูดชั้ว ย่อมาตัวให้เดือดร้อน” (โพธิสัตว์)

๔๖. ต้นหนเรือ . . . ทรูจก “พอ”

ธรรมะจากภาพ : วิจกพ่อ

ครั้งหนึ่ง นานมาแล้วที่นครกรุงรัตน์ บ้านมรุกัจจะมีชายชื่อ “สุภารักษ์ กุமาร” มีปริวารามาก อายุ ๑๖ ปี สำเร็จวิชาตันหนเรือ ครั้นเลี้นบุญฟ่อแม่แล้ว จึงได้ต่าแห่งนั่งต้นหนใหญ่เป็นแห่งพ่อ

สุประภะปฏิบัติงานด้วยความรอบคอบไม่มีความเลี้ยงหายแก่ลูกเรือ
ภายใต้บังคับบัญชาของเขาเลย ปฏิบัติคือห้ามบริสุทธิ์บริบูรณ์เคร่งครัด ไม่
เบียดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น ต่อมากลายเป็นคนพิการ ตามอดทั้งสองข้าง
 เพราะถูกน้ำเค็มเข้าตาที่ล่อน้อยๆ . . ฯลฯ . . เขากูกฟร่อค้าสำราญเร้าให้รับตำแหน่งต้นหนืออก ในที่สุดเขาต้องรับตำแหน่งนั้นจนได้ พากฟร่อค้าได้พา
 สุประภะประจำหน้าที่ต้นหนึ่น แล้วออกสำราญเดินทางเลต่อไป

ครั้นลำไกออกหะเลได้ ๗ วัน ยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น ครั้นวันที่ ๙ เกิดคลื่นลมผิดปกติรบกวนเรืออยู่ตลอดเวลา สุประภาก์สามารถบังคับเรือไปในมหาสมุทรได้โดยสวัสดิ์เป็นเวลา ๔ เดือน จึงผ่านมาถึงมหาสมุทร “อุรมาลี” (เมืองที่มีจมูกและหน้าอกคล้ายมันชย์) เต็มไปด้วยเพชร แต่เขาก

ໄນ້ໄດ້ນຳອກພວກພ່ອຄ້າເພຣະເກຣງພວກເຂາຈະມີຄວາມໂລກ ຂະເອາພະຈຸນທຳໄຫ້ເຮືອຈົມ
ເຂາເພີຍແຕ່ທ່ຍ່ອນຕາຂ່າຍລົງໄປກວາດເອາພະຈຸນໆນຳມາພອສມຄວາມ

ຜ່ານມະຫາສຸມທຽບ “ອັຄຄິມາລື” ເຊັກີກວາດເອາທອງຄຳໜີ້ນາມແຕ່ພອຄວາມ

ຜ່ານມະຫາສຸມທຽບ “ທົມີມາລື” ກົງກວາດເອາເຮັດເງິນບຣາຫຼຸກມາແຕ່ພອຄວາມ

ຜ່ານມະຫາສຸມທຽບ “ກຸສມາລື” ກົງກວາດເອາເກົ້ວມືນີບຣາຫຼຸກມາແຕ່ພອຄວາມ

ຜ່ານມະຫາສຸມທຽບ “ນິ້ມາລື” ກົງກວາດເອາເກົ້ວມືນີບຣາຫຼຸກມາແຕ່ພອຄວາມ

ຄົ້ນແລ່ນຜ່ານມະຫາສຸມທຽບ “ພລວມຸຂ່າ” ຊຶ່ງມີກະແສນ້ປັ້ນປົວນົມາກ

ມີຄລື່ນໜັດຝັ້ງໂດຍຮອບ ເລີ່ມຄື່ນໝາຍໜັດດັ່ງສັນໜ້າຫວັນໄໝ່ ປານປະຫຼິນໜຶ່ງແກ້ວຫຼຸກ
ຈະແຕກ ສຸປະກະຈຶ່ງບອກໃຫ້ພວກພ່ອຄ້າຮະວັງອັນຕຽມ

“ແລ້ວເຮົາຈະທຳຍັງໄກ້ນັດເລົ່າທ່ານ!” ຕ່າງພາກັນຕົວສັ່ນໜັງນົກ

“ເອົາເຄົວຂ່າຍ! ພວກທ່ານຈົນນໍາໃໝ່ຫອມມາສະຮົງເຮົາ ເອົາໃໝ່ໄໝ່ມາໃຫ້ເຮົານຸ່ງ
ເອົາຄາດໜໍາມາວັງໄວ້ທີ່ຫັວເຮືອ” ສຸປະກະບອກ

ເມື່ອພວກພ່ອຄ້າຈັດກາຕາມຄຳສົ່ງແລ້ວ ເຊັກີໃໝ່ມີອື່ນໜີ້ຈັບຄາດ ແລ້ວ
ປະກາສລັ້ມຈະວາຈາຂຶ້ນ

“ນັບແຕ່ຂ້າພເຈົ້າເກີດມາຈຸນບັດນີ້ ຍັງໄນ້ເຄຍຈ່າສັຕ້ອງ ໄນໄເຄຍລັກທຣພຍ໌
ຂອງຜູ້ໄດ້ເລີຍ ໄນໄເຄຍແຕ່ຕ້ອງກຣຍາຂອງຜູ້ອື່ນໂດຍທີ່ສຸດແມ່ແຕ່ມົງຄູດດ້ວຍຄວາມ
ຮັກ ໄນໄເຄຍກລ່າວຄໍາເທິງ ໄນໄເຄຍຕື່ມໜໍ້ມາແມ່ແຕ່ທ່ຍດເດືອຍ

ດ້ວຍຄໍາສັດຍືນີ້ ຂອງເວົ້ອຈົງແລ່ນກລັບໄປໂດຍສວັສດີ”

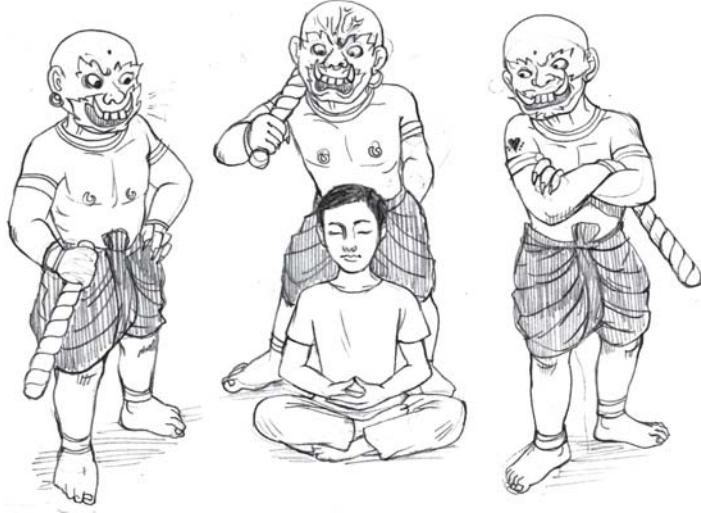
ແລ້ວເອາຫຼັ້າຄາກມືອໜຶ່ງ ຈຸ່ມລົງບນຄາດນີ້ ປະພຽມທີ່ຫັວເຮືອ ທັນໄດ້
ນັ້ນເອງ ເຮືອໄດ້ແລ່ນກລັບລົງທ່າ “ມຽກັກຈລະ” ໃນວັນເດືອຍ

ເຂົ້າໄດ້ແປ່ງປັ້ນທອງ ເງິນ ແກ້ວມືນີ ທີ່ໄດ້ມາທັງໝດໃຫ້ພວກພ່ອຄ້າໂດຍ
ທ້າກັນ ແລ້ວໃຫ້ອວກຫວ່າ

“ເຖິ່ນນີ້ເກີ້ພວແລ້ວ ຈົນຍ່າໄດ້ຄິດໄປຄໍາຂາຍທາງເຮືອອົກເລີຍ ຈົນເອາຫຼັ້າ
ລືນນີ້ເລື້ອງຊື່ພແລະທຳບຸບຸນໃຫ້ການເຄີດ”

ຮອມບາທ ແກ້ວມືນີ “ຄວາມພວໃຈ ເປັນຍອດທຣພຍ໌ ຈະ ລັ້ນຕູ້ນູ້ ປຽນ້າ
ນັ້ນ້າ” (ພຣະພູທຂວາງນະ)

ຮ່ວຍກິເລສມາຮ່ວຍກິເລສມາ

ຮຽນຈາກກາພ : ກິເລສມາຮ່ວຍກິເລສມາ

ກິເລສມາ “ຂ້າາ ໄນໄດ້ກິລວເຄື່ອງແຕ່ງກາຍທີ່ນຸ່ງທ່ານດ້ວຍຊຸດສີເຫຼືອງ
ທີ່ວັນນຸ່ງທ່ານດ້ວຍຊຸດສີຂ້າາ ພຣີວເມັ້ນເຕັ້ງອາຫານທີ່ເວັນເນື້ອສັກວົງທີ່ວັນນຸ່ງ

ແຕ່ຂ້າາ ກິລວຜູ້ທີ່ປົງປັບຕິຕະນັດຕັ້ງອູ້ຢູ່ໃນຄວາມໄມ່ປະມາຫາຕາມວິທີ
ຜູ້ທີ່ໄໝຍິນດີໃນກາຫລັບ ກິລວຜູ້ທີ່ໄໝຄລຸກຄລືໃນໜໍ່ມູ່ຄະະ ອູ້ແຕ່ໃນທີ່ອັນສັງບລັງດ
ກິລວຜູ້ທີ່ມີຄວາມພາກເພີຍຮ ມີຄວາມຕຽກອັນສັງດ ເກຮັກລັວຕ່ອບາປ ມີຄວາມ
ຕຽກອັນເກະໝານ ໄນເປີຍດເບີຍນ ລໍາຮວມອິນທຣີຍ ຮູ້ປະມາຄຸນໃນໂກຈະນະ ມີສົດ
ຮະລຶກຮູ້ຕ້ວອຢູ່ສ່ວນ

ຂ້າາ ກິລວຜູ້ທີ່ຮູ້ເຫັນທຸກໆ ເຫດຸໃຫ້ເກີດທຸກໆ ຄວາມດັບທຸກໆ ຂ້ອປົງປັບຕິ
ໃຫ້ເສີ່ງຄວາມດັບທຸກໆ ຂ້າາ ກິລວຜູ້ຄື່ນຄວາມລື້ນໄປແກ່ອາສະວະ (ກິເລສທີ່ດອງສັນດານ)

ຮຽນນັ້ນ ແກ້ໄຂ/ແກ້ໄຂ “ຄົນນີ້ໄດ້ເປັນພະພວະຫຼວໄລ້ນ ທ ນະມຸນຖກເກນະ
ສົມໂນ” (ພຣະພູທ້າຈະນະ)

ແຮງ. ຂ້າວຄັ້ງລະພັນ . . . ນໍ້າມັນລືຕຣະຮັບຍ

ຮຽມະຈາກກາພ : ມນຸ່ງຍິເນດີອນ

ສັນຄົມໄທຢໂບຮານ ດັນໄທຍມີອາຊີ່ພເປົ້າເກະຫຼາກປະມານຮ້ອຍລະ ៨០ (ປະມານ ພ.ຄ. ២៥១០) ແຕ່ປ່ອງຈຸບັນລູກໄທຢ-ຫລານໄທຍ ນິຍມອາຊີ່ພ-ມນຸ່ງຍິເນດີອນ-ຂອບອາຊີ່ພລູກຈ້າງ ກິນເຈີນດີອນ ຈະມີນ້ຳງົກທີ່ປະກອບອາຊີ່ພລ່ວນຕົວ ທີ່ວີເປັນພ່ອຄ້າວານິ້ຊົກນ້ອຍມາກ

ປ່ອງຈຸບັນອາຊີ່ພເກະຫຼາກ (ໜາວນາ ຜ້າວສວນ ຜ້າວໄວ່ ຜ້າວປະມານ ປຸລັສັກ) ລັດລົງກວ່າແຕ່ກ່ອນມາກ ດາດວ່ານ່າຈະເຫັນໄມ່ຄຶ້ງຮ້ອຍລະ ៧០ ແລະ ໂດຍເຂົາພະ ອາຊີ່ພເກະຫຼາກຈາວນາລັດລົງມາກອຍ່າງໜ້າໃຈຫາຍວ່າ ໃນສັນຍໂບຮານປະເທດ ຂອງເຮົາສັງລືນຄ້າຂ້າວຂ້າຍອອກເປັນອັນດັບ ១ ຂອງໂລກ ແຕ່ປ່ອງຈຸບັນແປລື່ຍນແປລົງ

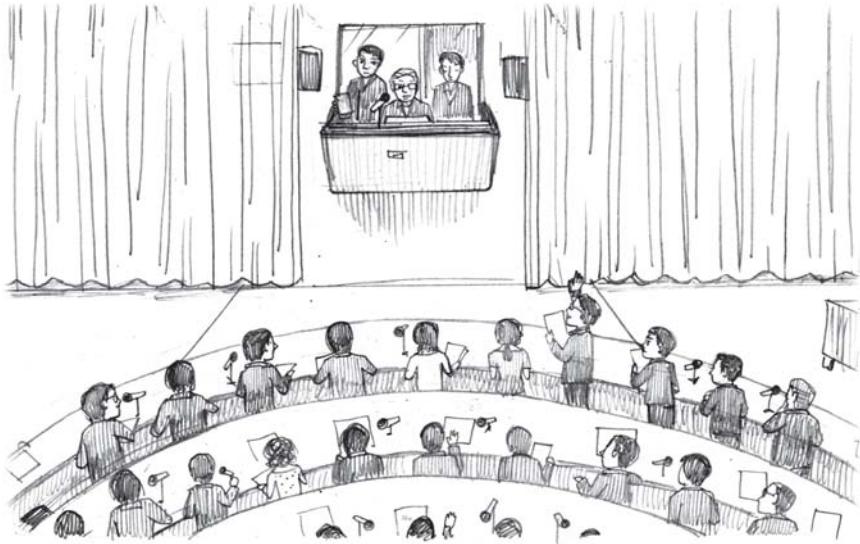
ນມຸຍື່...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ລ

ໄປແລ້ວ ເພຣະລູກຫລານໜ້າເຮືອນໜັງສືອຈົບແລ້ວໄມ່ກລັບໄປທຳນາ ແລະ
ໜ້ານາກີ່ແປລັງນາເປັນສວນຜລໄມ້ມາກີ່ນເຮືອຍໆ ເພຣະອາຊີ່ພຳນາຕຽກຕໍ່ຮໍາ
ເໜີດເຫັນ໌ອຍ ແລ້ວກີ່ໄມ່ຮວຍ

ຈຶ່ງມີຄຳກລ່າວທາຍອນາຄຕເມືອງໄທຍຈະຕ້ອງເຊື້ອຂ້າວຕ່າງປະເທດປຣິໂກຈ
ວ່າ “ຂ້າວຄັ້ງລະພັນ ນຳມັນລົດລະຮ້ອຍ”

ຂេវ. ឧប្ប . . . ឈើករៀ “សភា?”

ទម្រង់ភាព : ឧប្បឈើករៀ សភា?

ឯម្មទុសស្តុទ្រ ១៥/២៥៧ “ពីដោនិមីគម្រោគ (សង្គម) ពីន័យនិមី
ឈើករៀសភា នៅសភា យ៉ាទៅ នេត៊និតិ តំណែង”

សភា គឺ សាធារណជនកម្ពុជា ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីបានអនុវត្តតាមតារាងការ
ធនធានរបស់ខ្លួន ដើម្បីបានប្រើប្រាស់នូវសេវាទុកដាន និងសេវាផ្លូវការ ដើម្បី
បានប្រើប្រាស់នូវសេវាទុកដាន និងសេវាផ្លូវការ ដើម្បីបានប្រើប្រាស់នូវសេវាទុកដាន និងសេវាផ្លូវការ

០ ផ្លូវការពីដោនិមី

ក្រសួង

ឯកសារពិនិត្យ

រៀបចំ

ក្រសួងពេទ្យ

ក្រសួង

ក្រសួងពេទ្យ

ក្រសួងពេទ្យ

ក្រសួងពេទ្យ

(គេងកែងការ)

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ນກແຂກເຕົ້າ ນກດຸເຫວ່າ ນກແກ້ວ ນກກະເຮີຍນ ທົງລ໌ແລະນກຢູ່ງ ສັຕ່ງ
ເຫລຳນີ້ແມ່ລືອ້ານໜີມີເລີຍອັນໄພເຮາະ ແມ່ນອນດ້ວຍຕຳອັນນຸ່ມນວລ ອ່ອນຫວານນ່າຝຶ່ງ
ຂອງຄົນດີນີ້ເອງ

ຄນດີພູດແຕ່ວລືສຸຈົງຕົມເປັນຈົງ ໄນເພື່ອເຈົ້ອ ເລີຍດສີ ພຍາບຄາຍ ພູດ
ແຕ່ລ້ອຍຕຳອັນນຸ່ມນວລ ນ່າຝຶ່ງ ພູດເປັນວາຈາສຸກາຍືຕົມເປັນປະໂຍ້ນ໌ ລວມກັນຍູ້ທີ່
ໃດ ກົມືຄວາມສົງບັນຕີ ທີ່ນີ້ຈຶ່ງກົງເຮີຍກວ່າ “ສກາ!”

ຄຳພູດທີ່ດີກວົນປະກອບດ້ວຍອົງຄົ້ນ ๓ ໄດ້ແກ່ ຄຳຈົງ ๑ ເປັນປະໂຍ້ນ໌
๑ ແລະຜູ້ຝຶ່ງຂອບໃຈ ๑ ຄໍາທາກໄມ່ປະກອບດ້ວຍອົງຄົ້ນ ๓ ນີ້ ກົມືສົມຄວາມພູດ

๕๐. ชักหน้า ไม่ถึงหลัง!

ธรรมะจากภาพ : ชักหน้าไม่ถึงหลัง

ชักหน้าไม่ถึงหลัง เป็นคำสุภาษิตโบราณกล่าวสอนตักเตือนบุตรหลาน หมายความว่า การที่มีผ้าฝ้ายเล็กเกินไป นุ่งทั่มปกปิดอวัยวะไม่ทั้งตัว ปิดได้เฉพาะส่วนสำคัญด้านหน้า พยายามจะดึงปิดข้างหลังก็ปิดไม่มิด เรียกว่า ชักเอาข้างหน้าไปปิดข้างหลัง ข้างหน้าก็ไม่พอยปิด น่าลามอาย

เบรียบเทียบเหมือนการประกลบอาชีพการงานมีรายได้เดือนหนึ่งๆ จะเป็นจำนวนมากหรือน้อยไม่สำคัญ สำคัญที่จ่ายแล้วให้มีเหลือ ถ้าหากมีรายได้นากแต่จ่ายมากกว่าก็ไม่เหลือ เรียกว่า “ชักหน้าไม่ถึงหลัง” มีเงินใช้ต้นเดือน แต่ไม่ถึงปลายเดือน มีหนี้สินรุ่งรัง ชีวิตก็จะพบแต่ความลำบาก เป็นทุกข์

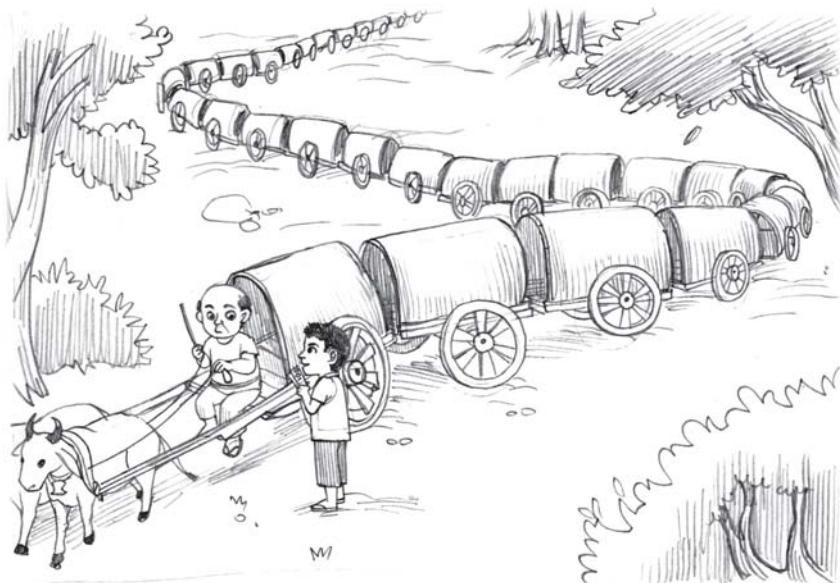

ນບុឃយ័...កើតមាតាាំនៅ? សំ ៦

ពេទិំនៅមេដីមីរាយដីមេអាកនក ពេទិំវុច្ចាគិច្ច វុច្ចាគារឈី ជានិនិវិត បេបពួលឲ្យពួកិន មកនូយ ស៊ិនិច្ច ធម្មតាមទីវិនិត្ត ឯណិតិាមទីទី បរាបយ៉ាត ឧគុមោ ឬដឹងដឹង មិនតួយករាមីដករាមី ពេទិំនៅក្នុងកុបត្រាហីនីយា (អេឡិចត្រូនិយ) វុច្ចាគដើរដោ ខើរដើរបេងប៉ាន ឱយបេរាបយ៉ាត វុច្ចាគកែបរកម្រាទវិរិយីដី មិកលាយានិត្រ (ឬគេបាណ ឧបាយមុខ) តើយុទ្ធផលខោមោសំ ធាននែង “គេរម្លូកិច្ច បេបពួលឲ្យពួល” ពួបរមាងន ថីទំទៅ ឬមីគាមលូរាយោយំការ ិវិតកើឲ្យបើនសុខ រើយការ “ខោហន៍ា ឬកើឲ្យល៉ែង” កើតមីត្រានេះម៉ែងគំងគំង ឬតិច ឬអំពី ឬមេយក !

๕๑. พูดี . . . ได้เงินได้ทอง !

ธรรมะจากภาพ : นั้นทิวสลาลชาดก

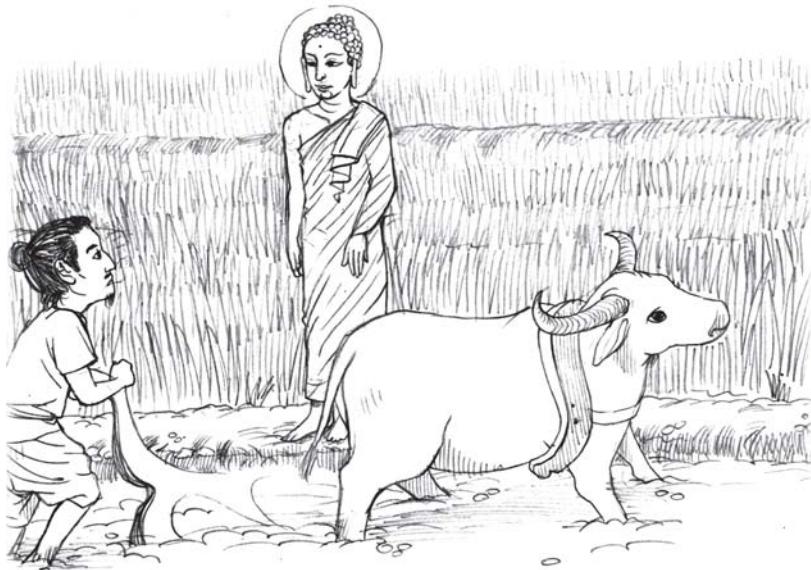
“ควรกล่าวแต่รู้ว่าชาที่น่าพอยใจเท่านั้น ไม่ควรกล่าวว่าวชาที่ไม่น่าพอยใจ
ในกาลไหนๆ เมื่อเศรษฐีกล่าวคำทำที่น่าพอยใจ โคนั้นทิวสลาล ได้ลักษณะหนัก
ไปได้ ทำให้เศรษฐีได้ทรัพย์ และเอื้ออิ่มใจ เพราะเหตุนั้น”

ครั้งแรก เศรษฐี กล่าวว่าวชาที่ไม่น่าพอยใจ จึงต้องเลียพนัน วันต่อ
มาได้ใช้วัวชาที่น่าพอยใจให้เรา จึงชนะพนันและได้ทรัพย์คืนมากมาย

ทุตชาดก ๒๗/๓๓๓ “ควรพูดแต่คำที่为我们และมีประโยชน์” (พระ
โพธิสัตว์)

บันทิตจะพูดแต่รู้ว่าชาให้เรา คนพาลพูดไม่ให้เรา เพราะมีอุปทาน
ลงตอกยูในยามากมาย

៥២. ភាសាខ្មែរ . . . ធនាគារ

ธรรมะจากภาพ : การทวารชพรามณ์

กลิ่นการทวารชสูตร พระมหาณร์ชือ “การทวารช” ทูลพระผู้มีพระภาคว่า
“ข้าพเจ้าไถ่ให้ห่วนแล้วจึงปริโภค ท่านก็จะไถ่ห่วนบ้างสิ!”

พระผู้มีพระภาคตรัสตอบว่า

“เราติดตามตาก็ได้แล้วห่วงเหมือนกัน!”

เมื่อพระมหาณัฐามถึงแก่ จึงตรัสตอบว่า

“ครัวท่าเป็นพีช ความเพียร (วิริยะ) เป็นฝน ปัญญา เป็นเอกสาร และแก่ ความละอาย (ทิริโวตตัปปะ) เป็นของแก่ ใจ เป็นลายเชือก สติ เป็นผล (ปฏิเสธหัวใจนก!)”

ເຊື້ອຕເຣມາດາ ແລ້ວ/ເມນົາ “ທ່ຽວມະເປົນສິນລຶກສູງ” ຮັ້ມໂມຄົມກົງໂຮງ”

(พระเกรດค่า)

๕๓. คลองคด-คนคด . . . ไม่ครบ!

ธรรมะจากภาพ : นิราศสุพรวณ ของสุนทรภู่

○ คลองคดลดเลี้ยวล้ำน	หลักตอ
เกาะกระเรือรอ	ร่องนำ
คดคลองซ่องแคบพอ	พายถ่อ พ่อoley
คนคดลดเลี้ยวล้ำ	กว่าน้ำลำคลองฯ
(คงโลกนิติ)	

จาก “นิราศสุพรวณ” ของพระสุนทรโวหาร (รู้ ภูเรืองลง) พ.ศ. ๒๓๗๙ ถึง ๒๓๘๘ อันเป็นข้อคิดและคติเตือนใจคนไทยมากกว่า ๒๐๐ ปี ยังหลักธรรมของพราหมานา เพราท่านได้เคยบรรยายเรื่องอยู่ถึง ๒๗ พราชา ที่วัดอรุณฯ สมัยรัชกาลที่ ๓ ท่านยังให้ข้อคิดและคติสอนใจไว้อีกว่า

ມບຸຊຍ໌...ເກີດມາກຳໄນ? ເສັ່ນ ๖

○ ຄື່ງປາງເດືອໂວ້ມະເດືອເຫລືອປະຫລາດ ບັນເກີດຈາຕິແມ່ລັງທີ່ມີໃນໄສ້
ເໜື້ອນຄົນພາລຫວານນອກຍ່ອມຂມໃນ ອຸປ່ມຍໍເໜື້ອນມະເດືອເຫລືອຮະວາຍ
ພຣະພູທນສາສນາ ສອນເວື່ອງ “ມັງຄລ ຕລ ປະກາຮ” ອາເສວນາ ຈ
ພາລານັ້ນ ບັນທຶກ ນັ້ນ ຈ ເສວນາ ໄນເຄີບຄົນພາລ ຂົບບັນທຶກ ເປັນມັງຄລ
ສູງສຸດແໜ່ງຊື່ວິຕ ເພື່ອນທີ່ມີຕຽບເປັນຈຸດທັກເທິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ທຳໄໝຊື່ວິຕເຈີ່ງ
ທີ່ເລື່ອມ (ໂປຣດທາອ່ານຮາຍລະເອີຍດເຮື່ອທີ່ຕ່າງ ບຸດຄລ ລ ປະເທດ ອົບ ສະໜະ ໃນ
ໜັງລື່ອມນຸ່ງຍົກມາກຳໄນ? ເລີ່ມ ອ ໜ້າ ດຕ)

ໂຮທິນີ່ຈາດກ ແລ/ໄລ “ມີຕ້ອງເປັນບັນທຶກ ດີກວ່າມີມີຕຽບເປັນຄົນພາລ”
(ພຣະພູທນສັຕິງ)

๔๔. ชีวิต . . . คือ การเดินทาง

ธรรมะจากภาพ : ชีวิต คือ การเดินทาง ท่าน คือ เสบียงเดินทาง

ท่าน คือ การให้สิ่งของที่ควรให้แก่คนที่ควรให้เพื่อประโยชน์แก่เขา การลัษณให้ปันสิ่งของตนเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น มี ๒ อย่าง คือ ๑) สามิตาท ให้สิ่งของ และ ๒) ธรรมทาน ให้ธรรมเป็นทาน (รวมถึงอภัยทานด้วย)

ท่าน ๒ อย่าง อีกแบบ คือ ๑. สังฆทาน ถวายสังฆลั่นรวม ๒. ปฏิบัตุคลิกทาน ให้เจาะจงแก่บุคคลโดยเฉพาะ (พระพุทธเจ้าทรงสรรสรewire ลังฆทาน เป็นทานอันเลิศ)

ทานเป็นหนึ่ง ใน ทศพิธารชธรรม เป็น ๑ ในarm ๑๐ เป็น ๑ ในบุญกิริยาตๆ ๓ และ ๑๐ เป็น ๑ ใน สังคหวัตๆ ๕ และเป็น ๑ ใน

ມບຸຍີ່...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

ສັບປະລົບບໍ່ຜູ້ (ບໍ່ຜູ້ຂອງຄົນດີ) ແລະເປັນ ๑ ໃນມັງຄລ ຕະ ປະກາຣ
ຕັດຮູ້ຂອງທານ ຄື່ອ ດວກເຫຼືອທະໜີ (ມັຈຊີຍະເຈຕີລິກ-ໄນອກຸຄລມູລິຕີ)
ໄດ້ແກ່ຄວາມຫວັງແໜນໃນ ອີ ອີຢ່າງ ຄື່ອ ຕະຫຼານໃນສຸກລ ໃນວຽກແນະ ໃນທົ່ວຍໆ
ໃນລາກແລະໃນຮຽມ ເປັນ ๑ ໃນມລທິນ ສ ເປັນຄົວ່ອງເຄົ້າຮ່າມອງດຸຈຳນິມໃຈ
ເປັນ ๑ ໃນລັ້ງໂຍ້ໜ້ນ ๑๐ ເປັນກີເລສັມດັບຕົວວິວັກບຖກ໌

ພລານີສັງສົ່ງຂອງທານ ຄື່ອ ອີຢ່າກໄດ້ອີຢ່າກເປັນກີໄດ້ກີເປັນ ບາງທີ່ມີ
ອີຢ່າກໄດ້ມີອີຢ່າກເປັນກີໄດ້ກີເປັນ (ເປັນຄວາມສະດວກສປາຍໃນກາຣເດີນທາງໃຫ້ມີ
ປັຈຈີຍ ແລະ ພຣ້ອມປົງປົງຮົນ)

ພລຂອງມັຈຊີຍະ ຄື່ອ ອີຢ່າກໄດ້ອີຢ່າກເປັນກີຈະໄມ້ໄດ້ມີເປັນ (ຝັດສນ
ຢາກໄວ້) ກາຣເດີນທາງລຳບາກ ທຸກັນດາໃນຄື່ນສູານຕ່າງໆ ທີ່ເດີນທາງຜ່ານ
ຮຽມບໍາຫາ ແລະ “ຄວາມຕະຫຼານໃໝ່ມັລທິນຂອງຜູ້ໃຫ້” (ພຣະພູກຮຈະນະ)

๕๕. คำอวยพร . . . เปิดร้าน

ธรรมะจากภาพ : สัจธรรม คำอวยพร

เฒ่าแก่นักธุรกิจจะเปิดร้านทำธุรกิจ ได้ไปพบหลวงพ่อที่วัด ขอ
ถูกชี้ยามและขอให้หลวงพ่อเขียนคำอวยพรลงบนแผ่นกระดาษเอาไปติดที่ร้าน
“พ่อตาย . . แม่ตาย . . . ลูกตาย . . หลานตาย ! ..” หลวงพ่อ¹
เขียนแล้วส่งให้เสียนักธุรกิจคนนั้น

“อื้หยา ! . . หลวงพ่อ อื็วชี้เลี้ยวๆ ทำไมหลวงพ่อเขียนหยังงี้
ไม่เป็นมงคลเลย หลวงพ่อ!” เสียนักธุรกิจบ่นเพิ่มพำ

“ความตายเป็นสัจธรรม เป็นสิ่งที่ແเนื่องอนที่ทุกคนต้องตายเป็นธรรมดा
อาทิตมาเขียนว่า พ่อตาย แม่ตายก่อน และลูกหลานถึงตายทีหลัง อย่างนี้

ນບຸຊຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ၁

ຄືອວ່າເປັນນິ້ນຄລ ທາກເຂົ້າຢັນວ່າ ພລານຕາຍ ລູກຕາຍ ກ່ອນພ່ອຕາຍ ແມ່ຕາຍ ນີ້ໃຈ
ຈະໄຟເປັນນິ້ນຄລ ເຂົ້າໃຈຫວີ່ວັນລ່ວງ“

“ອ້ອ ! ເຂົ້າໃຈເລື້ອງ ຂອບຈາຍ ພລວງພ່ອມັກໆ ດັກ!” ເລື່ອງວິປົກມັງ
ກຣາບປະຫລາກ

ອ້ຍຍິກາສູ່ຕຣ ๑๕/๑๓๓ “ຖຸກຄນຕ້ອງຕາຍໆ ລັ້ພເພັດຕາ ມຣີສສັນຕິ”

(ພຣະພທມວຈນະ)

๕๖. ชั่วก้าป . . . ชั่วกัลป . . . นานเท่าไร!

ธรรมะจากภาพ : ความยาวนานของก้าป

พระผู้มีพระภาคตรัสว่า “อาจอุปมาได้ กิกขุ ! เมื่อน้อย่างนี้ว่า
ภูษาทินลูกใหญ่ ยَاวَاโยชน์หนึ่ง กว้างโยชน์หนึ่ง สูงโยชน์หนึ่ง ไม่มีซ่อง ไม่มี
โพรง เป็นแท่งทึบ (๑ โยชน์เท่ากับ ๑๙ กิโลเมตร)

บุรุษพึงเอาผ้าแคนVASก้าลีมาแล้วปัดภูษาันน ๑๐๐ ปีต่อครั้ง ภูษา
หินลูกใหญ่นั้นพึงถึงการหมดไปลิ้นไปเพราความพยายามนี้ ยังเร็กว่าแล
ส่วนก้าปหนึ่งยังไม่ถึงการหมดไปลิ้นไป กัปนานอย่างนี้แล

บรรดา ก้าปที่นานอย่างนี้ พากເຫວົຫວ່າງໄປແລ້ວ ມີໃຫ້หนึ่งກັບ
ມີໃຫ້ຮ້ອຍກັບ ມີໃຫ້ພັນກັບ ມີໃຫ້ແສນກັບ

ນບຸຫຍໍ່...ເກີດມາກ່າວໄນ? ເສັ່ນ ๖

ຂອນນັ້ນພຣະເທູໂຣ? ເພຣະວ່າ ສົງສາຣີກຳຫັດທີ່ສຸດ ເປື້ອງຕັນ ເປື້ອງປລາຍໄມ໌ເຕີ້ ກົກໝູ້ທັງໝາຍ! ກົ້ເທູເພີຍເຫັນໆ ພວກທີ່ເດືອຍວ່າຈະເປົ້ອຫ່າຍໃນສັງຫຼາກທັງປວງ ພວເພື່ອຈະຄລາຍກຳຫັດ ພວເພື່ອຈະຫລຸດພັນ ... (ປັບພສුຕຣີ ๑/๒๐๒ ພຣະພຸຖ່ຮວຈນະ)

ອັນຕຽກກັບປີ່ພິນາສ ຄື່ອ ກັບປີ່ເລື່ອມ (ສັງວິວກູກກັບປີ່) ກັບປີ່ທີ່ຢັງຕັ້ງອຟູ່ໃນຄວາມເລື່ອມ (ສັງວິວກູກຈຸາຍີ) ແລະກອນຄື່ອງສັງວິວກູກກັບປີ່ ຈະເກີດອັນຕຽກກັບປີ່ ๓ ໄດ້ແກ່ ທຸພວກີຂັ້ນຕຽກກັບປີ່ (ພິນາສດ້ວຍອດອາຫາຣພຣະໂລກະຈັດ) ໂຮດັນຕຽກກັບປີ່ (ພິນາສດ້ວຍໂຮດພຣະໂມໂຮຈັດ) ສັຕັນຕຽກກັບປີ່ (ພິນາສດ້ວຍຄັ້ສຕຣາພຣະໂໂທລະຈັດ)

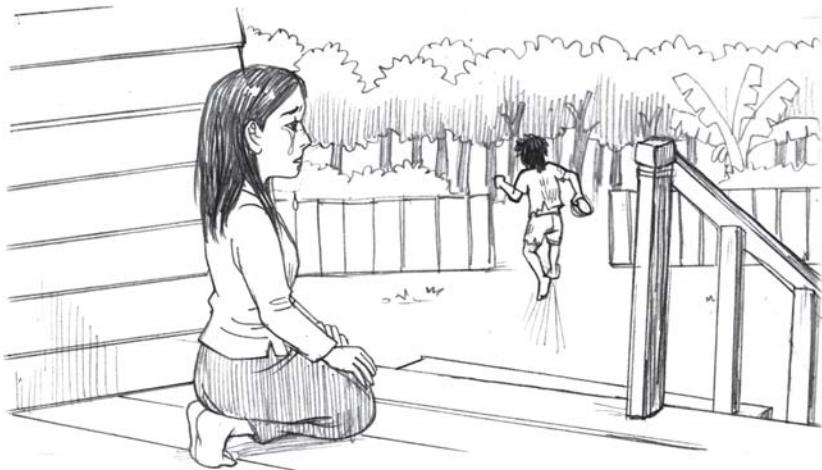
ສັຕັນຕຽກກັບປີ່ ຄື່ອ ກັບປີ່ທີ່ອຟູ່ໃນຮະຫວ່າງຄັ້ສຕຣາ ๗ ວັນ ຈະເກີດມີຄລຸ່ມາ (ມີຄລຸ່ມົງ) ດາວໜ້າທັງໝາຍຈະລຳຄັ້ມູນໃນກັນແລະກັນວ່າເປັນເນື້ອ ຈະມີຄັ້ສຕຣາເກີດຂຶ້ນໃນມືອ່າກັນແລະກັນດ້ວຍລຳຄັ້ມູນວ່າເນື້ອ (່າກັນນ່າຍ່າ ແມ່ນອັນຜັກປລາ)

ວິວກູກກັບປີ່ ຄື່ອ ກັບປີ່ເຈຣີຢີ ວິວກູກຈຸາຍີກັບປີ່ ຄື່ອກັບປີ່ທີ່ຢັງຕັ້ງອຟູ່ໃນຄວາມເຈຣີຢີ ສັງວິວກູກກັບປີ່ ຄື່ອ ກັບປີ່ເລື່ອມ ແລະ ສັງວິວກູກຈຸາຍີກັບປີ່ ຄື່ອກັບປີ່ທີ່ຢັງຕັ້ງອຟູ່ໃນຄວາມເລື່ອມ ຮວມ ๔ ກັບປີ່ ເປັນມາກັບປີ່ (ພຣະໄຕຣົປົງກາລ່າມ ๑ ທີ່ພົນກາຍ ຈັກກວັດຕີສູຕຣ ແລະເລີ່ມທີ່ ១ ອັງຄຸຕຕຣນິກາຍ ຈຸຕັດປົງນາສົກ)

(ປົກດາວ່ານເວື່ອງຈັກວັດຕີສູຕຣໃນໜັນລືອມນຸ່ມຍົບເກີດມາກ່າວໄນ? ເລີ່ມ ១ ນັ້ນ ១)

๕๗. ผลกระทบ ... ผิดศีลข้อความ ...

ธรรมะจากภาพ : ศรัทธ - คุณ - จัก - ปัญญาไม่เสมอ กัน

อสิทาสีເຄີຣາດາ ๒๖/๕๐๐ อສີທາສීເຄີ ເລ່າຊືວິຕກອນບວຍວ່າ ບົດມາຮາດເປັນເຄຣະຈູ້ ມີຄືລໜ່ວມ ໄດ້ຍັກເຂອໃຫ້ເປັນກරຍາເຄຣະຈູ້ ປຣນິບັຕີ ຕະກູລຂອງສາມີໄມ່ເກີຍຈຽວ້າ ສມບູຽນດ້ວຍຄືລ ແມ່ຍ່າງນີ້ສາມີກີໄມ່ຍ່ອມອຸ່ນ ຮ່ວມເວືອນດ້ວຍ ກລັບສົ່ງຄືນທັງໆທີ່ຫາຄວາມຜິດໄມ້ໄດ້

ອສີທາສීເປັນທັງໝົດຫມ່ຍູປ່ວຍ ຕ່ອມາບົດໄດ້ຍັກໃຫ້ກຸລບຸຕົຮ່າໃນຕະກູລ ມັ້ງຄ່ຳນໍ້ອຍ ອູ້ຮ່ວມເວືອນກັບສາມີຄົນທີ່ສ່ອງໄດ້ເພີ່ຍ້ນໜຶ່ງເດືອນ ແມ່ຈະຮັບໃໝ່ສາມີ ດັ່ງທາສී ກົງກັບຈາກເວືອນເຂົອກ

ຕ່ອມາບົດໄດ້ຍັກນາງໄກ້ກັບໝາຍຂອທານ ອູ້ກິນກັນໄດ້ເພີ່ຍ້ເດືອນ ຂົ້ນ
ໝາຍຂອທານກີ່ທີ່ໜີໄປອົກ ນາງເຄົ້າສັດໃນຊືວິຕ ຈຶ່ງອອກບວຍ ບວຍໄດ້ ๗ ວັນ
ກົບຮຽນວິຊາ ๓ ຮະລິກາຕີຂອງທີ່ໄດ້ເຖິງ ๗ ງາຕີ

ກຣມເກ່າຂອງນາງອສີທາສීເຄີ ເຄຍເກີດເປັນລູກນາຍໜ່າງທອງອູ້ໃນນົມ
ເອງກັກຈຸລະ ເປັນຄົນນ້ຳແມ່ລຸ່ມໜ່າງ ເປັນທີ່ມີຄົນອັງໄດ້ຄົບຫຼັກັບກරຍາຂອງໝາຍ

ມບຸຍິ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັ່ນ ۶

ອື່ນ ຕາຍແລ້ວຕ້ອງຮມກໄທໜ້ອຍໃນຮຽກຕລອດກາລໜານ

ຄົ້ນເນື່ອພັ້ນຈາກນරກ ມາເກີດເປັນລູກກວານຮ ໄດ້ຢູ່ກາທ້ວ່ານ້າວ່ານຮກັດ
ວ້າຍະລືບພັນໜີ້ ນີ້ພະລັດແຫ່ງກຣມເກາທີ່ໄດ້ຄົບຜູ້

ຄົ້ນເນື່ອຕາຍວານຮ ໄດ້ມາເກີດໃນທ້ອງຂອງນາງແພຕາບອດຍູ້ໃນແຄວ່ນ
ລືນໜີ້ ອາຍຸໄດ້ ๑២ ເດືອນ ກົງຕັດວ້າຍະລືບພັນໜີ້ ນີ້ພະໂຫຍທີ່ຄົບຜູ້ກັບ
ກວຽຍາຂອງໝາຍອື່ນ

ເມື່ອຈຸຕິຈາກກຳນົດແພແລ້ວ ໄດ້ປີເກີດໃນທ້ອງຂອງແມ່ໂຄ ພອມົາຍຸ ๑២
ເດືອນ ກົງຕອນ ຖູກໃຊ້ງານເທີຍມໄໄສເຂົ້ນເກວີຍນ ຕ້ອມາເປັນໂຄໂຮງແລະຕາບອດ
ນີ້ແລະໂຫຍທີ່ຄົບຜູ້ກັບກວຽຍາຂອງໝາຍອື່ນ

ຈຸຕິຈາກກຳນົດໂຄແລ້ວ ໄປເກີດໃນເວືອນຂອງນາງທາລີ ຈະເປັນຫຼັງກີ່ໄມ້ໃຫ້
ເປັນໝາຍກີ່ໄມ້ເສີງ ນີ້ພະໂຫຍທີ່ຄົບຜູ້ກັບກວຽຍາຂອງໝາຍອື່ນ ດັ່ງນີ້
ກົດຕ່າງໆ

ຕ້ອມາຈາຕີທີ່ກັບ ມາເກີດເປັນລູກສາຂອງໜ່າງສານເລື່ອສຸກລັດສນ ບູກ
ຊຸດຄວາ່ປັບປຸງກວຽຍາຂອງນາຍຄືວິຖາສ ຜົ່ງມີກວຽຍາອູ່ແລ້ວເປັນຄົນດີມີຄືລ ຕ່ອ
ມາໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ນາຍຄືວິຖາສຂັບໄລ່ກວຽຍາກ່າໄປເສີຍ

ຕ້ອມາໄດ້ມາເກີດໃນຈາຕີປັຈຸບັນ ຜຸດແຫ່ງກຣມບັນຍຸກກັບກວຽຍາຂອງໝາຍ
ອື່ນໃນເຫົາຕີທີ່ ๑ ແລະໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ສານີ້ຂັບໄລ່ກວຽຍາກ່າຂອງໝາຍໄປໃນເຫົາຕີທີ່ ๖ ຈຶ່ງ
ໄດ້ມາຮັບກຣມໃນຈາຕີປັຈຸບັນນີ້

ທີ່ສຸດແຫ່ງກຣມໃໝ່ ນັງໄດ້ອົກບວ່າແລະທຳສໍາເລົງແລ້ວ ຜົກຮັມທີ່
ກ່ອໄວ່ເພີ່ຍ້າຕີເດີຍວ ທຳໃຫ້ນາງສະດັ່ງຫວາດກລວຍິ່ນັກ

ສັນໝືສູ່ຕຣ ๒/ໜ.๑ “ຄົທຫບດີແລະຄົທຫບຕານີ (ສາມີແລະກວຽຍາ) ຖ້າ
ຕ້ອງກຣມກັນ ເປັນສາມີກວຽຍາກັນທີ່ໃນປັຈຸບັນແລະອານາຄຕແລ້ວໄຊວ໌ທີ່ສອງ
ຜ່າຍນັ້ນເທີຍວພື້ນໝີມີຄືວິຖາເສມອກັນ ມີຄືລເສມອກັນ ມີຈາຄະເສມອກັນແລະ
ມີປັບປຸງສາເສມອກັນ ທີ່ສອງນັ້ນຍ່ອມໄດ້ພົບກັນແລະກັນ ທີ່ໃນປັຈຸບັນແລະທີ່ໃນ
ອານາຄຕ”

๕๙. ทำไม คนเกิดมา จึงแตกต่างกัน?

ธรรมะจากภาพ : ทำไมคนเกิดมาจึงแตกต่างกัน?

โตเทยกพระมหาณ เป็นเคราะห์ร้ายแห่งเมืองสาวัตถี เป็นคนตรหหนี มีสมบัติมาก แต่ไม่มีศรัทธา เป็นคนมิจฉาทิภูมิ มีความเห็นผิด พระพุทธองค์เสด็จไปโปรดโตเทยกพระมหาณหลายครั้ง แต่ถูกไล่ออกจากบ้าน ต่อมาโตเทยกพระมหาณนั้นตาย

วิบากที่มัวมาลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ และไม่ได้กระทำบุญกระทำกุศลใดๆ โตเทiyพราหมณ์นั้นได้เปกิดเป็นสุนัขในบ้านของตน วันหนึ่งพระพุทธเจ้าและพระอานนท์ได้เสด็จบินเทศatrที่บ้านของโตเทiyพราหมณ์ สุนัขได้ม้าเห่าหอนพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรงทราบด้วยพระญาณว่าสุนัขนี้คือโตเทiyพราหมณ์ จึงตรัสว่า “ดูก่อนโตเทiyพราหมณ์ เมื่อก่อนนี้เจ้าก็ค่าว่าเรา ตายแล้วมาเกิดเป็นสุนัขแล้วยังมาเห่าเรารึหรือ!”

สภามานพบุตรชายได้ยินเข้ากิจกรธต่อพระพุทธเจ้า หาว่าดูถูกพ่อของตนว่าเป็นสุนัข พระพุทธองค์ทรงต้องการจะให้สภามานพพิสูจน์ จึงทรงให้อาสุขอาบนำ้แล้วให้กินอาหารอย่างดี แล้วทรงบันดาลให้สุนัขระลึกชาติได้และบอกชุมทรัพย์ที่ฝังไว้หลายอย่าง เช่น ถุงทองคำ รองเท้าทองคำ ร่มทองคำ ฯลฯ เป็นต้น ผังเอาไว้ก่อนตาย ไม่ได้บอกลูกชาย

สภามานพเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา จึงได้ทูลถามปัญหา กับพระพุทธเจ้าว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ เพาะะเหตุใดบางคนที่เกิดมาในโลกนี้ จึงเป็นคนมีอายุสั้นเพราะม่าลัตว์ มีอายุยืนเพราะไม่ม่าลัตว์ บางคนนี้เริ่ว บางคนอยู่ยืน บางคนอยู่ลั้น บางคนมีปัญญาดี บางคนโง่เชลา บางคนมียศคักดีสูง บางคนไร้ยศคักดี ฯลฯ”

พระพุทธเจ้าตรัสตอบตามสภามานพ รวม ๗ ข้อ

(๑) คนมีอายุสั้นเพราะม่าลัตว์ มีอายุยืนเพราะไม่ม่าลัตว์

(๒) คนมีโรคมาก เพราะเบียดเบียนลัตว์ คนมีโรคน้อย เพราะไม่เบียดเบียนลัตว์

(๓) คนมีผิวพรรณทรมเพราะซึ่กิจกรธ คนมีผิวพรรณงามเพราะไม่ซึ่กิจกรธ

(๔) คนมีศักดาน้อยเพราะมักกิริษยา คนมีศักดามาก เพราะไม่มักกิริษยา

(๕) คนมีโภคทรัพย์น้อยเพราะไม่ให้ทาน คนมีโภคทรัพย์มาก เพราะให้ทาน

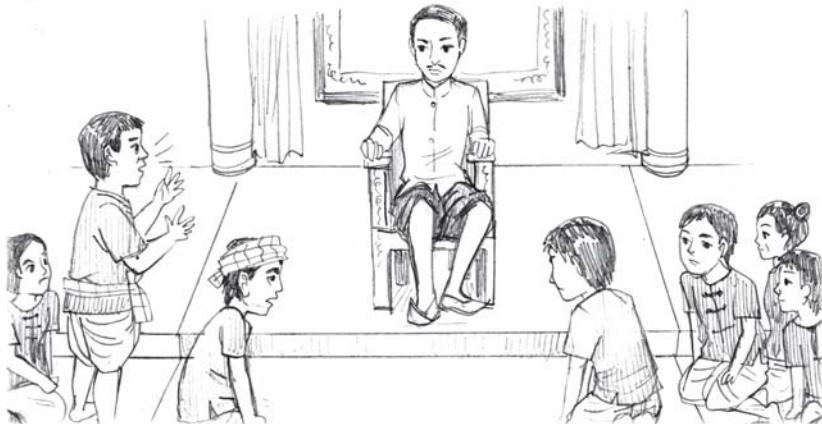

ມບຸນຍິ່ງ...ເກີດມາກຳໄນ? ເສັນ ອ

- ໬) ດາວໂຫຼດໃນຕະກູລຕໍ່ເພຣະກະຮັດ້າງ ຕື່ອຕ້ວ ໄນ ມີວິວການນ້ອມ ດາວໂຫຼດ
ໃນຕະກູລສູງ ເພຣະໄໝກະຮັດ້າງ ໄນ ຕື່ອຕ້ວ ແຕ່ວຸ້ຈັກກ່ອວິນໜ້ອມ
- ໧) ດາວມີປັບປຸງຄູາທ່ານ ເພຣະໄໝເຂົ້າຫາສມຜນພຣາມມົນ ໄນໄໝຕ່າມ
ເຮືອງກຸຄລ - ອຸກຸຄລ ເປັນຕົ້ນ ດາວມີປັບປຸງຄູາດີ ເພຣະຂໍ້ປ່າຫາ
ສມຜນພຣາມມົນ ໄຕ່ຕ່າມເຮືອງ ກຸຄລ-ອຸກຸຄລ ເປັນຕົ້ນ
ຈາກຈູ້ພຶກມມວິກັງຄສູຕຽ ພຣະສຸຕັນຕປີໝູກ ๑๔/๔໗ແຊ
(ປົກການວິວກັງຄສູຕຽ ພຣະສຸຕັນຕປີໝູກ ໂດຍມີຫຼັກສິນ ແລ້ວ ດັ່ງນີ້)

๔๙. อารยนคร

ธรรมะจากภาพ : อารยนคร

อารยนคร . . . ชาวเมืองนี้รักกันและมี恩พี่เมื่อน้อง พร้อมที่จะยอมเลี้ยงลูกให้แก่กันและกันโดยไม่เอรัดเอาเบรี่ยบ ทุกคนเป็นผู้ยอมเลี้ยงลูกทั้งสิ้น ที่นี่ไม่มีการลักขโมยหรือใจกรรม อญ่ากันด้วยความสงบสุข พ่อเมืองเป็นผู้ปกครองอย่างยุติธรรม และเป็นผู้พิพากษาดีทุกอย่างทุกชนิด พากษ้าบ้านต่างมีความสุขล้ำๆ หน้าตาแจ่มใสทุกคน ที่เมืองนี้ไม่มีทหาร ตำรวจ จำเลยสมัครใจมาเองโดยไม่ต้องควบคุมตัว นานๆ จึงจะมีการชำระคดีลักด้รังหนึ่ง

แล้ววันหนึ่ง . . ชาวเมืองสองคนต่างตกลงกันไม่ได้ พ่อเมืองจึงออกชั่วราชดีความโดยโจทก์ฟ้องว่า โจทก์มีความอยู่ตัวหนึ่ง ได้เดินผ่านนาของจำเลย เห็นข้าวในนาแหก กินก็กลิ้งไปกินแต่กินไม่มากนัก โจทก์รีบจุงความกลับบ้าน แล้วรีบไปสารภาพความผิดของตนที่ปล่อยให้ความกินข้าวของจำเลย

ໂຈທກຍືນດີໃຊ້ຄ່າເສີຍຫາຍເປັນຂ້າວແຕ່ຈໍາເລີຍໄມ່ຍອມຮັບ ກລັບໂຕແຢ້ງວ່າໄມ່ໃຊ້
ຄວາມຜິດຂອງໂຈທກແຕ່ເປັນຄວາມຜິດຂອງຈໍາເລີຍທີ່ປຳລູກຂ້າງວິມທາງເດີນຄວາມ

ພ່ອເມື່ອໄດ້ພິຈາರණາແລ້ວກົງວິນຈົນຍ ແລະຕັດສິນວ່າ ການທີ່ຈໍາເລີຍໄມ່
ຍອມຮັບຄ່າເສີຍຫາຍຈາກໂຈທກເຈົ້າຂອງຄວາມສຶ່ງລົງໄປກິນຂ້າວໃນນາຂອງເຂົ້ານັ້ນ
ເພຣະຈໍາເລີຍຜິດເອງທີ່ໄປປຳລູກຂ້າວໄວ້ຂ້າງທາງເດີນຂອງຄວາມ ແລະຄວາມເປັນສັຕິວ
ໄມ່ມີຄວາມຄິດວ່າຈະເສີຍຫາຍຫົວໝວຍໄມ່ ໂຈທກແຄລງວ່າ ຕາມປັກຕິຄວາມຂອງຕົວໄມ່
ເຕັຍທີ່ຈະໄປກິນຂ້າວໃນນາຂອງໄຄຣ ແຕ່ບັງເອີ້ນຄວາມຕົວນີ້ເກີດມີຄຣວົງ ທຳໄຫ້ຮູ້ສຶກ
ຜິດຫອບປຽນແປ່ງໄປເນື່ອງດ້ວຍລູກໃນທ້ອງທຳໄຫ້ຍາກກິນ

ຂະໜັ້ນ ພ່ອເມື່ອຈຶ່ງຕັດສິນໃໝ່ກູກຄວາມທີ່ອູ່ໃນທ້ອງ ຈະເປັນຕົວຝ່າ
ຫົວໝ່າຍໃຫ້ຈໍາເລີຍ ເນື້ອພ່ອເມື່ອທຽບຕັດສິນເຮັຍບ້ວຍແລ້ວ ຖຸກຄນທີ່ອູ່ທີ່ນັ້ນ
ຕ່າງກົວອັງ ສາຫຼຸ ຝ່າຍໂຈທກມົຈີຕີໃຈໜັນບານທີ່ໄດ້ໝັດໃຊ້ຄ່າເສີຍຫາຍເຮືອງຂ້າວ ໃຫ້
ເປັນທີ່ເຮັຍບ້ວຍໄປ

ນັພພໂຕປມສູຕຣ ຮັ້ງ/ຮຮແ “ຜູ້ໄດ້ມີປັກຕິປະພາຕີຄວາມດີດ້ວຍກາຍ ວາຈາ
ແລະໃຈ ບັນຫຼິທ້ທີ່ປ່ວຍຍ່ອມສຽງເລື່ອບຸນດຸຄຄລຜູ້ນັ້ນ” (ພຣະພູທຮຈະນະ)

๖๐. นายวนิชแห่งเมืองเสรีวะ

ธรรมะจากภาพ : นายวนิชแห่งเมืองเสรีวะ

อดีตกาลสมัยหนึ่ง ในเมืองเสรีวะ มีนายวนิชสองคน คือ นายวนิชเทวทัต และนายวนิชโพธิสัตว์ เข้าไปหาซื้อของเก่าในหมู่บ้าน ที่บ้านหนึ่งรายาจันจะขายถ้าดทางคำเก่า นายวนิชเทวทัตตีราคากูๆ ต่อมานายวนิชโพธิสัตว์เห็นว่าเป็นถ้าดทางคำจึงให้ราคาสูง แล้วลงเรือข้ามฟาก นายวนิชเทวทัตเลียใจและโกรธ อาذاต ขอจองลังจองผลานุป่าทุกชาติ

พระพุทธองค์ “ถ้าท่านผลานุสิตาปัตติมรรค คือความแน่นอนแห่งพระสัทธรรมในคำสอนนี้ กล่าวคือ ไม่สามารถทำให้อวิยมรรคเมืององค์ แปดประชุมกันได้ จะเดือดร้อนใจในภายหลังลั่นกาลนาน

เมื่อก่อนนายวนิชซื้อเสรีวะ ได้ถ้าดทางมีค่าและหนึ่ง ไม่ทำความเพียร เพื่อถือเอกสารถ้าดทางนั้น ต้องเดือดร้อนใจในภายหลังฉันได้ แม้เชือกฉันนั้นหมายกัน เมื่อไม่บรรลุอวิยมรรค เช่นกับถ้าดทางที่เข้าเตรียมให้ใน

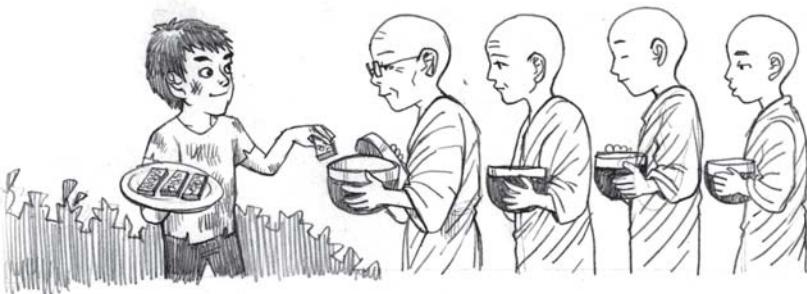
ມບຸນຍິ່ງ...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັນ ອ

ຄາສນານີ້ ຄໍາໄນ໌ໄດ້ພෙරະລະຄວາມເພີຍຮັສີຍ ເປັນຜູ້ເລື່ອມຮອບເສີຍຈາກອຣິຍມຮຣັກ
ຈະຕື່ອງເຕືອດຮ້ອນໃຈໃນກາຍຫຼັງ ຕລວດກາລນານ

ຄໍາທ່ານຈະໄນ່ລະຄວາມເພີຍຮັສີຍ ຈະໄດ້ໂລກູຕຣ່ຣ່ວມໃນຄາສນາຂອງເວາ
ເໜີ່ອນກຳບ່າຍວານີ້ເປັນບັນທຶກ ດັ່ງຕາດທອງ ລະນີ້ນ

ນາຍວານີ້ເສີວະ ຄືວ່າທັດ ລ່ວນນາຍວານີ້ເປັນບັນທຶກ ຄືວ
ເຮົາຕາດຕາດ”

๖๑. ถวายขันมถ้า . . . เกิดเป็น “พระมหาทัตกุมา”

ธรรมะจากภาพ : ถวายขันมถ้า ๔ ก้อน

ชายเขีญใจคนหนึ่ง ทำการรับจ้างอยู่กับเครชฉี เข้าวันหนึ่งเขาออกไปเชื้้อาหารบวิกาค หาข้อขันมถ้าร่วมจากตลาดมาได้ ๔ ก้อน ขาดลับได้ พบรพระปัจเจกพุทธเจ้าสิ่งคบินฑบาตเกิดครั้หราเลื่อมใส จึงตรงเข้าไปน้อมถวายขันมถ้าทั้ง ๔ ก้อนเดียวพระผู้เป็นเจ้าทั้งสี่ เหลวตั้งความประราณขอให้เกิดในตรากุลมั่งมีและขอให้เป็นปัจจัยแก่พระโพธิญาณในอนาคตการลัทธวยพระปัจเจกพุทธเจ้าอนุโมทนาแล้วหากลับภูเกียนแห่งมูลกระตือหน้าชายเขีญใจนั้น ชายคนยากเกิดปีติเลื่อมใบลีมใจชนใจยิ่งนัก ต่อมชายเขีญใจนั้นได้ตายไปเกิดเป็นพระมหาทัตกุมา โหรสของพระเจ้าพาราณสี ระลึกชาติเห็นหลังได้ได้คึกขาคิลปศาสตร์ ณ กรุงตักคิลา มีพระมเหสีงามประหนึ่งเทพธิดา

ขณะประทับนั่งบนบัลลังก์ภายใต้เศวตฉัตetr พอทอดพระเนตรหมู่เสนาอามาตย์ราชบิพารพร้อมด้วยราชสมบัติทรัพย์คุณควรเป็นอันมาก ทรงระลึกถึงคราวที่พระองค์ถวายขันมถ้า ๔ ก้อน ด้วยความนอบน้อมต่อพระ

ຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວ ທຽບປະລົງພຣະວາຈາວ່າ

“ກາຮປະຫຼາດທີ່ອ່ອນນີ້ອມ ຍໍາເກຮງຕ່ອງຜູ້ຄູນທີ່ຄວາມເດືອກຝົດ ກາຮມືຈິຕ
ເລື່ອມໄສໃນທານທີ່ຕົນປຣິຈາກກົດ ເຮົາໄດ້ທຳແລ້ວ ຜລແທ່ງທານທີ່ໄດ້ຄວາຍຂນໍມັກ
ນີ້ນີ້ ທຳໃຫ້ເຮົາໄດ້ສົມບັດເປັນອັນນາກ”

ໜາວເມືອງໄດ້ພາກັນທ່ອງຈຳປະພຣະອຸທານຂອງພຣະວາຈາໄປຮ່ອງໃນທີ່ຕ່າງໆ
ເປັນທີ່ປລາບປລື່ມໃຈຢືນໜັກ

ໜັບປັດສູງ ແລ້ວ/ຮັດ “ທານທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ມື້ຄືລ ຍ່ອມມີຜລມາກ” (ພຣະພທ
ຈະນະ)

๖๒. เศรษฐี ขี้เห็นยา อยากกินขนมเบื้อง

ธรรมะจากภาพ : โกลิยะเศรษฐี ขี้เห็นยา

โกลิยะเศรษฐีเป็นคนตระหนึ่ง ไม่ชอบทำบุญให้ทานแม้แต่คนยากจนรอบบ้าน บรรดาทรัพย์ที่มีจักทำกินแจกจ่ายครอบครัวก็ยังยก

วันหนึ่ง พระบรมศาสดา ทรงตรวจดูหมู่สัตว์ที่จะไปโปรด ทรงเห็นอุปนิสัยโสดาปัตติผลของเศรษฐีและภารภยา ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงสาวัตถี ๔๕ โยชน์ จึงตรัสให้พระโมคัลลานะไปแสดงธรรมแล้วนำเศรษฐีมาฝ่า

ขณะที่เศรษฐีกับภารภยากำลังแอบทำขนมเบื้องอยู่บนปราสาทชั้นที่ ๗ พลันแผลเห็นพระโมคัลลานะกำลังเดินทางกรรมอยู่บนอากาศ เศรษฐีตกใจ อุตส่าห์เออบชื่นมาทำบุญปราสาทชั้นที่ ๗ ยังมีคนชื่นมาเห็น จึงร้องทำเสียงໄล่ พระภารภัย จนสุดความอดทนของเศรษฐี จึงแกลงทำทีทodoranambeeng

ອັນເລືກາ ເພື່ອແປ່ງໃຫ້ ແຕ່ຂໍ້ມາເປົ້ອງຝູ້ຂໍາຍາຍໃໝ່ ແລະ ຕິດກັນທົມທຸກແຜ່ນທັ້ງຕະກວ້າ ສອງສາມືກວຽຍາຂ່າວຍກັນຕຶງຂໍ້ມາຈົນເຄຣະຈູ້ເໜີ້ອຍໝາຍທິວແລ້ວ ຈຶ່ງຕັດລືນໄຈບອກ ກວຽຍາ

“ພື້ນໆອໍຍາກກີນແລ້ວ ໄທ້ພຣະໄປທັ້ງໝົດນັ້ນແທລະ!”

“ອາຕາມາອງຄົດເດີຍວັນໄມ່ທົມທຽກ ໂນ່ນແນ່ນ! ທີ່ວັດເວຸ້ວັນໜັ້ນ ພຣະພຸທົກເຈົ້າປະທັບອູ້ງກັບພຣະຈຳນວນຮ້ອຍຖອງຄົດ ຈົນນຳໄປຄວາຍເຕີດ” ພຣະ ດັຮະກລ່າວ

“ອະໄກນທ່ານ! ຂໍ້ມາແຄ່ນີ້ຈະເລື້ອຍພຣະຕັ້ງເປັນຮ້ອຍ ໄມ່ພອທຽກ”

“ພອຊື້” ພຣະດັຮະກລ່າວ

ສອງສາມືກວຽຍາປົງບັດຕາມທີ່ພຣະດັຮະກແນ່ນໆ ເປັນດ້ວຍອຳນາຈຸທີ້ ຂອງພຣະດັຮະກທີ່ທໍາຂອງນ້ອຍໃຫ້ເປັນຂອງມາກ ປຣາກງວ່າຂໍ້ມາເປົ້ອງຕະກວ້າເດີຍສາມາຮັດເລື້ອຍພຣະໄດ້ເປັນຮ້ອຍຈາ ຮູ່ປ ນອກຈາກນັ້ນເຄຣະຈູ້ກັບກວຽຍາກົງຍັງໄດ້ກິນຈນອົມທໍາ ພຣະພຸທົກເຈົ້າກົງທຽບແສດງຫຼຽມໃຫ້ຟັງ ຈຶ່ງເປັນອັນວ່າສອງສາມືກວຽຍາ ນອກຈາກຈະໄດ້ກິນຂໍ້ມາເປົ້ອງສມປຣາດນາແລ້ວ ຍັງໄດ້ດື່ມຮສພຣະຫຣມອີກດ້ວຍ

ອັນນສູຕຣ ຮັ່ງ/ຮ່າງ “ບຸຄຄລພື້ນກຳຈັດຄວາມຕະຫຼາດນີ້ ຂໍມຄວາມຕະຫຼາດນີ້ ຕ້ວມລທິນເລື່ຍ ແລ້ວໃຫ້ການ ເພຣະບຸຄນູປັບທີ່ພື້ນໃນໂລກທີ່ນໍ້າ” (ພຣະພຸທົກຈະນະ)

๖๓. ຂລາດ ແຕ່ຂາດ ເຊື່ຍກ

ຮຽນຈາກການ : ຄວາທາທີ່ຂາດປັບປຸງ

ณ ທີ່ໂຮງຮຽນແພ່ຍ໌ ອາຈາරຍ්ເຮີມໜ້ວໂມງແຮກຂອງການສອນດ້ວຍ ການພານັກຄືກໍາໄໝເຂົ້າຫ້ອງທດລອງ ໃນມື່ອຂອງອາຈາරຍ්ຄື່ອແກ້ວໃລ້ໃບໜຶ່ງ ມີ ນ້ຳສີເທິງຄ່ອນແກ້ວ “ນີ້ເປັນນຳປໍ່ສະວະ ດັນທີ່ຈະເປັນໜົມອ ຕ້ອງມີໃຈກຳລຳແລະ ລະເອີຍດີຄື້ວນ .” ອາຈາරຍ්ເຮີມປຣຍາຍ

“ຕ້ອໄປນີ້ຂອງໃຫ້ທຸກຄົນທຳມາດອາຈາරຍ් ແຫຍ່ນິ້ວລົງໄປໃນຄ້ວຍ ແລ້ວຢືນ ນິ້ວໃສ່ປາກ ຈາກນັ້ນໃຊ້ລື້ນແລ້ຍດູ”

ນັກຄືກໍາໄໝທຳກຳທັນເຫຍເກ ທັນໄປມອງກັນເລີກລັກ . . . ສ້າມ້ວງແຮກ ກົບເກັນອຍ່າງນີ້ເຊີຍເຫຼວ! ໜ້າຍຄົນນຶກໃນໄຈ ແຕ່ຍັງໄມ່ທັນຈະພູດອະໄໄ ກົບເຫັນ

อาจารย์เหยี่นวีมือขวาวงไปในถ่ายปัลสสาวะไม่ใช่เหยี่ดเลยฯ ยังกวนนำจันหมุนติว
แล้วซักกันหัวอกมา ยืนนิ่วเข้าปาก ดูดเลี้ยงตั้ง “จีวบ”

“อืย...” นักศึกษาครางกันเป็นแท้ แต่ทำไงได้ ไหนๆ อาจารย์ก็
ลงทุนทำเป็นตัวอย่างแล้ว ลองทำตามอาจารย์ดู ยังไงก็ไม่ตายอยู่แล้ว ดังนั้น
ทุกคนเจ็บพากันเหยี่นวีมือลงไปในถ่ายปัลสสาวะแล้วใส่ปากเลียอย่างพระอีดพะอม
เมื่อทำเสร็จสรรพแล้ว อาจารย์ก็พูดพลางยิ่มแย้มว่า

“พวกเธอโง่จริงๆ อาจารย์บอกให้เชือใจกล้าและถ่วนถี’ ทำไมไม่มีเมื่อ
ครั้งเดียวว่า อาจารย์เหยี่นวีชี้ลงไปในถ่ายปัลสสาวะ แต่ยืนนิ่วกลางเข้าปาก
ไม่ได้เลียนิวีชี้ลักษณะอยู่”

การเชือฟังนั้นเป็นของดี แต่เชืออย่างเดียวไม่พอ ต้องมีสติและ
ปัญญาประกอบด้วย ปัญหา ก็คือ การเชือฟังหรือครัวชาหันนั้น บางครั้งก็เป็น
ตัวบดบังปัญญา เพราะพ่อว่างใจเสียแล้วก็เลยไม่ยอมใช้ความคิด ขณะ
เดียวกันก็หย่อนความสั้งเกต จนบางทีกล้ายืนคนแพล้อเรอ สิ่งที่ควรเห็นก็
เลยไม่เห็น กล้ายืนว่าทั้ง “ตาใน” และ “ตาเนื้อ” ก็พลอยถูกบดบังไปด้วย
 เพราะครัวชาตัวเดียว

สภาวะอย่างนี้แหละ ที่ทำให้ครรต่อครัวถูกหลอก เพราะไปหลงเชือ
คนที่ตั้งตัวเป็นอาจารย์ เมื่อฝากรจิตฝากใจให้เข้าหมด เขาจะเล่นกอลอย่างไรก็
ไม่เห็นพิธีรุสลักษณ์อย่าง ทั้งๆ ที่สามารถจับผิดได้มากมาย หากว่าจักสั้งเกตมีสติ
ตื่นตัวและคิดเป็น

ในกาลามสูตร พระพุทธองค์ลึงสอนว่าอย่าปลงใจเชือ เพียงเพราะ
ท่านผู้นั้นเป็นครูของเรา ต่อเมื่อใช้ปัญญาพิจารณาจนแลเห็นด้วยตนเองว่า
ถูกต้องมีประโยชน์ จึงค่อยทำตามท่าน

อาจารย์ที่ดีจะไม่สบายนใจเลย หากเห็นคิชช์ย์เชือตนเองอย่างเชือๆ
ท่านจะค่อยกระตุกคิชช์ย์ให้เห็นโดยช่องการหลงเชือแบบนั้น เพื่อจะได้รู้จัก
ใช้หัวคิดของตนเอง และมีสติตื่นตัวไฟลังเกต หากว่ากับที่อาจารย์หมอ

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ๖

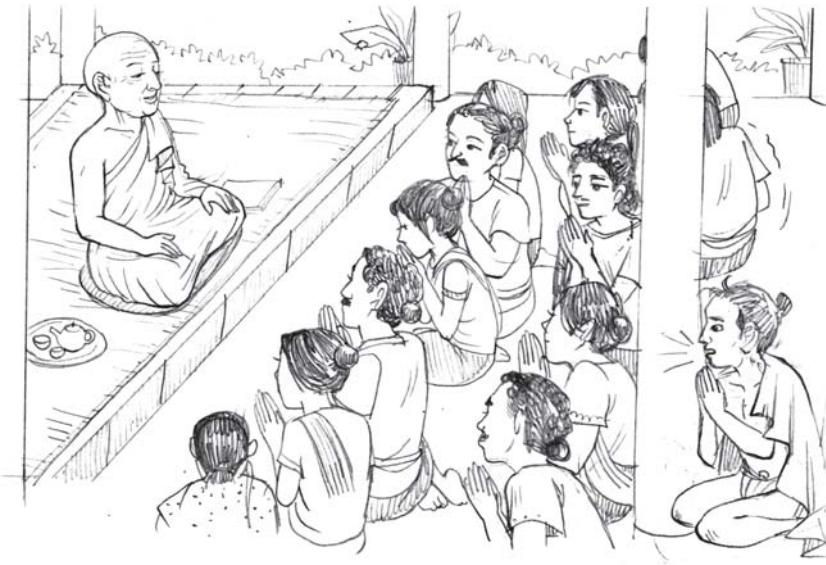
ເຮືອງຂ້າງຕົ້ນ ສອນຄື່ນຍົບໜີໃຫ້ນກັນຈັງຈາ ສອນແບບນີ້ແລລະ ຄື່ງຈະຝຶກເຂົ້າໄປໃນ
ຫວ່າສ່ວນ ແທນທີ່ຈະເຂົ້າຫຼຸ້າຍທະລຸ້າຫວາ

ກາຮັດມີຄົນວ່າງໝັ້ນແປ່ນເຮືອງດີຈັດວ່າເປັນມອງຄລອຍ່າງທີ່ໃນພູທົກສາສ່ານາ
ແຕ່ຕໍ່ກໍາໄໝຈຸດກົດ ພຣີວ່າມີຄວາມເຈື້ອຍວ ກົງຈາລຳໃຫ້ເປັນຄົນເຫຼື່ອໄປໆດີ

ຮຽມບໍາຫາ ແລະ/ແລ້ວ “ປ້ອນຢາໄໝເກີດແກ່ຜູ້ໄໝພິຈາລະນາ” (ພຣະພູທົກຈະນະ)

๖๔. ชีตั้งเม...ฯ ชนะແດ້ວ...ฯ

ธรรมะจากภาพ : ทุคตะเข็ญใจฟังธรรม (สุปพุทธະภาด ๒)

ครั้งหนึ่งสมัยพุทธกาล พระรากลับจากชนະคึก ไปเฝ้าพระบรมศาสดา และนั่งฟังธรรมอยู่ท่ามกลางพระภิกษุสาวกและอุบาสกอุบาลิการหมู่ใหญ่ ในกลุ่มคนฟังธรรมนั้นมีนายเอกสาวกทุคตะเข็ญใจนุ่งผ้าเตี่ยวและมีผ้าห่มผืนเดียว ซึ่งผ้าห่มนี้ต้องผลัดกันใช้ห่มกับภารยา ผลัดกันมาฟังธรรม

นายเอกสาวกได้ฟังธรรมเกิดครรثชา แต่ไม่มีสิ่งใดจะถาวรพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีเพียงผ้าห่มผืนเดียว ถ้าถวายแล้วภารยาและตนก็จะไม่มีห่มคิดอยู่ถึงสามครั้งจนดึก จึงตัดสินใจนำผ้าห่มเข้าไปถวายพระพุทธองค์ พลางกล่าวว่า “ชิตั้งเมฯ!” (ชนะເລົວ..ชนະເລົວ!) พระรากลับยกเส้นสังฆว่าใครหนอนมากล่าวคำนี้ เพราะเราต่างหากที่ชนะ จึงเรียกว่าปีถาน ครั้นทราบความ

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ລ

ແລ້ວກີ່ຂອບໃຈ ຈຶ່ງໃຫ້ຮາບບຸຊຍີນຳຜັນມາຄວາຍ ອ ຄູ່ ທຸດຕະເຂົ້າໄຈກົງຄວາຍພຣະພຸທ່ອງຄ
ພຣະຮາມອນບັນຍື້ອີກ ແລ້ວ ຄູ່ ແລ້ວ ຄູ່ ປຸ່ຈັນຄຣບ ຕ້າມ ຄູ່ ແລະ ທຸດຕະ
ເຂົ້າໄຈຄົດວ່າຄ້າທາກຄວາຍເລີຍທັງໝົດ ພຣະຮາມອາຈາຈົດວ່າເຮົາໂລກ ອຍາກໄດ້ຮັບ
ພຣະຮາມຫານອີກ ຄົດດັ່ງນັ້ນ ກົງຄວາຍພຣະພຸທ່ອງຄ ຕອ ຄູ່ ເໜື່ອໄວ້ສໍາໜັບຕົນ
ແລະກວຽບຍາຄນະ ອ ຄູ່ ພຣະຮາມຈຶ່ງແຕ່ງຕັ້ງທຸດຕະເຂົ້າໄຈໃຫ້ເປັນເຄວ່າງສູງແກ່
ນຄຣວາຈດຖົ໌ກ

ອາທິຕຕ່າດກ ແຕ/ແຕຕ “ການກັບກາරຮັບ ມີສກາພເສມອກັນ” (ພຣະ
ໄພມືສຕ່ວງ)

๖๕. ໂທ່າແກ່ງກາ...ໄມ່ສໍາຮັມອິນທີ່ຢູ່

ຮຽມະຈາກກາພ : ໂທ່າແກ່ງກາໄມ່ສໍາຮັມອິນທີ່ຢູ່

ຄຣັງນັ້ນ ໂຊຕີປາລກຸມາຮ ພຣະຣາຊໂວຣສພຣະເຈ້າພຣາຣາສີ ສໍາເຮົຈ
ກາຣີກັບຈາກລຳນັກທີ່ຄາປາໂມກໍ່ ເນື່ອງທັກລິລາແລ້ວ ໄດ້ເສວຍຮາຊສມບັດີເຫັນ
ພຣະຣາຊບົດາ ແຕ່ເກີດຄວາມເບື່ອຫ່າຍ ໄດ້ສະຮາຊສມບັດີລອບທີ່ນີ້ອກໄປບວ່າ
ອຸໝູໃນປໍາທິມພານຕໍ່ ບໍາເພື່ອເພີຍຮຈນໄດ້ມານສມາບັດີ

ອູໝູນານມາ ໂຊຕີປາລດາບສມືບວິວາຮມາກ ມີຄື່ຂຍົງໝູ້ໄຫු່ ຕ ດນ ຊຶ່ວ
ສະກັກ , ສາລີສສຣ , ເມັນທີສສຣ , ບັພພຕ , ສີລວັຈຈ , ກາຟ໌ເຖິງແລະນາຮວາ
ຕ່າງພຳນັກປໍາເພື່ອມານ ພຣ້ອມດ້ວຍບວິວາຮ ແຍກັນອູໝູໃນທີ່ຕ່າງ ທ ກັນ

ວັນທີໆ ນາຮວາດາບສ ຜູ້ນ້ອງສຸດທ້ອງ ແລ້ວໜັນນາງທາສີ ຊື່ງມີວູປ່ວ່າງ
ສວຍສົດດົງມາ ຕ້ອງຕາຕ້ອງໄລ່ຢືນກ ຈຶ່ງເກີດຮັກໂຄຮ່ຈນມານເລື່ອມ ໄມ່ເປັນອັນ
ກິນອັນນອນ ເຝັກືດເຖິງແຕ່ນາງທາສີນັ້ນຂອງຢູ່ຈຸນວ່າກາຍຫຼັບຜອມ

ນມຸຍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ລ

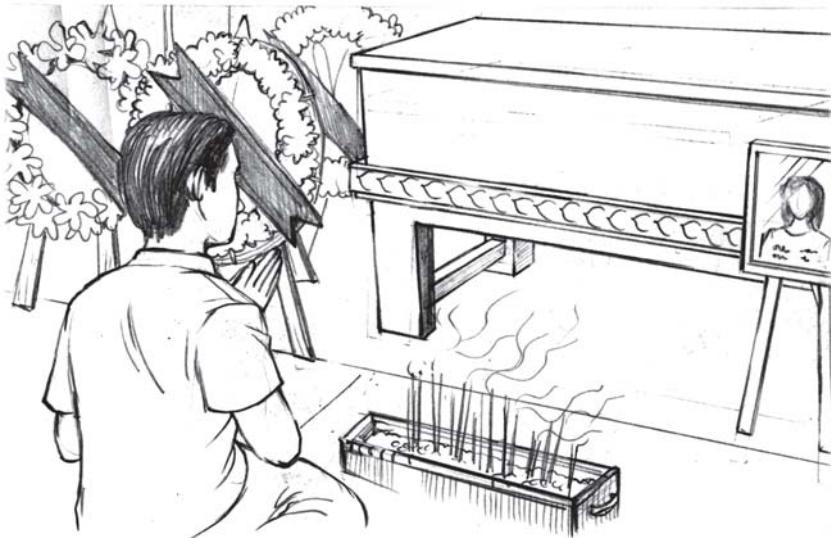
ຄົງນັ້ນເອງ ກາຟເທວິນດາບສັງເພື່ອ ໄດ້ການປະເທດແລ້ວຈຶ່ງເຫະໄປພາດາບສ ມາຊ່າຍວ່າກ່າວສັ່ງສອນ ຂຶ້ງແຈງໃຫ້ເຫັນໂທໜແໜ່ງກີເລສກາມ ແລະການໄໝສໍາຮັມອິນທຣີຢ ຈນໃນທີ່ສຸດ ນາຮວາດາບສໄດ້ຝັ້ງແລ້ວຮູ້ລືກ ສລດໃຈ ໄດ້ການຂອໂທໜແລະຕັ້ງໃຈເຈີຢູ່ກລິນຕ່ອໄປ ຈນໄດ້ມານສມາປັດ...

ຄຕີຈາກເຮືອງນີ້ ແມ່ຈະໄດ້ມານສມາປັດ ແຕ່ລານເປັນໂລກີຢັ້ງຢູ່ ຂຶ້ງເລື່ອມໄດ້ ທັກໄມ້ສໍາຮັມອິນທຣີຢ ຂື່ອ ຕາ ຖູ ຈມູກ ລື້ນ ກາຍ ໃຈ ກົງຈະມີໂທໜ ທຸກໆທີ່ດັ່ງຫາດກເຮືອງນີ້

ຮາຫຸລເຄຣຄາຄາ ໨/໩/໩ “ສັຕິງທີ່ປົງເປົ້າຢັບເໜີ້ອນຕາບອດ ເພຣະໄມ້ເຫັນໂທໜຂອງການ ອູກຂ່າຍຕັ້ນທາດກຳໄວ້ແລ້ວ” (ພຣະເຄຣຄາຄາ)

๖๖. คำกล่าว...ขณะไหว้ครพ

ธรรมะจากภาพ : คำกล่าวขณะไหว้ครพ

เมื่อไปงานศพ ขณะไหว้ครพ ควรกล่าวตั้งนี้

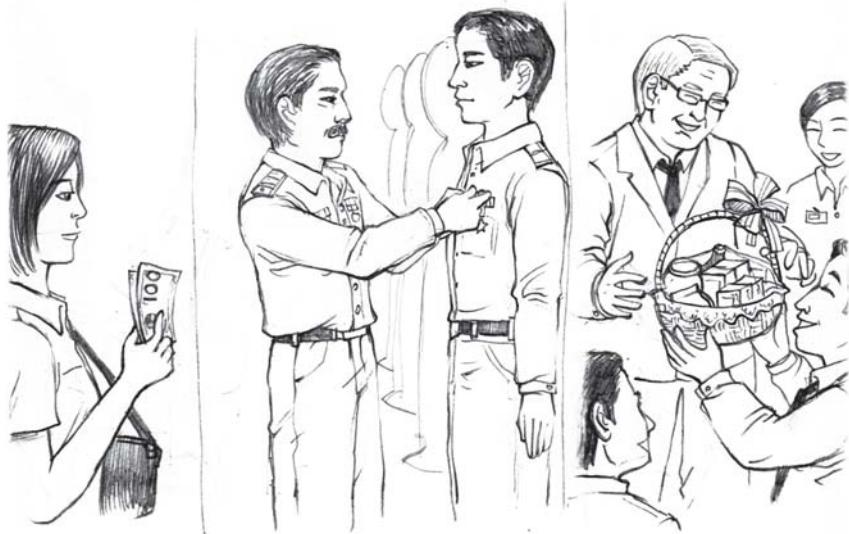
“อะวัลสัง มະยา มະริตตพัพ ฯ เมี้ตัวของเรwa ก็จะต้องตาย
เป็นแน่นอนที่!”

แม้ตัวคนที่ร้องไห้ (คิดอาลัยถึงคนตาย) ก็จะต้องตายเหมือนกัน

โสมหัตชาดก ๒๗/๒๓ “คนใดร้องไห้ถึงคนที่ตายไปแล้ว แม้คน
ที่ร้องไห้นั้น ก็ต้องตายเหมือนกัน” (พระโพธิสัตว์)

อุปสาพหกชาดก ๒๗/๔๕ “สถานที่ที่ได้เชื่อว่า ไม่มีคนตาย ไม่มีใน
โลกฯ นั่ตถิโลเก อนามตั้ง” (พระพุทธเจ้า)

๖๗. ყศແລະລາກ...ຫາບໄປໄມ້ໄດ້ແນ່!

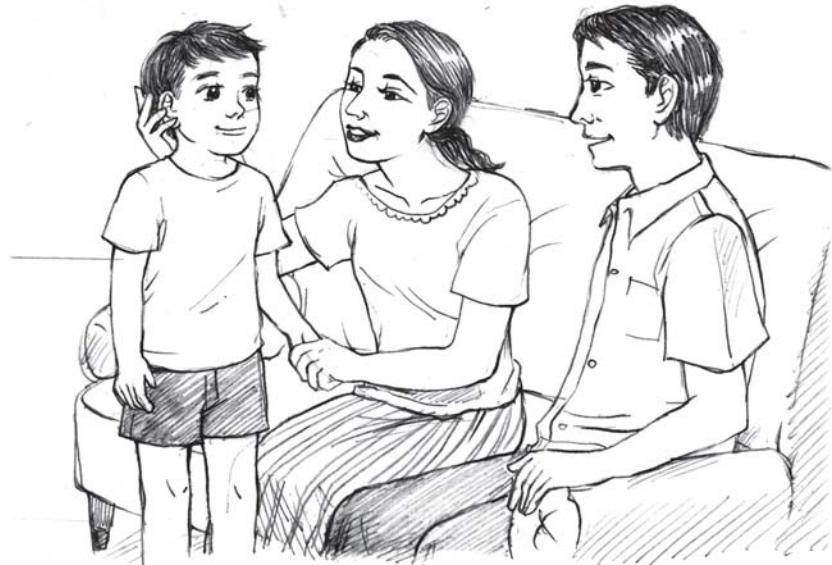
ຮຽມະຈາກກາພ : ໂຄງຮຽມ

“...ລາກລັກກາຮະ ແລະ ຄວາມສແରເລີຍ ຍ່ອມທາງຸນ ເພື່ອ ດ້ວຍ ພແ ໄກສະຕາຍ
ເປັນອັນຕຣາຍຕ່ອກກາບຮູ້ອໍານວຍ ອັນແກ່ມມຈາກໂຍຄ..”

ລາກລັກກາຮະ ແລະ ຄວາມສແରເລີຍ ແກ້ວຂອນເຫັນເຖິງເກີຍເປີດ
ຜູ້ຄົນໃນໂຄນີ້ ແກ້ວຂອນມັຈຈາທັງເຫັນ...າລາ ມີອົງປະກາດ ກາງກັ້ນ
ມີຕັ້ນທາ ເປັນເຄື່ອງປະກອບ ທອງເທິງໄວໄປມາອູ້ ຍ່ອມເລົາຍທຸກໆ ຄວາມເພີດ
ຮ້ອນ ທາງຸນ ໂທດຮ້າຍ...າລາ...ເປັນວັນກູ້ ດືອ ກິລັສອຢ່າງຫາທີ່ສຸດເປື້ອງຕົ້ນ ເບື້ອງ
ປລາຍມີໄດ້

๖๙. ภาษิตของ...พระسوภาคธรรม

ธรรมะจากภาพ : จงรักผู้อื่นดุจรักบุตรคนเดียวของตน

سوภาคธรรมชาติ ๒๖/๒๕๓ “บุคคลพึงเป็นผู้ชลดาดในบุตร ซึ่งเป็นทรัพย์คนเดียวตนได้ ก็พึงเป็นผู้ชลดาดในลัตว์ที่มีชีวิตหงส์ปวงชนนั่นนี้เด็ด”
(พระธรรมชาติ)

(พึงมีความมุ่งลึกในผู้อื่น เหมือนบุตรทรัพย์คนเดียวของตน จะได้มีคิดเบียดเบียน และจะได้เห็นอกเห็นใจ)

๖๙. เด็ดอกไม่ริมทาง ผลกระทบ...ที่ไม่ตั้งใจ!

ธรรมะจากภาพ : เด็ดอกไม่ริมทาง เป็นอภูมิกรรม

- เปญจคีลหรือคีลห้า คือ คีลสำหรับความเป็นมนุษย์ มี ๕ ข้อ
- คีลข้อ๑** เว้นจากการทำลายชีวิต ถ้าผิดคีลมีวิบาก คือ มีอายุสั้น
- คีลข้อ๒** เว้นจากการถือเอาของที่เขามีได้ให้ ถ้าผิดคีลมีวิบาก คือ โภคทรัพย์ วิบัติ ถูกใจร้าย อัคคีภัย และภัยต่าง ๆ ให้ทารพย์วิบัติ
- คีลข้อ๓** เว้นจากการประพฤติผิดในกาม ผิดคีลมีวิบาก คือ พันจากลัตต์ นรก เศษกระวนต้องไปเกิดเป็นหญิงถูกกระทำทางเพศ ครอบครัวแตกแยก ไปเกิดเป็นกะเทยบริตรัติเดศ
- คีลข้อ๔** เว้นจากการพุดเท็จ ผิดคีลมีวิบาก คือ ถูกกล่าวหา ถูกใส่ความ บริหารไม่เชื่อฟัง มีกลั่นضةก
- คีลข้อ๕** เว้นจากของมา สรามเรียกอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท ผิดคีลมี

ວິນາກ ດືອ ມີສຕິປັນຍາພື້ນເພື່ອນ ດວມຈຳເລື່ອມ ປັນຍາໂໜ່ເຂົາ

ຄືລືຂ້ອງ ພາກລະເມີດໂດຍໄໝ່ເຖິງໃຈ ເຊັ່ນ ເດີນໄປຕາມທາງເຫັນດອກໄໝ່
ຜລໄໝ່ ອິນຮ້ວມສະນູນຂອງໜ້ານ ຄືວິສາສະ ຄືອາໂດຍເຈົ້າຂອງມີໄດ້ອຸນຍາຕ
ຫົວວິດດອກໄໝ່ໃນສະນາຫຼາຍແລ່ນ ທຳໄໝ່ພື້ນວິນາກກຽມໄປກົດເປັນຄົນຂັດສົນ
ຢາກຈົນທຽບພົບລົນ ເປັນຜູ້ຍາກໄວ້ຂາດແຄລນທຽບພົບ ດັ່ງນັ້ນ ຈົງພຶ້ງລັງວະວັງອຍ່າ
ໄດ້ປະມາກ ເຫັນວ່າເປັນກຣມເລືົກນ້ອຍແລ້ວຈຶ່ງທຳ ເນື່ອທຳບ່ອຍໆ ກຣມກົດສະສົມ
ໃຫ້ມາກໄດ້ (ອາຈີນກຣມ ຫົວພ່າຍກຣມ ກາລຍເປັນໜັກກຣມນຳເກີດໄດ້)
ຜູ້ເປັນບັນທຶກຮູ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ ໄນພຶ້ງປະມາກເປັນອັນຂາດ

ອັນຄຸລິມາລເຄຣຄາຖາ ແລ້ວ/ຕະຫະ “ຈົງຍ່າວູ່ດ້ວຍຄວາມປະມາກເລຍ່າ
ມາ ປະມາກ ມນຸຍຸນູ່ເສດຖະ” (ພຣະເຄຣຄາຖາ)

๑๐. ภาษิตของ...พระนางอภัยมาตราเจริญ

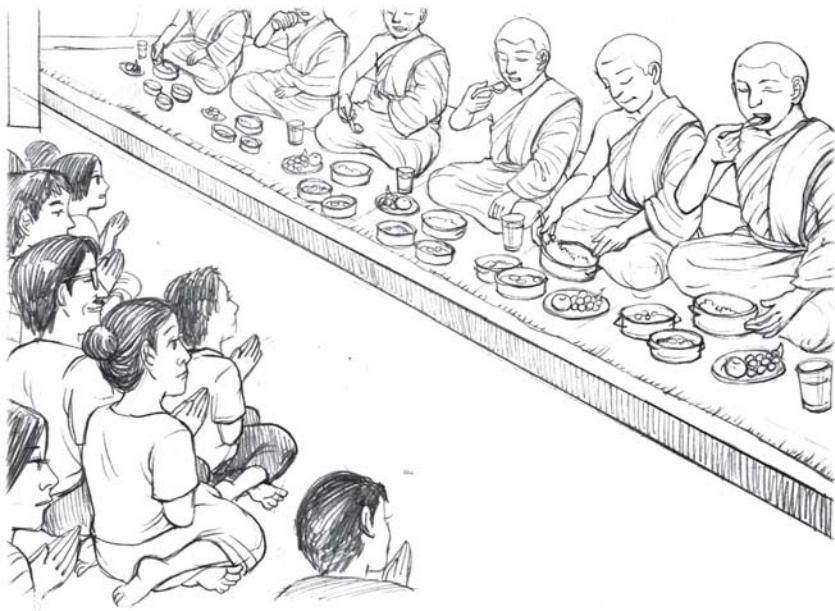
ธรรมชาติกาพ : อสุกรรมมูลฐาน กำราบรากะ

“แน่แม! เธอจะพิจารณาดูกายนี้ อันไม่สะอาด มีกลิ่นเหม็น เปื้องบันแต่พื้นแท้ขึ้นมา เปื้องตัวแต่กระหม่อมผอมลงไป เมื่อทำอยู่อย่างนี้ ก็จะถอนความกำหนดยินดีทั้งปวง ถอนความเราร้อนได้ ก็จะเป็นผู้ดับเย็น”

เรื่องนี้ เป็นเรื่องของการเจริญสติ พิจารณากายในกาย เรียกว่า “กายนุปัสสนาสติปัฏฐาน” เป็นแนวทาง ๑ ในการเจริญสติปัฏฐาน ๔ ป้อมชนสูตร ๑๕/๕๐ “ความอยาก ทำให้คนต้องเกิดฯ ตันเหา เช่นติ บุริลัง” (พระพุทธเจน)

๗๑. ຍອດທານ

ธรรมะจากภาพ : ทานสูตร ๒๒/๓๔ สูตรว่าด้วยการถวายทาน

สมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าประทับอยู่ณ พระวิหารเชตวัน เมืองสาวัตถี ในสมัยนั้น อุบาลิการชื่อันนทมารดา ชาวเมืองเวปุกันตาก ได้ถวายทักษิณานทานเดียวภิกษุสงฆ์ พระพุทธองค์ได้ทรงเห็นอุบาลิการนั่นทมารดากำลังถวายทาน ประกอบด้วยองค์ ๖ ประการ จึงได้ตรัสรักบพระภิกษุหั้งหลายว่า “ภิกษุหั้งหลาย! อุบาลิการนั่นทมารดา ได้ถวายทานมีองค์ ๖ ประการ อันเป็นของฝ่ายทายก(ผู้ให้) ๓ ประการ คือ ๑. ก่อนให้ทานเป็นผู้มีใจดี ๒. กำลังให้มีจิตใจเลื่อมใส ๓. เมื่อให้แล้วย่อມปลื้มใจ

เป็นของฝ่ายปฏิคหก(ผู้รับ) ๓ ประการ คือ ๑. ผู้รับในศรัณนา นี้เป็นผู้ปราชจากราคะหรือกำลังปฏิบัติเพื่อให้หมุดราคะ ๒. เป็นผู้ปราช

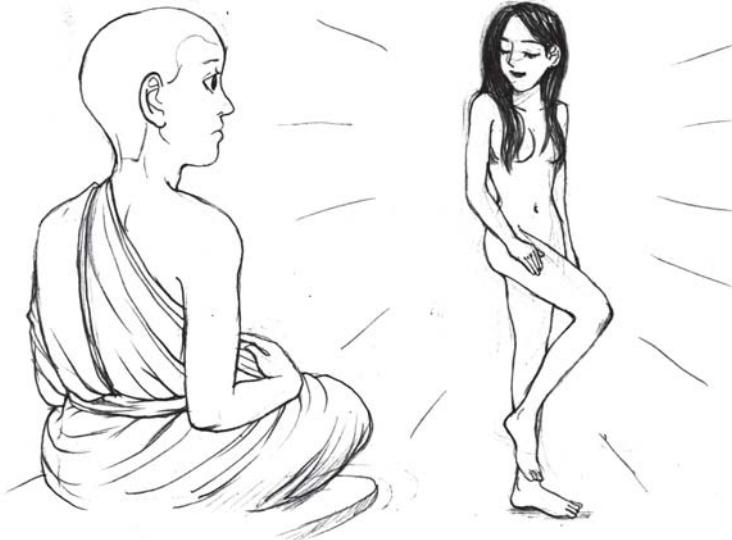
ມະນຸຍື່...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ລ

ຈາກໂທສະຫວຼາມກຳລັງປູນິບຕີເພື່ອໃຫ້ໜົມດໂທສະ ຕ. ເປັນຜູ້ປ່າດຈາກໂມໜໍ້າຫວຼາມ
ກຳລັງປູນິບຕີເພື່ອໃຫ້ໜົມໂມໜໍ້າ

.....ບຸນູແຮ່ງທັກໝີນາຫານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອອກົດ ຫຼື ປະການນີ້ ຍ່ອມ
ຄື່ງກາຈນັບວ່າເບີນທີ່ວັນບຸນູ ທີ່ວັນກຸດລ ທີ່ນັບປະມາດນີ້ໄດ້ ຍ່ອມເບີນໄປເພື່ອສຶກ
ທີ່ນ່າງປະກາດ ນ່າງໄກຣ ນ່າງພວໄຈ ເພື່ອປະໂຍ່ຈນເກື້ອງກຸລ ເພື່ອຄວາມສຸຂ ມີ
ອາຮມຜົນເລີດເບີນໄປເພື່ອສວຽດ.....”

၂၁။ ສູຕະວ່າດ້ວຍກາຮລມານະ ວ່າເຮາ ວ່າຂອງເຮາ

ຮຽມະຈາກພາພ : ອປຄຕສູຕຣ : ສູຕະວ່າດ້ວຍກາຮລມານະ ວ່າເຮາ ວ່າຂອງເຮາ

“.....ດູກວ່ອນຮາຫຸລ ຮູບປອຍ່າງໄດ້ຍ່າງທີ່ນີ້ ທີ່ເປັນອົດຕະກິດີ ທີ່ເປັນອາຄະກິດີ ທີ່ເປັນປ່ຈຸບັນກິດີ ທີ່ເປັນໝາຍໃນກິດີ ທີ່ເປັນໝາຍນອກກິດີ ທີ່ໜຍາບກິດີ ທີ່ລະເວີຍດິກິດີອູ້ໃນທີ່ໄກລິກິດີ ອູ້ໃນທີ່ໄກລິກິດີ

ຮູບທັ້ງໝາດນີ້ ອຣີຍສາວກເທິ່ງແລ້ວ ດ້ວຍປຸ້ງຄູາເຫັນຫອບຕາມຄວາມ
ເປັນຈົງອ່າຍ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນໄໝໃຫ້ອງເຮາ ເຮາໄໝເປັນນັ້ນ ນັ້ນໄໝໃຫ້ອັຕຕາ (ຕ້ວຕາ)
ຂອງເຮາ...ຢລ່າ...

ເມື່ອຮູ້ຍ່າງນີ້ແລ້ ມັນສົ່ງປຣາຄຈາກອໜັກກາ (ທິ່ງໝີ) ມັນກາຣ (ຕັ້ນຫາ)
ແລ້ ມານະ (ໂລກະເຖືອຕຬວ) ໃນກາຍທີ່ມີຈົກວອງ...ກໍາວລ່ວງສ່ວນແກ່ມານະ ສົງບ
ຮະຈັບພັນວິເຄີຍແລ້ວ ດັ່ງນີ້”

๗๓. นักร้อง-นักแสดง กับ อย่างกูมิ

ธรรมะจากภาพ : นักร้อง-นักแสดง กับ คนธรรมพ์

นายคามินี หัวหน้าคณะลัคร มีนักแสดง นักประพันธ์นวนิยาย
นักร้อง นักเต้นรำฟ้อน ทั้งหมดหนึ่งร้อยคน ได้เข้าไปเฝ้าพระลัมมาลังพุทธ
เจ้า ทูลถามว่า “นักร้อง นักแสดง นักเต้นรำฟ้อน และนักประพันธ์นวนิยาย
ของตน เมื่อตายไปแล้วจะได้ไปเกิดเป็นคนหรือรพี ร้องและรำบนสวรรค์ใช่
หรือไม่พระเจ้าชี้”

พระพุทธองค์ ทรงตรัสว่า คนทั้งหลายเหล่านั้นจะได้ไปเกิดเป็นคนธรรมปurenสวรรค์ก็หากไม่ เพราะอาชีพของคนเหล่านั้น ทำให้เกิดราคะอกุศล มีความประมาทมาก ไม่มีเวลาปฏิบัติธรรม ครั้นเมื่อตายไปแล้ว อาจไปเกิดในอบายภูมิได้

นายตามินี รัฐสึกสลัดใจและขออภิบาล

๓๔. ผลกระทบ...ตามไปหลาຍชาติ

ธรรมะจากภาพ : ภัททิยสูตร ว่าด้วยลกñณภกภัททิยะ (คนค่อม)

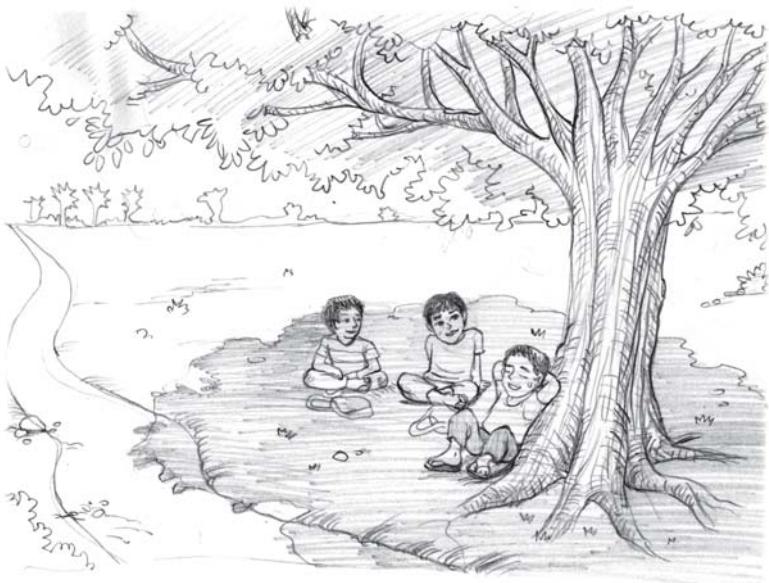
ลกñณภก ในอดีตชาติ เกิดเป็นพระรำรา ไม่ชอบคนแก่ เห็นคนแก่ ที่เดา ก็จะแกล้ง เล่นทราม วันหนึ่งท้าวสักกะ (พระอินทร์) ลงมาสั่งสอนว่า จะเกิดเป็นคนผิวพรรณธรรม

ชาติต่อมา ในสมัย วิปัสสี สัมมาลัมพุทธเจ้า ได้เกิดเป็นนกดูเหว่า ชื่อจิตตปัตต์ ได้ถวายผลมะม่วงหวาน เกิดความปิติเลื่อมใสอยู่เจิดวัน

ชาติต่อมา ในสมัย พระกัสสปะ สัมมาลัมพุทธเจ้า ได้เกิดเป็น หัวหน้าช่าง สร้างพระเจดีย์ ติเตียนว่า สูงเกินไป ใหญ่เกินไป เพราะผลกรรมนี้ทำให้เกิดเป็นคนเตี้ย แต่ผลกระทบที่ได้สร้างพระเจดีย์ ทำให้บรรลุ พรyorหันต์ มีญาติมาก เต็วถนนไม่งาม

๗๔. คนใจกว้างเหมือนต้นไม้มีริมทาง คนใจแคบเหมือนต้นไม้ในป่า

ธรรมะจากภาพ : สังคหวัตถุธรรม

สังคหวัตถุ ธรรมเป็นเครื่องทรงเคราะห์กัน คุณเครื่อง ยึดเหนี่ยวใจ
ของผู้อ่อนไว้ได้ มี ๔ อย่าง คือ

๑. ทาน การเอื้อเพื่อเพื่อแผ่ แบ่งปัน

๒. ปิetyava พุฒจาน่ารัก น่านิยมนับถือ

๓. อัตถจริยา การบำเพ็ญประโยชน์ ทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน

๔. สมานตตตา ความมีตนแสมอ 'ไม่ถือตัว'

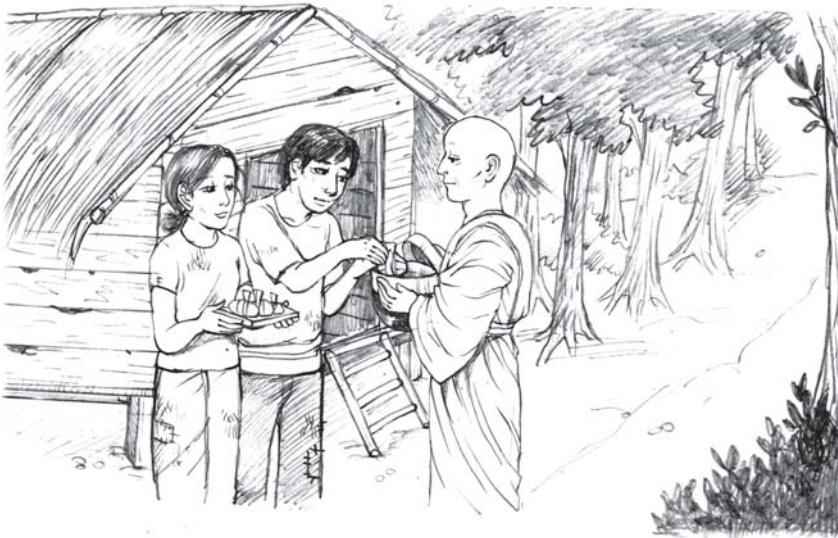
ภาษาไทยบรรยายว่า “ไม่ใช่ชาติไม่ใช่เชื้อ ถ้าเอื้อเพื่อก็เหมือนเนื้อ
อาทิตย์ เป็นชาติเป็นเชื้อ แต่ถ้าไม่เอื้อเพื่อก็เปรียบเหมือนเนื้อในป่า”

ມູນຫຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັນ ຂ

...ຕັ້ນໄມ້ເຮີມທາງ ຜ່ານໄປຢັງໄດ້ອາຄັຍຮ່ວມເງາ ຍ່ອມພຶ່ງພາໄດ້ເສມອ ເບຣີຍບ
ໄດ້ກັບຄົນໃຈກໍວາງ ເຊື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ ໂອບອ້ວມອາວີ ສ່ວນທີ່ຈະຄອດັບແດບຕະຫຼາດ
ຫວາງແທນ ຂາດຄວາມເຂື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ ຍ່ອມພຶ່ງພາອາຄັຍໄມ້ໄດ້ເລຍ ເໜືອນກັບ
ຕັ້ນໄມ້ທີ່ອຸໝູນເປົາ ທາປະໂຍ້ໜົນໄດ້

๓๖. มีผลในชาตินี้

ธรรมะจากภาพ : การพิยเคราะห์

ในสมัย ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีบุรุษเข้าญี่ปุ่นชื่อ นายกาภพิยะ มีชีวิตเลี้ยงชีพด้วยความยากลำบากตลอดวัน วันหนึ่งภราณก์เตรียมต้มข้าวกับใบผักกาดดอง เป็นข้าวยาคูเบรี้ยว ที่จะให้สามีไปกินตามประสาของคนยากจน

ขณะนั้น พระภัสสรป่าเ rakre เจ้า ออกจากราชสำนัก มาบัดධ์พอดี มีความประถนที่จะอนุเคราะห์คนเข้าญี่ปุ่น จึงถือบาตรไปปืนอยู่หน้าประตูเรือนของนายกาภพิยะนั้น ภราณก์เกิดความศรัทธาเลื่อมใสเป็นอย่างยิ่ง เกิดปฏิชาบดีขึ้นมาในใจ ได้ทำข้าวยาคูเบรี้ยวถวายแก่พระภรรนา้นด้วยความเลื่อมใส พระภัสสรป่าเ rakre ได้นำข้าวยาคูเบรี้ยวไปถวายแก่พระพุทธเจ้า อีกต่อหนึ่ง พระพุทธองค์ทรงพยากรณ์ว่า

ມບຸນຍິ່ງ...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັນ ອ

“ອູກຮ ກັບສປະ ນັບແຕ່ວັນນີ້ເດືອນ ວັນ ກາກວິພິຍາບຸຮຸ່ງຜູ້ນີ້ຈະໄດ້ຮັບ
ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນເຕີບຕົວຢູ່ ຈາກພຣະເຈົ້າພິມພິສາວຣາຫາບົບດີ”

ເມື່ອຄຽນ ແລະ ວັນ ດັ່ງພູທອບພຍາກຮົນ ນາຍກາກວິພິຍະຄນຍາກໄລ້ກັບ
ກາຣຍາຜູ້ຍາກຈົນ ກີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເປັນເຕີບຕົວຢູ່ ຕາມທີ່ພຣະພູທອອງດີເຊົ້າກຳ
ພຍາກຮົນໄວ້ ທັນນີ້ກີດ້ວຍອຳນາຈຂອງກຸລລົມທິກູ້ຈົກລົງຮວມເວທີ່ກຣມ (ກຣມອັນໄທ້
ຜລໃນຫາຕີປັບຈຸບັນ)

๗๗. น้อง...ทรายศ!

ธรรมะจากภาพ : น้องทรายศ

ณ กรุงพาราณสี ลูกชายกษัตริย์ พี่น้องสองคน ครั้นจัดงานศพ พ่อตามธรรมเนียมแล้ว วันหนึ่งได้ชวนกันลงเรือไปทางหนึ่ง ได้เงินคืนมา หนึ่งพันกษาปัน พากันกลับมาจอดเรือ ที่หน้าท่าแห่งหนึ่งแล้วขึ้นไปกินอาหารอยู่ที่ริมต่ำ หลังจากกินอาหารแล้ว ผู้เป็นพี่ได้โยนข้าวให้ปลา และ อุทิศส่วนกุศลให้แก่เทวดาผู้รักษาแม่น้ำนั้น ต่อจากนั้นก็พาหน้องนอนพักผ่อน ที่หาดทราย

ชายผู้น้อง เมื่อทราบว่าพี่ชายหลับ จึงคิดยกอาเงินนั้นเสีย โดย เอกกรุดมาห่อผ้าแทน แล้วเอห่อเงินไปซ่อน เมื่อพี่ชายตื่นขึ้น จึงพากัน ออกเรือไป เรือไปถึงกลางน้ำ น้องชายแกลังทำเรือโคลงไปมา แล้วหยิบ เอาห่อเงินทิ้งลงน้ำ ด้วยคิดว่าเป็นห่อกรุด แล้วว่องบอกพี่ว่า

“พี่ ห่อเงินตกน้ำ!”

“ช่างเถอะ น้ำมันลึก งมไม่ได้หรอ กอย่าเลี้ยวตายมันเลย”

พิชาญพูดแล้วก็พาโนงชายออกเรือต่อไปจนถึงบ้าน

ฝ่ายเทวดาผู้รักษาแม่น้ำ ซึ่งพิชาญทำบุญอุทิศให้น้ำ รู้เหตุการณ์เข้า จึงช่วยรักษาห่อเงินนั้นไว้ไม่ให้เป็นอันตราย โดยบันดาลให้ปลาใหญ่ตัวหนึ่ง กลืนห่อเงินนั้นไว้

ในเวลาต่อมา เทวดานั้นกับบันดาลให้ พวกรานแห่งจับปลาตัวนั้นได้ แล้วนำไปร่ำขายในเมืองพาราณสี ในราคานั้นพังกหาปะนะกับ ๗ มาสก แต่ ไม่มีผู้ซื้อด้วยเห็นว่าแพงเกินไป เมื่อไปถึงบ้านหนุ่นนาย ก็บอกว่า

“ถ้าท่านซื้อ เราขอเพียง ๒ มาสก เท่านั้น!”

“ทำไมถูกยังนั้นละท่าน?” หนุ่มน้อยย้อนถาม

“ข้าพเจ้าชอบใจท่านมานานแล้ว” พรานแทบทอบ

หนุ่มน้อยรับจัดการแล้วส่งปลาให้ภรรยา ภรรยานำปลาเข้าครัวแล้ว แหะห้อง เพื่อจะปรุงอาหารก็เห็นห่อเงินหนึ่งพังกหาปะนะนั้น ก็รู้ว่าเป็นเงิน ของตน เพราะมีเครื่องหมายเป็นสำคัญ

“เราได้เงินคืนมาด้วยเหตุใดหนอ?” เข้าพยามถามตัวเอง “มันไม่ น่าจะเป็นไปได้เลย!”

ในขณะนั้น พลันเข้าได้ยินเสียงบอกจากอากาศว่า

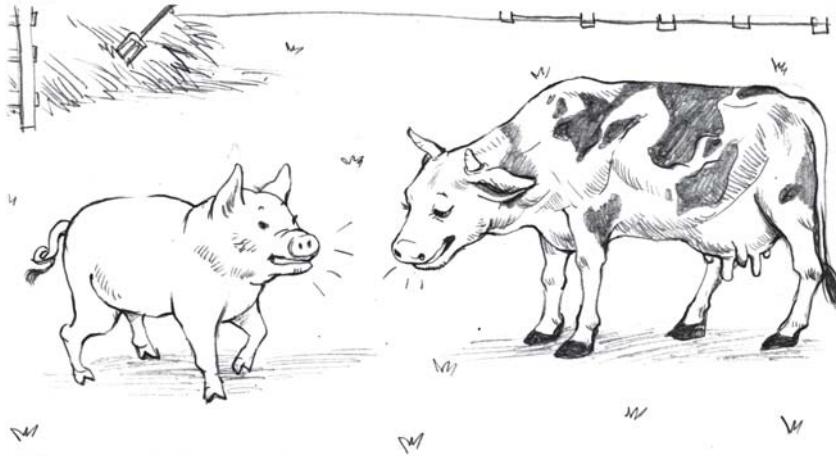
“เราบันดาลให้ท่าน! ด้วยเหตุที่ท่านได้อุ่นใจนานบุญที่ให้ช้าแก่ปลา”

แล้วเทวดาได้กำชับไม่ให้แบ่งทรัพย์สมบัติ ให้น้องชาย

“ผู้คิดร้ายต่อผู้อื่น ย่อมไม่มีความเจริญ ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า เทวดาหึ้งหลายกิโลเมตรก้าวกล้าวขา...ฯลฯ...” เมื่อได้ฟังคำของเทวดาดังนั้นแล้ว เข้าพลางคิดว่าครรที่จะปฏิบัติตามคำพูดของเทวดาดีหรือไม่หนอ!

พุธชาตุกษตร ๑๔/๑๔๕ “คนพลาญอ้มมีแต่อุปสรรค แต่ปั้นศิษย์ หมายไม่” (พระพุทธศาสนา)

๗๔. ให้เมื่อตาย...ต่างกับให้เมื่อตอนมีชีวิตอย่างไร!

ธรรมะจากภาพ : ให้เมื่อตาย...ต่างกับให้เมื่อตอนมีชีวิตอย่างไร!

วันหนึ่ง หมูถามวัวว่า “ทำไงคนถึงชอบวัว พูดถึงแต่รัว หักที่รัว ให้แค่นมกับเนื้อเท่านั้น ส่วนหมูทำประโยชน์แก่คนสารพัด ทั้งเนื้อหักตัว ขนยังเอ้าไปทำแปรงสีฟันจะอึก แต่ไม่เห็นมีคนพูดถึงหมูแต่เดียวเลย เอ่ยถึงที่รرمีแต่เหยียดหยาม”

“...ฯลฯ... ก็เหมือนโยมเครชูลีที่กำลังจะตาย บ่นเพิ่มพ่าว่า คนหักห้ายาว่าเป็นคนใจแคบ หน้าเลือด ชู้ดวีด เอาเบรียบ หัก ๆ ที่ได้ทำพินัยกรรมยกทรัพย์สินมรดกหักหุมดให้กิจการสาธารณกุศลหักหุมด อย่างนี้แล้วจะมาประณามกันได้อย่างไร.....”

“...เห็นจะเป็นด้วยว่า ลิงที่ฉันให้กับคนนั้น ไม่ได้ให้แต่เมื่อเวลาตายแล้ว แต่ฉันให้ตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่ฉันก็ให้ด้วย” วัวตอบ

๓๙. พระนางสุสันธี...ผู้มีกมากการคุณ

ธรรมะจากภาพ : ผู้มีกมากการคุณ

ณ กรุงพาราณสี พระราชาทรงพระนามว่า พระเจ้าตั้มพราช มีอัครมเหสีทรงพระนามว่า พระนางสุสันธี มีพระลิริโฉมงดงามยิ่งนัก

วันหนึ่ง พญาครุฑได้เปล่งกายเป็น มาณพน้อย มาเล่นสากกับพระเจ้าตั้มพราช และบันดาลให้พระราชนอนเตียร์มีดมิด ด้วยลมฝน และลักษณะของสุสันธีไปร่วมอภิรอมย์ ยังวิมานครุฑ และวกีลลงมาเล่นสากอีกตามเดย

พระราชาให้นายอัคคະตามหาพระอัครมเหสี นายอัคคະตามไปจนถึงวิมานครุฑแล้วพระนางสุสันธี ก็ได้ร่วมอภิรอมย์กับนายอัคคະ เมื่อพญาครุฑกลับมาก็ให้เข้าซ่อนเลียที่อื่น นางทำอย่างนี้มาเป็นเวลาเดือนหนึ่งเต็ม ๆ

ต่อมานายอัคคະเดินทางกลับมาเฝ้าพระเจ้าตั้มพราช ขณะที่พระองค์กำลังทรงเล่นสากอยู่กับพญาครุฑ เขางึงดีดพินธ์ร้องเพลงว่า

ມີຫຍຸ້ງ...ເກີດມາກ່າວນິ? ເສັ່ນ ๖

“ກລິນດອກມີຕົວຢ່າງທອມຝູ້ ນໍາໃນມາສຸກກຶກກ່ອງດ້ວຍຄລື່ນລມຮລສວາຫຂອງພຣະນາງສຸລັນນີ້ຢັ້ງຕິດຕຽງຫວ່າຈີມີຄລາຍ...”

ພູມາຄຣູ້ໄດ້ຟັງ ກົ່າຫຼຸດເລີ່ມສກາ ນາຍອັດຄະກົ່ງຮອງເພັນຕ່ອໄປວ່າ ໄດ້ໂດຍສາຣເຣືອໄປກັບພວກພ່ອຄ້າ ເຮືອແຕກແລະໄດ້ພົບພຣະນາງສຸລັນນີ້...ອີກທັງໄດ້ຮ່ວມອກວິມຍົງແກ່ພຣະນາງ...

ພູມາຄຣູ້ໂມໂທໜຸ້ນທັນ ວ້ອງຕາມຊື້ນວ່າ

“ເຮົາແມ່ວ້ອຍໆຄື່ງພິພາພຄຣູ້ ຍັງໄມ້ສາມາດຮັກໝານນາງໄວ້ໄດ້ ຈະເອານາງໄວ້ທຳນິນ?”

ແລ້ວຮີບເຫາກລັບໄປພຣະນາງສຸລັນນີ້ ມາດວາຍຄື່ນພຣະເລົາຕົ້ມພຣາຊ ແລະໄມ້ກຳລັບມາເລີ່ມສກາອີກເລຍ

ປຽບແຕຍສູງຕຣ ๑๔/๖๑ “ຄົນລ່ວນມາກຕິດອູ້ໃນຄວາມອຍກເຫັນນັກຕິດປ່ວງ ຍ່ອມຜລັກດັນໃຫ້ຄົນວິງວຸ່ນ” (ພຣະພູທຮຈະນະ)

๔๐. ยายลิง!

ธรรมะจากภาพ : โภมาเรียดابส สอนลิง

บุตรพราหมณ์ชาวเมืองพาราณสี ชื่อ “โภมาเรียะ” ได้ออกบวชเป็น
ดาบสอยู่ในป่าหิมพานต์ ครั้งนั้นเอง มีดาบสพากหนึ่งชอบเล่นหัวกันอย่าง
สนุกสนาน อยู่ในป่าหิมพานต์นั้นและนอกไปกว่านั้น ยังมีลิงพากหนึ่งมา
ร่วมรายการ กระโดดโลดเต้นหักดาบสพากนั้นด้วยทุกครั้งไป

ต่อมา ดาบสพากนั้น ออกจากป่าไปยังถิ่มนุษย์ เพื่อประสงค์จะ
ฉันอาหารสเปรี้ยวเค็มบ้าง มีลิงตัวหนึ่งได้เห็นไปอยู่กับโภมาเรียดابส ได้ไป
กระโดดโลดเต้น เล่นหักดาบสดังที่เคยทำกับดาบสองคู่นั้น ๆ โภมาเรียดابส
จึงลั่งสอนให้ประพฤติเรียบร้อย

ມບຸຊຍີ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັ່ນ ລ

ເມື່ອພວກຕາບສກລັບຈາກຄືນມະນຸຍີ່ ໄນເຫັນລຶງຕົວນັ້ນ ເລັ່ນຊຸກໜັນ
ເໜີ່ອນແຕ່ກ່ອນກີ່ແປລາໃຈ

“ນີ້ເຈົ້າລຶງ! ກ່ອນນີ້ເຈົ້າເຄຍ ກຣະໂດດໂລດເຕັ້ນໃຫ້ເຮົາດູເສມອ ດຽວນີ້ໄໝ
ເຫັນທຳເໜີ່ອນແຕ່ກ່ອນ ເຈົ້າປິ່ງຢືນໃຈເສີຍແລ້ວຫົວວິວ?”

ລົງນັ້ນຍືດອກ ພລາງຕອບອຍ່າງກາງຄູມີວ່າ “ປົກປັ້ງ! ດຽວນີ້ຂໍ້າພເຈົ້າ
ບວິສຸກທີ່ຕ້ວຍຄານ ເພວະໄດ້ອ້າຈາຍໂກມາຮີຍະ ຂໍ້າພເຈົ້າໄໝເປັນເໜີ່ອນແຕ່ກ່ອນ”

“ໜະໜ້າ! ເຈົ້າລຶງ ນໍ້າໜ້າເດັ່ນຈານອຍ່າງເອງ ໄນມີທາງໄດ້ຄານຫຮອກ
ອຍ່າມາຄຸຍທັບຂໍ້າເສີຍໃຫ້ຍາກ”

“ຖຸກແລ້ວ ທ່ານເວື່ອຍ!” ໂກມາຮີຍຕາບສຕອນແກ່ນລຶງ

“ພີ້ທີ່ທ່ວ່ານລົງບນແພ່ນຄືລາ ຄື່ງຝາຈະຕກສັກປານໄດ້ກີ່ຕາມ ພື້ນໜັ້ນກີ່
ທ່າໄດ້ກອກຂຶ້ນໄດ້ໄໝ ເພວະນີ້ໃຫ້ທີ່ນາ ລົງກີ່ເໜີ່ອນກັນ ມັນໄໝອ່າຈຳສຳເຮົ້າຄານໄດ້
ແຕ່ກີ່ຍັງດີທີ່ມັນຍັງຮູ້ຈັກ ກລັບຕັກລັບໃຈ ໄນກຣະໂດດໂລດເຕັ້ນວຸ່ນວາຍເໜີ່ອນແຕ່
ກ່ອນ...”

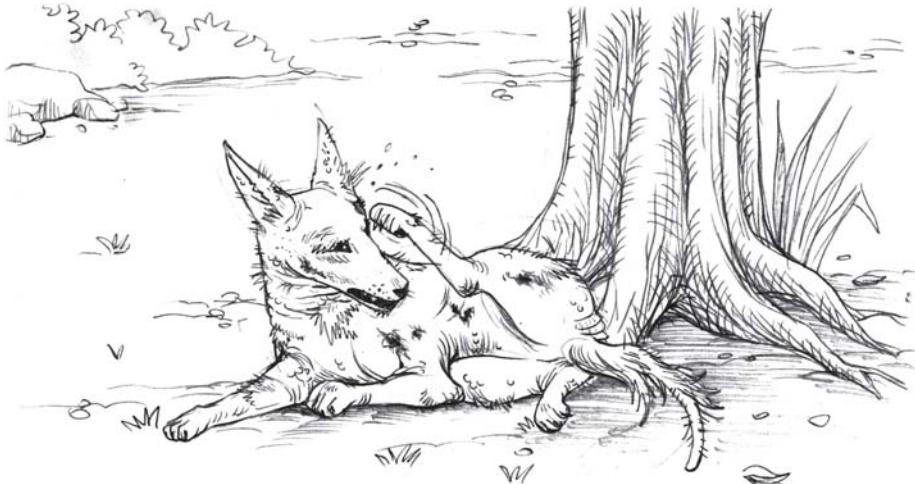
ພວກຕາບສໍາໄໝຕອບວ່າກຣະໄຣ ຕັ້ງເຕັ້ນນັ້ນມາທຸກຄົນຕ່າງສົງບເລົງຢູ່ມເຈີ່ຍມ
ຕົວ ໄນກໍລັດກີ່ກະນອນອີກ ເພວະອາຍລຶງ!

ຕ່ອມາຕ່າງກີ່ລຳເຮົ້າ ຄານສມາປັດທຸກຄົນ

ຮຽມບາທ ແລະ/ຮູ້-ຮູ້ “ພຣະນີ້ໄດ້ເປັນແກຣະພຣະຫ້ວ່າທອກ-ຄົນນີ້ໄດ້
ເປັນພຣະພຣະຫ້ວ່າໂລິ້ນ” (ພຣະທຸກໝາຈະ)

๙๑. หมาจิ้งจอกแก้ไขเรื่อง

ธรรมะจากภาพ : สิคากลสูตร ๑๖/๒๕๒๒ สูตรว่าด้วยหมาจิ้งจอกแก้ไขเรื่อง

สมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าประทับ ณ พระวิหารเชตวัน กรุงสาวัตถี ทรงประภาถึงลาภลักษณะและชื่อเลียง ซึ่งครอบงำพระวิภกุชบางพากอยู่ จึงทรงยกເຫາตัวอย่าง หมาจิ้งจอกแก้ ซึ่งอาศัยอยู่ในพระวิหารเชตวันนี้มาเปรียบเทียบ "...เชือทั้งหลาย เห็นหมาจิ้งจอกแก่ตัวนั้น ซึ่งอยู่ตลอดคืนจนถึง เช้าตรุนหรือไม่ หมาตัวนั้นมันเป็นหมาไข้เรื่อง เมื่อมันอยู่กลางดินก็ไม่มีความ สนใจ มันได้ย้ายไปอยู่ที่โคนไม้ก็ไม่เป็นที่สบายน มันไปนอนที่กลางแจ้งก็ไม่ สนใจอีก ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง หรือนอนในที่ใดๆ มันก็หาที่สบายนไม่ได้ ที่ทุกแห่งเป็นที่ไม่พึงประถนาของมัน ฉันได

ມບຸຊຍໍ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັ່ນ ၁

...ເຮືອທັງໝາຍກີ່ເຫັນແດ່ຍິວກັນ ເຮອວັນລາກລັກກາຣະແລະຊື່ອເລີ່ຍງຄວບຈຳ
ຢໍາຍືນິຕີແລ້ວ ອູ້ທີ່ເຮືອນວ່າງກີ່ໄໝລົບາຍ ອູ້ທີ່ໂຄນໄຟ້ຕີໄໝລົບາຍ ອູ້ໃນທີ່ແຈ້ງ
ກີ່ໄໝລົບາຍ ອູ້ວັດກີ່ໄໝລົບາຍ ອູ້ປ່າກີ່ໄໝລົບາຍ ຈະຍືນ ເດີນ ນັ້ນ ທີ່ວິອນນອນໃນ
ທີ່ໄດ ຖໍາ ກີ່ໄໝມີຄວາມລົບາຍ ອູ້ທີ່ໃຫ້ກົງກົງທີ່ນັ້ນ ເນື້ອນໜາຈຶ່ງຈອກແກ້ວີ້ເຮືອນ
ຕັ້ນນັ້ນ ຜັນນັ້ນ

...ເຮືອທັງໝາຍ ລາກລັກກາຣະ ແລະຊື່ອເລີ່ຍງ ຍ່ອມກາຮູນ ເພື່ອດ້ວຍອຸນ ພຍາບ
ຄາຍແລະເປັນວັນຕາຍ...ອຍ່າງນີ້ແລ້າ..." (ພຣະພູທ້າວຈະນະ)

๒๒. จดหมาย...ไม่มีผู้รับ!

ธรรมะจากภาพ : มาคัณฑิยสูตร สูตรว่าด้วยมาคัณฑิยพราหมณ์

บุตรีของคัณฑิยพราหมณ์คนหนึ่งชื่อว่า “มาคัณฑิยา” เป็นหญิงงาม โสดายังนัก โกรธต่อพระบรมศาสดา สัมมาลัมพุทธเจ้า ที่ปฏิเสธไม่ยอมรับตน ที่บิดايกันให้เป็นสมบัติของพระบรมศาสดา จึงร้องด่าว่าพระบรมศาสดา พระawanแห่งทุลชวนให้เห็นนี้ แต่พระพุทธองค์ไม่หนี และทรงแสดงพระธรรมเทศนา

พระพุทธองค์ทรงแสดงให้เห็นความเป็นของไม่งาม ความน่าเกลียด ของกายนี้ อันเต็มไปด้วยของโลโภราก และตรัสรสสอนให้ลามะความถือตัว ไม่ติดในกาย ไม่ยึดมั่นลัษณะ (ความกำหนดหมายในใจ) และทิฐิความเห็น (มิจฉาทิฐิ ความเห็นผิด)

๙๓, หน้าไหว้...หลังหลอก

ธรรมะจากภาพ : หน้าไหว้-หลังหลอก

หน้าไหว้-หลังหลอก หมายความว่า ยกมือไหว้ต่อหน้า แสดงความเคารพนับถือกันพอเป็นพิธี แต่พอเดินคลื่อหลัง ก็ในท่า ใกล้เคียงกับคำพูดที่ว่า “เหมือนลงหลอกเจ้า” ไม่จริงใจต่อ กัน

คำรบโภราณ กล่าวไว้เกี่ยวกับความไม่จริงใจ มีอยู่หลายคำ เช่น “ต่อหน้ามะพลับ-ลับหลังตะโก” “หน้าซื้อ-ใจคด” “ปากอย่าง-ใจอย่าง” “ปากปรารถย นำใจเชือดคอ” “ปากว่า-ตาข่ายบ” “ปากหวาน-กั้นเบรี้ยว” ฯลฯ ในวรรณคดี เรื่องพระภัทรมณี ตอนพระเจ้าตามาช่วยสุดสาครขึ้นจากเหว ได้สอนเกี่ยวกับ เรื่องการคบคนไว้น่าฟังว่า

ມບຸບຍິ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັນ ອ

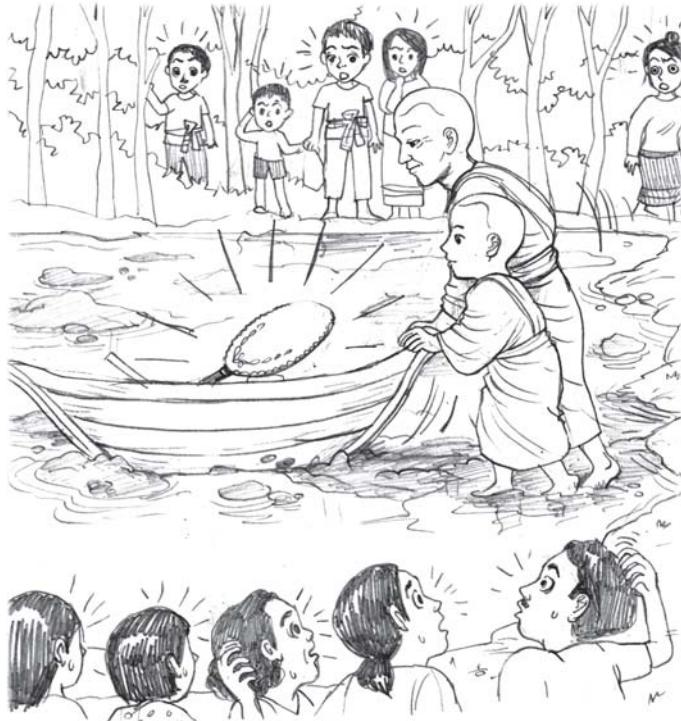
“ແລ້ວສອນວ່າອຍ່າໄວໃຈມຸນຸ່ຍໍ່ ມັນແສນສຸດລຶກລຳເຫຼືອກຳທັດ ຄື່ງເກາວລັຍໍພັນເກີຍວ່າທີ່ເລື້ອງວັດ ກີ່ມີຄົດເຫັນໜຶ່ງໃນນຳໄຈຄູນໆລາ”

ໃນບາທສວດມົງຄລສູດຮ ສູຕຣວ່າດ້ວຍມົງຄລ ຕະ ປະກາງ ກລ່າວວ່າ ພຣະສົມມາລັມພຸທ່າເຈົ້າ ຕຣັສຕອບເທັກທີ່ຫຼຸດຖາມເຖິງວ່າ ອະໄຣເປົ້ນມົງຄລສູດແກ່ໜຸ່ງເທັກ ແລະມຸນຸ່ຍໍ່ທັງໝາຍ ພຣະພຸທ່າອອງຄໍຕວ້າສຕອບ ມົງຄລ ຕະ ປະກາງ ເປັນມົງຄລສູດສຸດ

ມົງຄລສູດອັນດັບແຮກ ດືອ “...ອເສົວນາ ຈ ພາລານັ້ນ... ໂອຕັມນັ້ນຄລມຸຕະນັ້ນ ທ ດວມໄໝຄົບຄນພາລທັ້ງໝາຍ...ລາ...” ແລະມົງຄລທີ່ເກີຍ “...ບໍ່ຢູ່ທີ່ຕ້າ ນັ້ນຈ ເສົວນາ ທ ດວມຄົບປັນທີ່ຕ້າທັ້ງໝາຍ ເປັນມົງຄລສູດ”

ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ຫວັງດວມເປັນມົງຄລ ພຶ້ງພິເຄາະທີ່ເລືອກຄົບປັນທີ່ຕ້າ ແລະ ເຫຼືກເລື່ອງຄົບຄນພາລ ທີ່ວິຕະປະປະສົບກັບດວມເປັນມົງຄລ ດືອ ມີຄວາມສຸຂ ດວມເຈີ້ມ ດວມປະສົບໂຈ່ຄົດ

๔๕. หัวโขน กับ ชรัวโต

ธรรมะจากภาพ : หัวโขน กับ ชรัวโต

คราวหนึ่ง หลวงพ่อโต ได้รับมิมนต์ไปสวดในสวนแห่งหนึ่งย่านเชียงใหม่ สวนแห่งนี้ต้องเข้าทางคลองเล็ก ท่านไปด้วยเรือลำปั้นกับคิชัย โดยเอ พัจยค์ไปด้วย บังเอญเวลาหนึ่งน้ำแห้ง ท่านลีบลงเข็นเรือกับคิชัยท่าน ชาวบ้านเห็นจึงร้องบอกกันว่า “สมเด็จเข็นเรือไว้ยะ!”

ມບຸນຍິ່ງ...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັນ ອ

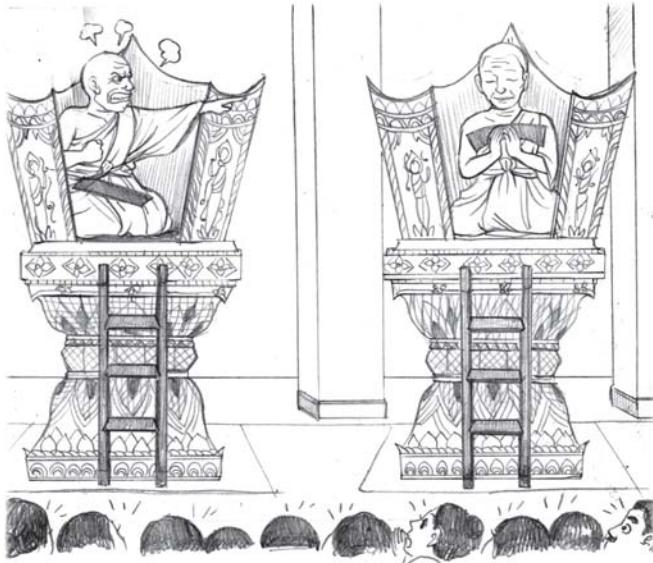
ທ່ານໄດ້ຍືນດີຕອບໄປວ່າ “ຈັນໄມ້ໃຊ້ສມເດືອຈະອກຈ້າ ສມເດືອຈທ່ານຂອງໆໃນເວືອນ໌ຈົ່ງ” ວ່າແລ້ວກີ່ມີວິປະດຍຄ ລັກພັກ...ຫາວັນກີ່ລົງມາຫ່ວຍຮັນເຫັນເວືອໄປຈຸນຄຶ່ງປ້ານເງຳນ

ເຮືອງນີ້ສອນວ່າຫ້ວໂຂນນີ້ ພຶ່ງຄວດວາງເນື່ອລົງຈາກເວົາທີ່ລັນໄດ ສມຜົນຄັກດີກົມໃຊ້ສິ່ງພຶ່ງຍືດຄືວິເປັນ “ຕັ້ງກູ-ຂອງກູ” ລັນໜັນ

ອະຮອມບາທ ແລ້ວ/ແລ້ມ “ຄວາມຍິນດີໃນມຽມມະ ຍ່ອມຫະຄວາມຍິນດີທີ່ປັງປຸງ”

(ພຣະພູທ່າວຈະນະ)

๙๕. ตัวโกรธ...หน้าตามันเป็นยังไงนะ?

ธรรมะจากภาพ : ตัวโกรธ กิเลสตัณหา

คราวหนึ่ง หลวงปู่ได้รับอาสาหนาให้ไปเทศน์คู่กับท่านเจ้าคุณรูปหนึ่ง ท่านเจ้าคุณเห็นหลวงปู่เป็นพระบ้านนอก คงจะไม่มีความรู้ด้านปริยัติธรรม เท่าใด จึงถามทำนองหยิ่งเชิงว่า “จะเทศน์เรื่องอะไร?”

หลวงปู่ตอบว่า “เรื่องตัวโกรธ กิเลสตัณหา” ท่านเจ้าคุณก็ล่องภูมิ ต่ออีกว่า “ตัวโกรธ เป็นอย่างไร?”

“ลั้นตินไงล่ะ” หลวงปู่ตอบ เท่านั้นแหล่ะ ท่านเจ้าคุณโกรธหัวฟัด หัวเหวี่ยงและไม่ยอมเทศน์คู่กับหลวงปู่ หลวงปู่ต้องขึ้นเทศน์รูปเดียว เมื่อเทศน์จบ ท่านก็ไปขอมาท่านเจ้าคุณรูปนั่น แล้วอธิบายให้ท่านเจ้าคุณรู้ว่า “ตัวโกรธ มันเป็นอย่างนี้นี่เอง”

ມບຸຊຍີ...ເກີດມາກ່າວນ? ເສັນ ອ

ເຮົາສາມາດຮັບຮູ້ຮຽນໄດ້ຈາກອາຮມົນຄວາມຮູ້ລຶກທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທາກເພື່ອງ
ແຕ່ຮູ້ຈຳກັດມອງໃຫ້ເປັນ (ໂຢີນໂສມນລິກາຣ) ແຕ່ເກົ້າລື່ມຕົວ (ວໂຢີນໂສມນລິກາຣ)
ມັນກີ່ສາມາດຮອບຈຳຈົດໃຈເຮົາໄດ້ ແລະ ພລອຍທຳໃຫ້ເຮົາຕົກເປັນທາສຂອງລົງແວດລ້ອມ
ສຸດແທ້ແຕ່ວ່າມັນຈະປຽບແຕ່ງໃຫ້ເກີດອາຮມົນຄວາມຮູ້ລຶກໄດ້ ແກ່ເຮົາ ໄລ່າ (ຫລວງ
ນູ່ບຸດດາ ຕາວໂຮ ວັດກລາງຊູ້ຄົກື່ຈົງສຸຂ ຄຳເກອບງະຈັນ ຈັງຫວັດລົງທຶນ)

ໂກຮນາສູງ ເກມ/ຮອ “ຜູ້ຜຶກຜົນຕະນແລ້ວ ຍ່ອມລະຄວາມໂກຮນໄດ້”

(ພຣະພູກຮວຈນະ)

๙๖. นาที . . . พลิกชีวิต

ธรรมชาติจากภาพ : อิทธิพลของความเป็นเพื่อน

เด็กชายด้วย อัน ปี มีเพื่อนนิทเรียนห้องเดียวกันอีก ๒-๓ คน ไปไหนด้วยกัน มีเรื่องมาเล่าลูกกันฟังเสมอ วันหนึ่ง ไอซ์ตู้อบมากำรเชปในเข้า วันหนึ่งก่อนเข้าเรียนว่า ไบค์ซ้อมสุดร้านเจักษย์ ได้ดินสอแรมมาหนึ่งแท่งและ

เอาอกมาอวด ไอ้กับบอกว่ามันไม่เชื่อพระเจ้าอย่างขี้เห็นี่ว่า ไอ้ตูจึงบอกว่าใช่ เจ้าอย่างไม่ได้แรมแต่มันแบบจิก(ขโมย)มาเฉยๆ แล้วยังคุยกับมันเป็นคนแท่ง มือชั้นเชียน ไอ้กับได้ยินก็อยากลองบ้าง แล้วก็นัดกับไอ้ตูตอนเย็น หันมา ตามคำ แล้วชวนให้ไปด้วยกัน แต่คำลังเล จึงถูกเพื่อนสองคนลบประมาท เบ้ากร้องไส่หน่าว่า “ซื้อ! ไอ้ต้าขาว”

วันนั้นทั้งวัน พอนึกถึงการไปจิ๊กของร้านเจ้าอย่างเย็นนี้ คำก็เกิดว่าวนใจ เรียนหนังสือไม่รู้เรื่องขึ้นมาทันที

แล้วเวลาโรงเรียนเลิกก็มาถึง ดำเนินตามหลังฟังไอ้ตูอธิบายแนะนำ วิธีการให้อักบเข้าใจ พอยังร้าน คำก็ยืนลังเตาการณ์อยู่ข้างนอก มองเข้าไปเห็นไอ้ตูไปพูดอะไรกับคนขายไม่ทราบ ทำไม่ทำมีประกอบเบนความสนใจ และยืนบังให้อักบลงมือปฏิบัติการอยู่ สักครู่ทั้งสองคนก็เดินออกมานะ แล้ว คำก็เดินตามไอ้กับกับไอ้ตูออกมานะ โดยไม่กล้าเหลียวหลัง เพราะถ้ามีเสียงดัง “เชีย!” จากข้างหลังคำเดียว คงวิงกันเป็นแน่!

ผลลัมมร้าน ไอ้กับก็หยิบเอายางลบออกจากอวด ถึงแม้จะมี ยางลบอยู่แล้วแต่�ันว่า “ตื่นเต้นเดี๋ยว” แล้วหันมาลบประมาทด้วยกันว่า “มึง ไม่กล้าหรอกว้า ไอ้ด่า มันต้องอาศัยใจไว้ ใจถึงจะอย่าง!” คำคิดในใจว่า เราต้องทำให้เพื่อนสองคนรู้จะมั่งว่าเราใจกล้าเหมือนกัน

วันหนึ่ง คำจึงเข้าไปในร้านเจ้าอย่าง หยิบไม่ปูรแทกเตอร์เลียบไว้ใน สมุด เอาเมื่อหนึ่งไว้ ใจเต้นเหมือนตีกลอง เดินไปจ่ายเงินเฉพาะค่าสมุดเล่น เดียว เจ้าอย่างลังเตาเห็นใบหน้าชีดขาว และมือลันหน้อยๆ ของคำ แกจ้องมองอย่างแปลกใจ คำรีบหลบตาลงตัว หมุนตัวกลับจะออกจากร้าน พลัน “ไม่ปูรเจ้ากรรมมันหล่นลงพื้นพอดี！” เจ้าอย่างจึงร้องเรียกว่าทำไม่ปูรแตก และถามว่าจ่ายค่าไม่ปูรหรือเปล่า คำสะดุ้นเอือก ตัวแข็ง เมื่อโนลอกหยุด หมุนมีดมิด คำอยากให้โลกกลมทลายลงตรงหน้าเลียดีกว่าที่จะต้องผจญ เหตุการณ์ระทึกใจข้างหน้า หันหลังกลับไปพูดปากคอกัน “อื้อ! ผิดล้มไป . .

ມະນຸຍື່...ເກີດມາກ່າວນິມ? ເສັ່ນ ๖

. ນີ້ຄໍາໄໝໂປຣາ ແລະ ບາທ” ເຈັກຍົງຈຶ່ງພູດວ່າ “ລື້ອກມື້ເງິນນີ້ນາ ທຳໄໝທຳອຍ່າງນີ້ ຄໍ້ໄໝເຕີ້ເອາເງິນມາ ຕິດໄວ້ກ່ອນທີ່ໄດ້”

ດຳໄໝມີສຕິປ້າຍ້າທີ່ຈະແກ້ຕົວເປັນຍ່າງອື່ນ ກົມໜ້ານີ້ຍ່ອຍ່າງລຳນີ້ກີດ
“ເກີຍຮຕິຍົກຂີ້ວເລີຍຂອງລື້ອມົງລາຄາເພີຍງ ແລະ ບາທທ່ານ້ຳນີ້! ຄ້າຄນອື່ນ
ຮູ້ເວົ້ອນນີ້ ລື້ອຈະມອງໜ້າເຫຼົ່າໄດ້ຍັງໄງ ລື້ອຍ່າໄປເອາຍ່າງໄວ້ເພື່ອນສອງຄນ້ນ໌
ອົ້ວຽ້ . . . ແຕ່ໄໝເອົາກາຍໃຫ້ມັນອາຍຕ່ອ້ນໜ້າຄນົມກາ . ເຊື່ອວິເຄອະ ມັນໄໝໃຫ້
ຄວາມກລ້າຫາຍູ ໄນໃໝ່ຄວາມເບີນຄູກູ້ໜ້າຍ່າຍ່າງທີ່ລື້ອຄົດ

ລື້ອຕ້ອງກລ້າຫາຍູທີ່ຈະເອາະນະໃຈໄຟຕໍ່ໃນຕັວເວົງ ເອເຄອະວິຈະໄມ່ປ່ອກ
ໃຫ້ໂຄຮູ້ ເວົ້າ . . ເວົ້າໄໝໂປຣາໄປ ອົ້ວໃຫ້ລື້ອເປັນຄວິ່ງສອນໃຈ”

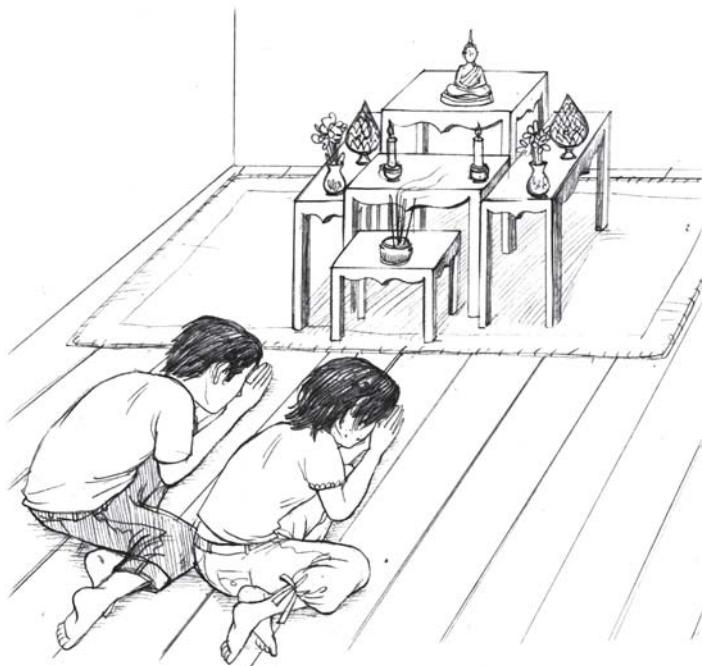
ເຈັກຍົງເລີຍປ່າຍໄໝໂປຣາລົງກະບັນເລື້ອຂອງດຳແລ້ວຕົບປ່າເບາງ ດຳທຳອ່າໄຮ
ໄໝຄູກແມ່ແຕ່ຈະຍົກມື້ໂໜ້ວ ໄດ້ແຕ່ທ່ານຕົວເດີນອອກຈາກຮ້ານ ສມອງອີ້ງລົບໄປ
ດ້ວຍຄຳພູດຂອງເຈັກຍົງ ໂຄຣາຫວ່າແກ້ຂຶ້ນເຫັນຢ່າງ ດຳເພີ່ງຈະຮູ້ເດີຍນີ້ເອງວ່າ ໃນໄຈ
ຂອງແກນ້ນເປີ່ມລັ້ນໄປດ້ວຍຄຸນຮຽມ ຄ້າແກເຂວະວິຍາຍຸດໍຈະເອາຫ້າໄປໄວ້ຫຼືເກີນ
ພ່ອແມ່ ຄຽງ ຈະເລີຍໃຈແຄ້ໄທນ

ມັນເປັນນາທີ່ພລິກຊີວິຕອຍ່າງແທ້ຈິງ ພລິກຊີວິຕາຈາກຄວາມດິດຊ້ວ້າຍ ມາ
ສູງຊີວິຕທີ່ຊື່ອສັຕິຍີແລະດີ່ງມາ ດຳສ້າງໝາກັບຕົວເວົງວ່າຈະໄມ່ທຳຜິດຊ້າສອງອີກ ແລະ
ຈະໄຫ້ອັກຍເຕີກຖຸກຄນີ້ກ້າວພລາດອຍ່າງໄນ້ຕັ້ງໃຈ ແກ້ວອນຍ່າຍ່າງທີ່ດຳພລາດມາແລ້ວ

ໂຮທິນີ້ສາດກ ແລະ/ຮູ້ “ມີຄັຕຽບື່ນບັນທຶດ ດີກວ່າມີມີຕຽບື່ນຄົນພລ”
(ພຣະໂພທີ່ສັຕິງ)

๔๗. กราบพระ . . . นี่ก็ถึงอะไร?

ธรรมะจากภาพ : กราบพระนี่ก็ถึงอะไร?

คำโบราณ กล่าวว่า “กราบพระพุทธอย่าให้ถูกกองคำ กราบพระธรรมอย่าให้ถูกใบлан กราบพระสังฆอย่าให้ถูกกลุกหลานชาวบ้าน”

กราบพระพุทธ ให้น้อมรำลึกถึงพระพุทธคุณ ๙ ประการ (โดยย่อ ๓ ประการคือ พระมหากรุณาคุณ พระปัญญาคุณ และพระปริสุทโธคุณ) กราบพระธรรม ให้น้อมรำลึกถึง พระธรรมคุณ ๖ ประการ (คำสอนให้พ้นจากทุกข์) และกราบพระสังฆ ให้น้อมรำลึกถึงพระสังฆคุณ ๙ ประการ (พระอริยสังฆผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติธรรมเป็นเครื่องอุกอาจทุกข์

ມບຸຊຍໍ...ເກີດມາກ່າວນຳ? ເສັ່ນ ๖

ດືອ ພຣະອຣິຍປຸຄຄລ ແ ອູ້ ແ ບຸຊູ່ ເປັນເນື້ອນາບຸງຂອງໂລກ)

ການນ້ຳມວມຮໍາລຶກຄຶງຄຸນຂອງພຣະຫັນທຣ້ຍຕັ້ງກ່າວ ເປັນກາຣເຈົ້າສົ່ງ
ສມຄກຣມຈູານ ເປັນໜຶ່ງໃນອນຸສົດີ ๑๐ ອຍ່າງ

ອນຸສົດີ ๑๐ ດືອ ອາຮມໂນທີ່ຄວານັກຄຶງເນື່ອງໆ ເປັນກາຣເຈົ້າສົ່ງກຣມຈູານ
๑๐ ອຍ່າງ ໄດ້ແກ່ ພຸທ່ານຸສົດີ ຂັ້ມມານຸສົດີ ສັງຈານຸສົດີ ຄືລານຸສົດີ ຈາການຸສົດີ
ເທວຕານຸສົດີ ກາຍຄຕາສົດີ ມຣດານຸສົດີ ອານາປານສົດີ ແລະ ອຸປສມານຸສົດີ
(ຄຸນຂອງພຣະນິພພານ)

๙๙. สมบัติ . . . ผลักกัน罣!

ธรรมะจากภาพ : สุขทุกข์อยู่ที่ใจ

ครั้งหนึ่ง ... อำนาจของพระเจ้าพารานลีคิดกบฏต่อพระองค์ ไป
ทูลให้พระเจ้าโภคสมมาชิงราชสมบัติ แล้วจับพระเจ้าพารานลีขังไว้

พระเจ้าพารานลีทรงสำรวมจิต ทำধາনসমাবাসิให้หลุดพันธนาการ
แล้วแหงลู่อากาศ พระเจ้าโภค ตกพระทัยถึงกับพระเสโกราโหรมพระราภาย
ละเอียดลึก ถ้ามว่า

“พระองค์ได้ผลจากราชาธิราช และกุณฑลแก้วมณีกับทั้งพระ
โกรสและอัครมเหศีแล้ว ไม่มีทรัพย์สมบัติแล้ว ทำไนเล่า ! พระองค์จะไม่
เคราะห์โภคเดือดร้อนเลย”

ມບຸຊຍີ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັ່ນ ๖

พระเจ้าພາຣານລື້ທຽງສັດບແລ້ວ ຈຶ່ງຮັບສັ່ງຕອບວ່າ

“ດູກ’ອນ! ພຣະອອງຄົ້ນຜູ້ເປັນຄັ້ງຕູ້ ໂກາດທັນພຍໍຍ່ອມຈາກລັດຕົວທັນໜ້າລາຍໄປ
ກ່ອນແວລາຕາຍກົມື່ ສັຕິວລະສມປັດໃປກ່ອນກົມື່ ສີໂກາດທັນພຍໍໄນ້ໃຫ້ຂອງໄຄຣາທັນລື້ນ
ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພເຈົ້າຈຶ່ງໄມ້ເຄົ້າໂຄກ”

พระเจ้าໂກຄລໄດ້ສັດບກີ່ສລດພຣະທັຍ ຈຶ່ງຖູລຄາວຍຣາຊສມປັດຕືບືນ ແລ້ວ
ເສົ້າຈັກລັບສູ່ເມືອງຂອງພຣະອອງຄົ້ນທັນທີ

ເອກນິບາຕ ២០/៧ “ຈົດທີ່ວັກໝາແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຍ້ນຍິ່ງໃຫຍ່”

(ພຣະພຸທ້ອງຈະນະ)

๙๙. นางปัญจปาปा ผู้มีบ้าปห้าแห่ง

ธรรมะจากภาพ : นางผู้มีบ้าปلامก ๕ แห่ง

นางปัญจปาปा หญิงผู้มีความอันลามก ๕ แห่ง ได้แก่ มือเก เท้า
เก ตาเขียว จมูกแฟบ ปากเบี้ยว สาเหตุที่นางมีความขี้เหร่ถึง ๕ แห่ง พระพุทธ
องค์ได้ทรงแสดงบุพกรรมคือ กรรมแต่ปางก่อหนของนางว่า ในอดีตกาล
ชาติที่ล่วงมาแล้ว นางได้เกิดเป็นลูกสาวนายช่างปั้นหม้อ วันหนึ่งพระปัจเจก
พุทธเจ้าไปขอบि�นาบทดินเหนียวเพื่อจะเอาไปஜาบกุภี นายช่างปั้นหม้อซึ่ง
เป็นบิดาไม่อยู่ อยู่แต่ลูกสาว แต่นางไม่ครัวทذاเลื่อมใส พระปัจเจกพุทธเจ้า
ก็ยืนรออยู่ เพราะคิดจะลงเคราะห์นางให้บำเพ็ญทาน นางเห็นแล้วก็เกิดรำคาญ
จึงจับดินเหนียวไว้ก้อนหนึ่ง แล้วโยนดินเหนียวลงไปในบาตร พลางบอกว่า
“เอ้า เอ้าไป ไปให้พ้นๆ!” ผลกรรมที่นางกระจับดิณเหนียวโยนใส่บาตร จึง
เป็นเหตุให้มือเก นางเดินลงลันเท้าด้วยความโกรธ เป็นเหตุให้เท้าเก นาง
พูดด้วยความโกรธเป็นเหตุให้ปากเบี้ยว นางมองค้อนด้วยความโกรธ เป็น
เหตุให้ตาเขียว านิสังส์แห่งความโกรธ และโกรธพระปัจเจกพุทธเจ้า ซึ่งเป็น
พระอรหันต์ นางจึงมีความอันลามกชั่วชาถึง ๕ แห่ง

๙๐. ถูกด่า ทำไมไม่กราบ!

ธรรมะจากภาพ : ถูกด่า ทำไมไม่กราบ !

สมัยหนึ่ง พราหมณ์คหบดีกำลังเลี้ยงอาหารคนพราหมณ์อยู่บ้านเดตภารยาพราหมณ์คหบดีนี้��บถือพระพุทธเจ้า ขณะที่นางถืออาหารออกมาเลี้ยงพราหมณ์อยู่นั้น ได้ทำภาษาจะใส่อาหารตกแตก และพลั้งปากอุทานออกไปว่า “พุทธ ชัมโม สังโโว” เมื่อคนพราหมณ์ได้ยินดังนั้น จึงกราบว่าบ้านนี้��บถือศาสนาพุทธ มีได��บถือพราหมณ์จริง จึงพา กันลูกขึ้นจากไปพราหมณ์คหบดีสามีกราบภารยามาก แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร คิดว่าต้นเหตุครั้งนี้คือพระลัมมาลัมพุทธเจ้า จึงไปหาพระบรมศาสดาและร้องด่าว่ามากมายจนเห็นอยู่จึงหยุดพัก ด้วยความสงสัยจึงร้องถามพระบรมศาสดาว่า “ท่านถูกด่าทำไมไม่กราบหรือ?”

พระบรมศาสดา ຈຶ່ງຄາມພຣາມນີ້ນັ້ນວ່າ “ໃນເວລາທີ່ມີແຂກໄປທີ່ບ້ານ
ຂອງທ່ານ ເນື້ອທ່ານຍາກອາຫາຮມາໃຫ້ແຂກຮັບປະທານ ແຕ່ແຂກໄມ່ຮັບປະທານ ຕາມ
ວ່າອາຫາຮນີ້ແມ່ນຂອງໂຄຣ” ພຣາມນີ້ຕອບວ່າ “ອາຫາຮກົງເປັນຂອງຊ້າພເຈົ້າ!”
พระบรมศาสดາລຶ່ງຕັ້ງສ່ວ່າ “ຖ້າເຊັ່ນເນື້ນ ເນື້ອຄຽນເນື້ນທີ່ທ່ານດ່ານນີ້ນັ້ນ ຕາກຕກົງໄມ່
ຮັບເຊັ່ນເດືອກກັນ ພ່ອທ່ານພຣາມນີ້ຮັບຄືນໄປເຄີດ”

๙๑. คนขี้อิจฉา

ธรรมะจากภาพ : วิบากกรรมของคนขี้อิจฉา

พระพุทธเจ้าประทับอยู่ณ พระวิหารเชตวัน เมืองสาวัตถี พระภิกษุโภගลิก ริชยาพระสารีบุตร และพระโมคคลานะ ได้ทูลพระพุทธเจ้า ให้ร้ายพระเตระทั้งสอง พระพุทธองค์ทรงห้ามถึง ๓ ครั้งก็ไม่ฟัง ได้รับอกุศลกรรมสนองทันตา

ได้เกิดฝีหัวใหญ่ขึ้นทั่วตัว ฝีแตกน้ำเหลืองไหล ได้รับทุ苦难เวทนากล้าจนขาดใจตายไปเกิดในปทุมนรก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหานรกอเวจี ได้รับทุ苦难เวทนาและสาหัส

พระพุทธองค์ทรงแสดงโภษแห่งการใส่ร้ายผู้ทำความดี เพื่อเป็นเครื่องลั่นหวั่นของชาวพุทธไว้ ดังนี้

ມບຸບຍິ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັນ ອ

“ຄນພາລ ເມື່ອພູດດຳຂ້ວອກໄປ ໄດ້ຊື່ວ່າຈ່າຕົວເອງດ້ວຍອາວຸຫ ຜູ້ໃດ
ສຽງເລົວຢູ່ຜູ້ທີ່ຄວາຕີ ພຣົວຕີຜູ້ທີ່ຄວາໄດ້ຮັບຄວາມສຽງຢູ່ ຜູ້ນີ້ຊື່ວ່າ ລະສມ
ຄວາມຂ້ວດ້ວຍປາກ ເຂຍ່ອມໄນໄດ້ຮັບຄວາມສູ່

ຄວາມພິນາດແກ່ກ່ຽວໝ່າງພະກິດພວກພັນກົດ ພຣົວມດ້ວຍສິ່ງຂອງທັງໝາດກົດ
ພຣົວມດ້ວຍຕານເອງກົດ ຍັງນັບວ່າມີໂທໝ່າຍເລີກນ້ອຍ ສ່ວນບຸຄຄລໄດ ທຳໃຈຄິດ
ຮ້າຍໃນທ່ານຜູ້ທີ່ກຳດີທັງໝາຍ ມີໂທໝ່າຍິ່ງໃຫຍ່ກ່ວ່າ

ຜູ້ພູດຈາດ້ວຍຈິຕອັນລາມກ ຂອບຕີເຕີຍນພຣະວິຣີຍເຈົ້າ ຍ່ອມເຂົ້າຖື່ນຮາກ!”

ຮຣມບ່າທ ໨ໆ/໨່ “ຄວາມຂ້ວຍ່ອມທຳໃຫ້ເດືອດຮ້ອນໃນກາຍໜັງ”

(ພຣະພູທ້າວຈະນະ)

๙๒. รัตนจังกมนกันที่ . . . จงกรมแก้ว

ธรรมะจากภาพ : รัตนจังกรม (จงกรมแก้ว)

เมื่อครั้งເສດ්ද ໄປໂປຣດພຸທ່ອບິດາ ດນ ກຽງກົບລັພສົດຖ້ວ ໃນພຣະຫາກີ່ ๑๕
ໄດ້ຕັດສແສດງຮຣມເວື່ອງເວສັນດຽດຊາດກ ເສົ່ງແລ້ວຈຶ່ງທຽນນິຮົມິຕເວື່ອນແກ້ວ ເສດ්ද ຈົງ
ກຣມ ແສດງປາກູ້ຫາຣີຍ໌ໃຫ້ເຫັນວ່າທຽນນຳເພື່ອງກາມມີຕ່າງໆມາໃນອົດືຕກາລອຍ່າງໄຣ
ທຽນແສດງຄວາມຊັດເຈນອຍ່າງປາກູ້ຫາຣີຍ໌ ເຫັນຈົງເຫັນຈັງວ່າໄດ້ທຽນບຣລຸຜລດີ ມີໃໝ່
ອຍ່າງລອຍາ ແຕ່ຕ້ອງນຳເພື່ອງກາມມີຍ່າງນາກມາຍ ວັນແສດງຫລັກກາທີ່ສຳຄັນ
ຂອງພຣະພຸທ່ອຄາສນາທີ່ວ່າ ມີໄດ້ມີກາຣໄດ້ສີເຕາງເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເວີ້ນ

ທີ່ປັງກຣຸຫວັງຄົກົມ ອ ວົງຄົກົມແທ່ງທີ່ປັງກຣຸຫວັງຈໍາ ແກິດເປັນ “ສຸມະຫຼາບລໍ”
ຊ່ວຍໜ້ານຳນັ້ນທໍາທາງ ສຸມະຫຼາບສັງນອນທັບໂຄລນໃກ້ພຣະພຸທ່ອຈໍາເສດ්දຈະເຫັນ
ຂໍາມໄປແລະໄດ້ຮັບພຢາກຮົນ

ໂຄນທັງໝູພຸທຮວງຄົກົມທີ ២ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະໂຄນທັງໝູພຸທຮຈຳ ເກີດເປັນກະຊົງເຕີຍພຣະນາມວ່າ “ວິຫຼິຕາວີ” ໄດ້ຄ້າວຍທານແຕ່ພຣະພຸທຮຈຳແລະໄດ້ຮັບພຍາກຮນ

ມັງຄລພຸທຮວງຄົກົມທີ ៣ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະມັງຄລພຸທຮຈຳ ເກີດເປັນພຣະນົມ
ມືນາມວ່າ “ສຸຮຸຈີ” ໄດ້ນູ້ຂາແລະຄ້າວຍນໍານມໂຄແດ່ພຣະພຸທຮຈຳແລະໄດ້ຮັບພຍາກຮນ

ສຸມນພຸທຮວງຄົກົມທີ ៤ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະສຸມນພຸທຮຈຳເກີດເປັນ “ອຕຸລນາຄວາມ”
ໄດ້ຄ້າວຍຂ້າວນໍາແລະຝ້າງຸ່ມແຕ່ພຣະພຸທຮຈຳແລະໄດ້ຮັບພຍາກຮນ

ເຮວຕພຸທຮວງຄົກົມທີ ៥ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະເຮວຕພຸທຮຈຳ ເກີດເປັນພຣະນົມ
ນາມວ່າ “ອຕີເທວະ” ໄດ້ຄືອພຣະພຸທຮຈຳເປັນສຣນະ ໄດ້ໝາຍເຫັນວ່າ ສາມາຝີ
ປັ້ງປຸງຂອງພຣະພຸທຮຈຳ ແລະໄດ້ຄ້າວຍທານ ແລະໄດ້ຮັບພຍາກຮນ

ໂສກິຕພຸທຮວງຄົກົມທີ ៦ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະໂສກິຕພຸທຮຈຳ ເກີດເປັນພຣະນົມ
ນາມວ່າ “ສຸຫາຕະ” ໄດ້ຄ້າວຍຂ້າວນໍາແຕ່ພຣະພຸທຮຈຳພ້ອມທີ່ພຣະສາວກ ແລະໄດ້
ຮັບພຍາກຮນ

ທຽງປໍາເພື່ອຄວາມດີເຫຼວມທີ່ໄດ້ຮັບພຍາກຮນທຸກຄັ້ງໃນລັມຍພຸທຮວງຄົກົມ
ໜ-ໜແກ້ຄືວ່າ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະໂນມທັລສືພຸທຮຈຳ ພຣະປຸມະພຸທຮຈຳ ພຣະນາຮະ
ພຸທຮຈຳ ພຣະປຸມຸຕຕະພຸທຮຈຳ ພຣະສຸເມຮພຸທຮຈຳ ພຣະສຸຫາຕພຸທຮຈຳ ພຣະ
ປີຢທັລສືພຸທຮຈຳ ພຣະວັດທະລັບສືພຸທຮຈຳ ພຣະວັນມທັລສືພຸທຮຈຳ ພຣະລີຕຫັດຄ
ພຸທຮຈຳ (ຄນະພຣະວົງຄົກົມທັບພຣະໂຄຕມພຸທຮຈຳ) ພຣະຕີສສພຸທຮຈຳ ພຣະຜຸສ
ສະພຸທຮຈຳ ພຣະວິປັລສືພຣະພຸທຮຈຳ ພຣະລີ້ງພຣະພຸທຮຈຳ ພຣະວັສສງພຸທຮຈຳ
ພຣະກຸກກຸລັນຮພຸທຮຈຳ ພຣະໂກນາຄມນພຸທຮຈຳ ພຣະກັສສປພຸທຮຈຳ

ໂຄຕມພຸທຮວງຄົກົມທີ ២៥ ວົງຄົກົມແຕ່ງພຣະໂຄຕມພຸທຮຈຳ ຄືວ່າ ປັຈຈຸບັນນີ້
ຫຼື້ນດໍາຮັງພຣະສານມາມີອ່າຍ້ຫ້າພັນນີ້

(ຫາວ່ານຮາຍລະເອີຍດເຮືອງພຣະພຸທຮຈຳ ແກ້ໄຂ ພຣະອອງຄົກົມທີ່ໃນ “ໜັນສືອົດສອນການ
ອຸທິຄຸນໝູ”ທີ່ໄດ້ໝາຍ ພຣະອາຈາຍຍົກຍົມ ອາຈີນແນລືໄລ” (ຮັບຮວມໂດຍ ສຸວັນນີ ພິທັກໝ່ງໝ່ງ)

๙๓. พระคานะพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์

ท่านพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางنمโถ อำเภอเล่นา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ท่านผู้มีพระคุณได้ให้ความสนใจในพระคานะพระปัจเจกโพธิ์โปรดสัตว์นี้มาก ว่าพระคานานี้จะยังผลคือคุณความดีให้บังเกิดแก่ผู้ปฏิบัติ และถึงพร้อมด้วยความสุขกายสุขใจ ระงับเลียบช่องกระมเรหทั้งปวง ยังผลให้ผู้ยากจนให้เป็นคนมีเชื้มภินขึ้น ผู้ที่มั่งมืออยู่แล้วให้อก夷ยิ่งขึ้นอีก ให้หมู่เรือนายลัตต์พันออกจากหัวงัวฎังษาร ฯลฯ

เพื่อมีให้พระคานานี้สัญลิ้นไป ช่วยให้กุลบุตรกุลธิดาชั้นหลังๆ ต่อไปให้อยู่ดีมีสุข ขัดคนเลวธรรมให้กลับเป็นคนดี และเป็นการสร้างบุญกุศลอุทิศถวายผู้มีพระคุณทุกๆ ท่านอีกด้วย

(ວ່າ “ນະໂມ ພລທ” ຕ ຈປ)

ພຣະຄາຖາ ປປທນໍາ ວ່າຄວັງເຕີຍວ

ພຸທະນະ ມະອະຊຸ ນະໂມພຸທຮາຍະ

ພຣະຄາຖາພຣະປ່ຈຈະກ່ອງໂພຣີ ວ່າ ຕ ຈປ ທ້ຽວ ຊື່ ຈປ ທ້ຽວ ຕ ຈປ
ທ້ຽວ ຄ ຈປ ກີໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງສໍາເສນອ ຈຶ່ງຈະເກີດຜລ

“ວິຣະທະໂຍ ວິຣະໂຄນາຍັງ ວິຣະທິງສາ ວິຣະທາລີ ວິຣະທາສາ ວິຣະອິຕົຕິໂຍ
ພຸທົ້ລສະ ມານີ ມານະ ພຸທົ້ລສະ ສວາໂຫມ່”

ພຣະຄາຖາຂອງພຣະປ່ຈຈະກ່ອງໂພຣີນີ້ ທ່ານພຣະຄຽງວິທາຮກິຈຈານຸກາຣ (ຫລວງ
ປູ້ປານ) ວັດບາງນມໂຄ ຕຳບັນຫຼານແພນ ອຳເກອເສນາ ຈັງຫວັດພຣະນຄຣວິຍຸຮຍາ
ໄດ້ເຮັຍນຈາກທ່ານຄຽູຝຶ້ງ ເນື້ອ ພ.ສ. ແກ້ໄຂ ເວລານ້ຳທ່ານຄຽູຝຶ້ງອາຍຸໄດ້ ຂອງ ປີ
ທ່ານເຮັຍນມາແລ້ວໄດ້ປົກປັບຕິເຫັນຜລມາກມາຍ ຄື່ງຄນອື່ນໆ ທີ່ທ່ານໄດ້ໄໝເຮັຍນຕ່ວ
ໜໍາໄປປົກປັບຕິຕາມກີໄດ້ບັນເກີດຜລມາແລ້ວມາກຫລາຍ

ຜູ້ປົກປັບຕິຕາມໄທ້ກູກຕ້ອງພຣະຄາຖານີ້ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ໄລ່ປາຕົກ
ພຣະສົງຂົງວິຍຸ່ເສນອເປັນນີຈ ແມ່ແຕ່ທີ່ໜຶ່ງອອກຄື້ນໄປຖຸກາ ວັນມີໄດ້ຂັດ ຮັກຫາເຄື່ອ
ໜໍ້ນໍ້ສວດມນນຕ໌ ແລະສວດພຣະຄາຖານີ້

ເວລາເຫັນນອນ ໃຫ້ວ່າພຣະຄາຖານີ້ ຕ-ຊ-ຕ-ຄ ຈປ ເນື້ອຈະໄສ່ປາຕົກ
ໄທ້ຮັກສິ່ງ ພຣະພຸທ້ຄຸນ ພຣະຮຣມຄຸນ ພຣະສົງຂົງຄຸນ ພຣະປ່ຈຈະກ່ອງໂພຣີ ທ່ານ
ຄຽູຝຶ້ງ ທ່ານພຣະຄຽງວິທາຮກິຈຈານຸກາຣ (ຫລວງປູ້ປານ) ວັດບາງນມໂຄ ເປັນທີ່ສຸດ
ກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງຈຳຂ້າວທີ່ຈະໄສ່ປາຕົກ (ບຖບຖານມີຢູ່ໃໝ່ທີ່ນີ້ແລ້ວ) ແລ້ວວ່າ
ພຣະຄາພຣະປ່ຈຈະກ່ອງໂພຣີອີກ ຕ-ຊ-ຕ-ຄ ຈປ ເນື້ອໄສ່ປາຕົກເສົ້າຈົລ່າ ໃຫ້
ຮັກສິ່ງພຣະພຸທ້ຄຸນ ພຣະຮຣມຄຸນ ພຣະສົງຂົງຄຸນ ພຣະປ່ຈຈະກ່ອງໂພຣີ ທ່ານ
ຄຽູຝຶ້ງ ທ່ານພຣະຄຽງວິທາຮກິຈຈານຸກາຣ (ຫລວງປູ້ປານ) ວັດບາງນມໂຄ ເປັນທີ່ສຸດ
ຂອງໄທ້ຈຳມາໂປຣດ້າພເຈົ້າດ້ວຍ (ໜໍາຍຄື່ງຜູ້ທີ່ກຳລັງກະທຳອູ່) ເສົ້າຈົລ່າຈັດຫາ
ໜໍ້ທີ່ສະອາດມາກວດໜໍ້ເພື່ອແຜ່ສ່ວນກຸຄລຜລນຸໝູ່ທີ່ໄດ້ກະທຳໄປ ອຸທິຄີໄທ້ແກ່ ປູ-
ຢ່າ-ຕາ-ຍາຍ-ປິດາ-ມາຮດາ-ນູາຕີທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວດ້ວຍ ຕລອດຈົນຄື່ງຜູ້ທີ່ມີ

ພຣະຄຸນທັງຫລາຍ ອີກທັງເຈົກຮົມ ນາຍເວຣ ຂອງຈຳເຊີ້ວຮັບສ່ວນກຸສລໂດຍຄ້າວັນທີກັນ (ບໍທກຮາດນໍ້າເມື່ອເນັ້ນລືອນີ້) ເມື່ອກາງຕົ້ນນໍ້າເສົ້ງແລ້ວ ນໍາໄປເຈົ້າຢູ່ (ເທ) ດວກເປັນທີ່ສະອາດເໜາະສມ ແລ້ວໃຫ້ປິ່ນໄໝຮອງດ້ວຍ ແລ້ວໃຫ້ປະການາມຄວາມປະສົງຄໍ (ດຳປະການນີ້ແທນັ້ນລືອນີ້) ເວລາຄໍາສ່ວນມະນີທີ່ເກົ່ວພະ ໄທ້ສຸດພະຄານີ້ຕ່ອທ້າຍ ๓-ແ-ໜ-ໜ ຈບ ຄື່ງເລານອນ ເຂົ້າໃນທີ່ໆ ນອນກາບພະທີ່ມອນ ແລ້ວສຸດພະຄານີ້ ๓-ແ-ໜ-ໜ ຈບ ຄັ້ງປົງບັດຕີໄດ້ດັ່ງນີ້ເປັນນິຈິແລ້ວ ຈະມີຄວາມສຸຂ ດວາມເຈົ້າຢູ່ ມີລາຍກະສຽບເລື່ອງ ເພົະທ່ານພະຮະຄູວິທາງກິຈຈານຸກາຮ (ຫລວງປູ້ປານ) ວັດບາງນມໂຄ ຈະປັດບຸດຄລທັງຫລາຍທີ່ໄປທີ່ຢາກຈຸນ ເພື່ອໃຫ້ພັນຖຸກໍ່ຈາກຄວາມອດຍາກ ແຕ່ທ່ານທຳມປະພັດຕິຄວາມໜ້ວ່າ ຕ້ອງຮັກໝາດືລອຍ່າງນ້ອຍ ແລ້ວ ຂ້ອຄື່ອ ຄື່ລື້ອ້າ ແລ້ວ ອົທິນາຫານ ເວັນຈາກກາລັກທັງພົມ ທີ່ຢູ່ອຍີບລວຍສຶ່ງຂອງທີ່ເຈົ້າຂອງເຂົາໄມ່ອນຸ່າງຕ ກັບຄື່ລື້ອ້າ ອີ ສຸຮາມເຮຍມັບປ່ປາມາ ເວັນຈາກກາລັກທັງພົມ ຍາເມາຫຼຸກ໌ນິດ ກັບທ້າມໃນທາງມີລະຈົ້າພຸກ໌ນິດ ແລະການພັນຕ່າງໆ ດ້ວຍ ຜູ້ໄດ້ປົງບັດຕີດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຈະເຫັນຄຸນໝາຍໃນ ລ ເດືອນ ຄັ້ງປົງບັດຕິນາໆ ຫລາຍປີ ຈະມີຄວາມສຸຂຄວາມເຈົ້າຢູ່ຢືນ້ຳ ທັງໝາດີນີ້ແລະໝາດໜ້າ ຜູ້ປົງບັດຕິຈົງກະທຳໃຈໃຫ້ຜ່ອງແຜ່ວ ຮະລິກິດຄຸນພະຮັດຕະວັຍ ພະປັຈເຈກະໂພທີ່ໃຫ້ເຫັນແກ້ (ອຍາໄດ້ຮະແວງທີ່ຮູ້ສົງລັຍ) ໃຫ້ສັງເກົດຕູ້ໃຫ້ລະເອີດດັ່ງນີ້

ຕື້ອີໃຫ້ຕາງໜ້າສາຮັກທີ່ໄຄຍັງປະການ ເດືອນທີ່ໜຶ່ງໝາດເປັນເລື່ອງທີ່ໄຣ ປົງບັດຕີພະຄານີ້ແລ້ວ ເດືອນທີ່ໜຶ່ງຈະເຫັນໜ້າສາຮັກທີ່ໄຣ ປົງບັດຕີຕ່ອ້າປຸກເດືອນ ໜ້າສາຮັກ ຈະໝາດເປັນເລື່ອງນ້ອຍລົງທີ່ໄຣ ໜ້າທີ່ຫຼຸກ໌ໄວ້ຈະໄມ່ປູ້ດ ຜູ້ທີ່ຕັກໜ້າເປັນເລື່ອກຈະໜ້າເຂົ້າຢູ່ ຕາງຄັ້ງແຮກວ່າພະຄານີ້ ๓-ແ-ໜ-ໜ ຈບ ຕາງຄື່ງຄັ້ງສຸດທ້າຍໃຫ້ວ່າພະຄານີ້ໄດ້ ຜູ້ທີ່ກຳນາ ເນື່ອຫວ່ານ້າກຳແຮກວ່າພະຄານີ້ ກຳສຸດທ້າຍວ່າພະຄານີ້ ໜ້າ ຈະອົກາມ ແມ່ລັງທີ່ຮູ້ສົ່ຕົວທີ່ເປັນກົຍອັນຕາຍແກ້ຕ້ານ້າຈະໄໝມາຮັບກວນແລ້ຍ

ໄມ່ວ່າຈະຮັບຮາບການ ທຳສວນ ທຳໄວ່ ທຳນາ ດ້ວຍໃດໆ ກີຕາມ ໄທ້
ນູ້ພະພາດຄານີ້ເລື່ອງທຸກໆ ຕ-ຕີ-ຕ-ຈ ຈບ ໃນຄັ້ງເຮັກ ແລະທຸກໆ ຕ-ຕີ-
ຕ-ຈ ຈບ ໃນຄັ້ງສຸດທ້າຍຫວີ່ຈະສົດພະພາດນີ້ເປັນການເລື່ອງທາຍກີໄດ້ ໄທ້
ນູ້ພະພາດຄານີ້ດ້ວຍດອກໄຟ້ ຫຼັບ ເຖິງ ແລ້ວທັກໄຟ້ວັດໃໝ່ຍາວເສນອົບຂອງຕະ
ພອດ ວ່າພະພາດນີ້ ອົບໜູ້ຈາກວ່າສິ່ງທີ່ຕັນນີ້ກົດຍູ່ນີ້ ຈະເປັນຜລຳເຈົ້າແລ້ວ
ຂອ້ໄໝ້ນໍ້າທີ່ວັດໄວ້ຢາກເກີນອົບອອກໄປ ຄ້າໄມ່ເປັນຜລຳເຈົ້າ ກົບໃໝ່ນີ້ສັນເຂົມາ
ໄດ້ມີຜູ້ປົງປົງບົດຕືືເປັນຜລມາແລ້ວມາກາມ

ໄຄຮປົງບົດຕືືແລ້ວເຫັນຜລພິສດາຮອຍ່າງໄຣ ກົບໃໝ່ທີ່ບອກເລ່າກັນຕ່ອົປີເພື່ອ¹
ນຸ່ມງຸ່ສລ ດວຍຈະທ່ອງປ່ຽນທຸກຄົນໃນຄວ້າເຮັນຜລດກັນໄສ່ປາຕົວ ທາກໄສ່ປາຕົວ
ໄມ້ທັນ ຈບເຂົາໄວ້ນໍ້າໄປກາຍພະເຊົາຫວີ່ເພັບກີໄດ້ ແຕ່ຮ່ວງອຍ່າໃຫ້ຂາດຫວີ່ເວັນ
ວັນໄດ້ຈົນວັນເດືອນ ລາກທີ່ເກີດແລ້ວຈະໄດ້ມີຄົດອຍໄປ

ຄ້າໄຄນຳພະພາດນີ້ ຩ້ວຍໜັງສືອືນີ້ໄປຮູ່ຢ່າງໄຣ ຩ້ວຍ ຊົ້ວຍ ແລກ
ເປີ່ຍັນ ຈະປົງປົງບົດຕືືພະພາດນີ້ໄມ້ໄດ້ຜລ ເພວະທ່ານເຈົ້າຂອງໄມ້ເປີ່ງປຣາດນາໃນ
ກາຮກະທ່ານເຊື່ອນີ້ ທ່ານຍືນດີໃໝ່ເປັນທານອຍ່າງແທ້ຈິງ ຜູ້ໄດ້ປົງປົງບົດຕືືພະພາດນີ້
ເພື່ອຄວາມສຸຂະຄວາມເຈີ້ມູຕ່ອົປາຍຫັນ້າ ຕລອດຈົນລູກທລານໜ່າຍໃນວຽກ
ຕະກູລຂອງທ່ານແລ້ວ ໂປຣທວາບໄວ້ເພື່ອຄວາມສຸຂອັນຍືນຍາວນານເທິງ

ປະວັດ-ພະພາພະປ່າຈະໂພ້ໂປຣດສັຕົວ

ພະພາພະປ່າຈະໂພ້ໂປຣດສັຕົວນີ້ ພລວງພ່ອປານ (ພະຄຽງ
ວິທາກິຈຈານຸກາຮ) ວັດບາງນມໂຄ ຄຳເກົາເສົາ ຈັງຫວັດພະນະຄຣວິອຍຸຮຍາ
ໄດ້ເຮີຍນາຈາກຄຽື່ງ ຈັງຫວັດນະຄຣວິຮຣມຣາຊ

ເມື່ອ ພ.ຄ. ແກ້ໄຂ ພລວງພ່ອປານ ພຣ້ອມດ້ວຍຄນະ ໄດ້ເດີນທາງໄປ
ທຸກພາດຂອງປະເທດໄທ ທຶກທີ່ເກີດໄປເປັນເຫັນຫຼັງຕູ້ຂອງພມ່າ ທຶກຕະວັນອອກໄປ
ສຸດກາຈີ້ສານ ແລະໄດ້ຂອນນຸ່ມາດ້ານເຫັນເຫັນໄປໃນອິນໂດຈິນຂອງຝຣັ້ງເຄີສ ຕື່ງ
ປະເທດຄູວານ ທຶກໃຕ້ໄດ້ໄປລື່ງປິ່ນ້າຂອງອັກກຸ່ມ

พบท่านครุฑ์

เมื่อไปถึงนครคีริธรรมราช ในเย็นวันที่ได้ไปถึงนั้นเอง ขณะที่หลวงพ่อปานเข้าห้องจำวัดพักผ่อน โดยมีพระภิกษุอุปถักระกับทายกโดยเฝ้าอยู่หน้าห้องพักนั้น ประมาณเวลา ๑๗.๐๐ น. ได้มีท่านผู้มีอายุท่านหนึ่ง รูปร่างเพรียว ท่าทางส่ง ผิวขาวนุ่งผ้าม่วงสีน้ำเงิน สวมเสื้อนอกราชปะแตนกระดุมหัวเม็ด ถุงเท้าขาว รองเท้าคัทชูสีดำ สวมหมวกลักษหาดาด ถือไม้ถือเลี่ยมทอง ได้มาหาพระอุปถักระถามว่า “หลวงพ่อตื่นแล้วหรือยัง?” ก็พอดีได้ยินเสียงหลวงพ่อพูดออกจากห้องว่า “ไม่หลับหรอก แม้จะนอนค้อยอยู่’ คิดว่าผิดผิดเสียแล้ว” แล้วหลวงพ่อ ก็เดินออกจากห้องพัก เมื่อฟังลงแล้ว ผู้เฒ่าผู้มหาพูดว่า “พระไม่ผิดนัดหรือครับ เห็นว่าท่านแพ้ใจถึงให้มา กำลังเห็นออย และมีคนมาค่อยต้อนรับกันมากก็เลยรอเวลาไว้ก่อน ตอนเย็นนี้คิดว่าว่างจังเลือกเวลา มา” ขณะที่ท่านหันสองพูดคุยกันอยู่นั้น สร้างความสนใจให้แก่คณะที่ได้ไปด้วยกันเป็นอันมาก เพราะไม่เคยเห็นว่าท่านหันสองพูดกันที่ไหนเลย ทำไม่จึงพูดกันถึงเรื่องนัดหมาย ขณะที่คณะเกิดสนใจนั้นเอง หลวงพ่อได้พูดว่า “พวกเรางสสัยหรือ? ไม่ต้องสองสัญญาอะไรก็ต่อไป โยมผู้เฒ่าผู้นี้ได้ทางในฉบับกับโยมตั้งแต่เดินทางมาถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้นัดหมายกันไว้ว่าจะมาพบกันที่นี่ ต่อไปนี้พวกเราจะพั่นความยากจนแล้ว เพราะโยมผู้นี้มีของดี” แล้วหลวงพ่อ ก็พูดกับผู้เฒ่า�ั้นว่า โยมมีของดี ก็เอาร่องดือกามาวดพากนั้นหนอนอยซี หรือมีอะไรดีซักอย่าง?

ท่านครูผู้นำประวัติพระคณา

ท่านผู้เฒ่าได้บอกว่า ท่านชื่อผึ้ง อายุ ๙๙ ปี (มองดูแล้ว คนใน
คงจะทึ่กับหลวงพ่อ อายุ ๕๐ เศษ เพื่อนจะแก่เท่าๆ กับท่าน) เมื่ออายุ
ท่านได้ประมาณ ๔๐ ปี ได้มีพระธุดงค์เดินธุดงค์มารูปเดียว ท่านเห็นพระ
รูปนั้นแล้ว รู้ลึกเลื่อมใสมาก จึงได้นมเนติให้พักอยู่เพื่อบำเพ็ญกุศล ๕ วัน
ได้ปฏิบัติท่านอย่างตีเท่าที่จะทำได้ ได้เรียนกรรมฐานจากท่าน ท่านได้สอน

ໃຫ້ເປັນໂຍ່ງໆດີ ເນື່ອຈະກັບທ່ານພຸດວ່າ “ໂຢມ ຜັນຈະລາກລັບ ຕ່ອໄປຈະໄມ້ໄດ້ມີໄວ້
ໂຄກລັກພັນມາເກີກ ທ້າກໂຢມອຍກາພບອາຕາວາ ກົງຂອ້າໃຫ້ຈຸດຫຼຸບປາຮານາພຣະ ແລ້ວ
ອາດມາຈະມາພບທາງໃນ” ແລ້ວທ່ານໄດ້ມອບພຣະຄາດພຣະປ່ອຈະກຳໂພ້ໂປຣດສຕ່ຽວ
ບາກນີ້ເທິ່ງ ພຣ້ອມທັງອົບນີ້ວິວິທີປົກົບຕີ ທ່ານວ່າທ່ານເພີ່ມເທິ່ງເພື່ອເລື່ອງຕ້ວຽອດ ເງິນ
ທອງຂອງໃຊ້ໄໝ່ເຂົາດມື້ອ ຄັ້ງປົກົບຕີເປັນກຣມຈຸນທຳໃຫ້ຄື່ງຄານແລ້ວຈະຈໍາວຍເປັນ
ເສຣ່ຈຸ້າ ໂຢມເອພຣະຄາດທີ່ກ່າວານເປັນກຣມຈຸນເຄີດນະ “ໄມ້ເກີນ ແລ້ວ
ໂຢມຈະຈໍາວຍໃຫ້ຢູ່ ເງິນທອງຈະຫັ້ງໃໝ່ມາເອງ ພຣະຄາດທີ່ຂອງພຣະປ່ອຈະກຳ
ພຸທ້ອເຈົ້າ ຕະກູລອາຕາມາໄດ້ເຮີຍລືບຕ່ອກັນມາທຸກຄົນ ໄມມີໂຄຈົນ ອຢ່າງຈັກກີມື
ພວເລື່ອງຕ້ວຽອດ

ໃຫ້ລວງພ່ອປານເຮືອນພຣະຄາດ

ເນື່ອພຸດຈັບໄດ້ມອບພຣະຄາດໃຫ້ລວງພ່ອເຮືອນ ແລ້ວບອກວ່າ ໄດ້ໂປຣ
ອຍ່າປີດປັບພຣະຄາດທີ່ແລຍ ຂອດໄດ້ກຽດນາແຈກເປັນຫຼຽມທານດ້ວຍ ແລ້ວລວງ
ພ່ອກີ້ຫລັບຕາເຂົ້າສຳນັກ ທ່ານຄຽງຜົ່ງກີ້ຫລັບຕາເຂົ້າສຳນັກ ຕ່າງຄົນຕ່າງຫລັບຕາ ປະມານ
ແລ້ງ ນາທີ ກົດລືມຕາຂຶ້ນພ່ອມກັນ ຕ່າງຄົນຕ່າງຍື່ມ ເລື່ອງທ່ານຄຽງຜົ່ງພຸດວ່າ “ພມດີໃຈ
ດ້ວຍທີ່ຕ່ອໄປເບື້ອງໜ້າທ່ານຈະໄດ້ຕີ່ຍົຍຍົງຄູ່ໃຈ” ລວງພ່ອກີ້ຫວ່າເຮັດ

ຕອບຄຳຄາມຫລວງພ່ອ

ຫລວງພ່ອຄາມວ່າ ທ່ານອາຈາරຍ໌ ທໍານານນັກໄທມີຈະຮູ້ຜລ ອາຈາຮຍ໌ຕອບວ່າ
ໄມ້ນານຄັບ ປະມານແດ່ອນແຮກຜ່ານໄປເຮີມຮູ້ຜລ ຜລະຍະແຮກໃຫ້ຜລໃນທາງກິນກ່ອນ
ເຊື່ອ ຂ້າວຫຸ່ງຕາມຫຼຽມດາ ດນກິນໃນບ້ານກິນເທົ່າເດີມ ເພີ່ມການໄສ່ປ່າຕົວ ແຕ່
ຂ້າວເຫຼືອ ພມເຄຍຄາມວ່າຄົນຫຸ່ງທໍາໄມ້ຫຸ່ງມາກນັກ ເຂັບອກວ່າຫຸ່ງເທົ່າເດີມ ພມຈຶ່ງ
ສັ່ງໃຫ້ລົດ ຈະເຫຼືອຄວິ່ງຈຳນວນພອດີ

ເງິນເຮີມເພີ່ມ

ເນື່ອອາຫາຮເຮີມລດຄວາມໜົດແປລືອງ ຮາຍໄດ້ກີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນຮະຍະ ๑ ປີ

ນຸ້ມຍິ...ເກີດນາກຳໄນ? ເລີນ ၁

ผ่านไป เรื่องการเงินเริ่มให้หวัต้า เงินในที่เก็บเริ่มเกินบัญชี เงินจากการค้ารับ 茫然บ่าว่าพอดี พอยังขึ้นมาตรวจนิ่งมากกว่าจำนวนทุกที่ ดีขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่า จะทำอะไรเป็นเงินเป็นทองไปหมด เดียวเนี่ยผมทำอะไรไว้ไม่ให้ แต่ผมก็มีรายได้ทุกวัน ครัวไปครัวมา ขาดลับคนหนี้ให้บ้าง คนหนี้ให้บ้าง คิดเคลียะผมมีรายได้วันละประมาณเกือบวันอย่างไร พระคชาบัณฑิตกัดดีสิทธิ์มากครับ

ทำเป็นกรรมฐาน

หลวงพ่อได้ถามว่า ท่านอาจารย์ทำอย่างไร อาจารย์ตอบว่า ผมทำเป็นกรรมฐานเลยก็รับ ทำจนสว่าง หลับตาลงแล้วเกิดความสว่างขึ้น ได้เห็นพระพุทธรูปปาง พระสังฆบ้าง มีอยู่องค์หนึ่งครับจีวรสวยงาม ไม่เหมือนจีวรพระธรรมด้า แล้วเริ่มเห็นเงิน คราวแรกๆ เป็นเงินจำนวนน้อยๆ ต่อมาก็เห็นจำนวนมากตามลำดับ จนถึงกองใหญ่เหลือที่จะนับ ตอนนี้เงองครับ เงินทองไหลงมาเทมากันใหญ่ ทำอะไรมิดหน่อยก็ดีไปหมด คนอื่นเข้าทำกันขาดทุน ผลลัพธ์ทำบ้างก็มีกำไรดีเสียด้วย

ของเพิ่ม

มีเรื่องแบลกอีกครับ นอกจากเงินเพิ่มแล้วของยังเพิ่มอีกด้วย ข้า
ของที่มีอยู่หรือหามาใหม่ มีบัญชีจดได้ครบถ้วน ครั้นไปตรวจราวดูของ
เก็บบัญชีทุกที่

ເຄລືດລັບ

หลวงพ่อถามว่า มีเคล็ดลับอะไรบ้างในการนำของเข้า-ออก และการเก็บเงินใช้เงิน อาจารย์ตอบว่า มีครับ แหน ผมเก็บล้มบอก ดีแล้วครับถามดีมาก เรื่องนำข้าวของไม่ว่าอะไร จะเป็นของกิน ของใช้ ของขายก็ได้ ผมทำน้ำมนต์ด้วยพระคชาพาหนี่ไว เมื่อนำข้าวของเข้าบ้าน พระเจ้าใบพ露 ๓ ใบ จุ่มน้ำมนต์พร้อมของนั้น ๓ หน พรอม ๑ หน ว่าพระคชาหนึ่งจบ

ນໍາເງິນເຂົ້າເກີບແລະນໍາອອກໃຊ້

ເມື່ອນໍາເງິນເຂົ້າເກີບ ແລະນໍາເງິນອອກໃຊ້ ໄທ່ວ່າພຣະຄາຕານີ້ເຫັນກັບຈຳນວນທີ່ສວດບູ້ພຣະ ເຊັ່ນ ປກຕິສວດ ຕ ຈບ ເມື່ອນໍາເງິນເຂົ້າເກີບກົງວ່າພຣະຄາຕານີ້ ຕ ຈບ ເມື່ອນໍາອອກໃຊ້ກົງວ່າ ຕ ຈບ ແຕ່ຍ່ານັບເງິນກ່ອນ ໄທ້ຈັບເງິນແລ້ວວ່າພຣະຄາຕາຄຽບແລ້ວ ຈຶ່ງນໍາເງິນອອກມານັບນອກທີ່ເກີບ

ອານີສັງສົ່ງພຣະຄາຕາ

ພຣະຄາຕານີ້ນອກຈາກຈະໄທ້ຜລໃນເຮື່ອງຄວາມເປັນອູ້ຍ່ອງຢ່າງມີຄວາມສຸຂສົບາຍເງິນທອງເໜືອໃຊ້ສອຍ ຂອງທີ່ຕ້ອງການປຣິມປຣິມາລີ້ນ ຂອງທີ່ຕ້ອງການນໍ້າໜັກກົງເພີ່ມນໍ້າໜັກ ຂອງກິນຂອງໃຊ້ກີ່ມີປິດປິດ ເມື່ອພມໄດ້ກວານາເວື່ອຍໄປຈຸນໄດ້ສາມາຟີສູງ ່ຍເຫັນແຫຼຸກຮານຂອງໂລກອື່ນ ພມໝາດສົງສົບເຮື່ອງໂລກອື່ນແລ້ວຄົບ

ໝາຍເຫດ ຜູ້ທີ່ຮູ້ເຮື່ອງໂລກອື່ນເຮີຍກວ່າໄດ້ອົກລູມນາ ທີ່ຈາວພຸທົກຫອບພູດວ່າໄດ້ທາງໃໝ່ເນັ້ນເອງ

ຫລວງພ່ອໄດ້ຄື່ອຍຄົນແຮກ

ເມື່ອໄດ້ເດືອນທາງຈາກນគຣມຈາກຈົ່ງຈາກພຣະຄາຕາໃປແລ້ວເປັນເວລາອີກ ອ ເດືອນຄະນະຊຸດນັ້ນກີ່ເດືອນທາງກລັບສິນກຽງເຖິງພຣະ ຫລວງພ່ອໄດ້ພັກທີ່ຄະນະ ອ ວັດສະວະເກະພອຮຸ່ງຂຶ້ນມີຄື່ອຍພາກັນເຂາວາຫາຮ່າໄປຄວາຍຂະໜັນວາຫາຮ່າ ຫລວງພ່ອໄດ້ພູດຕັບທ່ານເຈົ້າຄະນະ ອ ຂຶ້ອເຈີ່ນ ວ່າ ພມໄດ້ໄປປັກໝາໃຫ້ມາ ໄດ້ພຣະຄາຕາດີມາບຫົ່ງ ວ່າແລ້ວທ່ານກີ່ພູດຕັບພຣະຄາຕາຕາມທີ່ທ່ານຄຽງຝຶ້ງໄດ້ບອກ ເປັນທີ່ນໍາແປລກອູ້ຍ່ອງຢ່າງໜຶ່ງຄົນທີ່ໄປໜ່ອຍ່ອງຢ່າງໜຶ່ງທີ່ນັ້ນດ້ວຍກັນເກີອບຮ້ອຍຄົນ ໄນມີໂຄຣສນໃຈ ຕ່າງຄົນຕ່າງຝັກໜ່າຍມີແຕ່ນາຍປະຍົງຄໍ ຕັ້ງຕຽງຈິຕົວ ເພີ່ຍງຄົນເດີຍວ່າເຫັນທີ່ຄວັກສຸດພກຂຶ້ນມາຈົດພຣະຄາຕາທັນທີ່ ເມື່ອເລົຮັຈກັ້ຕົກໃຈແລ້ວ ຕ່າງຄົນຕ່າງກລັບ ນອກຈາກນາຍປະຍົງຄໍຮອພວ່າງຄົນກີ່ເຂົ້າໄປກຣາບຫລວງພ່ອ ພ່ອເຮີຍພຣະຄາຕາ ຫລວງພ່ອທ່ວ່າເຮົາຫຼັກໃຈແລ້ວວ່າ ເຂົ້າ ອ້າຍລູກທັງປີ ເຂາເຄົອະພ່ອໄທ້ອີກ ແລ້ວ ປີລູກເຂົ່ຍ ເອັ້ນຈະຮວຍ

ມບຸຍີ່...ເກີດມາກໍາໄນ? ເສັ່ນ ๖

ໃຫຍ່ ໄປກຳໄທເປັນກຽມຈານເລຍນະລຸກນະ ແລ້ວຕ່ອມປະປະມານ ໂ ປີເຕີຍ ນາຍ ປະຍົງຄໍໄດ້ເລ່າໄທ້ຫລວງພ່ອເລື້ອກຟັງ ມີອາກາຮ່າມເມື່ອນທ່ານຄຽງື້ງທຸກປະກາຮາ ທ່ານ ເລ່າວ່າເມື່ອກ່ອນທຳພຣະຄາດານີ້ ພມຍາກຈນ ຂາຍຂອງກົງຍາກ ເດືອນໄໝໜີກຳໄຮສິງ ໨໦໦ ບາທ ເດືອນນັ້ນສອງຜ້ວເມື່ຍນອນໄໝໜ່າຍ ດີຈີທີ່ມີກຳໄຮມາກ ເດີຍວິ້ນ ສປາຍແລ້ວຄັບ ຫລວງພ່ອຈະເອາເທິ່ງໄຮມຄວາຍທັງນັ້ນ ຂອໃຫ້ບອກມາເຄົຂະ ຫລວງ ພ່ອອັກປາກພົມໄມ່ທັກໃຈເລຍ່ຫລວງພ່ອເຮີຍກເອາເຈີນ ດູ້ເມື່ອນພມຍິ່ງໄດ້ມາກເຊັ່ນ ແປລກຄັບ ນີ້ເປັນຄົວຍົດໝາຍຕຳຂອງນາຍປະຍົງຄໍ ຄີ່ຍົດໝາຍແຮກໃນກາຮັບຮັບເຮັດວຽກ ຊຶ່ງເຮັດວຽກມາຈາກທ່ານ ພຣະຄຽງື້ງດັ່ງກ່າວ

ອກີນຫາຮພຣະຄາດາ ແລະເງິນໂອກ

ນາຍປະຍົງຄໍເລ່າໄຮງວ່າຫາຮຮັບປະກາຮາໄມ່ເປັນ ເມື່ອນທ່ານຄຽງື້ງ ເລ່າ ຍັງເລົາຕ່ອໄປເອົາວ່າ ເຮັດວຽກທີ່ທັກກີແປລກ ເມື່ອທຳຍາເສົງແລ້ວກີໄດ້ລັງ ບັນຫຼືວິກຄົບ ຄວັນມີຂາຍໄປຄຽບຕາມຈຳນວນ ເງິນກີໄດ້ຕາມຈຳນວນບັນຫຼື ແຕ່ ຍານັ້ນຍັງເໝືອວິກ ໃນຕອນແຮກພົມຄົດວ່າເຈົ້າໜ້າທີ່ນັບໄມ້ຄ້ວນ ຕ່ອມາພມຕຽບ ເອງ ກີເປັນຢ່າງນັ້ນແສມອ ນາຍທ້ານເລົາຕ່ວ່າ ປັກຕິຂາຍຍາໄດ້ເງິນມາແລ້ວນໍາເຂົ້າ ອະນາຄາຣທຸກວັນ ເມື່ອເບີກເງິນມາໃຊ້ຈ່າຍ ພມຍັງໄມ່ຍອມນັບເງິນນັ້ນ ແລະໄມ່ໃຊ້ໃນ ວັນນັ້ນ ພມເອາເຂົ້າທີ່ເກີບກ່ອນໜຶ່ງຄືນຕາມວິທີ ພວກເຮົ່ງຂຶ້ນກີເອາອົກຕາມວິທີ ຕາມ ທີ່ໄດ້ສັງເກດແລະຈໍາໄວ້ ເງິນໜຶ່ງທີ່ມີເມື່ອເກີບແລ້ວໜຶ່ງຄືນ ເມື່ອເອາອົກມານັບໃນ ວັນຮູ່ງໜີຈະໄດ້ເກີນກວ່າໜຶ່ງພັນແສມອ ນີ້ກີເປັນອກີນຫາຮອີກຍ່າງໜຶ່ງ ຍັງເປັນ ເມື່ອຕາມຫານິຍມໃນຕັ້ງອື່ນດ້ວຍ ພມສປາຍໃຈແລ້ວຄັບ ເງິນກີໃຊ້ ບຸນົງກີໄດ້ທຳ ອ່າຍ່າງໜີດໄມ່ຕ້ອງອັ້ນເລຍ

ນາຍປະຍົງຄໍບອກວ່າພມສູ້ຄຸນຢ່າພມໄມ່ໄດ້ ທ່ານເປັນຜູ້ກວານຫາຮພຣະ ຄາດານີ້ວັນຍັງຄໍ່າ ເວັນໄ້ວັດແຕ່ເມື່ອມີຜູ້ໄປຄຸຍກັບທ່ານເທົ່ານັ້ນ ທ່ານກວານໄມ່ວ່າທ່ານ ຈະຍື່ນ ເດີນ ນັ້ນ ນອນ ທ່ານໄມ່ຍອມໃຫ້ວ່າງເລຍຄັບ ພລທີ່ໄດ້ຫົວຄັບ ເຊີ່ທີ່

อยู่หน้าที่บูชา ๓ เชฟ เป็นเชฟเปล่าหั้งลิ้น วันหนึ่งท่านเรียกพากเราไปป่าท่า�ันให้เชฟดู ปรากฏว่าเต็มไปด้วยชนบัตรใบเหลือร้อย เมื่อถามท่าน ท่านเล่าให้ฟังว่า เงินมาเอง มาด้วยอำนาจพระคานห์ เราถามท่านว่ารู้ได้อย่างไร ท่านบอกว่า เมื่อดื่มน้ำยากำลังภาระคานห์นี้อยู่ ก็ได้อารมณ์สบาย เคลิ้มไปอย่างไม่รู้ตัวลักษร พ่อรู้สึกตัวเป็นแสงสว่างพุ่งเป็นลำเข้าไปในเชฟ มีเสียงบอกว่า “เงินมา เงินเข้าเชฟ ทำใจให้สบายไว้” ย่าเลยทำใจให้สบายคุณสามาชิกรู้หนึ่ง ต่อไปแสงนั้นหายไป ย่าก็เลยหลับไป เท่านี้แหล่ลูก พระคานห์ท่านเดี๋ยวิงๆ อย่าทิ้งนะลูก พากเงืองเอาเงินไป จะทำอะไรก็ทำได้แต่อย่าลืมทำบุญด้วยนะ ทำมากเท่าไรยิ่งดี

บทจบathan ตั้งนะโม ๓ จบ

“อิหัง ทานัง สีลະวันตาทีนัง นิยาเทมะ ลุทินัง วาตະเมทานัง อา ஸະວັກຂໍຍາວ້າหัง ນິພພານัง ໂທຖ້ ນະໂມ ອາຍຸ ວັດໂນ ລູ້ໜັງ ພະລັງ ຖຸຕີຍັມປີລາฯ ຕຕີຍັມປີ.....ລາฯ”

บทกรวดน้ำ ตั้งนะโม ๓ จบ

“ອີມີນາ ບຸນູ້ຄະກົມເມນະ....ລາฯ (บทອີມີນາໃຫຍ່ ມື່ໃນຫັນສື່ລວດມනຕໍທຳວ່າປີ)

คำปราสารณาถึงซึ่งพระนิพพาน

“ອີມີນາ ບຸນູ້ຄະກົມເມນະ ນິພພານัง ປະຮະນັກລູ້ໜັງ ອະນາຄະເຕກາເລຸ ຂ້າພເຈົ້າ ຂອຈົງໄດ້ຄື່ງຊື່ພຣະນິພພານ ດ້ວຍຜລກຮຽມອັນເບີນບຸນູ້ ຈະມີໃນອນາຄຕກາລເບື້ອງໜ້າໂນ້ນເຫດບຸນູ້”

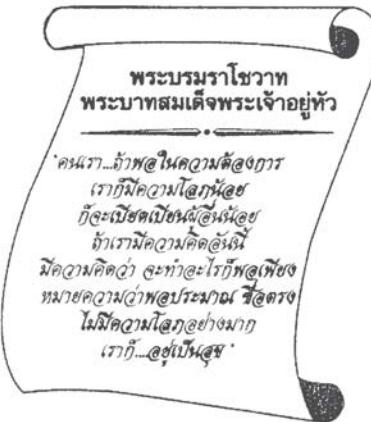

ຄຕິກຣມ

- ອ່ານໜັງລືອເລ່ມໄທ໌ນ ກົມເທິກັບອ່ານໃຈຕະເອງ!
(ຈາກໜັງລືອ “ດັບວິຊາ” ຂອງພ.ຮຣມວັງລື)
- ໃຫ້ອອກມານອກຄິດ ຮູ້ຄິດ...ດູຄິດ.....ເຫັນຄິດ...
ເຫັນຄິດແລ້ວ ໄນຖຸກໝໍ
ຄິດເປັນໜຸ້ງ...ຮູ້ເປັນແມວ (ຫລວງພ່ອເທີຍນ ຈິຕຕສຸໂກ)
- ຄິດເທິໄວເກີນໄວ້ ແຕ່ເນື່ອຫຍຸດຄິດ... ຈຶ່ງຮູ້
ຜູ້ວ່.. ໄນຄິດ ຜູ້ຄິດ...ຢັ້ງໄນ້ຮູ້
ຮູ້ແລ້ວໄນ່ຕ້ອງຄິດ... ກົມເກີດປັບປຸງຢາ (ຫລວງປູ້ດູລົງ ອຸ່ໂລ)
- ດວກຄິດປົດດວກເຫັນ ແລ້ວ (ຫລວງປູ້ມັ້ນ ຖົງທັດໂຕ)
- ດວກຮູ້ສຶກຕັວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອປະໂຍ່ນຍິ່ງໃຫຍ່
(ພຣະພູທ່ຽວຈະນະ ເອກນິປາຕ ໨໦/໧໬)

เศรษฐกิจ.....พอยเพียง มงคลที่ ๒๔
 (มีว่า太子 ๙ ต้นบุญรู้ ๙ กตัญญูคุณ การสอน อัมมายะส่วนนั้น เอกคันธัง คลุมคลุมง ฯ)

ธรรมบท ๒๕/๗ “ความพอใช เป็นยอดทวยพยาน
 สัมคัญ ปรัชญา ธนัง” (พระทุกพระองค์)

พจนบุรีนฤทธิ์กาล ฉบับประมวลอักษรที่
 พระธรรมปักก ป.อ.ปุตโถ

มั่นคงมาก	ใจ, อยากได้มากๆ
มั่นใจญี่ปุ่น	อย่างเป็นใจญี่ปุ่นโดย เกินศูนย์ธรรมและความสามารถของตน
มั่นกัน้อย	พอใจด้วยของเพียงน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น (อัปฯฯ)
อัปฯฯ	ปรา妄ณาจัย, มั่นกันอย
สัมโศะ	ความอ่อนตัว, ความพอใช, อินเดียร์ปัจจัย ๔ คือ หัวผู้นำหัวแม่ อาหาร ที่นอนที่นั่งและชา ความมีความได้, ยินดีของของคน การมีความสุขความพอใช้ด้วยเครื่องเสียงซึ่งที่หน้าได้ด้วยความเพียรพยายามอั้นซ่อนบธรรมของตน ไม่ได้กล่าวไปว่าข้าให้
สัมโศะ ๑	๑. ยัตตากานั้นโดย อินเดียตามที่ได้ ศิริโตรังโถมค้าด้วยความเพียรของตน กีฬาใจด้วยสิ่งนั้น ไม่เดือดร้อน เพราเวชของที่ไม่ได้ ไม่เพียงสิ่งของอาทิห้องครัวนั้น ไม่ริษยาเชา
๒. ชาภาพสัมโศะ อินเดียตามกำลัง ศิริโตรังเพียงแท้ทอยมาทำสิ่งทั่วทั้งกายอุบากภาพและขอบเขตการใช้สิ่งของตน ของที่เกินกำลังไม่ได้ทรงแพนเสียขาด ไม่เก็บไว้ให้เสียเปล่า หรือสิ่งให้ได้เป็นโทษแต่ตน
๓. ยัตตากานั้นโดย อินเดียตามที่สัมควรแก่การกรุณา, แนะนำงธิค และชุดหมายทั่งการ บ่เพญกิจของตน เช่น กีฬาพอยใจแต่ของขันเหมาะแก่เมณภาร หรือได้ของใจที่ไม่เหมาะสมกับตนแต่จะมี ประโยชน์แก่ผู้อื่น ให้รำไปมอบให้แก่เชา เป็นทั้ง
สัมโศะ ๑ นี้เป็นไปในปัจจัย ๔ แต่ละอย่าง จึงรวมเรียกว่า “สัมโศะ ๑๑”

ธุรักสน - ยงคณอม พิทักษ์วงศ์

ประวัติ นายสุวัฒน์ พิทักษ์วงศ์

ประวัติส่วนตัว

นายสุวัฒน์ พิทักษ์วงศ์ เป็นบุตร นายถาวร และนางศิริ พิทักษ์วงศ์ เกิดที่อำเภอเมืองนครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๙ เป็นบุตรชายคนโต มีพี่น้องร่วมสายโลหิตอีก ๕ คน สมรส กับนางจงถนอม พิทักษ์วงศ์ มีบุตรชายหญิง รวม ๓ คน คือ นางพรผลศิริ พิทักษ์วงศ์ นางสาวกิ่งกาญจน์ พิทักษ์วงศ์ และ นายพงศธร พิทักษ์วงศ์

การศึกษา

- สำเร็จประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกเกษตรกรรม (ปวช.)
จากวิทยาลัยเกษตรกรรมพระนครศรีอยุธยา
- นักธรรมศึกษาชั้นตระ จากยุวพุทธิอุปราชมานะนครศรีอยุธยา
- นิติศาสตร์บัณฑิต เนติบัณฑิตไทย จากสำนักอบรมศึกษากฎหมาย แห่งเนติบัณฑิตยสภา
- นักเรียนนายอำเภอรุ่น ๓๔ และ นักเรียนนักปักครองระดับสูงรุ่น ๓๗
จากวิทยาลัยการปักครอง กรมการปักครอง

หน้าที่การงาน

๑ ธันวาคม ๒๕๐๙	พนักงานข่าวจัตวา กรมการข้าว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑ พฤษภาคม ๒๕๑๔ – ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐	พนักงานเกษตรตรี
เจ้าหน้าที่การเกษตรระดับ๒-๓ สำนักงานเกษตรจังหวัดชัยนาท
๑๖ มีนาคม ๒๕๒๐	ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปักครองระดับ ๓) อำเภอป่าซาง
จังหวัดลำพูน
๓ มกราคม ๒๕๒๒ – ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๗	นิติกรระดับ ๓,๔,๕ กรมการปักครอง
กระทรวงมหาดไทย
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๙	ปลัดอำเภอ อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๓	ป้องกันจังหวัด (เจ้าพนักงานปักครองระดับ ๖)
จังหวัดปทุมธานี
๑ มีนาคม-๑๗ กันยายน ๒๕๓๖	เข้าอบรมนักเรียนนายอำเภอรุ่นที่ ๓๔

๑ ธันวาคม ๒๕๓๖	ผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่น ที่ทำการปกครองจังหวัดสารแก้ว
๒ พฤษภาคม ๒๕๓๗	ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิจอำเภอเขาชมกรรจ์ จังหวัดสารแก้ว
๑ มกราคม ๒๕๓๘	ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิจอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
๑ กันยายน ๒๕๓๙	นายอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
๑ พฤษภาคม ๒๕๓๙	หัวหน้าฝ่ายวินัย สำนักบริหารการศึกษาส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง
๑ ธันวาคม ๒๕๓๙	นายอำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี เข้าอบรมนักเรียนนักปกครองระดับสูง รุ่นที่ ๓๗
๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐	นายอำเภอไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชร
๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑	นายอำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
๓๐ กันยายน ๒๕๔๔	เกษยณอยุราชการก่อนกำหนด

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

จักรพรรดิมาลา ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก (ท.ช.)

ผลงานและรางวัลต่าง ๆ

๔ เมษายน ๒๕๓๖	ได้รับโล่เกียรตินิยม “ผู้ยิ่งปืนอาวุธประจำกายคณะแนวสูงสุด” หลักสูตรผู้บังคับกองร้อยกองอาสารักษาดินแดน รุ่นที่ ๙ ประจำปี ๒๕๓๖
พ.ศ. ๒๕๓๗	ก่อตั้งมูลนิธิ กิ่งอำเภอเขาชมกรรจ์ จังหวัดสารแก้ว
พ.ศ. ๒๕๓๘	สร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พระเจ้าตากสินมหาราช
พ.ศ. ๒๕๔๐	ก่อตั้งมูลนิธิจังหารกาญจนากิจ เชก จังหวัดร้อยเอ็ด สร้างแท่น พุทธานุสาวรีย์จังหาร ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
พ.ศ. ๒๕๔๑	ก่อตั้งมูลนิธิอำเภอท่าช้างกาญจนากิจ เชก จังหวัดสิงห์บุรี
พ.ศ. ๒๕๔๒	ก่อตั้งมูลนิธิไทรทองประชาชนสุ่คระท์ จังหวัดกำแพงเพชร
๔ ธันวาคม ๒๕๔๒	สร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พระพุทธเจ้าหลวง (ร.๔) จัดอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๗๒ พรรษา จำนวน ๗๕ รูป ได้รับเงินบริจาค ๒๔๔,๔๒๖.๐๐ บาท และบริจาคสมบทมูลนิธิชัยพัฒนา

พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๔๓

ได้รับรางวัลขวนแห่งงานเทคโนโลยี จังหวัดสิงห์บุรี
รางวัลชนะเลิศ ๓ ปี ชั้non (ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๓)
อำนวยการสร้างศิลปะนานาภูมิศิลป์ ก่อกำเนิดเนื้อร้อง ทำนอง
และทำรำระบำ “แม่ล้าปลาทาง” ร่วมกับกรมศิลปากร และ
โรงเรียนบางระจันวิทยา
จัดตั้งกองทุนมูลนิธิคิดศิริบ่างระจัน , กองทุนหยาดน้ำใจ
นักป กครอง และกองทุนช่วยเหลืออาสาสมัครป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี
เกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติครุฑองคำ
ข้าราชการพลเรือนดีเด่น ปี ๒๕๔๒

ผลงานหลังเกณฑ์ผลอายุราชการ

- ธันวาคม ๒๕๔๖ หนังสือ “มนุษย์เกิดมาทำไม?” เล่ม ๑ ภาคปธยติธรรม
- ธันวาคม ๒๕๔๗ หนังสือ “มนุษย์เกิดมาทำไม?” เล่ม ๒
ภาคธรรมปฏิบัติสู่ธรรมปฏิเวช
และเล่ม ๓ ภาคปกิณณกธรรม (ตาม-ตอบ ปัญหาธรรมฯ)
- เมษายน ๒๕๔๘ หนังสือ “มนุษย์เกิดมาทำไม?” เล่ม ๔ ภาคปกิณณกธรรม
(ตาม-ตอบ เพื่อการศึกษาธรรมะในพระพุทธศาสนา)
- สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดทำโครงการพิมพ์หนังสือ เล่ม ๔ ถวายพระสงฆ์
และมอบให้ห้องสมุดสถานศึกษาและเรือนจำทั่วประเทศ
จำนวนกว่า ๒๐,๐๐๐ เล่ม
- ธันวาคม ๒๕๔๙ หนังสือ “มนุษย์เกิดมาทำไม?” เล่ม ๕-๖ ภาคปกิณณกธรรม
(ธรรมจากภาพการ์ตูนธรรมะ)
- บรรยายธรรม ตามวัด โรงเรียน สถานศึกษา
และกลุ่มปฏิบัติธรรมฯ
 - ก่อตั้งห้องสมุดธรรมะประจำหมู่บ้านและชุมชนทั่วไป

บรรณานุกรม

๑. พระไตรปิฎก ฉบับประชาชน ย่อความจากพระไตรปิฎก ฉบับภาษาบาลี ๔๕ เล่ม ของมหาวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑๖/๒๕๓๗ โดยสุชีพ ปัญญาภูพ
๒. พจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลศัพท์ โดยพระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตโต) พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๔๖
๓. พจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลธรรม โดยพระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตโต) พิมพ์ครั้งที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๔๙
๔. ปฐนสมโพธิ สมเด็จพระสังฆราช(ปุสสเทวา) ทรงเรียนเรียง สมเด็จพระมหา สมณเจ้ากรรมพระยาชริณญาโนรร ทรงชาระ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๒๓/๒๕๓๘
๕. จาเริกบุญ-จาเริกธรรม พระธรรมปิฎก(ป.อ.ปยุตโต) พิมพ์ครั้งที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗
๖. ประดิษฐ์ศาสตร์พระพุทธศาสนาในอินเดีย พระมหาดาวยาสยาม วชิรปัญโญ พิมพ์เมื่อสิงหาคม ๒๕๔๖
๗. พระไตรปิฎก ฉบับสุภาษิต โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๓๒
๘. พระไตรปิฎก ฉบับสาระ โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๔๐
๙. พระไตรปิฎก ฉบับสอดมนต์แปลโดยธรรมรักษาจัดพิมพ์ครั้งที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๓๑
๑๐. พระไตรปิฎก ฉบับปฏิบัติ โดยธรรมรักษา
๑๑. พระไตรปิฎก ฉบับเก็บตก โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๓๒
๑๒. พระไตรปิฎก ฉบับเช็น โดยธรรมรักษา จัดพิมพ์ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๓๖
๑๓. คู่มือการศึกษาพระอภิธรรมมัตถลังคหะ โดยวรรณสิทธิ ไทยเลสี มูลนิธิแบบหนานีรานนท์ จังหวัดนครปฐม
๑๔. เอกสารประกอบการศึกษาพระอภิธรรมทางไปรษณีย์ ของอภิธรรมโซติกวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๔๘
๑๕. ตั้งได้สตั๊บมา ปัญญาธรรมจากนกไกย เช็น เล่าโดย ภราดา
๑๖. ความสุขสุด(ฉบับปีมะเตี้ย)พ.ศ. ๒๕๔๗ ของพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก วัดป่าสุนันหวานาราม บ้านท่าเตียน ตำบลไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี
๑๗. เหตุสุมควรໂກຮູນໄມ້ນີ້ໃນໂລກ พ.ศ. ๒๕๔๔ ของพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก
๑๘. สาระแห่งชีวิต គິອຽກແລະເມຕາ พ.ศ. ๒๕๔๖ຂອງพระอาจารย์มิตซูโอะ คเวสโก
๑๙. สันໂດຍ...ເຄື່ອດລັບຂອງຄວາມສຸຂ พ.ศ. ๒๕๔๗ ຂອງพระอาจารย์ມิตซูโอะ คเวสโก
๒๐. ຂົວຈາກ ຮ່ວມເລ່ມ ๗-๘-๙ ຈັດພິມໂດຍ ກອງທຸນຄູນຢືນຢັນອາຍຸພະພຸດศาสนา ວັດທະນາຮັງສຸພະດີ້ ຄໍາເກອປາກເກຣີດ ຈັງຫວັດນທບໍ່ ១០១២០
๒១. ຜຸດມານຸ່ມຍື່ກີດມາທຳໄມ ເລີ່ມ ១-៤ พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๔៨

**รายชื่อผู้มีจิตศรัทธาร่วมพิมพ์
“มนุษย์..เกิดมาทำไม? เล่ม ๕-๖” แจกเป็นธรรมทาน**

นายสุวัฒน์-นางจันทนอม-นางพรรณคิริ-

น.ส.กิ่งกาญจน์-นายพงศธร พิทักษ์วงศ์

๑๐๐,๐๐๐ บาท

คุณแม่คิริ-คุณสุวรรณा-คุณวิภา พิทักษ์วงศ์,

คุณสุภานี-คุณกานต์สินี สายยันต์, ต.ต.สมศักดิ์-คุณสุกัญญา-

คุณสรุกรุษน์-ฉัตรชัย-ศุภรุจ กล่อมเกลา

๑๒,๐๐๐ บาท

คุณจารุณี สันติเดช และครอบครัว

๑๒,๐๐๐ บาท

คุณแม่พิกุล สีพากิลป์-คุณแพลทิธ์-พิมรัตน์ นิธิทัตวรรณ์ และบุตร-ธิดา

๑๒,๐๐๐ บาท

คุณนิชัยร-สุรางค์ สินชัยใจ倦กุล และบุตรธิดา อุทิศให้ญาติและนายเรว

๖,๐๐๐ บาท

คุณคิริพร จันทพันธ์ และครอบครัว

๕,๐๐๐ บาท

พล.อ.ต.ศิริคักดี-คุณลินีภัก ชุมแสงฯ และบุตร

๓,๖๐๐ บาท

น.อ.ทวีช ศรีสุขสวัสดิ์-อาจารย์จันทร์เพ็ญ ศรีสุขสวัสดิ์

๓,๖๐๐ บาท

พ.น.ประภาค-คุณบุญลุ่ง เชванปรีชา และครอบครัว

๓,๐๐๐ บาท

คุณวรรณี บุญเรืองการ-ไปรยา-พูลทรัพย์ สุเมือง-เครือวัลย์ สุทธินันท์

๒,๔๐๐ บาท

คุณสมชาย-ดรุณี-ต.ญ.ณัฐธิดา คุกปัญญาพงศ์ (สมชายวัลลก่อสร้าง)

๒,๔๐๐ บาท

คุณแม่เกียก-คุณอัมพร ศรีปีกุล อุทิศให้คุณพ่อลำพูน ศรีปีกุล

๒,๐๐๐ บาท

คุณสุทธินันท์ อุรัสยานันท์ และครอบครัว อุทิศให้ญาติและนายเรว

๒,๐๐๐ บาท

คุณพ่อสุพล-คุณแม่เลี้ยง-คุณอัมพร ศิริวاجนะ

๒,๕๐๐ บาท

คุณสุมาลี อั้มพรต และครอบครัว

๒,๐๐๐ บาท

คุณธนรัช ตันวีนุกูล

๑,๙๐๐ บาท

คุณไฟฟูรย์ พรหมมหาราช

๑,๙๐๐ บาท

คุณสุวัตถรัชย จำนำงค์ธรรม

๑,๙๐๐ บาท

คุณพัชรินทร์ จารุพรพนิช และบุตรธิดา อุทิศให้ญาติและนายเรว

๑,๙๐๐ บาท

คุณสุทธิกร-วิภาวรรณ เขมวิลาศ ร้านเปี่ยมสุข ตลาดลีมุ่มเมือง

๑,๙๐๐ บาท

คุณอนันต์-อิงจันทร์ สุรัวพันวีเศษ และบุตรธิดา ร้านลิทธิพรรัชย ตลาดลีมุ่มเมือง

๑,๙๐๐ บาท

คุณสุดาพร ลัดดาหอม-พรศรี ศรีอุนตร-รัชนี ฤทธิเกษร-หนูอัน ลาจ้อย (ตลาดส้ม)

๑,๙๐๐ บาท

คุณเป็นพิรา ก้อนทองคำ และครอบครัว

๑,๙๐๐ บาท

คุณสนาน ผลอรรถ อุทิศให้ญาติและนายเรว

๑,๙๐๐ บาท

คุณดารณี มุ่ยเยี่ยยา-อังคณา แตงจ่า-ขวัญจิตร คำญี-

ยุพิน ศิริสวัสดิ์ และพนักงานแคมป์เบช

๑,๙๐๐ บาท

ร้านช้างเงงค้าข้าว ตลาดส้มมุ่มเมือง

๑,๙๐๐ บาท

คุณอิทธิพล-สุวิมล บุญสะอาด

๑,๙๐๐ บาท

คุณหมุน กิตติเกียรติกำจ้ำ	และบุตรอิดา	๑,๒๐๐	บาท
คุณสรัตน์ บูระคุณการณ์-ปพัชญา-	คุณแม่ประเทือง-ผักบุ้ง เข็มอนสุข และญาติฯ	๑,๐๘๐	บาท
ร.ต.สุนทร-คุณนงเยาว์ ไหพริน	และบุตรอิดา อุทิศให้ญาติฯ ผู้ล่วงลับ	๑,๐๐๐	บาท
คุณสมลักษณ์ พุนสวัสดิ์พงศ์		๑,๐๐๐	บาท
พดท.เสรี-ดรุณี ปัจจกขะภัตติ		๑,๐๐๐	บาท
หลักสูตรเลื่อนฐานะชั้นพนจาเบอก รุ่น ๔๗/๕๐		๑,๐๐๐	บาท
คุณอุดมลักษณ์-Mr.Michale Van Leeuwan-London		๑,๐๐๐	บาท
คุณวัฒนา เกเลี้ยงประดิษฐ์ อุทิศให้ญาติและนายเรว		๙๖๐	บาท
คุณแรมอ สุนันทา ตันติวงศ์ ร้านเอกสารน์ ตลาดสี่มุ่นเมือง		๙๖๐	บาท
คุณครีนวล ปั่นชัย อุทิศให้ญาติและนายเรว		๗๐๐	บาท
น.ท.หญิงจุฑารัตน์ วิไลเนตร และครอบครัว		๖๐๐	บาท
คุณอนันตศักดิ์-รัญทิพย์ วงศ์ภักดีวีรากุล		๖๐๐	บาท
คุณสาวรรณน์ สีชาประภรณ์ชัย และครอบครัว อุทิศให้ญาติและนายเรว		๖๐๐	บาท
คุณรัชฎาภรณ์ แก้วพันธ์ และครอบครัว		๖๐๐	บาท
คุณเกียรติศักดิ์ สำลีบี๊น อุทิศให้คุณพ่อบุญเกิด-คุณแม่ไฟลิน สำลีบี๊น		๖๐๐	บาท
คุณพิชัย หมื่นพวง-จรุณ ชนะพาล		๖๐๐	บาท
คุณวรรณธนา หล่ายศรีเรืองไร		๖๐๐	บาท
คุณนงนภัส พันธ์เจ้ม		๖๐๐	บาท
คุณสายทอง ชนวัฒน์ ร้านสายทองลำพูน		๕๐๐	บาท
พ.ศ.จิตต์ หมวดส่ง		๕๐๐	บาท
คุณอนิตา ชูเชื้อ และครอบครัว อุทิศให้ญาติและนายเรว		๕๐๐	บาท
คุณสาทิศ-รัตนา แก้วนาด ร้ายขายข้าวสารซอย ๓ หมู่บ้านพัฒนา		๕๐๐	บาท
คุณมานพ-สมศรี-ชุมนุ่ม-มาเหมี่ยว บุญโกสุมก์		๕๐๐	บาท
คุณสุนทร-สมพิศ กีประเสริฐพงศ์		๕๐๐	บาท
คุณนฤมล ศุภการนิมิต และครอบครัว		๕๐๐	บาท
คุณจินดา อารีย์วรรณสกุล และครอบครัว		๕๐๐	บาท
คุณปภัสสร-ฉีวรรณ์ สยามนิกร ร้านประภัสสรการช่าง ตลาดสี่มุ่นเมือง		๕๐๐	บาท
คุณเจ瓜-สมถวิล ลิงห์อรุณ ร้าน ดี.บี.วิทยุ ตลาดสี่มุ่นเมือง		๕๐๐	บาท
คุณสมนเป็ติ ชูศรีจันทร์ (พระปี่เนหอง) อุทิศให้ญาติและนายเรว		๕๐๐	บาท
คุณกิตติกร เครื่องดุงกุล-รุ่งทิวา กำเนิดแนว กลุ่มมหามิตรหัตถกรรมอุดรธานี		๕๐๐	บาท
คุณไฟเราะ ไซยังคง และครอบครัว		๔๘๐	บาท
คุณก้องเกียรติ จินดาศักดิ์		๔๘๐	บาท
คุณอนุวัต เกตุสุข		๔๘๐	บาท
คุณประดับ-เกียรติโสภณ ไวยพารา		๔๘๐	บาท
คุณระวีวรรณ อనวิกาคณนท์		๔๘๐	บาท

จ.ส.อ.ขวัญชัย ชิมทอง และครอบครัว	๔๘๐	บาท
คุณศศิ党内-อดิเทพ มั่นศักดิ์	๔๐๐	บาท
คุณชาลิต เพชรเจริญ	๓๖๐	บาท
คุณชุดima บุญฤทธิ์ศรีพงษ์	๓๖๐	บาท
คุณกุลณิชา-สมศรี รังษีชนะไฟศาล-คุณหวานมา สุวรรณมาใจ	๓๖๐	บาท
คุณแม่นอนอม พูลพันธ์	๓๖๐	บาท
คุณเรวต์-ประมวล ญาณติวิ	๓๖๐	บาท
คุณอังคณา นิลคลัง	๓๖๐	บาท
คุณไฟพรรณ ศรีเมหะพร	๓๖๐	บาท
คุณมณีพร เนียมเที่ยง	๓๖๐	บาท
คุณพูลพุกษ์ เปานิล	๒๔๐	บาท
คุณวิชัย-ฉวีวรรณ เยี่ยมศุภโชค	๒๔๐	บาท
คุณณัฐชิตา-อัชณิภา จิตต์อารีย์	๒๔๐	บาท
คุณเงยดเหมี่ยว วนิชวัฒนาวงศ์	๒๔๐	บาท
คุณสมพร เมฆฉาย	๒๔๐	บาท
พ.ต.อ.ประยุทธ์-คุณลักษยา-น.ส.ชิดนิสา ชวนวงศ์	๒๔๐	บาท
คุณรักศิลป์-วันทนีย์ วีระจินต์	๒๔๐	บาท
คุณอรวรรณ ลีลาธุจิเจริญ	๒๔๐	บาท
คุณเพชรจักรฤทธิ์ วิศวนาร	๒๔๐	บาท
คุณรัตนรง วงศ์วิพรรณ	๒๔๐	บาท
คุณพิพิญกมศ บุญพูล	๒๔๐	บาท
คุณประยุรวรรณ ยังสามารถ	๒๔๐	บาท
รายละ ๑๕๐-๑๐๐ บาท คุณวิรกรอง อุตุนเตชะ คุณบุญช่วย พรอมอ่อน คุณชนิษฐา ทองหยด คุณบัวผิน เมืองพระฝาง-คุณครేฯ คุณอัทธนีย์ โภชาชิ และครอบครัว คุณบริหาร เอกกวังค์ คุณวันชัย-มะลิ ชูครี คุณกองแพง ธรรมชาติ คุณยายแก้ว จันทร์ประทักษ์ คุณบุญส่ง ศกุลตั้ง ^๑ คุณชุดima ชูหนุนหลักป้า คุณชญาศักดิ์-วันดี อรุณแสงมนณี คุณรัศมี พิลึก คุณจำเนียร ประสาสนสุข ^๒ คุณดาริน อินมอยุ		

บริจาคผ่านสายบุญ คุณแม่ทองปาน ปานสมบุญ จังหวัดชัยนาท

คุณแม่ทองปาน ปานสมบุญ	๕๐๐	บาท
คุณแม่เกี้ยก-คุณอัมพร ศรีปีภูก อุทิศให้คุณพ่อลำพูน ศรีปีภูก	๒,๐๐๐	บาท
คุณแม่ว่า แซ่ด่าน	๑,๒๐๐	บาท
คุณชัยวัฒน์ แซ่ล้ม	๑,๒๐๐	บาท
คุณจันทนี ปิยะบรรนันท์	๑,๒๐๐	บาท
คุณรัก-พูลสุข ปิยะบรรนันท์	๖๐๐	บาท

คุณเลิศลีทธ์-วันดี	ปิยะบวนนันท์	๖๐๐	บาท
คุณปี่ยะศักดิ์	ปี่ยะบวนนันท์	๖๐๐	บาท
คุณกัลยา เอสประดิษฐ์		๖๐๐	บาท
คุณบำเพ็ญ-อ้ำพรณ นำบูรณะ		๕๐๐	บาท
คุณประดิษฐ์-พัชนี แสงข่า		๕๐๐	บาท
คุณประจวบ-จำปี ออยู่คง		๕๐๐	บาท
ร.ต.ท. เสนมอ-คุณสุรังค์ ศิริจันทรวงศ์		๕๐๐	บาท
รายละ ๑๒๐ บาท	คุณบุปผา พูลพันธ์ คุณวีรัตน์-อะลอง ไทยเชีย คุณชื่นจิต พานิชพันธ์		
คุณพินกร-อวยพร มีทอง	คุณ เชน-อัจฉรา ปานสมบุญ คุณวัลลภ-สายสุนีย์ ปานสมบุญ คุณอิติ-ธัญญารห-ธนัชชา อ้อยาจิรากุล คุณบรรจง พานิชพันธ์ คุณวรรณภา พานิชพันธ์ คุณปราณี มะลิช้อน		
คุณศศิเสวากา เจือยารามณ์ คุณพรศรี ชจรพันธ์			

บริจาคผ่านสายบุญ นักเรียนนายอำเภอ รุ่ง ๓๔/๒๕๓๖

คุณประมวล-ศิริกัลยา จงโยธา		๕,๐๐๐	บาท
คุณเฉลิงศักดิ์ บุญชิต		๕,๐๐๐	บาท
คุณเดชรัช-องนงค์ สิมศิริและครอบครัว		๒,๔๐๐	บาท
คุณอานันท กิติคุณไฟโรมน์		๒,๔๐๐	บาท
คุณวิเชียร-ปราณี-วิลาลินี-วรนันท์		๒,๐๐๐	บาท
คุณสมศักดิ์ เทหมทานนท์ และครอบครัว		๒,๐๐๐	บาท
คุณประดิษฐ์ กิ่งโก้ และครอบครัว		๒,๐๐๐	บาท
คุณพงศ์ษา ศุภาริยวัตร		๑,๔๐๐	บาท
คุณนุญมา-นนท์ อินทรภำซี		๑,๒๐๐	บาท
คุณสุรัตน์-วรณา ไทรเครวชัย		๑,๒๐๐	บาท
คุณปัญญา-มนูรี ทองประเสริฐ		๑,๐๐๐	บาท
คุณนุญญวัณน์ ชีช้าง		๑,๐๐๐	บาท
คุณสามารถ วรدادลิสัย		๑,๐๐๐	บาท
คุณณัฐวุฒิ อุ่นสมบูรณ์		๑,๐๐๐	บาท
คุณครรชิต วรรธนะศิรินทร์		๖๐๐	บาท
คุณจะโรจน์ วรสัน		๖๐๐	บาท
คุณปิติธรรม จิตมินทรี		๕๐๐	บาท
คุณชัดภัย-รัตนา บัวภรجةาย		๕๐๐	บาท
คุณจุมพล-โลเกิน ม่วงทอง		๕๐๐	บาท
คุณยงยุทธ-พัชนี วิทยะวงศ์		๕๐๐	บาท
คุณฉัตรป้อง ฉัตรภูติ		๒๕๐	บาท
คุณณรงค์ จันทรประสิทธิ์		๑๒๐	บาท

บริจาคผ่านสายบุญ อาจารย์สุภารัตน์ สายันต์ รร.วชิรปราการวิทยาลัย จ.กำแพงเพชร

คุณกาบบัว พิรุณ และครอบครัว	๑,๒๐๐	บาท
คุณเอนก น้อยม แและครอบครัว	๑,๙๐๐	บาท
คุณไพรัช-ดาวรุ่ง ภู่ทอง	๖๐๐	บาท
คุณนิรันดร์-อัมพร จันทร์เขียว	๖๐๐	บาท
คุณพงษ์ศักดิ์-วันเพ็ญ จงสวัสดิ์	๕๐๐	บาท
ด.ช. ธนวนันต์-ด.ช.ธนวนันน์ ยอดนิล	๕๐๐	บาท
คุณทักษนิย์ แก้วทินลาย	๕๐๐	บาท
คุณนุ่นฤทธิ์ สุดไวย แและครอบครัว	๓๐๐	บาท
คุณสุกิตรา-ชาญกิจิช ตัณศลารักษ์	๓๐๐	บาท
คุณจิตติภัทร-อัญชรี ก้าลพฤกษ์	๒๔๐	บาท
คุณบุญยัง ตันติวัฒน์ และครอบครัว	๒๔๐	บาท
คุณสุเทพ ปานพรหม และครอบครัว	๒๐๐	บาท
คุณธัญญา ทรงประดิษฐ์	๑๒๐	บาท

บริจาคผ่านสายบุญ นายพงศธร พิทักษ์วงศ์ กรรมบั้งคับดี กรุงเทพมหานคร

คุณแม่สระอดาด วิเศษรจนา คุณไฟบูลย์-ยุพาวดี-สุธิณี-วชิระ ศกลเทพ	๒,๐๐๐	บาท
คุณกฤษณา โพธิสถิตยืนยง	๑,๕๐๐	บาท
คุณสุริยะ-สุภารัตน์ กองครีเม่า และครอบครัว	๑,๐๐๐	บาท
คุณพิพัฒน์ ทัศนโภวิท	๘๖๐	บาท
คุณประวีณ ป้อมภูรรณ์ศิริ	๖๐๐	บาท
คุณธีราสิทธิ์ แสงเงิน	๖๐๐	บาท
คุณศรภาพ บรรเจิดศีล และครอบครัว	๖๐๐	บาท
คุณนันดา แข่นพวงงาม	๖๐๐	บาท
คุณศุภภัสส บัวสรวง และนายสิทธิเดช นาควิโรจน์	๕๒๐	บาท
คุณนภดล สีตะປະດล	๕๐๐	บาท
คุณประสงค์ ศรีสุโภ	๕๐๐	บาท
คุณภัทร อยู่สำราญสุข	๔๘๐	บาท
คุณอมรรัตน์ หลวงนา	๓๖๐	บาท
คุณศรีระเทพ พุ่มปัญญา	๓๖๐	บาท
คุณกรรณิการ์ มณฑียร	๓๖๐	บาท
คุณนงลักษณ์ อุดมกุศลศรี และเพื่อนๆ	๓๖๐	บาท
คุณลาวัณย์ สุขปลื้ม และเพื่อนๆ	๓๐๐	บาท
คุณพรประไพ-เอกรินทร์ ลินอพ	๒๔๐	บาท
คุณลินทิพย์ กฤษณะพันธ์	๒๔๐	บาท

คุณกาญจนा พนิจการ	๒๔๐	บาท
คุณชญา เรืองประชญ์	๒๔๐	บาท
คุณเวลาลันด์ วิทยคิริ	๒๔๐	บาท
คุณเรืองชัย ทาเจริญ	๒๔๐	บาท
คุณสมจิตร์ ชูเชิด	๒๔๐	บาท
คุณสุธรรมัตน์ สุภาพินูลย์	๒๔๐	บาท
คุณวิสาข อิ่มใจ	๒๔๐	บาท
คุณพูลพุกษ์ เปานิล	๒๐๐	บาท
คุณพรผลอิพ้า-ภาณุพงศ์ เถื่อนสันเทียะ และครอบครัว	๒๐๐	บาท
รายละเอียด คุณพัชรียา ผลดี คุณสุรีรัตน์-วาสนา-ณภวิน ปานคำ คุณธนานิทร์ จัตุรัวิทย์ คุณจารัสศรี อีระชาญุ่ง朗ค์ คุณสุวรรณ พิริยะสกุลพัฒน์ คุณวรสันต์-ต.ญ.นันทศรี-ศิริพร เสงเทียนศรี คุณรัตนา วงศ์สุนทรารัตน์ คุณรัชพล รัชพงศ์ธร คุณนราทร พรวุฒิกร คุณบุปผา สุนทรวนิช คุณเกรียงศักดิ์ จรัสอัญโชค คุณโยงศิลป์ กิจบำรุงศิลป์ คุณวราณุ โภสลาทิพย์ คุณชนิดา หริโอดป์ คุณนุจรี วงศ์ศิริ คุณธเนศ เจริญแสง คุณประพันธ์ บริกรรมไกโก คุณลงวัสดา เจิมเมือง คุณวรดี จงจิตร์ คุณอันย์ชนก ดวงสิทธินันท์ คุณพงษ์นรินทร์ ศรีประเสริฐ-นิภาวรรณ อยู่คำ คุณราชวดี ทั้งทอง คุณสัณหกิจ ชุมกำเนิด คุณอรพิน วิเศษทอง คุณศิริชัย สมคเนย์ คุณศิริชัย สุ่สวัสดิ์ ว่าที่ ร.ต.พิศุทธิ์ สรรธินาค คุณศุภรักษ์ เจริญรักษ์ คุณณัฐพัชร์ พรพรรณราย คุณวิลาวัลย์ จำพันธ์ คุณทองพูน จันทร์โปร่ง คุณชวัญเจริญ ยิ่งสุนทรพัฒนา คุณอารีย์ เปิ่มม่วงยัย คุณวารุณี กนิษฐานาค คุณวิมลพรรณ พิทรรพย์ คุณพัชรี หนูศรี คุณนันติญา คงมา คุณมัชณิมา คุปตะวานิช คุณสาริโชค ประเสริฐ คุณวิรัวงรอง นันทว่าง คุณชนน์ศิริ กระจั่งทิม คุณสุริธิรัตน์ อรทัย คุณเพ็ชรรุ่งอัมรา ทองทุน คุณกนกจันทร์ สังข์พิทย์ คุณนงนงกัสร์ เอี่ยมอักษร คุณสุภาวดี ลวัสดีมงคล คุณกษมา พรหมทัด คุณจันทภาก จิตต์พิริยะการ คุณยุพา เลิศบุญอุริยะศักดิ์ คุณเสฎฐรัตน์ ไชยกัดี คุณวริทย์ ศิริมหาพุกษ์ คุณกองแก้ว สุริวงศ์ คุณชจีทรงคนี้ กาญจนอดมการ คุณณัฐภารรณ แสงสายฟ้า คุณณัฐรุกานต์ ประยูร仇恨์ ว่าที่ ร.ต.หญิงวัลยา สะกมาลี คุณสาวลักษณ์ คล้อยเคลื่อน คุณนุชรี รุ่งฤทธิ์ คุณปราินทร์ กุลจรวยาวิวัฒน์		
รายละเอียด คุณนิสาดา สุพิธี คุณณิชาภัทร พฤฒิธนากร คุณกิจญาพร วราหะ คุณสุนีย์ อัศวิน daneen@kku.ac.th กลั่นเรืองแสง คุณวีนา วงศ์กนกภรณ์		

บริจาคผ่านสายบุญ คุณกรองกาญจน์ พรผ่อง กรุงเทพมหานคร

คุณกรองกาญจน์ พรผ่อง	๓๖๐	บาท
คุณอีระยุทธ-ภาวิทา וארัมภีร์	๖๐๐	บาท
คุณยศพล บัวศิศ และครอบครัว	๖๐๐	บาท
คุณมุกดา ศรีใส	๒๔๐	บาท
รายละเอียด คุณบรรจง-พัชรา มโนตั้น คุณรสมุคนธ์ ช่วงชูวงศ์ และครอบครัว คุณภลินี พรผ่อง คุณประลิทธ์-เจียรนัย รัตนกร คุณชัยวัฒน์ ลักษ์ศักดิ์ศิริ คุณดรุณี ลักษ์ศักดิ์ศิริ คุณหทัยฯ		

ลักษณะคัดคิริ คุณวารรัตน์ นาราดและครอบครัว คุณปิยะ วีไลคิริ คุณธารรัตน์ แซ่เตี้ย คุณปราณี ประสงค์สิงดี คุณสุภาพร ลิขิตหอม

บริจาคมถ่านสายบุญ คุณพรพรรณคิริ อุทอิเรืองเดช บริษัท พ.ซี.เอ็ม. คอนสตรัคชั่น ปทุมธานี		
คุณสัญญาพงศ์-พรรณคิริ-คิริพงศ์ญาณี อุทอิเรืองเดช	๑,๒๐๐	บาท
คุณฤก盼ธ์ พัดมี	๑,๒๐๐	บาท
คุณจวัล บุญยะครรัตน์	๙๙๐	บาท
นางละเอ่อม-น.ส.จินภพงษ์ อุทอิเรืองเดช	๖๐๐	บาท
จำสินເອກສາມຫາຍ-ເສວລັກໝ່າ ສັນພັນຖຸ ແລະຄຣອບຄວ້າ	๖๐๐	บาท
คุณกนกวรรณ ລັ້ງເຜືອກ	๖๐๐	บาท
คุณอนพร ເຈິນທ່ຽງ	๔๕๐	บาท
คุณเพ็มคัดดี-ອຸໝາຍຸคີ-ຄຸມາກຣ ອຸ້ນກັດດີ	๓๖๐	บาท
คุณสุภาวดี ວິຈັກໝໍສູງກາຮຢ	๒๔๐	บาท
นางม่าย ຮຸ່ງມະນີ	๒๔๐	บาท
คุณสารัคร ເພນານທີ	๒๔๐	บาท
รายละ ๑๒๐ บาท นางเจี๊ย พຸ່ມແກ້ວ ນາຍໄສວ ແມລັງງ່າ ຄຸນມະອຍາ ຕີເພີ່ມ ດ.ຊ.ວິຊາສູງຝ່າມີ ຂໍອຕຽງ นางທອງເຈື້ອ ພັນສ່ວ່າງ ຄຸນຈັນທົມພິບປະກາດ ປຸ່ມຄຸກລັກໝ່າ ຕີລາແລງ ຄຸນວິຈາຮັນ-ສຸຫາດາ ຈັດາ ປະດີມື້ງ		

บริจาคมถ่านสายบุญ คุณบุญส่ง เขียนເອີ່ມ ແມ່ນັກຕາດ ດ ຕລາດສີມມື່ອງ

รวม ๒๘ ราย ๒,๖๕๐ บาท

คุณบุญส่ง เขียนເອີ່ມ ດຸນພານ ເຂົ້ານເອີ່ມ ດຸນຈັກພັນທົ ເຂົ້ານເອີ່ມ ດຸນຈັກພັງໜ່າ ເຂົ້ານເອີ່ມ ດ.ຊ.ຈິໂຈຈົນ ເຂົ້ານເອີ່ມ ດຸນຂວ້າງໃຈ ດີ່ຈຸ່ວິ ດຸນຝັ້ນເຫັນອ ອຸຮະຈານ ດຸນໜຶ່ງ-ອຸມາພຣ ອຸ່ງຄາ ດ.ຊ. ພົກສັນໜ ເຫຼືອງພິຮະຊຍ - ດຸນພວິທຍ-ຈິນນັນທີ ເກຕຸມໝີ ດຸນດວງໃຈ ສຸຂຣອດ ດ.ຍຸ.ນິຮ່າ ພອງຄຣີເຄີນ ດຸນສົມໃຈ ແກ້ວວິຊີຕ ດຸນບຸນຍືນ ທມເຊຍ ດຸນກິດຕິມາ ຂ້ອນຮໍາ ດຸນປິ່ນປະກາດ ດີທານງ ດຸນອນ ມຸ່ງຈອມກລາງ ດຸນດອກວັກ ສັງສຸຂ - ດຸນປຸ່ມຫັ້ລົມີ ບຸນຍສອນ ດຸນຄມສັນ ໜ້າຍວັຈັນທີ ດ.ຍຸ.ຈິລູ້ຍາ ບຸນຍສອນ ນາງແຕ່ວ ບຸນຍສອນ ນາງສົມຍ ປະກາຍທອງ ດຸນທິວາ ພຶ່ງສຸຂ ດຸນໄພໂຈນ໌ ອິນທົກອງ ດຸນຮົງການດາ ຂົນຮໍາ ດຸນປະໄພ ບຸນຍເສື່ອ ດ.ຍຸ.ການດາ ປຳນສຸກ		
--	--	--

บริจาคมถ่านสายบุญ คุณนริศ-ຮຸ່ງອຽນ ຕຣອນໂນກາສ ດິນແດງ ກຽງເທເພາ

คุณຮຸ່ງຮຸ່ງຮຸ່ງ ຕົ້ວເລີມວົງຈີ	๕๐๐	บาท
คุณນริศ-ຮຸ່ງອຽນ-ຝັ້ນນີ ຕຣອນໂນກາສ	๔๕๐	บาท
คุณປິຢາກ ເລົາຮຸ່ງຈົນ	๔๕๐	บาท
คุณຈັນທົມເພື່ອ ຈັນທົມເຈົວ	๒๖๐	บาท
คุณວຽນ ໄຕວລືກັດດີ	๑๒๐	บาท
คุณສົມໃຈ ຍັງທົມຍອນນັນຕີ	๑๒๐	บาท

บริจัคผ่านสายบุญ คุณภัทรศริน จริยคุณกุลภัทร์ จังหวัดกำแพงเพชร

รวม ๙ ราย ๑,๒๐๐ บาท

คุณภัทรศริน จริยคุณกุลภัทร์ คุณแม่สุปราณี จริยคุณ คุณวิญญารัตน์ พlodี คุณอังคณา คำอ้าย คุณ
จุฑามาศ วิชัยครี คุณวิภาวรรณ เนื้อไม้ คุณยาธิดา เนื้อไม้ คุณวันวิสาช์ ยิ่งห้อย คุณవีระโชค มาเนียม

บริจัคผ่านสายบุญ คุณสิริชชา เลิศบุญสกุล โรงพยาบาลปทุมธานี

นายเงิน-นางแจ่ม-สิริชชา-จุฑามาศ-ปองพล เลิศบุญสกุล ๑,๒๐๐ บาท

แพทย์หญิงวันสา มะลิทอง ๑,๐๐๐ บาท

คุณสมยศ ชีวงศ์-คุณปุณณิศา พันธุ์ไฟโจน์ ๕๐๐ บาท

คุณจุฬาลักษณ์ อุนอันต์ และครอบครัว ๔๘๐ บาท

คุณสุกาวดี อภิญญาภานตรี ๓๖๐ บาท

คุณศรีนวล-อนันญา ชาญมงคล ๓๖๐ บาท

คุณศิวกร ใจรวมญา ๓๖๐ บาท

คุณณัฐวรรณ คุ้มเรือง ๓๖๐ บาท

รายละ ๑๒๐ บาท คุณประภาพรรณ อธิชัยอนพงศ์ คุณอ้อยใจ สอนทรง คุณทับทิม ขานวินิลัตน์

คุณสุวรรณ งามภาคี คุณนารอนغا สุขสแడน คุณมนัสศรี ไฟบูลย์ศิริ คุณเทวา มะลิทอง คุณรัศมี-

วันเพ็ญ ต่างมงคล คุณอินทرن์รา-อรรถฤทธิ์ ศรีสิติย์รากูล คุณเรณู ขาวะօ อุ่นภัทรภร

รัตนวงศ์เจริญ คุณวชิรี ภู่กลาง คุณชตี ไม่อ่อน คุณทัย หาญวิชา คุณหัวแดง หาญวิชา คุณวนิย

โอสกันทร์ นายแพทย์วรรณลิทธิ์ เอียระวิบูลย์ คุณคมเพชร ถูกไกรศรี นายแพทย์นิรันดร์ วิเชียรทอง

คุณพูลศรี หาญสวัสดิ์ คุณสุวรรณ เทพตะขบ คุณจุฑารัตน์ Yingyin คุณกฤชณี นาคุณิ นายนายแพทย์

มนพียร์ เพ็งสมบัติ คุณณัฐวรรณ ศิริวัฒนกุล คุณนงนุช ธรรมไกรवุฒิ คุณเออมอร์ เจียรนัย

คุณเตี้ยม โพธิ์กำเนิด ด.ญ.กมลทิพย์-ชมฟู่-วัลย์พร โพธิ์สารารากรณ คุณทรายทอง นิ่มประภากร

คุณสารัค ใจฟ่อง

บริจัคผ่านสายบุญ คุณรัตนา ห้องพิรัญ โรงพยาบาลจังหวัดกำแพงเพชร

ครอบครัวห้องพิรัญ ๑,๒๐๐ บาท

คุณเกศรินทร์ แผ่วงศ์ ๓๖๐ บาท

คุณกัญญาภัตน์ โพธิ์สุข ๓๖๐ บาท

รายละ ๑๒๐ บาท คุณรุ่งรัตน์ มีสุข คุณปนัดดา กลิ่นฟู คุณกาญจนานา คงประเสริฐ คุณเจริญวรรณ

คำอาจ คุณภาคภูมิ ฉิมพลี คุณเพ็ญนา เมเมพัฒน์ คุณจันทร์เพ็ญ ปัญญาเสน คุณวนิดา อินทร์เจ้า

คุณสุรชัย อ่อนครี คุณธิติกานต์ ผูกอัน คุณกาญจนานา ตันติกุล

บริจัคผ่านสายบุญ คุณนัยรัตน์ ลักษเศรษฐี ศูนย์ธรรมทาน บางรัก กรุงเทพฯ

จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท

รายการซื้อหนังสือที่จัดพิมพ์เผยแพร่แล้ว

ชุด พ.บัญชา ศิริไกร	ค่าส่งเล่มละ
- เที่ยวเมืองนรก	9 บาท
- เที่ยวเมืองสวรรค์	9 บาท
- วงศ์เรียนกรรมของสัตว์โลก	9 บาท
- เส้นทางอธิษฐาน	9 บาท
- ประวัติพระอรหันต์เจดีย์	7 บาท
- ปรากฏการณ์มนุษย์เป็น	7 บาท
- บันทึกเที่ยวเมืองตายใจ	7 บาท
- ธรรมญาณ	7 บาท
- 7 อธิษฐานเจ้า	7 บาท
- สังสารวัฏ	7 บาท
- จะไปนิพพานไม่ใช่เรื่องยาก	7 บาท
- รักอยาขันติ	7 บาท
- ตรัยรัตน์กับเข็น	9 บาท
- คัมภีรกรรม 1-2-3	7 บาท
ชุด ช.วัฒนา	ค่าส่งเล่มละ
- บันทึกท่องนรภภumi	9 บาท
- แสงสว่างแห่งชีวิต	7 บาท
ชุด กูญแห่งกรรม ของ ท.เลียงพินูลย์	ค่าส่งเล่มละ
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เล่ม 1, 2, 3	9 บาท
- ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เล่ม 4, 5, 6, 7, 8	7 บาท
ชุด ทองทิว สุวรรณทัต	ค่าส่งเล่มละ
- วิญญาณมีจริงหรือ เล่ม 1-11	7 บาท
ชุด ณรงค์ เสรีчинตฤณ	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 1 ทองอเรจี	7 บาท
- เล่ม 2 เทวากับปัญหา	7 บาท
- เล่ม 3 เสียงจากสุขวัด	7 บาท
- เล่ม 4 พระโพธิสัตว์มาโปรด	7 บาท
- เล่ม 5 โอวาทเทวा 1	7 บาท

ชุด ณรงค์ เสรีจินตกุล (ต่อ)	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 6 พระโลวatha - เชี่ยมชีเจ้าแม่กวนอิม	7 บาท
- เล่ม 7 โภวทเทวา 2	7 บาท
- เล่ม 8 เรื่องสั้นสอนใจ	7 บาท
- เล่ม 9 เสียงจากโลกทิพย์	7 บาท
- เล่ม 10 เรื่องสั้นจากจีน	7 บาท
- เล่ม 11 นิทานกูญแห่งกรุง	7 บาท
- เล่ม 12 70 ภาคตัญญู	7 บาท
- เล่ม 13 พระคุณบิดามารดา	7 บาท
- เล่ม 14 ผลแห่งกรรม	7 บาท
- เล่ม 15 ทางสว่าง	7 บาท
- เล่ม 16 กำเนิดเชียง	7 บาท
- เล่ม 17 เสียงสวรรค์	7 บาท
- เล่ม 18 กรรมลิขิต	7 บาท
- เล่ม 19 พระคุณพ่อแม่ยกทอดแทน	7 บาท
- เล่ม 20 รวมเรื่องเด่นเจ็น	7 บาท
- เล่ม 21 เต่า เช่น สุขาวดี	7 บาท
- เล่ม 22 เต่า เต้อ จิง	7 บาท
ชุด พระโพธิสัตว์กวนอิม	ค่าส่งเล่มละ
- อภินิหารโปรดชาวโลก	7 บาท
- กำเนิดพระโพธิสัตว์กวนอิม (ท.พ.บัญชา ศิริไกร แปล)	7 บาท
ชุด สิริเทพ เทวพร	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 1 คัมภีร์ละภาน เล่ม 1	7 บาท
- เล่ม 2 คัมภีร์โปรดโลก	7 บาท
- เล่ม 3 พระสูตรพั้นเคราะห์ภัย	7 บาท
- เล่ม 4 คัมภีร์ละภาน เล่ม 2	7 บาท
- เล่ม 5 เทิดทูนตัวหนังสือ	7 บาท
- เล่ม 6 ตำนานพระโพธิสัตว์	7 บาท
ชุด นิมิตพิศวง ของคุณไพศาล แสนไชย	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 1 พระเจ้าตาเยี่ยว	7 บาท
- เล่ม 2 ปราสาทหินเข้าพนมรุ้ง	7 บาท

ชุด นิมิตพิศวง ของคุณไพบูลย์ แสนไชย (ต่อ)	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 3 หลงปูทวด และพระราดุกดอยสุเทพ	7 บาท
- เล่ม 4 เจ้าแม่หม่องเลา	7 บาท
- เล่ม 5 ข้ามเวลามาในฝัน	7 บาท
- เล่ม 6 โภนกนกร	7 บาท
- เล่ม 7 พระราดุกล่องข้าวนาอย และศึกบางระจัน	7 บาท
- เล่ม 8 พระเจ้าตนหลวง:พระราดุครีสองรัก:หลวงพ่อโสธร	7 บาท
- เล่ม 9 พระราดุหริภุญชัย	7 บาท
- เล่ม 10 พระพุทธชินราช	7 บาท
- เล่ม 11 พระปฐมเจดีย์	7 บาท
- เล่ม 12 วัดพระพุทธบาทสีร้อย	7 บาท
- เล่ม 13 วัดพระพุทธบาทตากผ้า:พระราดุพนม	7 บาท
- เล่ม 14 วัดน้ำบ่อหลวง:วัดใต้พระเจ้าในถู่องค์ตื้อ	7 บาท
ชุด มนุษย์เกิดมาทำไม? ของสวัณน์ พิทักษ์วงศ์	ค่าส่งเล่มละ
- เล่ม 1 ว่าด้วยภาคปธิยติ	7 บาท
- เล่ม 2 ว่าด้วยภาคธรรมปวินติสูตรรวมปวีเวช	9 บาท
- เล่ม 3 ว่าด้วยภาคปกิณนกธรรม (ตาม-ตอบปัญหาธรรมะ)	7 บาท
- เล่ม 4 ว่าด้วยภาคปกิณนกธรรม (ตาม-ตอบเพื่อการศึกษาธรรมะ)	7 บาท
- เล่ม 5-6 ว่าด้วยภาคปกิณณกธรรม (ธรรมะจากภาพ เพื่อศึกษาพระพุทธศาสนา)	9 บาท
- คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล ของพระอาจารย์เกشم อาจิณุณสีโล	7 บาท
หนังสือเล่มอื่นๆ	ค่าส่งเล่มละ
- ชุดผลงานกรรรม เล่ม 1-3 (เล่ม 1,2 หมวด)	7 บาท
- ธรรมะจากต้นไม้ ของหลวงปู่ชา สุวัทโภ	หมวด
- หลวงปู่ฝากไว้ ของหลวงปู่ดู่ดอย อตุโล	7 บาท
- คำสารภาพของวิญญาณบ้าป ของ น.พ.อาจินต์ บุญเกตุ	7 บาท
- โකทาสีของท่านเหลียวfan มิสโซ แอล	7 บาท
- สุสานคำ ของ พระ อ.บุญช่วย ฐิติสาโร	หมวด
- หนังสือสมุดมต์ ทำวัตตี้เช้า-ทำวัตต์เรียน	7 บาท
- ประสบการณ์ในยุคโลก ของพลโท สมาน วีระไวยยะ	7 บาท
- ประวัติเป้ายีนโจวซือ	7 บาท

หนังสือเล่มอื่น ๆ (ต่อ)	ค่าส่งเล่มละ
- การกินเจ และอาหารธรรมชาติ	7 บาท
- กินเจเว่นกรรม	7 บาท
- ศิริมานนทสูตร	7 บาท
- ท่านถามเราตอบ	7 บาท
- ความถูกต้องคืออะไร	หมวด
- ผัก ผลไม้ ตำราวิเศษของเชียนยั่วห้อ	7 บาท
- ชีวิตหนึ่งมีค่าคุณอนันต์ ท่านจีกงมหาเถระ 1-3	7 บาท
- แค่เอื้อม	7 บาท
- พระสงฆ์ดีอย่างไร	7 บาท
- พระกษิติควรปฏิสัต্তว์	7 บาท
- ไตรรัตน์ 1-3	7 บาท
- มนุษย์ยังจะบริโภคนี้อสัตว์อีกหรือ? หากว่า	7 บาท
- กำวย่างบินทبات	9 บาท
- มหามงคลคตตา	7 บาท
- พุทธมนต์คตตา	7 บาท
- พระอวิรยะหวังเพียงอี๊ เล่ม 1	7 บาท
- พระอวิรยะหวังเพียงอี๊ เล่ม 2	7 บาท
- มรดกธรรม ของ เสถียร โพธินันทะ เล่ม 1	7 บาท
- มรดกธรรม ของ เสถียร โพธินันทะ เล่ม 2	7 บาท

ຜູ້ໄດ້ຕ້ອງການ ມານຸ່ຍໍເກີດມາທຳໄໝ? ເລີ່ມ 6 ຕິດຕ້ອໄດ້ທີ

ຫັນຕະກິຈຄລືນິຄ

ຫັນຕະແພຍບ້ານໜ້າ ດີວິໂຈຣ (ຮ້ານຄົນຕີສັ່ງຈ່າຍ ປນ. ປະຕູ້ນໍ້າ)
745/43-44 ດັນນເພຊວບຸ້ວີ ປາກຂອຍເພຊວບຸ້ວີ 19 ເບຕະຮະເກວີ
ກວຸງເທິມທານຄຣ 10400
ໂທ. 02-252-9484, 02-252-6297
ຕິດຕ້ອໄດ້ທຸກວັນ ຕັ້ງແຕ່ເວລາ 9.00-19.00 ນ. (ເວັ້ນວັນອາທິຕິຍ)

ຄຸນນ້ຳຍັດຕົວ ລົກສະເໜີສະໜູອີຣີ (ຮ້ານຄົນຕີສັ່ງຈ່າຍ ປນ. ຍານນາວາ)
383 ຂອຍລັ້ນຕີກາພ 1 ດັນທວັພີ ສີພະຍາ
ບາງຮັກ ກວຸງເທິມທານຄຣ 10500
ໂທ. 02-268-1505, ມືອຄື້ອ 089-811-4437

ໂຮງເຈັ້ງເຕັກຕິ່ງ

236 ຂອຍອາກາກົມ (ຂ້າງອາຄາຣແສດງລືນຄ້າກົມພານີ່ຍໍ
ລື້ມພັນໝີ) ດັນນວັຈົດ ແຂວງລາດຍາວ ເບຕະຈຸຈັກຮ ກວຸງເທິພ
ມານຄຣ 10900 ໂທ. 02-513-1056

ທ່ານທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ສັງໜັງສື່ອທາງໄປຮ່ານີ່ຍໍ
ກຽມນາສັງແສຕມປົມມາດ້ວຍ ດ່າວັນເລີ່ມລະ 9 ບາທ

แจ้งข่าวการกุศล ปลดปล่อยชีวิตสัตว์

เนื่องในวันมาฆบูชา - วิสาขบูชา เป็นวันสำคัญทาง พุทธศาสนา และวันที่ 5 ธันวาคม เป็นวันเฉลิมพระชนม์ พระเจ้าพากผู้ทรงเป็นพระบิดาแห่งชาติ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงเรางดจัดพิมพ์หนังสือธรรมะได้จัดให้มีการปลดปล่อยไถชีวิตโค-กระบือและลัตตัวนำ หากท่านผู้ใดมีจิตเมตตา ร่วมสร้างบุญกุศล โปรดล่งจดหมายพร้อมซื้อ ลูกอล ที่อยู่ และธานณติในนามของดิฉัน สั่งจ่าย บ.n. ยานนาวา ตามที่อยู่ข้างล่างนี้

คุณเนยรัตน์ ลภัสเศรษฐุคิริ (ธานณติสั่งจ่าย บ.n.กลาง)

383 ซอยสันติภาพ 1 ถนนกรีฑา เพิ่มพูน แขวง

บางรัก กรุงเทพมหานคร 10500

โทร. 02-268-1505, มือถือ 09-811-4437

ท่านผู้ได้รับรวมเงินครบ 1 ตัว(13,000บาท) ทางโรงเรียน จ่าสัตว์ และกรมปศุสัตว์จะมีใบเสร็จรับเงินและใบอนุโมทนา สั่งถึงท่านโดยตรง

จาก

นัยรัตน์ ลภัสเศรษฐุคิริ

6 กันยายน 2547

หนังสือนี้

จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน ไม่จำหน่าย
เมื่อท่านไม่ต้องการใช้หนังสือนี้แล้ว
กรุณามอบให้ห้องสมุดหรือผู้อื่นใช้ประโยชน์ต่อไป
จะเป็นกุศลออย่างยิ่ง

ผู้ได้ต้องการหนังสือติดต่อได้ที่

คุณนัยรัตน์ ลักษณะธิ (ธนาณิตสั่งจ่าย บ.ณ.yanannawa)
๓๘๓ ซอยสันติภาพ ๑ ถนนทรัพย์ สุรารามบางรัก กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
หรือตู้ ป.ณ.๑๐๗ ยานนาวา กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐
โทร. ๐๙-๒๖๔๑๕๐๕, ๐๙๙-๔๑๑๔๔๓๗
(ท่านที่ต้องการให้ส่งหนังสือทางไปรษณีย์ กรุณาจัดส่งเงินค่าแสตมป์ไปด้วย ค่าส่งเล่มละ ๙ บาท)
อนุฯ ท่านที่ประสงค์พิมพ์หนังสือ ตั้งแต่ ๕๐๐ เล่มขึ้นไป เพื่อแจกเนื่องในโอกาสเทศกาล
งานบุญต่างๆ โปรดแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วัน